

600

การพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

นางชนากานต์ แสนใส

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2550

**A Development of Early Childhood Curriculum with the Use
of Local Substance of Tak Province**

Mrs. Chanakan Saensai

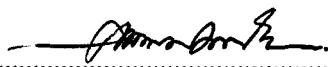
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
ชื่อและนามสกุล	นางชนากานต์ แสนใส
แขนงวิชา	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. รองศาสตราจารย์ ดร. ประภาพร เอื้อมสุภायิต 2. อาจารย์ ดร. อุมาพร หล่อสมฤทธิ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

..........ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.วันนา มัคคสมัน)

..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร เอื้อมสุภायิต)

..........กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุมาพร หล่อสมฤทธิ์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
หลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

..........ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวธีรานันท์)
วันที่... 21...เดือน...สิงหาคม... พ.ศ.... 2551...

**ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
ผู้วิจัย นางชนากานต์ แสนใจ บริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร เอี่ยมสุกานนิท (2) อาจารย์ ดร.อุนาพร
หล่อสมฤทธิ์ ปีการศึกษา 2550**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก (2) ประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย จำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา หลักสูตรปฐมวัยศึกษาโดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากที่พัฒนาขึ้น แผนการจัดประสบการณ์ แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคติที่มีต่อท้องถิ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหา 6 ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาและบุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณีคิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ สำหรับการประเมินคุณภาพของหลักสูตร พบว่า หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการประเมินผลมีความสอดคล้องกันอีกทั้งเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก เมื่อนำไปจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัยพบว่า สามารถส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งทำให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตากในด้านต่าง ๆ และส่งเสริมให้เด็กมีเขตคติที่ดีต่อท้องถิ่น

คำสำคัญ หลักสูตรที่ใช้สาระท้องถิ่น ปฐมวัยศึกษา จังหวัดตาก

Thesis Title: A Development of Early Childhood Curriculum with the Use of Local Substance of Tak Province

Researcher: Mrs.Chanakan Saensai; **Degree:** Master of Education (Curriculum and Instruction); **Thesis advisors:** (1) Dr. Prapapun Iamsupasit, Associate Professor; (2) Dr. Umaporn Lorsomruedee; **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The purposes of this research were to: (1) develop an early childhood curriculum with the use of local substance in Tak province and (2) evaluate the quality of the developed early childhood curriculum with the use of local substance in Tak province.

The sample employed for experimentation with the developed early childhood curriculum with the use of local substance of Tak province consisted of 26 purposively selected second year kindergarten pupils who were studying in the second semester of the 2007 academic year at Ban Mae Ku Noi Community School. Research instruments included a questionnaire on the needs for development of an early childhood curriculum; the developed early childhood curriculum with the use of local substance of Tak province; experience organizing plans; an evaluation form for assessment of the relevancy of the curriculum; an evaluation form for assessment of the relevancy of experience organizing plans at the early childhood education level; and an observation form on learning behaviors and attitudes toward the locality. Statistical procedures for data analysis included the percentage, mean, and standard deviation.

Research finding showed that the developed early childhood curriculum with the use of local substance of Tak province comprised six content areas, namely, geographical condition; historical background and prominent persons; customs, traditions, and arts and culture; local wisdom; occupations; and importance places. As for the quality of the curriculum, it was found that the curriculum was relevant to local needs. Its components, namely, the objectives, contents, activities, and evaluation were relevant with each other and appropriate with the age and development level of children. When it was implemented to provide experiences for early childhood pupils, it was found that it could enhance all four aspects of child development, namely, the physical, emotional and mental, social, and intellectual aspects. It also enabled children to gain knowledge and understanding concerning various aspects of Tak locality and promoted pupils' good attitudes toward the locality.

Keywords: Curriculum with the use of local substance, Early childhood education, Tak province

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่ยมจากการของศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร ณ เอี่ยมสุกัญติ อาจารย์ ดร.อุมาพร หล่อสมฤทธิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ นับตั้งแต่วันเริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ รวมทั้งอาจารย์ ดร.วัฒนา มัคคสมัน ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะครั้งสุดท้าย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจในความกรุณาของทุกท่านและการอบรมของพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย นอกเหนือจากนี้ขอขอบพระคุณ อาจารย์รุ่งนภา ภู่เจริญ อาจารย์พัชรินทร์ สังจันนานนท์ และอาจารย์ สรรพงศ์ จันทร์ดัง ที่ได้นิเทศให้คำแนะนำในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย ศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียน นายวินัย หนุ่มคำ คณะครุ ผู้ปกครองนักเรียนทุกท่าน ที่ได้ให้ความสำคัญ ให้ความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมในการศึกษาทดลอง

อนึ่ง กำลังใจเป็นส่วนสำคัญในความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยมีคุณพ่อคุณแม่และทุกคนที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีค่าเป็นอย่างยิ่ง

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณพระคุณแด่บิดา มารดา ตลอดจนคณาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

รายงานต์ แสนใส^๒
มีนาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๓
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๕
สมมติฐานการวิจัย.....	๕
ขอบเขตของการวิจัย.....	๕
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	๗
แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร.....	๘
การจัดการศึกษาปฐมวัย.....	๑๘
แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรปฐมวัยศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๖.....	๒๙
ความสำคัญของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย.....	๔๖
แนวทางการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษาโดยใช้สาระท้องถิ่น.....	๕๐
ข้อมูลจังหวัดตาก.....	๕๗
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖๓
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๖๙
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๖๙
ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร.....	๖๙
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๗๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๗๘
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๘๐
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๘๑
การพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษาโดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก.....	๘๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การประเมินคุณภาพหลักสูตรปฐมวัยศึกษาโดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก.....	87
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อกป้ายผล และข้อเสนอแนะ.....	142
สรุปผลการวิจัย.....	142
อกป้ายผล.....	146
ข้อเสนอแนะ.....	150
บรรณานุกรม.....	151
ภาคผนวก.....	159
ก. แบบสอบถามความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดตาก.....	160
ข. หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก.....	169
ค. แผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก.....	182
ง. แบบประเมินความสอดคล้องโครงการร่างหลักสูตร.....	341
จ. แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์.....	344
ฉ. แบบสั่งเกตพฤตกรรมและเจตคติระหว่างเรียน.....	348
ช. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	352
ประวัติผู้วิจัย.....	354

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยความต้องการของห้องถินขั้นหัวคตาก ที่ต้องการให้จัดการเรียนรู้ กลุ่มที่ 1.....	82
ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่มีต่อห้องถิน ระหว่างเรียนและหลังเรียน หน่วย น้ำตกหารรักษ์.....	93
ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่มีต่อห้องถิน ระหว่างเรียนและหลังเรียน หน่วย ประเพณีถอยกระทงสาย.....	102
ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่มีต่อห้องถิน ระหว่างเรียนและหลังเรียน หน่วย การเลี้ยงสัตว์.....	111
ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่มีต่อห้องถิน ระหว่างเรียนและหลังเรียน หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช.....	120
ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่มีต่อห้องถิน ระหว่างเรียนและหลังเรียน หน่วย วัดเกศแก้วบูรพา.....	129
ตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่มีต่อห้องถิน ระหว่างเรียนและหลังเรียน หน่วย ตุง.....	137

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการสร้างคุณภาพในการพัฒนาคนและคนเป็นผู้พัฒนาและรับผลของการพัฒนา (ประเวศ วะสี 2530: 17) ประเทศไทยที่มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โอกาสพัฒนาประเทศย่อมมีความเป็นไปได้มากที่สุดเช่นกัน (กรมวิชาการ 2534: 1-2) ดังที่ กิญโญ สาธาร (2532:3) กล่าวว่า “การศึกษาจะดีหรือไม่ดีอยู่ที่องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง คือ หลักสูตร เพราะหลักสูตร คือ แผนงานที่จัดให้มีการเรียนรู้ ถ้าแผนงานไม่ดีการจัดให้มีการเรียนรู้ไม่ดีไปด้วย” ในทำนองเดียวกัน โภวิท ประวัลพฤกษ์ (2535: 2) กล่าวว่า “หลักสูตรเป็นตัวคาดหวัง เป็นตัวที่นองไปสู่อนาคต อนาคตจะเป็นอย่างไรหลักสูตรเป็นตัวนำเราที่จะพัฒนาไปสู่อนาคต” สังคมไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาตลอดมา รัฐบาลจึงมุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการให้การศึกษากับประชาชนทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัชญาศัย เพื่อให้ขาดแคลนนุญาแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้บุคคลมีสิทธิ์สอบกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีหรือฐานะต้องจัดให้อายุทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชน (มาตรฐาน 27)

เด็กปฐมวัยศึกษา เป็นวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ สิ่งที่เด็กได้รับประสบการณ์และเรียนรู้ในช่วง ๕ ปีแรกของชีวิต จะมีผลต่อการวางแผนฐานะที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ นั่นก็หมายความว่า การปูกูกฝึกความคิด ความเชื่อ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ถูกต้อง ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การจะกระทำมีခรังที่ยังเป็นเด็ก เช่นเด็ก เดชะคุปต์ (2542) ได้เสนอหลักในการจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปฐมวัยที่สำคัญคือ หลักสูตรครูรู้สึกนึกคิดของตนเองอย่างอิสระ ขณะเดียวกันควรเน้นการปรับตัวของเด็ก เปิดโอกาสที่จะให้เด็กเรียนและทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย

ในการจัดการศึกษาของไทยที่ผ่านมา เด็กไทยประสบปัญหา คิดและทำไม่เป็น ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำรงชีวิตของตนเองได้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก การจัดการศึกษา ให้แก่เด็กไทยที่ผ่านมานั้น การจัดการศึกษาในรูปแบบเน้นการท่องหนังสือและเรียนเฉพาะในห้องเรียน หลักสูตรที่ใช้มีเนื้อหาวิชาแกนกลางที่ถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง เช่นเดียวกันทั่วประเทศ ไม่ว่าโรงเรียนจะอยู่ในท้องถิ่นใด มีสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่ต่างกัน อย่างไร แต่ผู้เรียนที่อยู่ในทุกภูมิภาคก็ต้องเรียนหลักสูตรเดียวกัน จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความรู้ที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นของตนเองที่ตนเองอาศัยอยู่ เกิดความรู้สึกแยกกับสังคมและชุมชนที่อยู่ วีรบุรุษ ปิยมหาราช (2543: 6-23) และบรรพต สุวรรณประเสริฐ (2544: 6) ได้กล่าวว่า “ความต้องการของสังคมและการเปลี่ยนแปลงในสังคมเป็นผลให้หลักสูตรทางการศึกษาต้องมีการเปลี่ยนแปลงตาม เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเชื่อว่าเนื้อหาหลักสูตรต่าง ๆ ที่ทางการศึกษาจัดเตรียมไว้ในช่วงเวลาหนึ่ง ไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ในสถานการณ์หรือในอนาคตข้างหน้าได้ ซึ่งมีความคิดเห็น สอดคล้องกับ พระเทพเวท (2521: 17) ว่า “แนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้อง กับสังคมไทยและท้องถิ่น จึงต้องให้การเรียนการสอนเป็นเครื่องช่วยให้องค์ประกอบทุกส่วนของชุมชนพัฒนาไปอย่างประสานกลมกลืน โดยพิจารณาว่ามีองค์ประกอบอะไรร่วมอยู่ด้วย การเรียน การสอนจะช่วยพัฒนาองค์ประกอบนั้นอย่างไร โดยประสานกลมกลืนการศึกษากับกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและให้สถาบันที่เป็นองค์ประกอบของชุมชน มีส่วนร่วมในการ จัดการเรียนการสอน

ส่วน วีรบุรุษ ปิยมหาราช (2543:16-23) ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) ยังคงเหตุที่ทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ยังไม่สามารถ จัดหลักสูตรท้องถิ่น ไว้ในเอกสารเผยแพร่แนวคิดปฏิรูปการเรียนรู้ “เชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ท้องถิ่น” ว่า เนื่องจากครุยังไม่มีความรู้เรื่องท้องถิ่นพอ และเกรงว่าการจัดการเรียนรู้เรื่องท้องถิ่นจะไม่ เชื่อมโยงสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางที่มีอยู่ จึงไม่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนโดยกำหนด เมื่อحاให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

จากสภาพและปัญหาในการจัดการศึกษาของประเทศไทยดังกล่าว พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ฉบับแก้ไขปรับปรุง พุทธศักราช 2545 จึงได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจ การศึกษาสู่ท้องถิ่น โดยให้โรงเรียนสามารถจัดทำหลักสูตรได้เอง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในท้องถิ่นของตน และเกิดความรักในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ดัง ในความมุ่งหมายและหลักการการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ

ค่ารังชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข และในการจัดกระบวนการเรียนรู้จะต้องเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการศึกษา กำหนดไว้ ดังที่ระบุไว้ในหมวด 1 มาตรา 7 ที่ว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกรักด้วยกัน การเมืองการปกครองในระบบของประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รักภรรยาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ เศรษฐกิจ พอกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักภรรยาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะและธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท่องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้ขั้นเป็นสามาก ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รักษาพื้นที่บ้านเมือง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้นำมานูรณาการให้แก่ผู้เรียนจะต้องมีความเหมาะสมตามวัยในเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตนเองและสังคม ชุมชน ดังที่ระบุไว้ในหมวด 4 มาตรา 22 คือ การจัดกระบวนการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเติบโตด้วยภาษา โดยรู้ได้กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การค่ารังชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท่องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและยังมีโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ดังที่กำหนดไว้ในหมวด 4 มาตรา 29 ที่กำหนดไว้ดังนี้ คือ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันทางศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสดงหัวใจความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรักภักเดือกรักภูมิปัญญาและวิทยากร เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้ง hairy การสนับสนุนให้มีการແتكเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

ดังนั้นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องราวของท้องถิ่น ต้องดำเนินการในทุกระดับ โดยเริ่มจากระดับปฐมวัย ควรให้ผู้เรียนเรียนรู้ชีวิตของตนเองในท้องถิ่น โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดด้านภูมิปัญญา มีประสบการณ์ตรงได้เห็นได้สัมผัส ได้ปฏิบัติจริงจากสภาพชีวิต อาชีพ เศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นจากสื่อการเรียนการสอนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาสูงสุด โดยการนำบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยใน

ท้องถิ่น ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการ ประยุกต์ใช้ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของเด็ก เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้ เรียนรู้ในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เป็นการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งสำคัญและเหมาะสมอย่างยิ่ง

สภาพการจัดหลักสูตรปฐมวัยของอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โรงเรียนส่วนใหญ่ยึด การเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลาง ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเอาความรู้ใน ท้องถิ่นเข้ามาร่วมในการจัดกิจกรรมให้เด็ก และไม่ได้นำบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญในท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาในท้องถิ่นเข้ามาร่วมเผยแพร่ความรู้และร่วมในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัย ทำ ให้เนื้อหาสาระที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกละเลย และไม่ได้รับความสนใจและไม่มีการสืบทอด เท่าที่ควร รวมทั้งการอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป เพราะประชากรในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีอยู่สู่วัย ทำงานเกี่ยวกับไปทางงานทำหรือประกอบอาชีพในเมืองใหญ่ ดังนั้นการปลูกฝังความรู้เกี่ยวกับ สาระท้องถิ่นควรปลูกฝัง และจัดการเรียนรู้และสร้างเจตคติที่ดีตั้งแต่ในระดับปฐมวัยศึกษา

ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนในระดับปฐมวัยศึกษา ได้มีความรู้ความเข้าใจและได้เรียนรู้ เนื้อหาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ในท้องถิ่นของตน เกิดความรักในท้องถิ่นที่ตนเองอาศัย อยู่ และเพื่อให้บุคลากรในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้ สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก และสถานศึกษาในจังหวัดตากสามารถจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับนโยบายของการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยเรื่องการพัฒนา หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นในจังหวัดตากขึ้น

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าควรที่จะต้องใช้กระบวนการทางการศึกษาในการอบรม สังสอนเพื่อ ปลูกฝังให้เยาวชนคนในท้องถิ่น ทราบถึงคุณค่าและความสำคัญของสาระ ความรู้ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่สืบทอดกันมา ตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่น ตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และการสร้างจิตสำนึก ร่วมแรง ร่วมใจกันอนุรักษ์ ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย โดยใช้สาระท้องถิ่น จังหวัดตาก สำหรับเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งสถานศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของท้องถิ่น และทราบถึง คุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของอาชีพในท้องถิ่น ตลอดจนเกิดจิตสำนึกและปฏิบัติตนอย่าง ถูกต้อง จนเกิดความรู้ศึกษาภูมิใจ หวานແนนและผูกพันกับท้องถิ่นของตนตลอดไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
- 2.2 เพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

3. ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5 ปี โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย ตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก หมายถึง หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจากสภาพปัจจุบันและความต้องการของท้องถิ่นจังหวัดตาก เพื่อจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กปฐมนิเทศใน ตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยปรับจากหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้สอดคล้องตามสภาพและความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่นในจังหวัดตาก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องราวของท้องถิ่น รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น และนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้

4.2 หลักสูตรแกนกลาง หมายถึง หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา พุทธศักราช 2546 เป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น มีมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กดับปฐมนิเทศศึกษาทั่วประเทศ ให้เป็นทิศทางเดียวกัน

4.3 สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก หมายถึง ข้อมูลด้านต่าง ๆ ในจังหวัดตาก ซึ่งแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ โบราณสถานและโบราณวัตถุของจังหวัดตาก นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา

4.4 แผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา ได้อย่างเหมาะสมกับวัย และเต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน เพื่อพัฒนาให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

4.5 คุณภาพของหลักสูตรระดับปฐมนิเทศศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นแล้วมีความสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรในชุมชนและองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร มีความสอดคล้องกัน และสามารถพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมนิเทศ อีกทั้งส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ครูผู้สอนระดับปฐมนิเทศในจังหวัดตาก ได้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

5.2 ครูผู้สอนระดับอื่น ๆ สามารถนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาหลักสูตรที่ใช้สาระในท้องถิ่น ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

5.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ในระดับนโยบาย ได้แนวทางการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก และแผนการจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการพัฒนาเด็กระดับปฐมนิเทศโดยองค์รวม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตาก เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า จึงได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 1.4 กระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.5 หลักสูตรแกนกลาง
 - 1.6 หลักสูตรที่สถานศึกษาพัฒนาขึ้น
2. การจัดการศึกษาปฐมนิเทศ
 - 2.1 ความสำคัญของการศึกษาปฐมนิเทศ
 - 2.2 พัฒนาการของเด็กปฐมนิเทศ (5 ปี)
 - 2.3 แนวทางการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมนิเทศ (5 ปี)
3. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา พุทธศักราช 2546
 - 3.1 ปรัชญาการศึกษาปฐมนิเทศ
 - 3.2 หลักการและจุดหมายของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา
 - 3.3 หลักสูตรการศึกษาปฐมนิเทศ สำหรับเด็กอายุ ๕ ปี
4. ความสำคัญของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการจัดการศึกษาปฐมนิเทศ
 - 4.1 แนวคิดของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมนิเทศ
 - 4.2 หลักการของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมนิเทศ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถิน
 - 5.1 ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท่องถิน
 - 5.2 แนวทางการนำสาระท่องถิน มาจัดหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา
6. ข้อมูลจังหวัดตาก

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตรนี้ตั้งแต่การให้ความหมายที่กว้างจนเนื่องจากครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างภายในโรงเรียนไปจนถึงการให้ความหมายของหลักสูตรที่แคบเฉพาะด้าน ได้มีนักพัฒนาหลักสูตรและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ เช่น

กรณีวิชาการ (2542) หลักสูตร หมายถึง เอกสารแนวทางการจัดการศึกษาแต่ละระดับชั้นประกอบด้วยกลุ่มวิชา ขอบข่ายเนื้อหา โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนและรวมถึงมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และเขตคติที่ดี สามารถนำไปใช้พัฒนาชีวิตที่ดีได้

กาญจนา คุณารักษ์ (2543) ได้กล่าวถึงหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ โครงการหรือแผน หรือข้อกำหนด อันประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดความรู้ความสามารถและประสบการณ์

แรมสมร อยู่สถาพร (2538) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง ชุดการเรียนรู้ และประสบการณ์สำหรับเด็กที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษา โดยครอบคลุมด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดที่นำมาจากความรู้ที่สะสมกันมาและนำมาร่วมกันเป็นเนื้อหาวิชา เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. ทักษะที่สำคัญ เพื่อใช้แสดงทำความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะทางภาษาซึ่งส่วนมากได้แก่ การอ่าน การเขียน การพูด รวมทั้งทักษะการติดต่อระหว่างชาติ และภาษาท่าทาง

3. กระบวนการประเมินและการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับบทบาทของแต่ละบุคคลในสังคม

4. กระบวนการทางสมองหรือความสามารถในการแก้ปัญหา ที่ทำให้เด็กสามารถมองเห็นปัญหา สามารถเปรียบเทียบและหาคำตอบได้อย่างมีเหตุผล

5. ประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพ เช่น ศิลปะ คนตระหง่าน และการเต้นรำ ซึ่งเป็นมงคลที่

สำคัญของเด็ลชาติ ทำให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข

สังค์ อุทرانันท์ (2532) กล่าวว่า “ถึงแม่หลักสูตรจะมีความแตกต่างกันไปก็ตาม นักประชุมทั้งหลักสูตรก็ได้ขอมรับคำนิยามของหลักสูตร” ซึ่งกล่าวในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร กือ สิ่งที่สร้างในลักษณะของรายวิชาซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ ได้จัดเรียงลำดับความยากง่าย หรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว

2. หลักสูตร ประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียนซึ่งได้วางแผนไว้เป็น การล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ

3. หลักสูตร เป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้น สำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่ เด็กในโรงเรียน

4. หลักสูตร ประกอบด้วย ประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนซึ่งเขาได้ทำ ได้รับรู้ และได้ตอบสนองต่อการแนะนำแนวทางของทางโรงเรียน

เอกวิทย์ ณ คลาง (2536) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ ทั้งหลาย ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาวิชา เอกคติ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ เมื่อประมวลกันเข้าແล้า ก็เป็น ประสบการณ์ที่ผ่านเข้าในการรับรู้ของผู้เรียนถือเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น

พศิน แตงจวง (2543) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ความหมายในวงแคบ นักวิชาการมองความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตร หมายถึงเนื้อหาวิชา และวิชาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียนในแต่ละชั้นว่า ต้องเรียน อะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด

2. ความหมายในวงกว้าง นักวิชาการมองความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งมวลที่โรงเรียนหรือผู้สอนจัดให้ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ ผู้เรียนได้ความรู้ เกิดความคิด มีทักษะ เกิดพัฒนาการทุกด้าน และมีเอกคติที่คือ อันจำเป็นต่อการดำรง ชีวิต และเมื่อจำแนกเป็นหมวดหมู่ สามารถจำแนกเป็น 4 กลุ่ม กือ

2.1 หลักสูตร หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น (Everything that happens)

2.2 หลักสูตร หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดให้ (Everything that is offered)

2.3 หลักสูตร หมายถึง แผนการสอนและวิธีสอน (The planned what and how)

2.4 หลักสูตร หมายถึง แผนการสอน (The planned what)

แพรท (Pratt, 1994 บ้างอิงใน กฤณผล อุทุมพร, 2541 : 34) สรุปว่า หลักสูตร หมายถึง แผนสำหรับกระบวนการสอนการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ ร่าง บัวศรี (2542 : 7) ได้

อธิบายความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผนหรือแนวทางการจัดการศึกษา ซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงจุดหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติอันเป็น ประสงค์ตามที่จุดหมายได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ ใจพิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 3) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรที่มีผู้กล่าวถึงและใช้กันมากมี 5 ประการดังนี้ คือ

หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน

หลักสูตร คือ จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ

หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัด โอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่ ผู้เรียน

หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียนหรือสถานศึกษา

หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน

โดย แซนพ์ (Beauchamp, 1984) ได้กล่าวถึงขอบเขตความหมายของหลักสูตรว่า อยู่ใน 3 สถานะคือ

1. หลักสูตรในบางเอกสารที่เขียนขึ้นอย่างเป็นทางการ มักจะเป็นแผนงานเพื่อให้ บรรลุ ถึงผลผลิตบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ และแผนงานนี้ประกอบด้วยประสบการณ์การเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งรวมถึง จุดหมาย กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน ข้อกำหนดเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล รวมทั้งกำหนดเวลา หลักสูตรในลักษณะนี้มีหลายระดับ เช่น หลักสูตร ระดับโรงเรียน ระดับห้องถัน และระดับชาติ เป็นต้น

2. หลักสูตรในฐานะระบบหลักสูตร ซึ่งเป็นขอบเขตการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรประกอบด้วย การจัดการด้านบุคลากร การพัฒนาหลักสูตร การใช้หลักสูตร การประเมิน หลักสูตร ดังนั้นผลผลิตของระบบหลักสูตร ก็คือตัวหลักสูตร

3. หลักสูตรในฐานศาสตร์แขนงหนึ่งทางการศึกษา เป็นความหมายที่ใช้สถาบันการศึกษาระดับสูง ในความหมายของศาสตร์ทางด้านหลักสูตร

จากความหมายของหลักสูตรที่กล่าวมาสรุปได้ว่าหลักสูตร หมายถึงมวลประสบการณ์ ที่เขียนขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้และจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนในแต่ ละระดับ โดยคาดหวังว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่ หลักสูตรระดับนั้น ๆ กำหนด

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

ใจพิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตร ดังนี้

1.2.1 ความสำคัญของหลักสูตรต่อการศึกษา การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนา คนให้มีคุณธรรม ความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง ช่วยทำให้คนมีการพัฒนาชีวิตไปในทางที่

ดีขึ้น เพื่อนำความเจริญและคุณประโยชน์สู่ตนเอง สังคม และประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้ การศึกษาจึงเป็นหน้าที่ของรัฐ โดยตรง และจะต้องจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ อย่างดีที่สุด อย่างไรก็ตามในการจัดการศึกษาน่าจะเน้นและประชากรของประเทศนั้นจะต้องมีแนวทางในการจัดการศึกษาที่ให้เยาวชนในแต่ละวัยและแต่ละระดับการศึกษา ได้รับการศึกษาทัดเทียมกันและบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงต้องมีหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางและเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาสำหรับความคุณการเรียนการสอนในแต่ละระดับการศึกษา การที่จะทราบว่าการศึกษาในระดับต่างๆ จะดีหรือไม่ดี สามารถศึกษาได้จากหลักสูตรการศึกษาในระดับนั้น ๆ ของประเทศ เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือในการแปลงจุดมุ่งหมายและนโยบายทางการศึกษา ของชาติสู่การปฏิบัติในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ถ้าประเทศใดมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ก็จะช่วยให้ประเทศนั้นก่อตั้งความรู้และศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

1.2.2 ความสำคัญของหลักสูตรต่อการสอน หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญต่อการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุถึงที่คาดหวังจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนและแนวทางในการจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ตามต้องการ หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนพินพ์เขียวของแปลนบ้านที่ใช้ในการสร้างบ้าน ส่วนการสอนเป็นกระบวนการหรือวิธีการที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาวิชา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายหรือจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรระบุไว้ ครุผู้สอนต้องอาศัยหลักสูตรเพื่อช่วยในการสอน โดยศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ แล้วนำไปแปลงเป็นภาคปฏิบัติหรือการสอน เพื่อให้ได้ผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้

จากความสำคัญของหลักสูตรที่นักวิชาการได้กล่าวมา สรุปได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านการศึกษา เมื่อมุ่งมั่นให้รับการศึกษาแล้วจะสามารถพัฒนาตนให้มีคุณภาพชีวิตตามประสบการณ์ที่ได้รับ เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างเข้มแข็ง นำความรู้ความสามารถของตนเองพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า นอกจากนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดการจัดการศึกษาทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุผลตามสิ่งที่คาดหวัง

1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรนับว่ามีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้หลักสูตรมีคุณค่า สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดไว้ มีผู้เชี่ยวชาญเรื่องหลักสูตรและนักการศึกษาได้เสนอองค์ประกอบของหลักสูตร ไว้ดังนี้

รัฐร. ภู่สาระ (2545) ได้ให้ความหมาย ขององค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง ส่วนที่อยู่ภายในและประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการพัฒนา

หลักสูตรไปด้วย

กุหลาบ นาคำและคณะ. (2547:10) กล่าวว่า หลักสูตรหรือสิ่งที่ต้องการจะเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. หลักการ
2. วัตถุประสงค์
3. เนื้อหา หรือปัญหาที่จะเรียนรู้
4. กิจกรรม วิธีการเรียนหรือการสอน
5. สื่อ วัสดุ และเอกสารประกอบหลักสูตร
6. วิธีการวัดผล และประเมินผล

สังค ฤทธิราษฎร์ (2537) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรที่ดีควรจะมีองค์ประกอบ 2 ส่วนด้วยกันคือ

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับหลักสูตรได้แก่ จุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเฉพาะ เนื้อหาสาระ ประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผล

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบอื่น ๆ ที่น่าจะบรรจุไว้ในหลักสูตรได้แก่ เหตุผลและความ จำเป็นของหลักสูตร การเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การเสนอแนะการใช้สื่อ การเรียนการสอน

ในขณะที่ รัชร บัวศรี (2542:8 - 9) ได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตร
3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร
4. จุดประสงค์ของวิชา
5. เนื้อหา
6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้
7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
8. การประเมินผล
9. วัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน

ไทเลอร์ (Tyler, 1949:1) ได้ให้แนวคิด ในการวางแผนโครงสร้างของหลักสูตร โดยยึดแนวทางและเป้าหมาย (Means-Ends Approach) ซึ่งได้ตั้งคำถาม 4 ประการ ที่เป็นหลักการ และเหตุผลสำหรับการสร้างหลักสูตรที่เรียกว่า “เหตุผลของ ไทเลอร์” (Tyler's rationale)

สามารถกำหนดเป็นองค์ประกอบของหลักสูตรได้ 4 ประการ คือ

1. จุดประสงค์ (Objectives) ที่โรงเรียนต้องการให้ผู้เรียนเกิดผล
2. เนื้อหาวิชา (Content) ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้จุดมุ่งหมายบรรลุ
3. การจัดประสบการณ์การเรียน (Organising Learning Experiences) เพื่อให้

การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินผล (Evaluation) เพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
- ชิดา ทาบานา(Hilda Taba 1962) กล่าวถึงองค์ประกอบหลักสูตร ไว้ว่าดังนี้
1. วัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ
 2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละวิชา
 3. วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 4. วิธีการประเมินผล

ส่วนโน้บเชมป์ (Beauchamp, 1981 : 144 - 116) กล่าวว่าหลักสูตรที่เป็นเอกสาร
หลักสูตรนั้นมีองค์ประกอบดังนี้

1. ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน
 2. การกำหนดเป้าหมายและ / หรือจุดประสงค์เฉพาะ
 3. การวางแผนการใช้หลักสูตร
 4. การพิจารณาตัดสิน หรือการประเมินผล
- ส่วน สจด อุทرانันท์ (2532 : 244) ได้แบ่งหลักสูตรออกเป็น 7 องค์ประกอบดังนี้
1. เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร
 2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 3. เนื้อหา/สาระและประสบการณ์
 4. การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
 5. การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาในชุมชน
 6. การประเมินผล
 7. การเสนอแนะเกี่ยวกับการซ่อมแซมและส่งเสริมผู้เรียน

จากความหมายขององค์ประกอบของหลักสูตรที่นักวิชาการหลาย ๆ คน ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร คือ ส่วนที่สำคัญที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย

1) หลักการ

2) จุดมุ่งหมาย

3) คุณลักษณะตามวัย

4) โครงสร้าง (อาชีวศึกษาเรียนรู้ ระยะเวลาในการจัดประสบการณ์ สาระการเรียนรู้ (สาระที่ควรเรียนรู้ และประสบการณ์สำคัญ)

5) การจัดประสบการณ์

6) การประเมินพัฒนาการ

1.4 กระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอรูปแบบดังนี้

ณัติเทพ พิทักษานุรัตน์ (2542:55) ได้ให้แนวทางหรือกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. การเลือก การจัดเนื้อหาวิชาและเทคนิคการฝึกอบรม

3. การนำหลักสูตรไปใช้

4. การปรับปรุงหลักสูตร

5. การประเมินผล

ไจพิพัฒน์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539:19) ได้เสนอกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่

1. วินิจฉัยความต้องการ สำรวจสภาพปัจจุบัน ความต้องการ และความจำเป็นต่างๆ ของสังคมและผู้เรียน

2. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจนหลังจากที่ได้วินิจฉัยความต้องการแล้ว

3. คัดเลือกเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ที่กำหนดแล้วจะช่วยในการเลือกเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระที่เลือกนี้ นอกจากจะต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ วัย และความสามารถของผู้เรียน แล้ว เนื้อหาสาระยังต้องมีความน่าเชื่อถือได้และสำคัญต่อการเรียนรู้ด้วย

4. จัดเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระที่เลือกได้ขึ้นต้องจัดโดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง และความยากง่ายของเนื้อหา วุฒิภาวะ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ครุผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคัดเลือก ประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ของหลักสูตร

6. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ควรจัดโดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระและความต่อเนื่อง

7. กำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล ตัดสินใจว่าจะต้องประเมินอะไร

เพื่อตรวจสอบผลว่าบรรดานักประมงที่กำหนดไว้หรือไม่ และกำหนดด้วยว่าจะใช้วิธีประเมินผลอย่างไร ใช้เครื่องมืออะไร

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุปกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยริบบ์จากการสำรวจความต้องการ กำหนดวัตถุประสงค์ เลือกเนื้อหา เรียน แผนการจัดประสบการณ์ วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลให้เหมาะสม กับผู้เรียน

1.5 หลักสูตรแกนกลาง

หลักสูตรแกนกลาง เป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น มีมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน แบ่งได้ดังนี้

1.5.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่กำหนด มาตรฐานการเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียนดังแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถปรับใช้ได้กับการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1.5.2 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นการจัดการศึกษาปฐมวัย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นการสร้างเสริมพัฒนาการและเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 9)

หลักสูตรปฐมวัยศึกษา พุทธศักราช 2546 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นเพื่อให้การจัดการศึกษาปฐมวัยที่จะต้องพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี ให้มีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้ และสร้างรากฐานชีวิตให้พัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และเพื่อให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัด นำหลักสูตรฉบับนี้ไปใช้โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น

(กระทรวงศึกษาธิการ 2546)

1.6 หลักสูตรที่สถานศึกษาพัฒนาขึ้น

1.6.1 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น

หลักสูตรที่สถานศึกษาพัฒนาขึ้น เป็นแผนงานหรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงดำเนินขั้นตอนวัสดุประสบการณ์ ที่ก่อให้เกิด

การเรียนรู้สะสัมชื่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีวิচิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคมและโลกอย่างมีความสุข (กรมวิชาการ. 2545 : 1)

ทั้งนี้ สำหรับหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ในส่วนของการจัดการเรียนรู้ จะจัดในรูปของกิจกรรมประจำวันมาตรฐานการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยให้เด็กได้เรียนรู้ในสาระที่ควรรู้ ผ่านประสบการณ์สำคัญ

1.6.2 ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาต้องสร้างหลักสูตรขึ้นใช้เอง เพราะสถานศึกษามีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด รับรู้ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ได้อย่างดี จึงสามารถจัดการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองและของชุมชนในด้านต่าง ๆ โดยเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง รวมทั้งจะทำให้ผู้เรียนรู้จักชุมชนของตนเอง เกิดความรักและความผูกพันกับชุมชน

ประโยชน์อีกประการหนึ่งที่เห็นได้เด่นชัด จากการที่สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นใช้เอง ก็คือ สามารถสนับสนุนความต้องการ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน ได้อย่างแท้จริง เด็กจะได้เรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัว และสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่ทุกวัน ได้รับประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวกับชีวิตจริงของนักเรียนและชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ว่า หลักสูตรจะต้องมาจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพความจำเป็น หรือความต้องการของสถานศึกษานั้น ๆ หลักสูตรแต่ละระดับควรมีความสอดคล้องกับหลักสูตรระดับชาติ เพื่อกำหนดว่าจะพัฒนาผู้เรียนไปในทิศทางใด (ทวีพร ณ นคร. 2542 : 36)

1.6.3 แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ สถานศึกษาสามารถออกแบบหลักสูตรของตนได้อย่างอิสระ โดยยึดนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา มีความถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น และมีความเป็นไปได้ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมายด้วย

การกิจที่สำคัญก่อนที่สถานศึกษาจะพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ การเตรียมความพร้อมในทุกด้าน เช่น การสร้างความตระหนักรู้สู่เกียร์ขึ้นเพื่อความสำคัญ และยอมรับการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร จนถึงการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ให้มีข้อมูลใช้ในการจัดการศึกษา การแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดทำหลักสูตร สิ่งต่างๆ เหล่านี้สถานศึกษาต้องจัดเตรียมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 43)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้ให้แนวทางการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีขั้นตอน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 43 – 44)

1. จุดหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาร่วมกับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน และสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดมาตรฐานของหลักสูตรที่มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา อย่างเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างของบุคคล เพื่อ พัฒนาเด็กให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ เกิดทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็ก

2. การสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาทำความเข้าใจเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและเอกสาร หลักสูตรอื่น ๆ รวมทั้งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว สภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

2.2 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยกำหนดวิสัยทัศน์ การกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ สาระการเรียนรู้รายปี การจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ทั้งนี้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอาจกำหนดหัวข้ออื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสมและ ความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

2.3 การประเมิน เป็นขั้นตอนของการตรวจสอบหลักสูตรของสถานศึกษา แบ่งออกเป็น การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพของ หลักสูตร องค์ประกอบหลักสูตรหลังจากที่ได้จัดทำแล้ว โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ การประเมินระหว่างการดำเนินการใช้หลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อ ตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้เพียงใด ความมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใด และ

การประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบ หลังจากที่ใช้หลักสูตรครบแต่ละช่วงอายุ เพื่อสรุปผลว่าหลักสูตรที่จัดทำมีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น อย่างไร

2. การจัดการศึกษาปฐนวัย

2.1 ความสำคัญของการศึกษาปฐนวัย (5 ปี)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐนวัย เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก เพื่อเป็นพื้นฐานให้เด็กมีความพร้อมที่จะเรียนในระดับประถมศึกษาได้ดี และมีความสุข สมร ทองดี (2537: 11 – 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาระดับปฐนวัยศึกษาดังนี้

1. ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
2. ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. ความสำคัญต่อกระบวนการจัดการศึกษา
4. ความสำคัญต่อการวางแผนฐานในการพัฒนาประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539: 5) ได้สรุป

ความสำคัญการศึกษาปฐนวัย ไว้ว่า

เป็นการศึกษาพื้นฐานสำหรับชีวิตในอนาคตที่ต้องอาศัยนโยบายการให้การสนับสนุนจากทุกฝ่าย บุคลากรที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความเข้าใจแนวทางการจัดการศึกษา และวิธีการดำเนินงาน รวมทั้งการประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองให้มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการพัฒนาเด็กที่ถูกต้อง โดยถือว่าความร่วมมือจากทุกฝ่าย เป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินงานการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา เพื่อประโยชน์ของประเทศไทยและเด็กไทยทุกคน

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาระดับปฐนวัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชากรและการพัฒนาประเทศ ดังนั้นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายช่วยกันพัฒนาการศึกษาระดับปฐนวัยซึ่งเป็นฐานของชีวิต

2.2 พัฒนาการของเด็กปฐนวัย

พัฒนาการ คือ การเปลี่ยนแปลงลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ที่จะต้องพัฒนาไปตามลำดับขั้นของการพัฒนาในแต่ละวัย มนุษย์จะมีขั้นตอนการพัฒนาตั้งแต่การปฏิสนธิเริ่มไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญา พัฒนาการของเด็กปฐนวัยจะแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล และความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่สำคัญของเด็กปฐนวัยที่มีอายุ 5 ปี - 5 ปี 11 เดือน 29 วัน มีดังนี้

2.2.1 พัฒนาการทางค้านร่างกาย

เด็กปฐมวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ความสามารถในการพัฒนาของกล้ามเนื้อใหญ่ที่ใช้เคลื่อนไหว ทรงตัว ยืน วิ่ง รวมทั้งความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเด็ก และประสานสัมผัสร์

จิตินันท์ เศษคุปต์ (2537: 32 – 39) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย ไว้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็กส่วนบุคคลเป็นการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็กแต่ละคน ตามวัยและวุฒิภาวะ ซึ่งแบ่งประเภท ดังนี้

1.1 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างและส่วนประกอบของร่างกายทางสรีรวิทยา ตามแบบแผนของพัฒนาการในแต่ละวัย แบ่งเป็น

1.1.1 การเปลี่ยนแปลงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

1.1.2 การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของร่างกาย

1.1.3 การเปลี่ยนแปลงขนาดของร่างกาย

1.2 การเปลี่ยนแปลงความสามารถของร่างกาย เป็นการเปลี่ยนแปลงสมรรถภาพการทำงาน ตามหน้าที่ของร่างกายในค้านต่าง ๆ แบ่งเป็น

1.2.1 ความสามารถในการรับรู้ทางประสานสัมผัส

1.2.2 ความสามารถในการเคลื่อนไหว

2.2.2 พัฒนาการทางค้านอารมณ์

พฤติกรรมทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยจะแสดงความรู้สึกที่เกิดจาก การกระตุ้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งเร้าภายในและสิ่งเร้าภายนอก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย และจิตใจ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 159) ได้กล่าวถึงอารมณ์ของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกโดยทั่วไปจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. อารมณ์บวกหรืออารมณ์ในทางที่ดีเกิดขึ้นในร่างกายก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ เช่น พ้อใจ ดีใจ หรือประทับใจ

2. อารมณ์ลบหรืออารมณ์ในทางไม่ดี 产生เกิดขึ้นในร่างกาย ก็จะไม่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ต้องมีการปรับตัว เพื่อให้เปลี่ยนแปลงเป็นอารมณ์ในทางที่ดีก่อน เช่น โกรธ เสียใจ หรืออิจฉาริษยา เป็นต้น

**พฤติกรรมทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย พนักงานมากในลักษณะดังนี้
อารมณ์โกรธ**

เด็กจะแสดงอาการโกรธเนื่องจากเกิดการขัดแย้งเกี่ยวกับการเล่น การต้องการสิ่งของเด็กจะร้องไห้กระทืบเท้า แพดเสียง เตะ ช่วง ทุบตีตัวเองหรือผู้ที่อยู่ใกล้ ๆ การแสดงอารมณ์โกรธจะลดลงเมื่อเด็กอายุ 3-4 ขวบ

อารมณ์กลัว

เด็กจะเกิดความกลัว มาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่วางเงื่อนไขให้ เด็กเกิดความกลัว เช่น การญี่เด็ก การเลานิทานหรือพูดจาหลอกเด็ก เสียงฟ้าร้อง ฟ้าผ่า ความมืด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เด็กจะเรียนรู้และแสดงอารมณ์กลัวออกมายในรูปแบบต่าง ๆ

อารมณ์รัก

เด็กจะแสดงความรักพ่อแม่ หรือผู้ใกล้ชิดแล้ว เด็กยังมีอารมณ์รักสัตว์ เดียง ของเด่น สิ่งของต่าง ๆ การเข้ากลุ่มกับเพื่อน เด็กต้องการความรักจากผู้อื่น และเด็กก็แสดงความรักผู้อื่นด้วย

อารมณ์ร่าเริง

เด็กที่ร่าเริงแจ่มใส จะแสดงถึงการมีสุขภาพจิตดี ชื่นสัมพันธ์กับสุขภาพ และร่างกาย เด็กจะแสดงอาการชอบใจ ร่าเริง ที่คิดว่าตนเองเหนือกว่าคนอื่น เช่น การหลอกล่อ ขี้ขำ เล่นตลก ดุการตูน ดุภาพนิรดิษ หรือการแสดงท่าทางตลอก

2.2.3 พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย จะพัฒนาการเรียนรู้ทางสังคมจาก ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ เด็กจะเรียนรู้ ไปสู่การพึ่งพาตนเอง ชอบความอิสระต้องการคำยกล่อม ชมเชย และพัฒนาความรื่องั่นในตนเอง ในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมต่อไป

การณ์ ดิษยาธรรม (2531: 8) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางสังคมของเด็ก ปฐมวัยไว้ว่า เป็นการพัฒนาความสามารถในการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับแบบแผนที่ สังคมยอมรับ ปฏิบัติดน ได้ตามบทบาทที่สังคมกำหนด และมีความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของ สังคม มีส่วนร่วมและพอยกับสังคมนั้น ๆ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2537: 53-56) ได้กล่าวถึง พัฒนาการด้านสังคม ของเด็กปฐมวัยเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นในด้านเด็กแต่ละคน ตามวัยและภูมิภาวะ แบ่งเป็น

1.1 การรู้จักตนเอง

1.2 การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

2. ความแตกต่างทางสังคมระหว่างบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของเด็กปฐมวัยแต่ละคนที่มีอัตราไม่เท่ากัน อันเนื่องมาจากอิทธิพลของปัจจัย ต่อไปนี้

2.1 ลักษณะทางเพศ

2.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

2.3 จำนวนสมาชิกในครอบครัว

2.4 การอบรมขั้นตอนการทำงาน

2.2.4 พัฒนาการทางด้านสติปัญญา

พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยจะมีขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ตามแบบแผนของขั้นพัฒนาการทางสมองเมื่อเด็กอายุมากขึ้น เด็กจะมีพัฒนาการทางร่างกายและสมองสมบูรณ์มากขึ้น

จิตินันท์ เตชะคุปต์ (2537: 61 – 70) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย เป็นไปตามความแตกต่างส่วนบุคคลและความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละช่วงอายุของเด็ก ดังนี้

1. ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญา เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็กแต่ละคนตามวัย แบ่งเป็น

1.1 การเรียนรู้โดยใช้สัมภาระ

1.2 ความสามารถทางการรู้คิด

1.3 ทักษะทางภาษา

1.4 ความคิดสร้างสรรค์

1.5 พฤติกรรม

2. ความแตกต่างทางสติปัญหาระหว่างบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยแต่ละคน ที่มีอัตราการพัฒนาไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัย ต่อไปนี้

2.1 ระดับสติปัญญา

2.2 ลักษณะทางเพศ

2.3 ภาวะโภชนาการ

2.4 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

2.5 สถานภาพของครอบครัว

ส่วน พัชรี ผลโภชิน. 2537: 11 - 35) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการเด็กปฐมวัย ควรต้องขัดหลักพัฒนาการเด็กทุกด้าน พัฒนาการแต่ละด้านจะมีความสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปพร้อมกัน ดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัยนี้ พิจารณาได้จากสุขภาพอนามัยและการเริญเดินโดยย่างเหยาะสม และพัฒนาการทำงานการเคลื่อนไหว ในช่วงปฐมวัย นอกจากเด็กจะได้รับการดูแลและส่งเสริมสุขภาพอนามัยแล้ว เด็กควรมีอิสระที่จะเลือกกิจกรรมและมีประสบการณ์ทางการเคลื่อนไหวที่จะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ของเด็กต่อไป การเคลื่อนไหวพื้นฐานในช่วงเด็กปฐมวัย เป็นเวลาที่เด็กมีโอกาสได้สำรวจและทดลองความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายของตน การเคลื่อนที่ เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด หรือการใช้มือหรือขาสิ่งของหรือการบังคับกล้ามเนื้อ ขณะที่ร่างกายเคลื่อนไหวอยู่กับที่หรือเคลื่อนที่ ล้วนเป็นสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่งในช่วงเวลานี้ และมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการส่งเสริมสุขภาพอนามัย

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม มีบทบาทสำคัญต่อนบุคลิกภาพของเด็กและมีผลต่อพัฒนาการด้านร่างกายและสติปัญญา เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เอ้าແட္ไ ขอบปฏิเสธรู้จักมีความกังวล อาจเนื่องจากเหตุการณ์หรือการกระทำของผู้อื่นที่เด็กคุ้นเคยสนิทสนมและเด็กจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมากทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม บางพฤติกรรมก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ไข้ อาการต่าง ๆ เกิดขึ้นจากความขัดแย้งระหว่างความต้องการของเด็กกับการดูแลของผู้ใหญ่ เด็กปฐมวัยยังคงติดต่อสื่อสารเป็นศูนย์กลาง ทำให้มีความจำถัดในการรับความรู้สึกของผู้อื่น การให้เด็กมีกิจกรรมการเล่น มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น ผู้ใหญ่และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กรู้จักปรับตัวเข้ากับเพื่อน และโลกที่แวดล้อม เป็นพื้นฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง มีความไว้วางใจผู้อื่น กล้าคิด และทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองอย่างเชื่อมั่น และยังเป็นพื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตยและความคิดสร้างสรรค์

3. พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กจะเกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลง ความสามารถทางการรู้คิด ทักษะทางภาษา ความคิดสร้างสรรค์ และการเล่น ในด้านภาษาต้องอาศัยการรับรู้และใช้ภาษาทั้ง 5 ภาษาจะเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้และสะท้อนให้เห็นพัฒนาการทำงานสติปัญญาของเด็ก ซึ่งผู้ใหญ่ส่งเสริมได้โดยการให้เด็กมีโอกาสเล่น เพราการเล่นคือได้สำรวจ ผูกคุบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนกับเพื่อน เกิดการเรียนรู้และทักษะทางภาษา

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยคำนึงถึง

ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนมีความพร้อมทั้ง 4 ด้านตามศักยภาพของตนเอง อย่างเหมาะสมกับวัย

2.3 แนวการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย (5 ปี)

วัฒนา ปัญญาฤทธิ์ (2548: 5-17) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญหลาชวิช เข่น

1. การจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เกิดการสร้างความรู้ด้วยตนเองนี้ ครูจะเป็นผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งทางเลือกที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเลือกที่จะเรียนรู้ด้วยวิธีการและความถนัด ของตัวเองในการสำรวจหาข้อมูลด้วยการทำกิจกรรมต่าง ๆ และนำข้อมูลมาคิดวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกเป็นผลการเรียนรู้ ด้วยวิธีการนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในสิ่งต่าง ๆ มีการพัฒนาทักษะวิธีการหาความรู้ ตลอดจนได้พัฒนาเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

2. การจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามกระบวนการนี้ ครูจะเป็นผู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนในการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ โดยเริ่มจากการกำหนดปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการคำตอบ วางแผนการหาข้อมูล นำข้อมูลมากำหนดสมมติฐาน ทำการทดลองเพื่อตรวจสอบ สมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ และอภิปรายผล สรุปประสบการณ์ และความรู้ที่ได้รับ

3. การจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้จากแหล่งความรู้รอบตัว ครูเป็นผู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับชีวิตและสภาพในชุมชน

พชรี ผลโยธิน (2548: 4-10) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดประสบการณ์ตามแนวพุทธ คือการจัดการศึกษาที่รู้ความจริงของธรรมชาติแล้วพัฒนาค่านบนฐานของธรรมชาติ คือการพัฒนาพฤติกรรม จิตใจ ปัญญา ไปสู่ความดีงาม ซึ่งถือเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวพุทธ เป็นการนำหลักธรรมทางพุทธปรัชญา มาปฏิบัติในวิธีชีวิตประจำวัน

2. การจัดประสบการณ์ตามวิถีชีวิตไทย เป็นการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียนรู้ สัมพันธ์สอดคล้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรมอันเป็นวิถีชีวิตของเด็ก และบนจุดยืนของการศึกษา เพื่อชีวิตที่พอเพียง

3. การจัดประสบการณ์แบบวอลล์ฟสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดประสบการณ์ที่มีจุดหลักการเรียนรู้ในรูปของการเล่นอิสระตามธรรมชาติ เป็นไปตามจังหวะที่สม่ำเสมอ มีโอกาสทำซ้ำ ๆ และให้เด็กเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ที่เกือบอนุชีวิต โดยครูเป็น

แบบอย่างที่สำคัญในการพูดและการกระทำต่าง ๆ

4. การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้โดยการสืบค้น ข้อมูลอย่างลึกในหัวข้อที่เด็กสนใจ ควรค่าแก่การเรียนรู้ ประกอบด้วยกระบวนการ 3 ระยะ คือ ระยะเริ่มต้นโครงการ ระยะพัฒนาโครงการ และระยะสรุปโครงการ แต่ละระยะมีการอภิปราย การทำงานภาคสนามการนำเสนอประสบการณ์ การสืบค้น และการจัดแสดง

วนานา รักสกุลไทย (2548: 6-14) ได้กล่าวถึงการดำเนินการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยว่าประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ การวางแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ และการจัดหน่วยการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ

อารมณ์ สุวรรณปาล (2548: 7-13) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการค้านร่างกายของเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมสุขอนามัย เป็นการส่งเสริมพัฒนาการค้านigon การ สุขนิสัย และการรักษาความปลอดภัยเป็นประสบการณ์ที่สำคัญ การรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ มีสุขนิสัยที่ดี และคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ร่างกายจะทำให้เด็กได้เจริญเติบโต ได้เต็มตามศักยภาพและส่งผลต่อพัฒนาการค้านอื่น ๆ ด้วย

2. การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการรับรู้ – การเคลื่อนไหว ประสาทการรับรู้ การเคลื่อนไหว เป็นกระบวนการทำงานของกล้ามเนื้อหรือประสาทที่รับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว และตอบสนองด้วยการเคลื่อนไหว การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประสาทการเคลื่อนไหวทางการรับรู้ เป็นพื้นฐานการสัมผัสระหว่างพัฒนาการทางร่างกายและสติปัญญา ร่างกายกับอารมณ์จิตใจ

3. การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก ร่างกายของเด็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก การส่งเสริมและพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และเล็กต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและการจัดกิจกรรมที่ให้เด็กได้ฝึกการใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การเล่นกลางแจ้ง การเล่นในร่ม การเคลื่อนไหวร่างกาย การเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อให้เด็กแข็งแรงและใช้กล้ามเนื้อได้อย่างประสานสัมพันธ์

อารมณ์ สุวรรณปาล (2548: 8-14) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการคิดของเด็กปฐมวัย ว่า กิจกรรมส่งเสริมการคิดของเด็กมีกิจกรรมประจำวันที่เป็นหลัก 6 กิจกรรม กิจกรรมส่งเสริมการคิด การบริหารสมอง กิจกรรมวิทยาศาสตร์ และกิจกรรมฝึกทักษะการคิด ซึ่งครุสามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการคิด แต่ละกิจกรรมครุควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมโดยอิสระ และจัดบรรยากาศให้อบอุ่น และมีความสุข

อารี พันธ์มณี (2548: 9-15) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านความคิดสร้างสรรค์ว่า ต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญคือ ให้เด็กมีความรู้สึกปลดปล่อยทาง

จิต และมีความอิสระทางจิต โดยจัดประสบการณ์ได้หลายวิธี เช่น การระดมพัฒนาความคิดที่จะเริ่ม การสร้างความคิดใหม่ การคิดอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งให้เด็กฝึกปฏิบัติการคิด เพื่อให้เกิดเป็นทักษะ

นฤมล เนียมหอม (2548: 10-16) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก ปฐมนิเทศด้านภาษา ว่าเป็นการจัดประสบการณ์มุ่งให้เด็กเรียนรู้ภาษาด้วยความสนใจ และเกิดทักษะที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา โดยครูปฐมนิเทศเสริมการเรียนรู้ภาษาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ การบูรณาการทักษะทางภาษาให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก

พชรี ผลโยชน์ (2548: 11-14) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก ด้านอารมณ์จิตใจและสังคมว่า ควรเป็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน โดยบูรณาการไว้ในกิจกรรมประจำวันหรือกิจกรรมประจำวันของเด็ก

ขวัญฟ้า รังสิตาณนท์ (2548: 12-12) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์ด้าน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย ว่าเป็นการจัดประสบการณ์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกรักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยสามารถจัดเป็นโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับเด็ก ศูนย์ฯ ฯ ฯ (2548: 13-12) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มี ความต้องการพิเศษว่า ต้องจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อพัฒนาทักษะให้เด็กที่มี ความต้องการพิเศษเริ่มกระตุ้นตั้งแต่แรกเกิดหรือทันทีที่พบว่าเด็กมีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เด็ก พัฒนาไปตามขั้นตอนได้ เช่นเดียวกับเด็กปกติ หรือใกล้เคียงกับเด็กปกตินอกที่สุด

จากแนวการจัดประสบการณ์ที่นักวิชาการได้กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การจัด ประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยนั้น ต้องจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม สติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และด้านภาษา ให้เด็กได้รับอย่างเต็ม ศักยภาพและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.3.1 การจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

1) ความหมายของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายคำว่า บูรณาการ หมายถึง การนำหัวข้อที่แยกๆ กันมาร่วมเป็นหนึ่งอันเดียวกัน และพระเทพเจ้า (2531 อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2547: 10) ได้กล่าวว่า บูรณาการ คือ การทำให้หน่วยย่อยสัมพันธ์กัน เข้ามาร่วมทำหน้าที่อย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่ง เดียว ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง

กุลยา ตันติพลาชีวะ (2543: 62) กล่าวว่า การบูรณาการ คือ การเชื่อม สถานที่ความรู้ หรือมวลประสบการณ์เข้าด้วยกันในหลักสูตรหรือการเรียนการสอน ซึ่งไม่เพียงแต่

เสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการพัฒนาความคิดร่วมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) ไตรเลอร์ (Tyler 2001 ยังถึงใน ศิริพัชร์ เจริญวิโรจน์ 2546: 15) และ สุภาพร แพรวนิต (2543:) ซึ่งให้ความหมายของคำว่า บูรณาการว่า หมายถึง การนำเอาศาสตร์ สาขาต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งรวมทั้ง วิธีสอน เนื้อหา และทักษะ มาพสมพسانสัมพันธ์กัน หลอมรวมเข้าด้วยกัน ทั้งในด้านเนื้อหา และการจัดกิจกรรม โดยหลักของการบูรณาการจะดำเนินด้วยความสมบูรณ์ ความเต็ม ความพอเพียง ความสมดุล ได้สัดส่วนพอเหมาะสม การสนองวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดผลในทางสร้างสรรค์ และความเป็นเอกภาพของเนื้อหา

วนานา รักสกุลไทย (2548: 6-8) ได้สรุปความหมายของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้งในระดับปฐมวัยและระดับอื่น ๆ ว่า หมายถึง การจัดประสบการณ์ที่นำความรู้ ความคิดรวบยอด ทักษะและประสบการณ์สำคัญทั้งมวล ที่ผู้เรียนจะได้รับในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาเรื่องโดยผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย โดยเฉพาะในระดับปฐมวัย ศึกษา ซึ่งเน้นการพัฒนาโดยองค์รวม จึงเป็นการจัดประสบการณ์ที่นิยมกันมากแบบหนึ่ง

2) ความสำคัญของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

วนานา รักสกุลไทย (2548: 6-8) ได้สรุปถึงความสำคัญของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการที่มีต่อการศึกษาระดับปฐมวัย ไว้ว่า การจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมากที่สุด สามารถทำให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้และมีความเข้าใจ ทั้งสามารถมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และยังกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยมีความกระตือรือร้นในการฝึกหัดเรียน การจัดประสบการณ์แบบบูรณาการทำให้เด็กปฐมวัยได้ประยุกต์ใช้ความรู้และประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และมีทักษะในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการลงมือกระทำ ดังนั้นการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการจึงมีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างยิ่ง

3) จุดมุ่งหมายของการประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

ศิริพัชร์ เจริญวิโรจน์ (2543) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการไว้ว่า ดังนี้

(1) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ว่า การเรียนรู้ทุกสิ่งมีความสัมพันธ์ ซึ่งกันและกัน

(2) เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

- (3) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนในการเรียนรู้โดยตรงอย่างมีชุมนุมหมาย
- (4) เพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียนทุกคน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

ตามเอกสารภาพ

- (5) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดที่เรียนได้อย่างลึกซึ้ง เป็นระบบ

(6) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน

(7) เพื่อช่วยพัฒนาค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม มาตรฐานการทำงาน

วินัยในตนเอง

(8) ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และการแสดงออกทางศิลปะ สำหรับการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยมีชุมนุมหมายดังนี้

- (1) เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาครบถ้วนด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสตดิปัญญา รวมทั้ง คุณธรรม จริยธรรมควบคู่กันไป
- (2) เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการด้าน ค่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์จากการเลี้ยงดู
- (3) เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวม ทั้งสาระการเรียนรู้ ทักษะ และ ประสบการณ์สำคัญ

วนานา รักสกุลไทย (2548: 9-10) ได้กล่าวสรุปถึงชุมนุมหมายของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการในระดับปฐมวัย ไว้ว่า นุ่งส่งเสริมพัฒนาการแบบองค์รวม โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ ประสบการณ์สำคัญ และทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เด็กปฐมวัยทุกคนจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน โดยคำนึงถึงความพร้อม ความสนใจ ความสามารถ พัฒนาการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนเป็นสำคัญ

4) หลักการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

วนานา รักสกุลไทย (2548: 11-16) ได้สรุปถึงหลักการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย คือ หลักการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย จำเป็นต้องคำนึงถึงความเป็นเอกภาพ โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้และทักษะต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย และความสอดคล้องของกิจกรรมที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงที่หลากหลายในเชิงบูรณาการ นอกจากนี้การจัดระบบสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง เช่น การจัดช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม การจัดสื่อและแหล่งการเรียนรู้

และความยึดหยุ่นในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย และสอดคล้องกับบริบทในสังคมไทย

5) ประเภทของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ

จำแลง เชื้อภัคติ และคณะ (พปป.) และธีระชัย นุรนันโภด (2546) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ จำแนกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

(1) การบูรณาการแบบสอดแทรก เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ครุผู้สอนในวิชาหนึ่งสอดแทรกเนื้อหาของวิชาอื่นเข้าไปในการเรียนการสอนของตน

(2) การบูรณาการแบบขานาน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีครุที่สอนต่างวิชากัน ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาวางแผนการสอนร่วมกัน โดยครุที่สอนทั้ง 2 วิชาจะมุ่งสอนหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดและปัญหาเดียวกัน

(3) การบูรณาการแบบพหุวิชาการ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนคล้ายกับการบูรณาการแบบขานาน คือ มีครุตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่สอนค่างวิชากันวางแผนเพื่อสอนร่วมกัน โดยกำหนดว่าจะสอนหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือปัญหาเดียวกัน โดยครุแต่ละคนแยกกันสอนตามแผนการสอนของตน

(4) การบูรณาการแบบข้ามวิชา เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ครุที่สอนวิชาต่าง ๆ กันมาร่วมกันวางแผน ปรึกษาหารือเพื่อกำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือปัญหาร่วมกัน โดยร่วมกันจัดทำแผนการสอนแล้วสอนเป็นคณะ

วนานา รักสกุลไทย (2548: 20-21) กล่าวว่า ประเภทของการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการที่เหมาะสมสำหรับเด็กดับปฐมวัย มี 2 แบบ คือ การบูรณาการแบบสอดแทรก ซึ่งหมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ครุผู้สอนในวิชาหนึ่งสอดแทรกเนื้อหาของวิชาอื่นเข้าไปในการเรียนการสอนของตน และแบบที่ 2 คือ การบูรณาการแบบไขแมงมุม ซึ่งเป็นที่นิยมมากในปัจจุบัน และเป็นการบูรณาการที่เหมาะสม เนื่องจากสามารถบูรณาการได้หลายสาระการเรียนรู้ มีความหลากหลายของวิธีการสอน เทคนิค ทักษะและสื่อการเรียนการสอน เนื้อหา มีความครอบคลุมหลักสูตร ทันสมัย สอดคล้องกับชีวิตจริง ธรรมชาติ และความสนใจของผู้เรียน

6) องค์ประกอบและขั้นตอนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

วนานา รักสกุลไทย (2548: 23-26) ได้สรุปถึงองค์ประกอบและขั้นตอนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยไว้ ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์และมีความหมายในชีวิตประจำวันของเด็ก การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เอื้อให้

เด็กสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม และการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

7) การดำเนินการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

วนานา รักสกุล ไทย (2548: 27-38) ได้กล่าวสรุปการดำเนินการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย ไว้เป็นข้อตอน คือ กฎปฐมวัย ควรแบ่งการดำเนินการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวางแผน และการจัดทำหน่วยการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ ซึ่งการวางแผนที่ดีนั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ประกอบ เช่น วิธีการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และความรู้ความเข้าใจในประเทศ แนวคิด ทฤษฎีทางการศึกษาปฐมวัย ส่วนการจัดทำหน่วยการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ ประกอบด้วยข้อตอนการจัดประสบการณ์และตรวจสอบคุณภาพหน่วยการจัดประสบการณ์

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยนั้นต้องจัดให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของเด็ก โดยมีความแตกต่างระหว่างบุคคลและให้เด็กได้เรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพของตน โดยมุ่งพัฒนาเด็กเป็นองค์รวม และเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ ประสบการณ์สำคัญ และทักษะด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

3. หลักสูตรปฐมวัยศึกษา พุทธศักราช 2546

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 3 – 5) ได้พัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 พัฒนาขึ้นมาโดยมีองค์ประกอบดังไปนี้

3.1 ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี (5 ปี 11 เดือน 29 วัน) บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม – วัฒนธรรมที่เด็กอาจอยู่ ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างரากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 3)

3.2 หลักการและจุดหมายของหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546

หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่กระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือบุคลากรที่

มีความรู้ความสามารถในการอบรมเดี่ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างสมดุล และเต็มศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 5)

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
2. ชัดหลักการอบรมเดี่ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ และมีความสุข
5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

3.3 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 สำหรับเด็ก 3-5 ปี

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเดี่ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยจัดเป็นหลักสูตรแกนกลาง มีรายละเอียด ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 31)

3.3.1 จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 5 ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
4. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
8. อุปร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของ

สังคมในระบบประชาธิปไตยอันมีพระบรมราชูปถัมภ์ทรงเป็นประมุข

9. ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจิตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

3.3.2 คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติ เมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนี้ ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันท่วงที หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดคุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 5 ปี มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 32 - 35)

พัฒนาการด้านร่างกาย

- กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้
- รับลูกบนอุ้งคร่าที่กระดองขึ้นจากพื้น ได้ด้วยมือทั้งสอง
- เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว
- เก็บน้ำเงินตามแบบได้
- ตัดกระดาษตามแนวเส้น กางที่กำหนด
- ใช้กล้ามเนื้อเด็กได้ดี เช่น ตีคระดุม ผูกเชือกรองเท้า ๆ ฯลฯ
- ยืดตัว คล่องแคล่ว

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

- แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
- ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
- ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

- ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ได้ด้วยตนเอง
- เล่นหรือทำงานโดยมีทุกคนร่วมกับผู้อื่นได้

- พบผู้ใหญ่ รู้จักให้ไว ทำความเคารพ
- รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
- รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย
- พัฒนาการด้านสติปัญญา**
- บอกความแตกต่างของกลุ่น สี เสียง รส รูปร่าง จำแนก และจัด

หมวดหมู่สิ่งของได้

- บอกชื่อ นามสกุล และอาชีวของตนเองได้
- พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- สนใจติดตาม/เล่นเป็นเรื่องราวได้
- สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลง

ใหม่

- รู้จักใช้คำตาม “ทำไม” “อย่างไร”
- เริ่มเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม
- นับปากเปล่าได้ถึง 20

3.3.3 ระยะเวลาเรียน

หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 3 – 5 ปี การศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมนิเทศ

3.3.4 สาระการเรียนรู้

หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษาพุทธศักราช 2546 ได้กำหนดขอบข่ายของสาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการและคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 5 ปี จะเป็นเรื่องราวดีเกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็กที่เด็กนิโภากลั่นชิดหรือนิปปูสันพันธ์ ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ ไม่เน้นเนื้อหา การห้องจำ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะ หรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา คอมพิวเตอร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกันควรปลูกฝังให้เด็กเกิดเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และมีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสม

กับวัย เป็นต้น

ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษา อาจนำสาระการเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วยการสอน แบบบูรณาการหรือเลือกใช้วิธีการที่สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สาระการเรียนรู้กำหนดเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ไปพร้อมกันด้วย ประสบการณ์สำคัญมีดังนี้

1) ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่

(1) การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่

- การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์
- การเล่นเครื่องเล่นสนาน

(2) การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก

- การเล่นเครื่องเล่นสัมภัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- การปืนและประดิษฐ์ต่างๆ ด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน แท่งไม้

หมายสุด ๗๖

- การต่อของ บรรจุ เท และแยกขึ้นส่วน

(3) การรักษาสุขภาพ

- การปฏิบัติตามสุขอนามัย

(4) การรักษาความปลอดภัย

- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจกรรมประจำวัน

2) ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่

(1) คนครี

- การแสดงปฏิกริยาตอบรับเสียงคนครี
- การเล่นเครื่องคนครีง่ายๆ เช่น เครื่องคนครีประเภทเคาะ

ประเภทด ๗๖

- การร้องเพลง

(2) ศุนทรียภาพ

- การซึ่งชุมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราว

/เหตุการณ์ที่สนุกสนานต่าง ๆ

(3) การเล่น

- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

(4) คุณธรรม จริยธรรม

- การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่นับถือ

3) ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ การเรียนรู้ทางสังคม

(1) การปฏิบัติภาระประจำวันของคนเอง

(2) การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

(3) การวางแผน ตัดสินใจเดือก และลงมือปฏิบัติ

(4) การมีโอกาสได้รับรู้ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการของคนเอง และผู้อื่น

(5) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและເກارพความคิดเห็นของผู้อื่น

(6) การแก้ปัญหาในการเล่น

(7) การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย

4) ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่

(1) การคิด

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส จินตส และคอมพลิ่น
- การเดินแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

- การรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสีอ วัสดุ ของเล่น และผลงาน

- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสีอ วัสดุ ต่าง ๆ

(2) การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกคำพูด

- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราว
เกี่ยวกับตนเอง

- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
- การฟังเรื่องราวนิทาน คำคัดลอก คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก
เป็นภาพ เป็นข้อความ เป็นคัลลิกราฟี เป็นเหมือนสัญลักษณ์ เป็นชื่อตนเอง
- การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็กอ่าน
ภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน/เรื่องราวที่สนใจ

(3) การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ

- การสำรวจและอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่าง ๆ
- การจับคู่ การจำแนก และการจัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น ยาว/สั้น บุรุษ/เรียน ฯลฯ
- การเรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ
- การคาดคะเนสิ่งต่าง ๆ
- การสมมติฐาน
- การทดลองสิ่งต่าง ๆ
- การสืบค้นข้อมูล
- การใช้หรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

(4) จำนวน

- การเปรียบเทียบจำนวน มากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
- การนับสิ่งต่าง ๆ
- การจับคู่หนึ่งต่อหนึ่ง
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ

(5) มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ)

- การต่อเข้าด้วยกัน การแยกออก การบรรจุและการเทออก
- การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่าง ๆ กัน
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การอธิบายในเรื่องทิศทางการเคลื่อนที่ของคนและสิ่งต่าง ๆ
- การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยภาษาคิด ภาษาถ่าย และรูปภาพ

(6) เวลา

- การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำโดยสัญญาณ
- การเปรียบเทียบเวลา เช่น ตอนเช้า ตอนเย็น เมื่อวันนี้ พรุ่งนี้ ๆ ฯลฯ
- การเรียงลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ
- การสังเกตความเปลี่ยนแปลงของฤดู

สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวย่อๆ ด้วยตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้อาจมีค่าอยู่ในเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก สาระที่เด็กอายุ 5 ปี ควรเรียนรู้ มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 35 – 39)

1) เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา รู้จักอวัยวะต่าง ๆ วิธีรักษาร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเองคนเดียว หรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และแสดงนารายาทที่ดี

2) เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรได้มีโอกาส รู้จักและรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือมีโอกาสใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

3) ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรจะได้เรียนรู้สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกที่แวดล้อมเด็กตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาล กลางวัน กลางคืน ๆ ฯลฯ

4) สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรจะได้รู้จักสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก ผิวสัมผัสของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว สิ่งของเครื่องใช้ บ้านพำนัช และการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทักษะร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยหลักสูตรปฐมวัยศึกษา พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดหลักการ และแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 39 – 40)

1) จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างค่อเนื่อง

- 2) เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกับกระบวนการและผลผลิต
- 4) จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์
- 5) ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก
แนวทางการจัดประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 40)
1. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ คือเหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
 2. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ คือ เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สัมผัสทั้ง 5 ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 3. จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะและสาระ การเรียนรู้
 4. จัดประสบการณ์ให้เด็กได้รับเรียน คิด วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำ และนำเสนอความคิด โดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
 5. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศอันอบอุ่นมีความสุขและเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ กัน
 6. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก
 7. จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
 8. จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริง โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้
 9. ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ ทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ
 10. จัดทำสารนิเทศน์ด้วยการรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยใน

ชั้นเรียน

3.3.6 แนวทางการจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 5 ปี สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้ หลายรูปแบบ เป็นการช่วยให้ทั้งผู้สอนและเด็กทราบว่าแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใดและอย่างไร หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดหลักการและขอบข่ายของการจัดกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

1. หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

1.1 กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวันกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด ทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า 20 นาที

1.2 กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เช่น การเล่นตามนุ่ม การเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ 40 – 60 นาที

1.3 กิจกรรมควรมีความสนุกกระหwil กิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรม ที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอนเป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลังจัดให้ครบถ้วน ประเภท ทั้งนี้กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสัมภักดิ์กิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

2. ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวัน ต้องให้ครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 41 – 42)

2.1 การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อใหญ่ การเคลื่อนไหว และความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะต่าง ๆ จึงควรจัดกิจกรรมโดยให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

2.2 การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา จึงควรจัดกิจกรรมโดยให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส เล่นเกมต่อภาพ ฝึกซ้ายเหลือตนเองในการแต่งกาย หยิบจับช้อนส้อมใช้อุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กระถาง พุกัน ดินเหนียว ฯลฯ

2.3 พัฒนาการค้านอารมณ์ จิตใจ และปัญญาคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อเด็กเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบ ชื่อสัตย์ ประหมัด เมตตากรุณา อธิบายเพื่อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ จึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาส

ตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ตลอดเวลาที่โอกาสเอื้ออำนวย

2.4 การพัฒนาสังคมนิสัย เพื่อให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเห็นจะด้วย แต่ละอย่างร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือคนอื่นในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รู้จักระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น จึงควรจัดให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดครัวเรือน เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎติดข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ ๆ ฯลฯ

2.5 การพัฒนาการคิด เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด สังเกตจำแนกเปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ แก้ปัญหา จึงควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนากับรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เซลฟ์วิทยากรณ์พูดคุยกับเด็ก ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทดลอง ศึกษานอกสถานที่ ประกอบอาหาร หรือจัดให้เด็กได้เล่นเกมการศึกษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและในการทำกิจกรรมทั้งที่เป็นกลุ่มย่อยกลุ่มใหญ่หรือรายบุคคล

2.6 การพัฒนาภาษา เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ จึงควรจัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลาย ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นุ่งปลุกฝังให้เด็กรักการอ่านและบุคลากรที่แวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

2.7 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้กิจกรรมศิลปะและดนตรีเป็นสื่อ ใช้การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ใช้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระตามความริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็กเล่นบทบาทสมมติในมุมเล่นต่าง ๆ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ เช่น แท่งไม้รูปทรงต่าง ๆ ฯลฯ

กิจกรรมประจำวัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 56 – 66) ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาระดับปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ให้มีการจัดกิจกรรมประจำวันของระดับปฐมวัยศึกษา จำนวน 6 กิจกรรมหลัก ดังนี้

1. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคัดลังของ ซึ่งจังหวะและดนตรีที่

ใช้ประกอบ ได้แก่ เสียงตอบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะ ไม้ เคาะเหล็ก รำนา กลอง ฯลฯ มาประกอบการเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอ่อนยุ่งหวัด พัฒนา การใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายยังไม่สมพานหนึ่งกับร่างกาย อ่อนแรง สมบูรณ์ การเคลื่อนไหวของเด็กมีลักษณะต่างๆ ดังนี้

- 1.1 ข้า ได้แก่ การคืน คลาน
- 1.2 เร็ว ได้แก่ การวิ่ง
- 1.3 นุ่มนวล ได้แก่ การไหว การบิน
- 1.4 ซึ้งชัก ได้แก่ การกระทีบเท้าดังๆ ตีกลองดังๆ
- 1.5 ร่าเริงมีความสุข ได้แก่ การตอบมือ หัวเราะ
- 1.6 เศร้าโศกเสียใจ ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง

ทิศทางการเคลื่อนไหว

1. เคลื่อนไหวไปข้างหน้าและข้างหลัง
2. เคลื่อนไหวไปข้างซ้ายและข้างขวา
3. เคลื่อนตัวขึ้นและลง
4. เคลื่อนไหวรอบทิศ

รูปแบบการเคลื่อนไหว

1. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้แก่ การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็ก

มี 2 ประเภท

1.1 เคลื่อนไหวอยู่กับที่ ได้แก่ ตอบมือ ผงกศีรษะ ยกตา ขันเข่า เคาะเท้า
เคลื่อนไหวมือและแขน มือและนิ้วมือ เท้าและปลายเท้า

1.2 การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ได้แก่ คลาน คืน เดิน วิ่ง กระโดด ควบม้า
ก้าวกระโดด

2. การเลียนแบบมี 4 ประเภท

- 2.1 เลียนแบบท่าทางสัตว์
- 2.2 เลียนแบบท่าทางคน
- 2.3 เลียนแบบเครื่องยนต์กลไกและเครื่องเล่น
- 2.4 เลียนแบบปรากฏการณ์ธรรมชาติ

3. การเคลื่อนไหวตามบทเพลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางประกอบเพลง เช่น เพลงไก่ เพลงข้ามถนน ฯลฯ

4. การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง ได้แก่ การทำท่าทางกายบริหารตาม

จังหวะและทำนองเพลง หรือคำคั้งของ

5. การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเคลื่อนไหวที่ให้เด็กคิดสร้างสรรค์ ท่าทางขึ้นลง อาจชี้นำด้วยการป้อนคำตามเคลื่อนไหวโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น ห่วงหวาย แบบผ้า ริบบิ้น ถุงราย ฯลฯ

6. การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยาย เรื่องราว ได้แก่ การเคลื่อนไหว หรือแสดงท่าทางตามจิตนาการจากเรื่องราวหรือคำบรรยายที่ผู้สอนเล่า

7. การปฏิบัติตามคำสั่งและข้อตกลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางตาม สัญญา หรือคำสั่งตามที่ได้ตกลงไว้ก่อนเริ่มกิจกรรม

8. การฝึกทำท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางจาก ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเอง แล้วให้เพื่อนปฏิบัติตามกิจกรรม

2. กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การเขียนภาพ การปั้น การฉีก ตัด ปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์และ หมายความกับพัฒนาการ เช่น การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ การสร้างรูปจากกระดาษปักหมุด ฯลฯ กิจกรรมสร้างสรรค์ ควรจัดให้เด็กทำทุกวัน โดยอาจจัดวันละ 3 – 5 กิจกรรม ให้เด็กเลือกทำ อย่างน้อย 1 – 2 กิจกรรมตามความพอใจ

3. กิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นอิสระตามมุม เล่น หรือ มุมประสบการณ์หรือศูนย์การเรียน ที่จัดไว้ในห้องเรียน เช่น มุมบด็อก มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์ หรือมุมธรรมชาติศึกษา มุมบ้าน มุมร้านค้า เป็นต้น มุมต่าง ๆ เหล่านี้เด็กนิ โถกโภค เลือกเล่น ได้อย่างเสรีตามความสนใจและความต้องการของเด็ก ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็น กลุ่ม อนึ่ง กิจกรรมเสรีนอกจากให้เด็กเล่นตามมุมแล้ว อาจให้เด็กเลือกทำกิจกรรมที่ผู้สอนจัด เสริมขึ้น เช่น เกมการศึกษา เครื่องเล่นสัมผัส กิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ การจัดกิจกรรม เสรี/การเล่นตามมุมอาจจัดได้หลายลักษณะ เช่น

3.1 จัดกิจกรรมเสรี โดยเปิดโอกาสให้เด็กเลือกทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และ เล่นตามมุมเล่นในช่วงเวลาเดียวกันอย่างอิสระ

3.2 จัดกิจกรรมเสรี โดยเน้นให้เด็กเลือกทำกิจกรรมสร้างสรรค์ 1 – 2 อย่าง หรือตามข้อตกลงในแต่ละวัน

3.3 จัดกิจกรรมเสรี โดยการจัดมุมศิลปะหรือศูนย์ศิลปะให้เป็นส่วนหนึ่งของ มุมเล่นหรือศูนย์การเรียน ฯลฯ

4. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หรือกิจกรรมในวงกลม เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้

เด็กได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ฝึกการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่จัดมุ่งศึกษาให้เด็กได้มีโอกาสฟัง พูด สังเกต คิดแก้ปัญหาใช้เหตุผลและฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน โดยจัดกิจกรรมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น สนทนากลุ่ม อกปราชัย สาธิต ทดลอง เล่นนิทาน เล่นบทบาทสมมติ ร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง ศึกษานอกสถานที่ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ฯลฯ การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ สามารถจัดได้หลากหลาย เช่น

4.1 การสนทนากลุ่ม เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการฟัง การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นและยอมรับพึงความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสืบทอดที่ใช้อาจเป็นของจริง ของจำลอง รูปภาพ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ

4.2 การเล่นนิทาน เป็นการเล่าเรื่องต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เน้นการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม วิธีการนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ชัดเจน ในการเล่นนิทานสืบทอดที่ใช้อาจเป็นรูปภาพ หนังสือนิทาน หุ่น การแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง

4.3 การสาธิต เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรมนั้น ๆ ในบางครั้งผู้สอนอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับผู้สอน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง เช่น การเพาะเมล็ด การเป่าลูกโป่ง การเล่นเกมศึกษา ฯลฯ

4.4 การทดลอง/ปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เพราะได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ได้สังเกตการเปลี่ยนแปลง ฝึกการสังเกต การคิดแก้ปัญหา และส่งเสริมให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นและค้นพบด้วยตนเอง เช่น การประกอบอาหาร การทดลองทางวิทยาศาสตร์ง่าย ๆ การเดินทางบนผืนดิน การปลูกพืช ฯลฯ

4.5 การศึกษานอกสถานที่ เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงอีกรูปแบบหนึ่ง ด้วยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสิ่งต่าง ๆ รอบสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก

4.6 การเล่นบทบาทสมมติ เป็นการให้เด็กเล่นสมมติฐานเป็นตัวละครต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทานหรือเรื่องราวต่าง ๆ อาจใช้สืบทอดประกอบการเล่นสมมติเพื่อเร้าความสนใจและก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น หุ่นสวมศิรษะ ที่คาดศิรษะรูปคนและสัตว์รูปแบบต่าง ๆ เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ของจริงชนิดต่าง ๆ

4.7 การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เป็นการจัดให้เด็กได้แสดงออกเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะ เกมที่นำมาเล่นไม่ควรเน้นการแข่งขัน

5. กิจกรรมกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียนเพื่อออกกำลัง เคลื่อนไหวร่างกายและแสดงออกอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถ

ของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก กิจกรรมกลางแจ้งผู้สอนควรจัดให้เด็กได้เล่น เช่น

5.1 การเล่นเครื่องเล่นสนาม เครื่องเล่นสำหรับปีนป่ายหรือตาก่ายสำหรับไถ

5.2 การเล่นทราย ฝึกทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์

5.3 การเล่นน้ำ ช่วยคลายเครียด และฝึกทักษะการสังเกต จำแนก

เปรียบเทียบ

5.4 การเล่นสมมติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

5.5 การเล่นในบันที ไม่ใช่การตอก การเคาะ ช่วยพัฒนาล้านเนื้อให้แข็งแรง
ช่วยฝึกความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ

5.6 การเล่นกับอุปกรณ์กีฬา ไม่ควรเน้นการแข่งขัน เพื่อมุ่งหวัง แพ้ ชนะ

5.7 การเล่นเกมการละเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่นของ
ท้องถิ่น

**6. กิจกรรมเกมการศึกษา เป็นเกมการเล่นที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์
กติกาง่าย ๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียว หรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล
และเกิดความคิดรวบยอด เกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภท และความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่/
ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กวัย 5 ปี เช่น เกมจับคู่ แยกประเภท จัดหมวดหมู่
เรียงลำดับ โถมโน้ต ลอดโถ ภาพตัดต่อ ต่อตามแบบ ฯลฯ**

3.3.7 การเขียนแผนการจัดประสบการณ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 67 – 73) ได้ให้
แนวทางเขียนแผนการจัดประสบการณ์ไว้ว่า การสอนระดับปฐมวัยนี้ไม่สอนเป็นรายวิชา แต่จัด
ในรูปแบบบูรณาการ ให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น ดังนี้การจัดประสบการณ์ให้เด็กได้พัฒนาครบ
ทุกด้าน บรรลุจุดหมายตามหลักสูตรนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนการจัดประสบการณ์และรู้
หลักการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวในการปฏิบัติจริง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชุดประสงค์ของการเขียนแผนการจัดประสบการณ์

เพื่อให้ผู้สอนวางแผนล่วงหน้าในการจัดกิจกรรมร่วมกับเด็กได้อย่างเหมาะสม
และสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

เพื่อให้ผู้สอนนำแผนการจัดประสบการณ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมประจำวัน
ให้บรรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้

การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์

การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร ผู้สอน
ควรดำเนินตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา ความสัมพันธ์ของมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (จุดหมาย) ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ของเด็ก 5 ปี

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้

4. กำหนดรูปแบบการจัดประสบการณ์

5. เขียนแผนการจัดประสบการณ์

3.3.8 สื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 74) ได้ให้ความหมาย จุดประสงค์และแนวทางการใช้สื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาจากผู้ส่งไปยังผู้รับในการเรียนการสอน สื่อเป็นตัวกลางนำความรู้จากผู้สอนสู่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และก้าวหน้า

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา ควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท 2 มิติ และ/หรือ 3 มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนนิเวศธรรม สื่อที่ปลดคลavisต่อตัวเด็ก สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ให้ครบถ้วนด้าน สื่อที่เอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ทั้งนี้ การใช้สื่อต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจและความต้องการของเด็กที่หลากหลาย

3.3.9 การวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กระดับปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 84) ได้ให้ความหมายของการวัดและการประเมินผลหรือการประเมินพัฒนาการของเด็กระดับปฐมวัย ไว้วังนี้ การวัดผลและประเมินผลพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกต พฤติกรรมของเด็กในขณะทำกิจกรรม แล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนา กิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

การประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เป็นกระบวนการต่อเนื่องและ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติความตารางกิจกรรมประจำวัน และครอบคลุมพัฒนาการของเด็กทุก

ด้าน เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ พัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ด้วยเหตุนี้ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการของเด็กจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กปฐมวัย อายุ 5 ปี เป็นอย่างดี และต้องเข้าใจโครงสร้างของการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินเมื่อไร และอย่างไร ต้องมีความสามารถในการเลือกเครื่องมือ และวิธีการที่จะใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ผลของการประเมินนั้นเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ การประเมินพัฒนาการอาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติและนิยมใช้กันมาก คือ การสังเกต ซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่อง และบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างสม่ำเสมอ

หลักการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 84) ได้ให้หลักการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ไว้ดังนี้

1. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบถ้วนด้านและนำผลมาพัฒนาเด็ก
2. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
3. สภาพการประเมินควรมีลักษณะเข้าเคียงกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
4. ประเมินอย่างมีระบบ มีวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
5. ประเมินตามสภาพจริง ด้วยวิธีการหลากหลายกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลาย ๆ ด้าน ไม่ควรใช้การทดสอบ

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 85 - 86) ได้กำหนดขั้นตอนการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน
2. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ
3. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ
4. ประเมินและสรุป ต้องคุยกับผู้ปกครองปีที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ
5. รายงานผล ผู้สอนต้องพิจารณาว่าจะรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร
6. ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547: 86 - 96) ได้ให้แนวทางในการสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยแต่ละครั้งว่า ควรใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี ดังนี้

1. การสังเกตและบันทึก การสังเกตมี 2 แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบและการสังเกตอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การบันทึกพฤติกรรม การบันทึกรายวัน แบบสำรวจรายการ
 2. การสนทนা สามารถใช้การสนทนากับเด็กได้ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล
 3. การสัมภาษณ์ ควรจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมเพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเครียดและใช้คำตามที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กคิดและตอบอย่างอิสระ
 4. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล
 5. การประเมินความเจริญเติบโตของเด็ก เช่น การซั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง วัดเส้นรอบคีรழะ
 6. การตรวจสุขภาพป้ำกและฟัน
 7. การได้รับวัคซีนป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน
- สำหรับวิธีการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ 5 ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนា การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ(กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 43)

4. ความสำคัญของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 จัดทำขึ้นโดยยึดแนวคิดและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

4.1 แนวคิดของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย ข้อหลักแนวคิด ดังนี้

4.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก พัฒนาการของมนุษย์เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านบุญย์ เริ่มตั้งแต่ปฐมวัยต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิต ซึ่งครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา จะมี

ความสัมพันธ์และพัฒนาการเด็กต่างกันไปตามวัย โดยที่พัฒนาการเด็กปฐมวัยมุ่งเน้นการดึงดูดความสนใจของเด็ก เช่น การเล่น การสำรวจ และการเรียนรู้ ให้เด็กได้ใช้ความสามารถทางร่างกายที่มีอยู่แล้วในการสำรวจและเรียนรู้โลกที่อยู่รอบตัว ตลอดจนการเรียนรู้ในเชิงคิด เช่น การแก้ไขปัญหา จัดการเวลา และการแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ที่พบเจ้าบ่อย เช่น การจัดการเวลาในการนอนหลับ การจัดการอาหาร การจัดการเสื้อผ้า และการจัดการของเล่น

พัฒนาการแต่ละด้านมีทฤษฎีเฉพาะอธินาย ไว้และสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเด็ก อาทิ ทฤษฎีพัฒนาการทางร่างกายที่อธินายการเริ่มต้นโดยพัฒนาการของเด็กกว่ามีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดความต้องการความสามารถขั้นนั้นก่อน หรือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาที่อธินายว่าเด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุ ประสบการณ์ ค่านิยมทางสังคม และสิ่งแวดล้อม หรือทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ที่อธินายว่าเด็กจะพัฒนาได้ดีถ้าในแต่ละช่วงอายุเด็กได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ตนพอใจ ได้รับความรัก ความอบอุ่นอย่างเพียงพอจากผู้ใกล้ชิด มีโอกาสช่วยเหลือตนเอง ทำงานที่เหมาะสมกับวัยและมีอิสระที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนอยากรู้ร้อนๆ คนเอง

4.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ การเรียนรู้ของมนุษย์เรามีผลลัพธ์เนื่องมาจากการประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นจากการประสบการณ์ที่เด็กมี ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเด็กจะต้องเป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้นด้วยตนเองและการเรียนรู้จะเป็นไปได้ดี ถ้าเด็กได้ใช้ประสบการณ์ทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ความต้องการและความสนใจของตนเอง รวมทั้งอยู่ในบรรยากาศที่เป็นอิสระอบอุ่นและปลอดภัย ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก และเนื่องจากการเรียนรู้นั้นเป็นพื้นฐานของพัฒนาการในระดับที่สูงขึ้น ทั้งคนเราเรียนรู้มาตั้งแต่เกิดตามธรรมชาติก่อนที่จะมาเข้าสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรจึงมีแนวคิดที่จะให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงด้วยตัวเด็กเอง ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอิสระ เอื้อต่อการเรียนรู้ และขั้ก กิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็กแต่ละคน

4.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็ก การเล่นถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตเด็กทุกคน เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง สร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและกันพบด้วยตนเอง การเล่นจะมีอิทธิพลและมีผลต่อการเริ่มต้นโดย ช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จากการเล่นเด็กมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ได้ใช้ประสบการณ์และรับรู้ ผ่อนคลายอารมณ์และการแสดงออกถึงตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น การเล่นจึงเป็นทางที่เด็กจะสร้างประสบการณ์เรียนรู้สิ่งแวดล้อม เรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้อื่น สร้างความสัมพันธ์อย่างร่วมกับผู้อื่น กับธรรมชาติรอบตัว ดังนั้น หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยจึงถือ “การเล่น” อย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก

4.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคม บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็ก ทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยถือว่า ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมและสังคมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ผู้สอนควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้พัฒนา เกิดการเรียนรู้ และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากการพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตน ได้อย่างราบรื่น มีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 3 - 4)

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก จึงเป็นเสมือนหนึ่งแนวทางให้ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าใจเด็ก สามารถอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยผ่านกิจกรรมการเล่น การเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและบริบททางสังคม รวมทั้งศิลปะวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก ในการส่งเสริมให้เด็กพัฒนาจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการได้ชัดเจนนี้

4.2 หลักการของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย แบ่งเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

4.2.1 การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การพัฒนาหลักสูตรพิจารณาจากวัยและประสบการณ์ของเด็ก โดยเป็นหลักสูตรที่ผู้สนใจการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษ ได้พัฒนาตามทั้งข้อมูลในวัฒนธรรมและภาษาของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับอนาคตข้างหน้าเท่านั้น

4.2.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน ผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่ที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลายไม่เครียด มีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ มีของเล่นที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ให้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และโลกที่เด็กอยู่ รวมทั้งพัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม ดังนั้น สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนจึงเป็นเสมือนสังคมที่มีคุณค่าสำหรับเด็กแต่ละคนจะเรียนรู้และท่องให้เห็นว่าบุคคลในสังคมเห็นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษากับเด็กปฐมวัย

4.2.3 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กอย่างมาก ผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกร่วมหรือสั่งให้เด็กทำมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพแวดล้อม ประสบการณ์และกิจกรรม

ส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็กที่ผู้สอนและเด็กมีส่วนที่จะเริ่มทั้ง 2 ฝ่าย โดยผู้สอน จะเป็นผู้สอนนับสนุน ชี้แนะ และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก ส่วนเด็กเป็นผู้ลงมือกระทำ เรียนรู้และค้นพบ ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้สอนจะต้องยอมรับ เห็นคุณค่า รู้จักและเข้าใจเด็กแต่ละคนที่ตนดูแล รับผิดชอบก่อน เพื่อจะได้วางแผน สร้างสภาพแวดล้อม และจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ผู้สอนต้องรู้จักพัฒนาตนเอง ปรับปรุง ใช้ เทคนิคการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเด็ก

4.2.4 การบูรณาการการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยยึดหลัก การบูรณาการที่ว่า “หนึ่งแนวคิดเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายกิจกรรม หนึ่งกิจกรรมเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายทักษะ และหลายประสบการณ์สำคัญ” ดังนั้น เป็นหน้าที่ของผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่นที่หลากหลายกิจกรรม หลากหลายทักษะ หลากหลายประสบการณ์สำคัญ อย่างเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ เพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางที่กำหนดไว้

4.2.5 การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินเด็กปฐมวัยยึด วิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนจะต้องสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและพัฒนาการ เรียนรู้ของเด็กว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผลที่ได้จากการสังเกต พัฒนาการ จากข้อมูลเชิงบรรยาย จากการรวมรวมผลงาน การแสดงออกในสภาพที่เป็นจริง ข้อมูลจากครอบครัวของเด็ก ตลอดจนการที่เด็กประเมินตนเองหรือผลงานสามารถบอกได้ว่าเด็กเกิด การเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการจะช่วยผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรม ซึ่งให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ใช้เป็นข้อมูลในการต่อสู้สารกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็ก และขณะเดียวกันยังใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้กับเด็กในวันนี้ได้อีกด้วย

4.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เด็กเจริญเติบโตขึ้นมา ผู้สอน พ่อแม่ และผู้ปกครอง ของเด็กจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบ หรือถือเป็นหุ้นส่วนที่จะต้องช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมาย ที่ต้องการร่วมกัน ดังนั้น ผู้สอนจึงมิใช่จะแลกเปลี่ยนความรู้กับพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเท่านั้น แต่จะต้องให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย ทั้งนี้ มีได้หมายความให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดเนื้หาหลักสูตรตามความต้องการ โดยไม่คำนึงถึงหลักการจัดที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 5 – 7)

จากแนวคิดและหลักการดังกล่าว สรุปได้ว่าหลักการของหลักสูตรที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมนิเทศต้องมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเหมาะสมเป็นขั้นตอนไปพร้อมกันทุกด้าน ให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง สร้างสิ่งแวดล้อมที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ผ่านการเล่นให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือ คอยให้คำแนะนำเท่านั้น รวมทั้งมีการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กอย่างต่อเนื่องตามสภาพจริง โดยรับความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชน

5. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นมาก

5.1 ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น

5.1.1 ความหมายของสาระท้องถิ่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2545) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ท้องถิ่น” ดังนี้ คำว่า “สาระ” หมายถึง เนื้อหา, แก่นสาร, ความหมาย, ประโยชน์ ส่วนคำว่า “ท้องถิ่น” หมายถึง บริเวณที่แห่งใดแห่งหนึ่งโดยเฉพาะ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า สาระท้องถิ่น หมายถึง กิจกรรมหรือเนื้อหาสาระทุกสิ่งทุกอย่างที่คนในท้องถิ่นคิด ได้เองหรือสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และพัฒนาความรู้ นำอย่างต่อเนื่อง เป็นสติปัญญาที่ชาวบ้านนำมาใช้และแก้ไขปัญหา การดำเนินชีวิตประจำวันในท้องถิ่น

5.1.2 ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น

นักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของหลักสูตรโดยใช้สาระท้องถิ่น ไว้ว่า

ศิริวรรณ ศรีพหล (2536: 144) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ไว้ว่า หมายถึง เนื้อหาสาระและหมวดประสบการณ์ที่จัดให้กับเด็กในท้องที่หนึ่งที่ได้โดยเฉพาะ

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 107) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ไว้ว่า หมายถึงหมวดประสบการณ์ที่สถานศึกษาหรือหน่วยงานและบุคคลในท้องถิ่นจัดให้แก่ผู้เรียนตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ

กรรมการศึกษานอกโรงเรียน (2543: 4) ให้ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ไว้ว่า หมายถึง หลักสูตรที่สร้างขึ้นจากสภาพปัญหาและความต้องการของเด็กหรือสร้างจากหลักสูตรแกนกลางที่ปรับให้เข้ากับสภาพชีวิตจริงของเด็กในท้องถิ่นต่าง ๆ หรือสร้างจาก

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อเด็ก หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นจะเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นนั้น

รุ่งฟ้า หิรัญวงศ์ (2536: 20) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นไว้ว่า หมายถึง หลักสูตรที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่กรมวิชาการได้จัดทำโดยยึดสภาพท้องถิ่น ปัญหาความต้องการจำเป็นของท้องถิ่นเป็นหลักในการจัดทำ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองและสามารถพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นได้

วีระนุช ปิตานนิช (2543: 16) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นไว้ว่า หมายถึง หลักสูตรที่กำหนดให้เด็กในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ในด้านเศรษฐกิจ สังคม ถิ่นแวดล้อม ประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งในภาคทุ่งหญ้าและป่าบูตในท้องเรียนและนอกท้องเรียน

จากความหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นที่มีผู้กล่าวแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น หมายถึง มวลประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้น เพื่อจัดให้แก่เด็กตามความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นที่เด็กอาศัยอยู่ในด้านเศรษฐกิจ สังคม ถิ่นแวดล้อม ประเพณีและวัฒนธรรมตลอดจนอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สำหรับหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นร่วมกับบุคลากรในท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยการบูรณาการสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาและบุคคลสำคัญ บนบัณฑิตนีบัณฑิต ศิลปวัฒนธรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่น การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญในราษฎรสถาน โบราณวัตถุ ในจังหวัดตาก มาพัฒนาเป็นหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ให้เด็กได้เรียนรู้ตามสภาพตามความต้องการของเด็กและบุคคลที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นจังหวัดตาก

5.1.3 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น

นักวิชาการและนักการศึกษา ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นไว้ว่าดังนี้

สันต์ ธรรมบำรุง (2527: 121) และสังค อุตระนันท์ (2532: 311) ได้กล่าวว่า หลักสูตรระดับชาติจะกำหนดเนื้อหาวิชาที่สอน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน และการประเมินผลໄວอย่างกว้าง ๆ มีลักษณะยึดหยุ่นได้ เพื่อความหลากหลายในการนำไปปรับใช้ให้เข้ากับสภาพท้องถิ่นและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ดังนี้

1. ตามหลักการของหลักสูตรนี้ หลักสูตรที่สร้างขึ้นจำเป็นจะต้องมีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและสนองความต้องการของสังคมที่ใช้หลักสูตรนี้ ๆ ด้วยเหตุนี้หากหลักสูตรที่สร้างขึ้นมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่ใช้ในชุมชนเหล่านั้นแล้วโดยเฉพาะ ก็ย่อมจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้มากที่สุด

2. ใน การพัฒนาหลักสูตร ได้มีการยอมรับความสำคัญของผู้ใช้หลักสูตรเป็นอย่างมาก และสมควรจะให้ผู้ใช้หลักสูตร ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรด้วยในทางปฏิบัติ ถ้า หลักสูตร ได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ในชุมชนที่ไม่ก่อวังขวางมากนัก ก็ย่อมจะสามารถเปิดโอกาสให้ ผู้ใช้หลักสูตร ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรได้

ประธาน บัวบุช (2535) (อ้างถึงใน ไฟรินทร์ บุหลัน 2541: 20) กล่าวถึง การจัดการศึกษาที่สอดคล้องและเกื้อกูลกันต่อการพัฒนาชีวิตและสังคมในท้องถิ่น จะต้องดำเนินการอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองในท้องถิ่น จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปสู่สิ่งที่ไกลตัว แต่ไม่ละเลยที่จะเจาะลึกเรียนรู้ท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น จนสามารถแก้ปัญหาชีวิตและสังคมในท้องถิ่นของตนเองได้ เด็กจะเกิดความรักในท้องถิ่นของตนเอง

2. จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรง ได้พบ ได้เห็น ได้สัมผัส ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่นอย่างแท้จริง เป็นการดึงสภาพนอกรอบเรียนเข้าสู่การเรียนรู้ของเด็กและเปิดโอกาสให้เด็กได้ออกไปเรียนรู้ชีวิตจริงในท้องถิ่น

3. กระบวนการเรียนการสอนใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนช่วยอย่างใกล้ชิด อันได้แก่ ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรมนุษย์ หรือผู้รู้ในท้องถิ่น

กรมวิชาการ (2540: 5) กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรที่ใช้สาระท้องถิ่น ไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนที่จะมุ่งเน้นให้เด็กได้รู้จักท้องถิ่น เกิดความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองนี้ นอกจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่นแล้วจะต้องนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ทั้งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วย

รัตนะ บัวบุษ (2536: 163-165) กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรที่ใช้สาระท้องถิ่นไว้ว่า เมื่อจากหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้น เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนให้กับกลุ่มผู้เรียนทั้งภูมิภาคในประเทศไทย โดยมีป้าหมายที่ต้องการบรรลุ คือ การให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติ หรือมีคุณลักษณะร่วมบางประการที่เหมือนกัน แต่ในสภาพความเป็นจริงของปัจจัยพื้นฐาน

ทางค้านวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจในประเทศไทยนั้นมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป ในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนให้กู้อุ่นเด็กที่อยู่ในพื้นที่ที่มีปัจจัยพื้นฐานแตกต่าง กันโดยใช้หลักสูตรกลางเพียงอย่างเดียวจะเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมยิ่ง

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาและนักวิชาการดังกล่าว สามารถสรุปถึง
ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ได้ดังนี้

1. หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น สามารถพัฒนานิءองสาขาวิชาได้เหมาะสมกับท้องถิ่น และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง

2. การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

3. หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม พัฒนาเด็กให้เรียนรู้ จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปข้างสิ่งที่อยู่ไกลตัว ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เด็กสามารถดูดซับได้เร็วกว่า เพราะเด็กได้เรียนรู้ชีวิตจริงตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมของท้องถิ่นคน

4. หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น เปิดโอกาสให้สามารถนำทรัพยากรท้องถิ่น โดยเฉพาะภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

5. หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น สามารถสนับสนุนความต้องการของสังคมในระดับ ท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นจริงในแต่ละท้องถิ่น

5.2 แนวทางการนำสาระท้องถิ่น มาพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศฯ

สาระท้องถิ่นเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยประสบการณ์ที่สั่งสอนสืบทอดกัน มาเกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินชีวิตของชุมชน ซึ่งผลการพัฒนาที่ไม่สมดุลลดลง มีสาเหตุจาก การละเลย องค์ประกอบสำคัญในท้องถิ่น สถาบัน เท่น วัด ครอบครัวผู้มีประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่น หมู่บ้าน บ้านเรือน ภูมิปัญญา เกษตรกร รวมไปถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ปรากฏอยู่ในท้องถิ่น ไม่ได้ นำมาใช้ส่วนร่วมหรือมีหลักเกณฑ์สำคัญในการจัดการศึกษา ดังนั้นถ้าต้องการให้มีการนำสาระใน ท้องถิ่น มาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุดและมีการสืบต่อจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งหรือมี การอนุรักษ์ให้คงอยู่กับท้องถิ่นและมีการพัฒนาให้ก้าวหน้าในสาระนั้น ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน อนุรักษ์ พัฒนาและปลูกฝังจิตสำนึกรักการรักท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยเริ่มจากการปลูกฝังரากฐาน ดังเดิมในระดับปฐมนิเทศฯ ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาและนักวิชาการที่ได้ให้แนวทางใน การนำสาระท้องถิ่น มาพัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้

5.2.1 องค์ประกอบของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น

วิชัย รายภูรศิริ (2522: 11-13) กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่

- 1) หลักการและเหตุผลความจำเป็นของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์หรือจุดหมายของหลักสูตรควร มีทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ 3) เนื้อหาสาระ มวลประสบการณ์ เวลาเรียน ทั้ง

ระดับชั้นและเฉพาะวิชา 4) โครงการเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปใช้ 5) กิจกรรมเสริมหลักสูตร 6) การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการในชุมชน 7) การประเมินผล 8) อื่นๆ

พนัส หันนาคินทร์ (2529) กล่าวว่า ในการสร้างหลักสูตรจะต้องประกอบด้วย ส่วนประกอบ ดังนี้ คือ 1) ความมุ่งหมายของหลักสูตร 2) โครงสร้างหลักสูตร 3) เนื้อหาของหลักสูตร 4) การนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งต้องมีเครื่องมือช่วยสร้างความกระจั่งแก่ครู มีคู่มือหลักสูตรที่จะใช้ประกอบการสอน การวางแผนการสอน 5) วิธีการประเมิน

สำรัง บัวศรี (2532: 7-8) กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย 1) เนื้อหาของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน 4) เนื้อหาสาระและประสบการณ์ 5) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน 6) วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน 7) การประเมินผล

กรณวิชาการ (2546: 3-4) กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เด็กอายุ 3-5 ปี ประกอบด้วย ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย หลักการ จุดมุ่งหมาย คุณลักษณะสำคัญ ระยะเวลาเรียน สาระการเรียนรู้ แนวทางการจัดประสบการณ์ ขอบข่ายกิจกรรมประจำวัน การประเมินพัฒนาการ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการศึกษาปฐมวัย (เด็กอายุ 3-5 ปี) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะการเรื่องต่อของกรณีการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ และประสบการณ์ การจัดกระบวนการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผล

จากองค์ประกอบของหลักสูตรดังกล่าว ผู้วิจัยได้แนวคิดในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่จะพัฒนาขึ้นเป็นโครงร่างหลักสูตรได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย คุณลักษณะตามวัย โครงสร้าง (อายุของผู้เรียน ระยะเวลาในการจัดประสบการณ์ สาระการเรียนรู้ แบ่งเป็น สาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ) การจัดประสบการณ์ และการประเมินผล

5.2.2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้สาระท้องถิ่นแตกต่างกันไปหลายแนวทาง ผู้วิจัยนำเสนอเฉพาะที่เป็นแนวทางสำหรับการวิจัย ดังนี้

สังค อุทرانันท์ (2528) และธารง บัวศรี (2532) กล่าวถึง ลำดับ ขั้นตอนที่พัฒนาหลักสูตรที่คัดเลือกถึงกันไว คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน การกำหนดการวัดและการประเมินผล การนำ หลักสูตรไปใช้ การประเมินหลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ทaba (Taba 1962: 12) ได้เสนอกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. สำรวจให้ทราบความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทาง

ในการกำหนดหลักสูตร

2. การตั้งจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ
3. คัดเลือกเนื้อหาวิชา ความรู้ที่ต้องการนำมาสอน เพื่อให้เด็กเกิด

การเรียนรู้ตามความต้องการและความจำเป็นของสังคมและระดับพัฒนาการ

4. จัดลำดับขั้นของเนื้อหา แก้ไขเนื้อหาความรู้ที่ได้ โดยจัดลำดับ เนื้อหาให้พิจารณาอย่างยกจ่ายของเนื้อหาว่าจะเรียนก่อนและเรียนหลัง

5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะทำให้เนื้อหาและ กระบวนการเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งประสบการณ์ดังกล่าวต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

6. จัดลำดับขั้นของประสบการณ์การเรียน แก้ไขปรับปรุงประสบการณ์ ต่าง ๆ ที่นำมาเสริมการเรียนรู้ โดยพิจารณาว่าประสบการณ์จะให้กับเด็กก่อนหรือหลัง

7. ประเมินผล เนื้อหาวิชา หรือประสบการณ์ ว่าได้ทำให้เกิดการเรียนรู้ ตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่

8. ตรวจสอบความคงที่และความเหมาะสมในแต่ละขั้น เพื่อคุณภาพที่จัด ขึ้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ กิจกรรมที่จัดขึ้นเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาไปตามความต้องการ ของเนื้อหาหรือไม่ มีความเหมาะสมเพียงใด ช่วยให้เด็กมีผลลัพธ์ตามจุดมุ่งหมายหรือไม่

9. ปรับปรุง แก้ไข แต่ถอนออกคัดคํ และลัดๆ ศึกษาอย (2544: 37-40) กล่าวถึง กระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น นีขั้นตอนดังนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการชี้ประกอบคํวย คณะกรรมการชี้จัดทำหน่วยการเรียน หัวหน้าสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และประชญช่าวีนบ้าน โดยคณะกรรมการดังกล่าว จะต้องจัดสรร ภาระหน้าที่ในส่วนที่ตนมีความรู้ความเข้าใจด้วยความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะ เกิดขึ้นภายใต้ท้องถิ่นเป็นสำคัญ

2. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับในระดับหน่วยการเรียนรู้

3. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ควร ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและเจตคติ รวมทั้งทักษะปฏิบัติ

4. การเลือกเนื้อหาสาระ โดยคณะกรรมการสามารถปรับเปลี่ยน ขยาย ขอบเขตของเนื้อหาให้เหมาะสมเป็นไปตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงวัยและพื้นฐานความรู้เด็ก ความเหมาะสม ทันสมัย ถูกต้อง น่าสนใจ เหมาะกับเวลาเรียน

5. การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเนื้อหาสาระนั้น โดยเน้นเด็กเป็นสำคัญ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ ประสานงาน

6. การกำหนดอัตราเวลาเรียน ควรสอดคล้องกับเวลาเรียนที่ระบุไว้ในหน่วยการเรียนรู้ โดยอาจปรับลดได้ตามความเหมาะสม

7. การกำหนดวิธีการวัดประเมินผลเด็ก เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์

8. การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรและทดลองใช้

9. การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ทราบว่าหลักสูตรโดยใช้สาระท้องถิ่นที่จัดทำขึ้นมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

จากแนวคิดและรูปแบบในการพัฒนาหลักสูตรและหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า ใน การพัฒนาหลักสูตรจะมีลักษณะขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน คือ การสำรวจข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาใช้สำหรับพัฒนาหลักสูตร การกำหนดมาตรฐานของหลักสูตร การเลือกเนื้อหา กิจกรรม ประสบการณ์ การวัดและประเมินผล การนำหลักสูตรไปทดลองใช้ และการประเมินผลหลักสูตร เพื่อพิจารณาประสิทธิภาพของหลักสูตรที่นำไปทดลองใช้กับวัสดุประสงค์ของหลักสูตร

5.2.3 ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น

ในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ควรมีนักการศึกษาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นไว้ ดังนี้

โบแชนพ์ (Beauchamp, 1968) และเดวิด จี อาร์มส特朗 (David G. Armstrong, 1989) กล่าวถึง ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นที่สอดคล้องกันว่า ควรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดประเมินผล ด้านการวิจัยหลักสูตร ครุพัสดุ ศึกษานิเทศก์ ครุพิเศษ และผู้บริหารโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา/ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนของชุมชนท้องถิ่น ตัวแทนประชากร นักเรียน

นอกจากนี้ เชลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander, 1974:

- 42) ได้กล่าวถึงผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรว่า ควรประกอบด้วย เด็กนักเรียน ครู บุคลากร ภายนอกโรงเรียน เช่น ผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล รวมทั้งนักการศึกษาในชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน และบุคคลอื่น ๆ เช่น นักเขียนตำรา ผู้พิมพ์หนังสือ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ควรให้หลากหลายฝ่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาต่าง ๆ ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร โรงเรียน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นที่มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก ตัวแทนของท้องถิ่น ที่มีความเชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่น ผู้ปกครองเด็ก และตัวเด็กเอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและรูปแบบในการพัฒนาหลักสูตร และหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น ของนักการศึกษาและนักวิชาการดังกล่าว มาพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสำรวจความต้องการ
2. จัดทำร่างหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
4. การประเมินคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

6. ข้อมูลจังหวัดตาก

ประวัติจังหวัดตาก

เมืองตากในอดีตเป็นเมืองที่มีความอุดมอยู่มาก่อน ดังมีหลักฐานศิลป์ปั้นปูรากถ้ำที่อำเภอบ้านตาก มีประวัติความเป็นมาเก่าแก่ และเป็นหนึ่งในหัวเมืองที่มีอายุขัยเกินกว่าสองพันปี ขึ้นไป เมื่อมีการอพยพ ของชนชาติไทยจากอุ่มน้ำแข็งซึ่งเกียงตอนใต้ ลงมาตามแนวลำน้ำคง (ลำน้ำสาละวิน) มีพวงหนึ่งได้ข้ามลำน้ำสาละวิน ผ่านอุ่มน้ำเมยหรือแม่น้ำคองขึ้นทางซ้าย ด้านอิฐก่อแม่สอดและมาถึงบริเวณปัจจุบันเรียกว่า “เมืองตาก”

ผู้นำอุ่มคนไทยที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานที่เมืองตากในยุคนี้ ได้ตั้งตนเป็นกษัตริย์ ปกครองสืบทอดต่อเนื่องกันมาจนถึงรัชสมัยพระเจ้าสักคำ ซึ่งเป็นกษัตริย์เมืองตากที่ยิ่งใหญ่มาก มีอาณาเขตที่อยู่ได้ถาวรสั่งไปงานราชทະเดือนคำมันดังมีบันทึกในพงศาวดารเหนือ กล่าวว่า ในรัชสมัยพระเจ้าสักคำนั้น เมืองตากมีการค้าขายกับเมืองอินเดียด้วย

เมืองตากจะเสื่อมลงในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 พระยาการพวรรณดิสผู้เป็นกษัตริย์ เมืองตากที่อพยพมาจาก ตอนใต้ของคุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง ได้ยกข้ายไปสร้างราชธานีขึ้นใหม่ที่เมืองละโว้ทางตอนใต้ของเมืองตากลงไปอีก

เมืองยุคเมืองตากถูกทอดทิ้ง กลายเป็นเมืองร้างดังในพงศาวดารเหนือได้กล่าวถึง การเสศีจทางชลารคบองพระนางงามเทวี พระราชนิคากษัตริย์ละโว้ (พระยาการพวรรณดิส) เพื่อ ไปปักครองเควันหริภูมิไซบ (ลำพูน) ในราช พ.ศ. 1176 โดยทาง คำน้ำปิง พระนางงามเทวีขึ้น ไปสำรวจนั่งแม่น้ำบรื่งรอยกำแพงเมืองเก่า ๆ ถูกทิ้งร้าง จึงโปรดให้สร้างเป็นบ้านเมืองใหม่ ชื่อว่า “เมืองตาก”

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 1805 บุนสามชนเข้าเมืองฉอด ได้ยกทัพมาประชิดเมืองตาก ซึ่งเป็น เมืองขายแคนของกรุงสุโขทัย พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ทรงจัดกองทัพออกไปปราบ โดยมีพระราชโ/or องค์เดิมซึ่งมีพระชนมายุได้ 19 พรรษา ติดตามไปด้วย กองทัพทั้งสองฝ่ายปะทะกันที่บริเวณเชิง คอกบอนอกเมืองตาก ประมาณกิโลเมตรเศษ ราชโ/or องค์เดิมได้ทรงชนช้าง กับบุนสามชนกระทำ ยุทธหัตถีกัน บุนสามชนสูญเสียได้มากที่สุดไป ต่อนายหลังทรงพระนามว่า “พ่อขุนรามคำแหง มหาราชา” และได้โปรดสร้างเจดีย์ขึ้นเป็นที่ระลึกถึงขับชนะในการทำยุทธหัตถีครั้งนั้น องค์หนึ่ง เป็นศิลปแบบสุโขทัย ซึ่งเจดีย์ยุทธหัตถีนี้อยู่ที่วัดพระบรมธาตุ อําเภอบ้านตาก ห่างจากตัวเมืองไป ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิงราช 31 กิโลเมตร

ต่อมาในแผ่นดินมหาธรรมราชา ได้ข้ายเมืองตากลงมาทางตอนใต้ตามแม่น้ำปิง ไป ตั้งอยู่ที่ป่ามะม่วง ฝั่งตะวันตก ของแม่น้ำปิง ซึ่งอยู่ในเขตตำบลป่ามะม่วงอําเภอเมืองตากใน ปัจจุบัน

เมืองตากที่ข้ายมาตั้งใหม่นี้มิใช่เมืองหน้าค้าน สำหรับป้องกันกองทัพมาที่จะยกเข้า มาทางค่านแม่ละมาเท่านั้น แต่ยังเป็นเมืองที่กองทัพไทยใช้เป็นที่ชุมนุมพลในเวลาที่จะยกทัพไปตี เมืองเชียงใหม่อีกด้วย ในรัชสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระนารายณ์มหาราช และ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชา ได้เสศีจนาชุมนุมกองทัพที่เมืองตากนี้ทุกพระองค์

โดยเฉพาะสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ก่อนที่พระองค์จะขึ้นครองราชสมบัตินี้ พระองค์ได้รับแต่งตั้งจากสมเด็จพระที่นั่งสุริยาอมรินทร์ ให้เป็นข้าหลวงเชิญท่องตราสารสีห์ ไป ชำระความหัวเมืองฝ่ายเหนือและต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นหลวงยกกระเบื้องเมืองตาก ปลัดเมือง ตาก พระยาชริปริการแล้วป্রบานคากิเบกขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดินโดยลำดับ

กล่าวโดยสรุป จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีความเป็นมาในประวัติศาสตร์ ควรค่าแก่ การสนใจ เป็นเมืองที่พระมหากษัตริย์ในอดีต ได้เสศีจนาชุมนุมกองทัพที่เมืองตากนี้แล้วถึง 4 พระองค์ คือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงช้างกับบุนสามชนเข้าเมืองฉอด สมเด็จพระนเรศว

มหาราชทรงประการอิสรภาพ ณ เมืองแครง และทรงยกทัพกลับราชอาณาจักรไทยโดยผ่านคืนแคนเมืองตากเป็นแห่งแรก สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเคยได้รับพระบรมราชโองการแต่งตั้งเป็นเจ้าเมืองตาก และเป็นผู้กอบกู้อกราชของชาติไทยจากพม่า ครั้งที่ 2

6.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

6.1.1 ที่ตั้งและพื้นที่

จังหวัดตาก ตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนไปทางตะวันตกของประเทศไทย ระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 426 กิโลเมตร มีเนื้อที่ ประมาณ 16,406.65 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 10,324,156.25 ไร่ ใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของภาคเหนือของชาติจังหวัดเชียงใหม่ สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไป เป็นป่าไม้และภูเขา มีทิวทัศน์งดงาม เป็นตัวแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ฝั่ง ตามฝั่งตะวันออก คือ อ. เมือง อ. บ้านตาก อ. สามเงา กิ่ง อ. วังเจ้า และตากฝั่งตะวันตก คือ อ. แม่สอด อ. แม่รำมาด อ. พบพระ อ. ท่าสองยาง อ. อุ่มผาง แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ

6.1.2 อาณาเขต

มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่างๆ 9 จังหวัด และ 1 ประเทศ ดังนี้
(กฎหมาย วุฒิกรรม 2548: 48)

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และ จังหวัดลำปาง
- ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดกาญจนบุรี
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศไทยสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า มีแม่น้ำเมย เป็นพรมแดน

6.1.3 แม่น้ำ แม่น้ำสำคัญมี 4 สาย คือ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำแม่เมย แม่น้ำแม่กลอง

6.2 สภาพทางภูมิศาสตร์

6.2.1 อักษรภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดตาก ประกอบด้วยป่าไม้ และเทือกเขาสูง มีพื้นที่ราบสำหรับการเกษตรน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง เป็นทิวทัศน์งดงามซึ่งลับลับซ้อน จังหวัดตากแบ่งออกเป็นส่วน คือ ด้านตะวันตกและด้านตะวันออก โดยมีเทือกเขานานงชั้นเป็นเส้นแบ่งเขต

กูเบาที่สำคัญ ได้แก่ กูเบาถนนชั้นชัย เข้าหลวงและเข้าพะเมินแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำกอกอง แม่น้ำเมย คลองวังเจ้า และห้วยแม่ละมา มีป่าสงวนแห่งชาติ 15 ป่า แร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ แร่กรานิต สังกะสี และหินปูน

6.2.2 อักษรภูมิอาภาค

เนื่องจากจังหวัดตากมีสภาพภูมิประเทศแบ่งออกเป็นสองชีก คือ ตะวันออกและตะวันตก โดยเทือกเขาดอนนงชัยแบ่งกลาง ทำให้ลักษณะภูมิอาภาคของจังหวัดตากแตกต่างกันออกໄไปด้วย สภาพอาภาคโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว

6.3 การปัก界

จังหวัดตากแบ่งการปัก界ออกเป็น 8 อำเภอ กับ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตาก อำเภอบ้านตาก อำเภอสามเงา อำเภอแม่สอด อำเภอแม่รำนาด อำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภออุ่นผาง และกิ่งอำเภอวังเจ้า

6.4 คำวัญประจำจังหวัดตาก

ธรนชาติน่ายล ภูมิพลเรือนใหญ่ พระเจ้าตากเกรียงไกร เมืองไม่แพ้ป่างาม

6.5 แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ที่สวยงาม มีชื่อเดียงเป็นที่รู้จัก และเป็นแหล่งอนุรักษ์ พันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ชนิดต่าง ๆ รวมทั้งสัตว์สงวนและสัตว์พันธุ์หายาก มีหลายแห่ง เช่น วนอุทยานแห่งชาติตาน桑 วนอุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช วนอุทยานแห่งชาติแม่เมย เขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ่นผาง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่ในญี่ปุ่นเรศวรด้านตะวันออก แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำกอกอง ห้วยแม่ท้อ คลองวังเจ้า แม่น้ำเมย ห้วยวานเหลย แม่น้ำယวน ห้วยแม่ละมา คลองแม่ละมา

6.5.1 ป่าไม้

ป่าไม้ของจังหวัดตาก มีประมาณ 76.45% ของเนื้อที่ทั้งหมดของจังหวัดเนื้อที่ป่าถูกทำลายไปเรื่อยๆ มีป่าสงวนแห่งชาติ 15 ปี คิดเป็น 73.80% ของเนื้อที่จังหวัด

6.5.2 แร่ธาตุ

จังหวัดตาก แร่ธาตุที่สำคัญ คือ แกรนิต แรสังกะสี เฟลค์สปาร์ หินปูนที่ใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ถ่านหิน และหินอ่อน เป็นต้น

6.5.3 สัตว์ป่า

สัตว์ป่าที่สำคัญ ได้แก่ ช้าง กระทิง และควายป่า

6.6 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดตาก แวดล้อมไปด้วยภูเขา จึงทำให้เกิด สถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมายและมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ คือ อุทยานแห่งชาติล้านสาง น้ำตกพาลาด น้ำตกธารรักษ์ น้ำตกล้านสาง น้ำตกพางเงิน น้ำตกพางสิ่ง น้ำตกพาเท น้ำตกพาน้อย น้ำตกท่าเลี้ยง ฯลฯ อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช (ต้นกระ奔跑 ใหญ่) สิ่งที่น่าสนใจภายในอุทยานฯ ได้แก่ ต้นกระ奔跑ใหญ่ สะพานหินธรรมชาติ น้ำตกปาง ข้าน้อย ถ้ำราลอดพาขาว – พาแดง อยู่น้ำตกแม่ย่าป้า น้ำตกสามหมื่นทุ่ง เมแท่น ดีไซน์ (ประเทศไทย) แม่น้ำเมย (พม่าเรียกว่า แม่น้ำต่องยิน) เมินพิศวง บ่อันพุร้อนแม่กากยา น้ำตก แม่กากยา ถ้ำแม่อุสุ ทะเลหນอกแม่ระเมิง น้ำตกทีลอซู น้ำตกทีลอของดอยหัวหมด น้ำตกธารรักษ์ น้ำตกพาเจริญ

6.7 สถานที่สำคัญ

จังหวัดตาก เป็นเมืองหน้าด่าน เป็นทางผ่านในการเดินทางของพระมหาภัตtri' ไทยหลาภะรองค์ และมีพื้นที่ติดกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน จึงมีสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น ศาล สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ศาล 4 มหาราช ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช สถานีทดลองพืช สวนดอยบูเชอร์ ร้านค้าชาวไทยภูเขา ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมอาชีวกรรม จังหวัดตาก ศาลเจ้าพ่อพระ วัดชุมพลคีรี วัดไถวัฒนาราม วัดโพธิคุณ หรือวัดห้วยเตย วัดคณปีไพรสอน๊ะ วัดดอยขาเగ้า หรือวัดพระเจ้าตาก ตรอกบ้านจีน วัดโบสถ์คริสต์บูญเรือง วัดคณปีบรรพตวิหาร ศาลหลักเมืองสี่ แห่ง จังหวัดตาก

6.8 โบราณสถานและโบราณวัตถุ

จังหวัดตากมีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญและมีค่าทางศิลปะวัฒนธรรม หลายแห่ง เช่น วัดเขาคำ วัดสีคราม หรือวัดน้ำหัก พระธาตุหินกู่ดอยดินจี พระพุทธธูปหิน อ่อน วัดเกศแก้วบูรพา

6.9 การประกอบอาชีพ

ประชาชนจังหวัดตากมีการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเองมากมาย หลากหลายอาชีพด้วยกัน ได้แก่

6.9.1 กษิกรรม

ประชาชนชาวจังหวัดตากมากกว่า 70% ประกอบอาชีพทางการเกษตร ได้แก่ พืชไร่ เช่น ข้าวโพด ข้าว กล้วย กล้วยไข่ ดอกกุหลาบ หน่อไม้ไผ่ตง และผลไม้ ได้แก่ แคนตาลูป มะเขือหวาน ลำไย ขนุน มะม่วง น้อยหน่า อโวคาโด ส้มเขียวหวาน แตงโม ฯลฯ

6.9.2 การบุกสัตว์

การเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดตาก ได้แก่ การเลี้ยงโคเนื้อ ไก่ หมู แพะ ฯลฯ

6.9.3 อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมในจังหวัดตาก ได้แก่ การแปรรูปผักและผลไม้กระปือ เช่น หน่อไม้ เงาะ ลิ้นจี่ ลำไย และมีอุตสาหกรรมด้านเสื้อผ้าส่งออกมากมาย

6.9.4 ตลาดการค้า

จังหวัดตากมีเขตแดนติดต่อประเทศเพื่อนบ้าน คือ สาธารณูปถัมภ์ดังนี้ จึงมีการค้าชาย มีการส่งสินค้าเข้าและออกเป็นประจำทำให้ประเทศไทยมีรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก สินค้าที่ส่งเข้าและออก มีดังนี้ สินค้าอุปโภคบริโภค เครื่องสำอาง เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า เครื่องมือเครื่องใช้ เพชรพลอย และงานแกะสลักจากไม้ต่างๆ

6.10 เทศกาล

งานเทศกาลของจังหวัดตาก ที่จัดขึ้นในแต่ละปี ประกอบด้วยงานเทศกาลต่างๆ ดังนี้

6.10.1 งานกาชาดประจำจังหวัดตาก จัดเป็นประจำทุกปี ระหว่างเดือนธันวาคม – มกราคมของทุกปี มีการประกวดเชิงความสามารถ และมีสินค้า土特产ขายมากมาย เป็นการสร้างรายได้ให้ประชาชนในจังหวัด ได้เป็นอย่างมาก

6.10.2 มีใหม่ชาวเขาเผ่ามัง จัดเป็นประจำทุกปี ในช่วงเดือน มกราคม เด็กนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนใกล้เคียงพากันทุกด้วยกัน ซึ่งโรงเรียนที่อยู่แถบนี้ต้องเลื่อนการปิดภาคเรียนที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับชุมชน อีกนัยหนึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวได้ทำความรู้จักกันในเกมการโยนถุงช่วง ซึ่งทำมาหากฝ้า และโยน – รับ เพียง 2 คน

6.10.3 เทศกาลกุหลาบดอย ฤกษ์หน้า อ. พบพระ จัดเป็นประจำทุกปี ประมาณช่วงเดือน มกราคม – เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในฤกษ์หน้า ดอยกุหลาบกำลังบานสะพรั่ง มีผู้คนไปเที่ยวจำนวนมากและมีการค้าขายกุหลาบอย่างมาก

6.10.4 วันเกษตรอันมหาพนพระ ตลาดนัดพีชผัก พบพระ เป็นการรวบรวมแม่ค้า ทั้งจังหวัดตากให้นำพีชผัก และผลไม้ ซึ่งเป็นผลผลิตของตนเองมาโชว์ เพื่อประกวด และนำขาย มีทั้งขายปลีกและขายส่ง เป็นการสร้างรายได้ให้เกษตรกรในจังหวัด

6.11 ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรม

จังหวัดตากมีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และการละเล่นพื้นเมืองที่สำคัญ ที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน คือ

6.11.1 งานลอยกระทงสาย จังหวัดตาก ได้จัดให้มีการลอยกระทงสาย

6.11.2 งานประเพณีขึ้นราชอาดีองเก้า จัดขึ้นที่อำเภอบ้านตาด ในวันขึ้น

6.11.3 ประเพณีกินวอ จะจัดระหว่างเทศกาลตรุษจีน ประมาณเดือน

6.12 สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

สาระท้องถิ่นคือด้านงานหัตกรรม ความสามารถในงานหัตกรรมของชาวบ้าน เป็นงานฝีมือที่ใช้วัสดุในท้องถิ่น มุ่งทำเพื่อใช้สอยในยามว่างจากงานในไร่นา ถ้าเหลือก็นำออกจำหน่าย ผลงานที่สร้างสรรค์จะมีความงามอย่างเรียบง่ายแฟงไว้ด้วยความฉลาดของผู้สร้าง งานส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับการดำรงชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่นจังหวัดตาก และยังมีการสืบทอดการผลิตเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือนหรือเป็นเครื่องมือการทำมาหากินในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การแგะสลักไม้สัก การทำครกหิน การเจียรนัยพลดอย การทอดผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้าและปักลายผ้า ด้วยมือของชาว夷เผ่าต่าง ๆ การทำเครื่องใช้จากไม้ เช่น ตู้ เตียง โต๊ะ เก้าอี้ ชั้นวางของ ฯลฯ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าจังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่สวยงามมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถานและโบราณวัตถุที่เก่าแก่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน ตลอดจนมีศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดึงดี นับว่าควรนำมาสร้างหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาให้เด็กได้เรียนรู้อย่างยิ่ง

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย โดยใช้สาระท้องถิ่น

7.1 งานวิจัยในประเทศไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้ดังนี้

ไฟรินทร์ บุหลัน (2541: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาในจังหวัดลำพูน ” ผลการวิจัยปรากฏว่า หลักสูตรระดับปฐมวัยศึกษา ที่พัฒนาสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น โดยองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กาญจนา เลิศจำรัสพงศ์ (2545: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษา จังหวัดราชบุรี ” ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยหลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ ชนบทธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ ผลการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า เนื้อหา และกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่นด้านต่าง ๆ อีกทั้งส่งเสริมให้

เกิดเจตคติที่ดีกับห้องถิน

ธีรพง เอนกศิลป์ (2545: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษาจังหวัดสาระแก้ว” ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษาที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของห้องถิน โดยองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล มีความเหมาะสม และสอดคล้องกัน โดยหลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 6 ด้าน ได้แก่ สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติ ความเป็นมาและบุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ ผลการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า แผนการจัดประสบการณ์มีความเหมาะสมสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพห้องถิน ด้านต่าง ๆ มากขึ้น อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อห้องถิน

วิมลลักษณ์ ตีระนาวานิช (2545: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยปรากฏว่า หลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษาที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับ ความต้องการของห้องถิน โดยหลักสูตร ประกอบด้วย เนื้อหา 6 ด้าน ได้แก่ สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาและบุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ และผลการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า เนื้อหาและกิจกรรมสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพห้องถินด้านต่าง ๆ อีกทั้ง ส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อห้องถิน

วัชรา วรารสิทธิ์ (2547: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษา จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยปรากฏว่า หลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษาที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับความต้องการของห้องถิน โดยหลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 6 ด้าน ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาและบุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ และผลการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า เนื้อหาและกิจกรรมสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพห้องถินด้านต่าง ๆ อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อห้องถิน

สมร คำน้อย (2547 : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษา จังหวัดอุตรดิตถ์” ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. หลักสูตรห้องถินระดับปฐมวัยศึกษาที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับความต้องการของห้องถิน โดยหลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 8 ด้าน ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา บุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาห้องถิน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ

2. ผลการนำหลักสูตรไปใช้พนว่าเนื้อหาและกิจกรรมสอนคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสภาพท้องถิ่นค้านต่าง ๆ อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดเขตคิดที่คือต่อท้องถิ่น

บุพิน เอียะบุตร (2548 : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัย จังหวัดอุตรธานี” ผลการวิจัยปรากฏว่า หลักสูตรท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้น สอนคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยหลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ ประวัติความเป็นมาและบุคคลสำคัญของท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาชาวบ้าน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ ผลการนำหลักสูตรไปใช้ พนว่า เนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพท้องถิ่นค้านต่าง ๆ อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดเขตคิดที่คือต่อท้องถิ่น

7.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร โดยมีผู้ทำวิจัยไว้ดังนี้ มูราเดียน (Mooradian) (1985: 3238A) การจัดการหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับ VALLEY VIEW SCHOOL ของ肖บกินส์ (HOPKINS) (1985: 1824 – 1825A) ซึ่งงานวิจัยทั้งสองเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ ในเรื่องแรกเป็นการคัดเลือกบุคลากรในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นและเรื่องที่สอง เป็นการศึกษาหลักสูตรที่ใช้กันอยู่ภายในโรงเรียน ประชากรที่ใช้คือ ครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บุคลากรในหน่วยงานทางการศึกษา ผู้บริหาร โรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน โดยใช้เครื่องมือในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนกับศึกษานิเทศก์เพิ่มเติม สำหรับ 肖บกินส์ (HOPKINS) ได้ใช้วิธีศึกษาจากแผนงานและแผนปฏิบัติการของโรงเรียน ผลการวิจัยสรุปโดยรวมได้ว่า สมควรให้บุคลากรจากท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรและควรจัดให้ตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น

มิลเลอร์ (Miller, 1989: Abstract) ทำการวิจัยเรื่อง “การเข้าร่วมของครูในโครงการวางแผนพัฒนาหลักสูตร และปรับปรุงครูมือใหม่หลักสูตร” เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูที่ต้องการเข้าร่วมในการวางแผนหลักสูตรดับการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ที่คีรระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม การวางแผนหลักสูตรกับการใช้ครูมือใหม่หลักสูตรที่ทำขึ้นให้เองในท้องถิ่นอันเป็นผลโดยตรงจากการเข้าร่วมนั้น แต่ไม่พบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมในกิจกรรมการวางแผนหลักสูตรของครู อันนำไปสู่การจัดทำครูมือใหม่หลักสูตรขึ้นใช้กับระดับการใช้ครูมือใหม่หลักสูตรเล่มอื่น ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้เปิดโอกาสให้ครูเข้าร่วมพัฒนาครูมือใหม่หลักสูตรที่ครูคาดว่าจะทำการปรับปรุง

มอตัน (Mouton, 1989: Abstract) ทำวิจัยเรื่อง “การทดสอบผลการมีส่วน

ร่วมของครูในการพัฒนาหลักสูตร” เพื่อสำรวจว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและผลกระบวนการนี้มีส่วนร่วมของครูในการพัฒนาหลักสูตรและผลกระบวนการนี้มีส่วนร่วมของครูต่อการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ครูใช้เวลา 6 เดือน เขียนหลักสูตรใหม่และมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร มีผลการสอนคิดว่าครูที่อยู่ในกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวแทนของหลักสูตรและครูซึ่งสอนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับผู้เขียนหลักสูตร การมีส่วนร่วมของครู ไม่มีผลต่อทักษะคิดของครูเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และกระบวนการปรับปรุงหลักสูตร แต่จำนวนปีของประสบการณ์ในการเป็นครู ระดับของการเข้าไปมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร และทักษะคิดของครูต่อหลักสูตรมีผลกระบวนการต่อการปรับปรุงหลักสูตรใหม่

คุนจิ (Khunji, 1990: Abstract) ทำวิจัยเรื่อง “การเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ของครูในการพัฒนาหลักสูตร: ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในชนบทเด็ก ๆ” ผลการวิจัยพบว่า ครูหลายคนที่เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ในการพัฒนาหลักสูตร พึงพอใจต่อการเปลี่ยนแปลงให้การสนับสนุนอย่างแข็งขันและเต็มใจ ไม่ขัดขวางต่อการเปลี่ยนแปลง ความใกล้ชิดระหว่างสถานที่กับบุคคลและความสนใจที่สูง ผู้บริหารกับครูมีบทบาทอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น การปรับปรุงหลักสูตรในโรงเรียนสามารถเกิดขึ้นได้และประสบผลสำเร็จจากความร่วมมือของครู

แบ็ตติสัน (Battison, 1991: Abstract) ทำวิจัยเรื่อง “บริบทในการพัฒนาการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น” โดยศึกษาโครงการปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนประจำท้องถิ่น 3 แห่ง ในรัฐ โอไฮโอ เพื่อหาลักษณะของรูปแบบในการตัดสินใจโดยใช้แนวปฏิบัติของสวาร์บ (Schwab) ร่วมกับการใช้แนวคิดหลักตามวิธีการของวอลค์เกอร์ (Walker) ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประจำท้องถิ่นทั้ง 3 แห่ง ที่เลือกศึกษาจะมีคุณภาพของครูผู้สอนและผู้บริหาร เป็นคณะกรรมการในการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งครูผู้สอนจัดว่าเป็นตัวแทนที่สำคัญ เพราะครูผู้สอน จะต้องเกี่ยวข้องกับการประชุมพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียน ในแต่ละหลักสูตรตามหลักการปฏิบัติของหน่วยงานการศึกษา ส่วนรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้บริหารจะมีอิทธิพลอย่างสูง ต่อการอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับนโยบาย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะชี้นำแนวทางการทำงานของคณะกรรมการประจำท้องถิ่น

ลียองวัน (Lee, Yonghwan) (1995: DAI – A 56/05) ทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการจัดหลักสูตรท้องถิ่น” จุดมุ่งหมาย เพื่อสำรวจความคิดเห็น ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรท้องถิ่น ผลวิจัย พบว่า ได้มีการให้อำนาจจากศูนย์กลางสู่ท้องถิ่นโดยให้ชุมชนและโรงเรียน ให้ดำเนินการจัดหลักสูตรท้องถิ่นเอง และทำให้หลักสูตรท้องถิ่นเป็นรูปธรรมต่อไป

วิทเตอร์ (Witer, Sarah E.) (2000: DAI – A61/06) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการใช้การศึกษาเป็นฐาน” จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบแผนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยศูนย์การศึกษา Yampa Valley Legacy Education Initiative (YVLEI) ให้โรงเรียนในชนบทออกแบบปริญญาลัสดร้างหลักสูตรสถานศึกษา หรือหลักสูตรท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ครู สมาชิกในท้องถิ่น ได้สร้างหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นโดยปราศจากความช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญภายนอก ได้อย่างคิดศึกษาฐานของโรงเรียนและชุมชน ทำให้สร้างความเข้มแข็ง นั่นคงในท้องถิ่น เมื่อสมาชิกในชุมชนมีเนื้อหาสาระที่เป็นมาตรฐาน เพื่อออกแบบกิจกรรมที่พวกเข้าต้องการให้โรงเรียนยอมรับและนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี

ชา拉 อี (Sarah E, 2000: Abstract) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อศึกษาพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นตามโปรแกรม Yamprvaller Legacy Education Initiative (YVLEI) ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนและชุมชนร่วมมือกันจัดทำหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรตั้งแต่ระดับปฐมวัยศึกษาถึงระดับ 12 โดยการสร้างจิตสำนึกรักษา นักเรียน มีการเรียนรู้ความสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น นักวิจัยได้ใช้การศึกษารายกรณ์ในโปรแกรม และได้มีการแสดงความคิดเห็นในการประชุมสัมมนาโดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรเป็นฉบับที่สมบูรณ์และสามารถเผยแพร่ไปยังโรงเรียนอื่น ได้อีก ซึ่งมีรูปแบบเป็นมาตรฐานสร้างความพึงพอใจให้กับผู้สอนและผู้เรียนในการนำหลักสูตรไปใช้ โดยจะมีที่ปรึกษาในการใช้หลักสูตร และมีการประชาสัมพันธ์เป็นระยะ ๆ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเปิดโอกาสให้โรงเรียนและชุมชนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ได้ระดมความคิดทำให้ผู้เรียนและผู้สอนเกิดความพึงพอใจและทำให้หลักสูตรมีมาตรฐานการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้ตามสถานการณ์ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น

คอรีน เอ็ม (Corine M, 2005: Abstract) ทำการวิจัยเรื่องการประเมินทักษะ ของครูที่สอนวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษาในท้องถิ่นที่มีผลกระทบต่อหลักสูตรและวิธีการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐแมรีแลนด์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนอนุบาลในรัฐแมรีแลนด์ ที่สอนวิทยาศาสตร์ที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาที่บรรจุไว้ในหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจ มีพฤติกรรม การเรียนดีขึ้น โดยได้ศึกษาตามสภาพท้องถิ่นและมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมในท้องถิ่น จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำไปวางแผนการจัดทำโครงการโรงเรียนสีเขียวในชนบทตามสภาพจริง และได้เผยแพร่การจัดการศึกษาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นไปยังโรงเรียนในอำเภอไกล์เคียง เป็นหลักสูตรวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนดังต่อไปนี้ ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษาเป็นการพัฒนาหลักสูตรตามสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น

ลี หุย (Li, Hui) (2006: 1082 – 3301/V.33 No. 4) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน: การศึกษาสัมภាយณ์โรงเรียนอนุบาลจีน” จุดมุ่งหมายการศึกษาเพื่อที่จะสืบค้น ตรวจสอบ วิธีการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อการเปลี่ยนแปลง เป็นเครื่องมือในรูปแบบของจีน ซึ่งคล้ายกับช่อง Kong จัดการศึกษาในระบบการให้รวมอำนาจอย่างสูงแก่ข้าราชการ สรุปผลการวิจัย ครูและอาจารย์ใหญ่ส่วนใหญ่ยอมรับว่าพวกเขากำได้นำมาใช้ในการจัดชุดการสอนโดย จัดพิมพ์ โดยหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ซึ่งผลการศึกษานำมาเทียบเคียงกับการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการศึกษาที่เชียงไช พนวจการจัดการศึกษาระดับอนุบาล มีประสิทธิภาพสูงในช่อง Kong

จากการศึกษาวิจัยที่กล่าวมานี้ในข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรควรจัดให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ โดย ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ให้ดำเนินการในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร
3. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ เด็กระดับปฐมนิเทศ ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร มีดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสำรวจความต้องการ

การดำเนินงานในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของท้องถิ่น และสำรวจความต้องการจากผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นเนื้อหาในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร จากสื่อเทคโนโลยีต่างๆ จากการสอบถาม สนทนากับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งเดินทางไปสำรวจข้อมูล สังเกต ชมด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้อง

เพื่อจัดทำสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

2.1.2 จัดทำร่างสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยจัดกลุ่มนื้อหาเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

- 1) สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์จังหวัดตาก
- 2) ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญของจังหวัดตาก
- 3) ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดตาก
- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
- 5) การประกอบอาชีพจังหวัดตาก
- 6) สถานที่สำคัญ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ในจังหวัดตาก

2.1.3 สำรวจความต้องการ การพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จากผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งหมด 43 คน ได้แก่

- 1) ผู้บริหาร โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย จำนวน 1 คน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย 26 คน ครูผู้สอนระดับปฐมวัยศึกษา 2 คน
- 2) ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จำนวน 2 คน จากหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
- 3) พยานาลที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กปฐมวัย จำนวน 4 คน จากโรงพยาบาลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
- 4) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย จำนวน 3 คน จาก สถานีอนามัยตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
- 5) ประชาชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่น จำนวน 5 คน (ค้านเครื่องปั้นดินเผา, ค้านศิลปะ หัตถกรรมพื้นบ้าน, ค้านอาหารพื้นบ้าน, ค้านงานประดิษฐ์ งานฝีมือที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน) จากสถาบันพัฒนาจังหวัดตาก

2.1.4 นำข้อมูลความต้องการจากผู้เกี่ยวข้อง ที่สำรวจได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลจากแบบสอบถามความต้องการของท้องถิ่นเดียวกันเรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ ที่มีระดับความต้องการค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มาจัดลำดับความต้องการ

2.2 จัดทำร่างหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 นำข้อมูลค้านหน้อหาที่วิเคราะห์ได้ จากการสำรวจความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง มาจัดลำดับความต้องการของเนื้อหา เพื่อนำมากำหนดประเด็นในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

2.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ได้นำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางมาเป็นหลักและนำเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์ แบบสำรวจความต้องการ มาปรับให้เข้ากับกลุ่มกับหลักสูตรแกนกลาง โดยศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ซึ่งมีองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

- 1) หลักการ
- 2) จุดมุ่งหมาย
- 3) คุณลักษณะตามวัย
- 4) โครงสร้าง (อายุของผู้เรียน ระยะเวลาในการจัดประสบการณ์ สาระการเรียนรู้ (สาระที่ควรเรียนรู้ และประสบการณ์สำคัญ)
- 5) การจัดประสบการณ์
- 6) การประเมินพัฒนาการ

2.2.3 นำหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่จัดทำขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบด้านการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก พบว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินทุกข้อมีระดับมากกว่า 0.50 และค่า IOC ทั้งฉบับมีระดับ 0.95 จึงสรุปได้ว่าทุกรายการที่ได้ประเมิน มีความสอดคล้องกัน

2.2.4 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก เพื่อให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น ก่อนนำไปใช้ และเพื่อให้หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากมีความสมบูรณ์

2.2.5 จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

2.3 การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ที่เกี่ยวกับหลักการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น ถึงเรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ และนำผลที่ได้จากการสอบถามความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และระดับความต้องการเฉลี่ย

มากกว่า 3.50 ขึ้นไป ของทั้ง 6 กลุ่มนื้อหา ซึ่งปรากฏผลดังนี้

- 1) สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์จังหวัดตาก ผลสรุปการสอนความต้องการ ซึ่งหัวข้อที่มีความต้องการมากที่สุดคือ เรื่อง น้ำตกรารักษา
- 2) ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญของจังหวัดตาก ผลสรุปการสอนความต้องการ ซึ่งหัวข้อที่มีความต้องการมากที่สุดคือ เรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
- 3) ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดตาก ผลสรุปการสอนความต้องการ ซึ่งหัวข้อที่มีความต้องการมากที่สุด คือ เรื่อง ประเพณีลอยกระทงสาย
- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ผลสรุปการสอนความต้องการ ซึ่งหัวข้อที่มีความต้องการมากที่สุด คือ เรื่อง ตุ่ง
- 5) การประกอบอาชีพจังหวัดตาก ผลสรุปการสอนความต้องการ ซึ่งหัวข้อที่มีความต้องการมากที่สุด คือ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์
- 6) สถานที่สำคัญ โบราณสถานโบราณวัตถุในจังหวัดตาก ผลสรุปการสอนความต้องการ ซึ่งหัวข้อที่มีความต้องการมากที่สุด คือ เรื่อง วัดเกศแก้วบูรพา

2.3.2 จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ซึ่งแต่ละแผนการจัดประสบการณ์มีองค์ประกอบดังนี้

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) สารการเรียนรู้ (ประสบการณ์สำคัญ/สาระที่ควรเรียนรู้)
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้
- 5) สื่อแหล่งเรียนรู้
- 6) การประเมินพัฒนาการ
- 7) ภาคผนวก

ในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ ใน 1 วัน ประกอบด้วย 6 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี (เล่นตามนุ่น) กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมเกณฑ์ศึกษา

ซึ่งแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันดังกล่าว จะครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ของเด็ก คือ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญา

2.3.3 นำแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น
จังหวัดตาก ประกอบด้วยเนื้อหา 6 หน่วย ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะ เนื้อหาทั้ง 6 หน่วย ได้แก่

- 1) น้ำตกนารารักษ์
- 2) สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
- 3) ประเพณีการloyกระทรงสาย
- 4) ตุ่ง
- 5) การเดียงสัตว์
- 6) วัดเกศแก้วบูรพา

2.3.4 นำแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น
จังหวัดตากให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง พบร่วม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินทุกข้อมูลมากกว่า 0.50 และค่า IOC ทั้งฉบับมีระดับ 0.90 จึงสรุปได้ว่าทุกรายการประเมินมีความสอดคล้องกัน

2.3.5 นำแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น
จังหวัดตากที่สร้างเสร็จแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัย (อายุ 5 ปี) ขั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวยพาลาด จำนวน 5 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและนำมาแก้ไขปรับปรุงความเหมาะสม เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง

2.4 การประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
มีขั้นตอนดังนี้

2.4.1 ทดลองใช้หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

นำแผนการจัดประสบการณ์ จากหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว จำนวน 6 หน่วยประสบการณ์ ไปทดลองใช้กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 26 คน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ใช้แผนการจัดประสบการณ์ และบันทึกผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคิดที่มีต่อห้องถิ่นระหว่างเรียน

2.4.2 ประเมินคุณภาพหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ดังนี้

- 1) นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่มีต่อห้องถิ่นระหว่างเรียน ทำการสังเกตพร้อมกับบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนตามช่วงเวลาที่ปฏิบัติกรรมโดยสังเกตว่า

ในแต่ละหน่วยประสบการณ์ ผู้เรียนแต่ละคนแสดงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ในแต่ละกิจกรรม เพื่อคุ้มครองการของผู้เรียน ในขณะทดลองใช้หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา

2) นำผลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมมาวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละ แล้วนำมา อธิบายในรูปของความเรียง เพื่อสรุปผลคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น จังหวัดตาก

3. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล มีดังนี้

3.1.1 แบบสอบถามความต้องการ ในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้ สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยสอบถามจากผู้บริหาร โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย ผู้ปกครอง นักเรียนระดับปฐมนิเทศ (อายุ 5 ปี) ผู้มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก ครูผู้สอนระดับปฐมนิเทศศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปฐมนิเทศศึกษา และภูมิปัญญา หรือผู้เชี่ยวชาญด้าน สาระท้องถิ่นของจังหวัดตาก

3.1.2 แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น จังหวัดตาก แบ่งเป็น

1) แบบประเมินความสอดคล้องหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระ ท้องถิ่นจังหวัดตาก

2) แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้ สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

3) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อท้องถิ่น ระหว่าง เรียน

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้ สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่นฐานการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้ สาระท้องถิ่นรวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากสถาบันธรรมจังหวัดตาก การสำรวจสัมภาษณ์ ภูมิปัญญาที่มีความรู้เกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

2) นำสาระท้องถิ่นที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดมาจัดกลุ่ม ได้เป็น 6 กลุ่ม
เนื้อหา คือ

- สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์จังหวัดตาก
- ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญของจังหวัดตาก
- ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดตาก
- ผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
- การประกอบอาชีพจังหวัดตาก
- สถานที่สำคัญ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ในจังหวัดตาก

3) จัดทำเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม เพื่อสำรวจความต้องการในการพัฒนา
หลักสูตรปฐมวัย โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ดังนี้

- จัดทำคำชี้แจงของแบบสอบถาม

- รายละเอียดของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในการสำรวจ
ความต้องการจะมี 8 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ครูผู้สอน
ระดับปฐมวัยศึกษา ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย นักจิตวิทยาเด็ก
เจ้าหน้าที่พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และประชาชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่น
จังหวัดตาก

ตอนที่ 2 ความต้องการของท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา
โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 กลุ่ม คือ

1. สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์จังหวัดตาก แบ่งเป็น ที่ตั้ง อาณาเขต
สภาพภูมิอากาศ การปักธง การคมนาคม คำว่าจังหวัด รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวทาง
ธรรมชาติ

2. ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญของจังหวัดตาก
แบ่งเป็น ประวัติจังหวัดตาก ประวัติบุคคลสำคัญ

3. ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดตาก แบ่งเป็น
ขนบธรรมเนียม ประเพณี การละเล่น

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก แบ่งเป็น งานหัตถกรรม การ
ประดิษฐ์งานฝีมือ อาหารพื้นบ้าน และการละเล่น

5. การประกอบอาชีพจังหวัดตาก แบ่งเป็น อาชีพเกษตรกรรม หัตถกรรม
ธุรกิจค้าขาย ธุรกิจท่องเที่ยว

6. สถานที่สำนักงาน โบราณสถาน โบราณวัตถุ ในจังหวัดตาก แบ่งเป็น โบราณสถาน โบราณวัตถุ

กำหนดค่าใช้จ่ายนักความหมายระดับความต้องการในแบบสอบถามเรื่องที่ควรจัดให้เด็ก ปฐมวัยได้เรียนรู้ ในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา อายุ ๕ ปี โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ดังนี้

ระดับ ๕	หมายความว่า	มีความต้องการให้จัดมากที่สุด
ระดับ ๔	หมายความว่า	มีความต้องการให้จัดมาก
ระดับ ๓	หมายความว่า	มีความต้องการให้จัดปานกลาง
ระดับ ๒	หมายความว่า	มีความต้องการให้จัดน้อย
ระดับ ๑	หมายความว่า	มีความต้องการให้จัดน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยน้ำหนักความต้องการของท้องถิ่น เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๕๑ – ๕.๐๐ หมายความว่า มีความต้องการให้จัดมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๑ – ๔.๕๐ หมายความว่า มีความต้องการให้จัดมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๕๑ – ๓.๕๐ หมายความว่า มีความต้องการให้จัดปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๕๑ – ๒.๕๐ หมายความว่า มีความต้องการให้จัดน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐ – ๑.๕๐ หมายความว่า มีความต้องการให้จัดน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล หากค่าเฉลี่ยระดับความต้องการเรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้ เรียนรู้เกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

เกณฑ์การพิจารณา ระดับความต้องการเรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้เกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีค่ามากกว่า ๓.๕๐ ถือว่าเห็นด้วยกับเรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ

5) ปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถามความต้องการของท้องถิ่น ตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

6) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

7) ปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถาม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.2 แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ประกอบด้วย

1) แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

(1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร ปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยนำมาคำนวณเป็นประเด็นต่าง ๆ ของแบบประเมิน เช่น หลักการของหลักสูตรเหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติจริง จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กปฐมนิเทศ อายุ 5 ปี เป้าหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสม กับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เนื้อหาของหลักสูตร การจัดกิจกรรมของหลักสูตร รวมทั้งการวัดและประเมินผลหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น

(2) นำแบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้ สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่จัดทำขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

(3) แก้ไข ปรับปรุง แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรระดับ ปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

(4) นำแบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรระดับปฐมนิเทศศึกษา โดย ใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2) แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

(1) ศึกษารายละเอียด โครงสร้างของแผนการจัดประสบการณ์ และ เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาคำนวณรายการประเมิน เช่น จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งการวัดและประเมินพัฒนาการ

(2) นำแบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ระดับ ปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่จัดทำขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ

(3) ได้แก้ไข ปรับปรุง แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัด ประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

(4) นำแบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ระดับ ปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

(5) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียน มี ขั้นตอนการสร้างดังนี้ คือ

(1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเป้าหมายของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก และพฤติกรรมขยะเด็กเรียนรู้ตามกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมการเต้นเสรี กิจกรรมการเล่นกตัญแจ้ง กิจกรรมเกมการศึกษา รวมทั้งพฤติกรรมของเด็กขยะที่เรียนรู้ และหลังจากเลิกเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่น นำมาจัดทำรายการสังเกตพฤติกรรมเด็ก

(2) นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

(3) แก้ไข ปรับปรุง แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(4) นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

(5) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน คือ

4.1 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1.1 ขอความอนุเคราะห์จากประธานคณะกรรมการประจำสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ ฝ่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ออกหนังสือถึงบุคลากรต่าง ๆ ดังนี้

1) ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย ตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย (อายุ 5 ปี) และครูผู้สอนระดับปฐมวัยศึกษา

2) หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ของศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบการวัดและประเมินผลการศึกษาและการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยศึกษา

3) ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล อําเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตากของพยาบาลที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

4) หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลแม่กุ อําเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตาก ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมนิเทศ

5) ประธานสภាភัฒนธรรมจังหวัดตาก เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตาก ของผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท่องถิน

4.1.2 แจกแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตาก ด้วยตนเองแบ่งเป็นผู้บริหาร โรงเรียนจำนวน 1 ฉบับ ผู้ปกครองเด็กปฐมนิเทศ อายุ 5 ปี) จำนวน 26 ฉบับ ครูผู้สอนระดับปฐมนิเทศศึกษาจำนวน 2 ฉบับ ศึกษานิเทศก์ ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาปฐมนิเทศและการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ฉบับ พยาบาลที่มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก จำนวน 4 ฉบับ เจ้าหน้าที่อนามัย ที่มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก จำนวน 3 ฉบับ ผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท่องถินจำนวน 5 ฉบับ รวมทั้งสิ้นจำนวน 43 ฉบับ โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์

4.1.3 เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 43 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 43 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.4 ทำหนังสือขอบคุณ ให้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลแม่กุ ประธานสภាភัฒนธรรม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตาก ได้นำไปไว้ทดลองกับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย จำนวน 26 คน ดำเนินการ ดังนี้

4.2.1 ขอความอนุเคราะห์จากประธานคณะกรรมการประจำสาขาวิชาศาสตร์ฝ่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ออกหนังสือไปยังโรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย ตำบลแม่กุ อําเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการนำแผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตาก ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมนิเทศ อายุ 5 ปี) ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 26 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ จำนวน 6 หน่วยการจัดประสบการณ์ โดยผู้วิจัยทำการ

ทดลองใช้แผนคำยศตนเอง

4.2.2 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อห้องถันระหว่างเรียน บันทึกพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคลทั้ง 6 กิจกรรมหลัก รวมทั้งการมีเจตคติที่ดีต่อห้องถัน ทุก ๆ วัน สัปดาห์ละ 5 วัน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 วัน ซึ่งรายละเอียดของสาระ ห้องถัน

จะเป็นสัปดาห์ละ 1 หน่วยการจัดประสบการณ์

4.2.3 ผู้วิจัยทำหนังสือขอบคุณ ให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย ตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้แผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระห้องถัน จังหวัดตาก

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความต้องการมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 แบบสอบถามความต้องการของห้องถัน หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

5.2 การหาคุณภาพของเครื่องมือ (IOC) ของแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์และแบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตามวิธีของโรวินเลลตี้ และแมนเบลลัน (Rovinelli and Hambleton) (กรมวิชาการ 2545:84) โดยใช้เกณฑ์กำหนด ดังนี้

คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการ

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการ

คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้องกับความต้องการ

บันทึกความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำานที่มีดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.50 หรือมากกว่า ซึ่งแสดงว่า ข้อคำานนั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการ และปรับปรุงข้อคำานที่มีดัชนีน้อยกว่า 0.50 โดยปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก และเพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีผลการดำเนินการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
2. การประเมินคุณภาพหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

1. การพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

ผลสำรวจความต้องการของท้องถิ่น เพื่อหาข้อมูลที่จะนำมาสร้างและพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดตาก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จากแบบสอบถามความต้องการของท้องถิ่น เพื่อหาข้อมูลที่จะนำมาสร้างและพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ ในราษฎรานและโบราณวัตถุ ซึ่งนี้ตารางแสดงรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลความต้องการของท้องอินในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศฯ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัย ได้เรียนรู้	ระดับความคิดเห็น					ค่าความต้องการ N=43	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
5. การประกอบอาชีพ							
5.1 เกษตรกรรม							
5.1.1 ทำไร่	-	-	-	40	3	1.93	0.26
5.1.2 ทำนา	1	1	1	19	21	1.65	0.84
5.1.3 ทำสวน	38	3	1	-	1	4.79	0.71
5.1.4 เลี้ยงสัตว์	41	-	2	-	-	4.91	0.43
5.2 หัตถกรรม							
5.2.1 งานประดิษฐ์และงานฝีมือ	1	1	1	19	21	1.65	0.84
5.2.2 งานทอผ้า	2	1	3	34	3	2.19	0.79
5.2.3 งานจักสาน	7	1	3	4	28	1.95	1.53
5.2.4 เครื่องปั้นดินเผา	35	5	2	-	1	4.70	0.77
5.3 ธุรกิจ ค้าขาย							
5.3.1 ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญา	3	11	4	17	8	2.63	1.25
5.3.2 สมุนไพรพื้นบ้านและสมุนไพร	2	1	3	35	2	2.21	0.77
5.3.3 การนวดแผนโบราณ	34	3	1	5	-	4.53	1.01
5.4 ธุรกิจ การท่องเที่ยว							
5.4.1 ล่องแก่งหัวแม่ dame	33	1	5	2	2	4.42	1.16
5.4.2 ล่องแก่งแม่น้ำแม่กลอง	-	-	1	5	37	1.16	0.43
5.4.3 เทศกาลพันธ์สัตว์ป่า	2	7	3	11	20	2.07	1.28
อุ้มพาง							
5.4.4 น้ำตกที่ลอดซุก	1	1	6	16	19	1.81	0.93
5.4.5 ตลาดการค้าสะพานนิตรภาพไทย - พม่า	8	4	10	20	1	2.95	1.19

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เรื่องที่ควรจดให้เด็กปฐมวัยได้ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็น					ค่าความต้องการ (N=43)	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
6. สถานที่สำราญ ในร้านสถาน โนร้านวัสดุ							
6.1 คลอดตามเด็จบ้านเรือน							
นหาราช	5	9	4	19	6	2.72	1.28
6.2 วัดเกกแก้วบูรพา	38	2	2	1	-	4.79	0.64
6.3 พระราชทิพย์กิ่วศรีดินกี	33	2	5	1	2	4.47	1.10
6.4 วัดชุมพลศรี	1	2	1	1	38	1.30	0.91
6.5 วัดไทยวัฒนาราม	10	5	1	1	26	2.35	1.77
6.6 วัดโพธิคุณ	-	11	-	15	17	2.12	1.20
6.7 วัดมนต์ไพรัตน์	-	4	9	15	15	2.05	0.97

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลที่เกี่ยวกับห้องถินที่มีความต้องการให้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ศึกษา โดยใช้สาระท้องถินจังหวัดตาก ดังนี้

กลุ่มที่ 1 สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ โดยเนื้อหาที่ห้องถินจังหวัดตากมีความต้องการให้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จำนวน 4 เรื่อง โดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. น้ำตกชารารักษ์
2. สภาพภูมิศาสตร์
3. เครื่องปั้นดินเผา
4. บ่อน้ำพุร้อนแม่กานยา

กลุ่มที่ 2 ประวัติความเป็นมาของห้องถินและบุคคลสำคัญ โดยเนื้อหาที่ห้องถินจังหวัดตากมีความต้องการให้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จำนวน 2 เรื่อง โดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
2. เจ้าพ่อพะวอ

กลุ่มที่ 3 บนบธรรมเนียม ศิลป์และวัฒนธรรม โดยเนื้อหาที่ห้องถันจังหวัดตามมีความต้องการให้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จำนวน 4 เรื่อง โดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. ประเพณีการลอบกระทรงสาย
2. ประเพณีการปล่อยโภมลอบ
3. การโยนลูกช่วงในงานปีใหม่ของชาวเขาเผ่าม้ง
4. ประเพณีตามก่าวขลาก

กลุ่มที่ 4 ภูมิปัญญาห้องถัน โดยเนื้อหาที่ห้องถันจังหวัดตามมีความต้องการให้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จำนวน 3 เรื่อง โดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. การประดิษฐ์ตุงแขวนเพื่อเป็นสิริมงคล
2. การทอดผ้า
3. สาบตะกร้า

กลุ่มที่ 5 การประกอบอาชีพ โดยเนื้อหาที่ห้องถันจังหวัดตามมีความต้องการให้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จำนวน 5 เรื่อง โดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. การเลี้ยงสัตว์
2. การทำสวน
3. เครื่องปั้นดินเผา
4. การนวดแผนโบราณ
5. ต่อวงแกว่งหัวยเม่ลະเมາ

กลุ่มที่ 6 สถานที่สำคัญ โบราณสถาน โบราณวัตถุ โดยเนื้อหาที่ห้องถันจังหวัดตามมีความต้องการให้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จำนวน 2 เรื่อง โดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. วัดเกศแก้วบูรพา
2. พระธาตุหินกู่ค่ายดินกี่

นำเสนอท้องถิ่นที่ได้ข้างต้น มาจัดทำหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาม ประกอบด้วย

1. หลักการ
2. ชุดนุ่งหมาย
 - คุณลักษณะตามวัย
3. โครงสร้าง

4. อายุของผู้เรียน
5. ระยะเวลาในการจัดประสบการณ์
6. สาระการเรียนรู้
 - ประสบการณ์สำคัญ
 - สาระที่ควรเรียนรู้
 - เนื้อหาที่ใช้ในการจัดประสบการณ์
7. การจัดประสบการณ์
8. การวัดและประเมินพัฒนาการ (รายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก)

2. การประเมินคุณภาพหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

ผลจากการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จาก 6 กลุ่มเนื้อหา และได้คัดเลือกเนื้อหามาจัดทำแผนการจัดประสบการณ์จำนวน 6 เรื่อง โดยคัดเลือกเนื้อหาที่มีค่าความต้องการสูงสุด และมีค่าเฉลี่ยความต้องการของท้องถิ่นมากกว่า 3.50 และสอดคล้องกับช่วงเวลาและทำกรทคล่อง ได้เนื้อหาดังนี้

กลุ่มที่ 1 สภาพทางภูมิศาสตร์ คือ เรื่อง น้ำตกธารรักษ์

กลุ่มที่ 2 ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญ คือ เรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

กลุ่มที่ 3 ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม คือ เรื่อง ประเพณีตอยกระหงษ์สาย

กลุ่มที่ 4 ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ เรื่อง ตุง

กลุ่มที่ 5 การประกอนอาชีพ คือ เรื่อง การเดียงสัตว์

กลุ่มที่ 6 สถานที่สำคัญ โบราณสถานและโบราณวัตถุ คือ เรื่องวัดเกศแก้วบูรพา
ผลการทดลองใช้แผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 26 คน ในแต่ละหน่วยการเรียน พนบว่า

1. แผนการจัดประสบการณ์ หน่วย น้ำตกธารรักษ์

1.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1.1.1 เด็กส่วนใหญ่เคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำสั่งของ “น้ำตก

แสนสาข” ได้อย่างคล่องแคล่ว

1.1.2 เด็กสนุกสนานกับการเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่ โดยทำตามข้อตกลงได้อย่างถูกต้อง

1.1.3 เด็กตอบมือเข้าจังหวะ ช้า – เร็ว และเคลื่อนไหวร่างกายประกอบการไหลของน้ำตก ช้า – เร็ว ได้ตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

1.1.4 เด็กเคลื่อนไหวประกอบใบมะพร้าวได้อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งการทำท่าทางเดียนแบบสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก เช่น ผีเสื้อ นก ตันไม้โคนลมพัด สายน้ำตก ปลา

1.1.5 เด็กสามารถแก้ไขปัญหาขณะเดิน และร่วมเดินกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการตั้งเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นจังหวัดตาก ขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ หน่วยน้ำตก ชารารักษ์แล้ว เด็กยังสนใจและบังร่องเพลง “น้ำตกแสนสาข” และเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงเดินในช่วงเวลาพักอีกด้วย เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 83.97 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่ต้องซึ้งใจ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่ว และไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 8.97 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซึ้งใจ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 7.69

1.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สรุปการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1.2.1 หลังจากที่ดู VCD เกี่ยวกับน้ำตกชารารักษ์ที่ครูจัดทำขึ้น และการร่วมสนทนากัน เด็กตอบคำถามถึงเรื่องแหล่งที่พบรเห็นน้ำตกได้ถูกต้อง ร่วมทั้งบอกแหล่งกำเนิด และสภาพแวดล้อม สภาพบรรยายกาศในบริเวณน้ำตกได้

1.2.2 เด็กกล้าแสดงออก โดยการเล่าประสบการณ์ที่ผู้ปกครองเคยพาไปเที่ยว น้ำตกชารารักษ์หรือน้ำตกอื่นๆ ให้เพื่อนๆ พิจารณา แล้วให้เพื่อนๆ ร่วมสนทนา ซักถาม

1.2.3 เด็กตื่นเต้นมากกับการไปทศศึกษาน้ำตกจำลองร่วมกับเพื่อนๆ ได้เข้าไปสัมผัสร่ายางใกล้ชิด โดยใช้ประสานสัมผัสทั้ง 5 และสามารถถึงความสวยงาม ความแตกต่างของน้ำที่น้ำตก กับน้ำที่ก่อประปานและประโยชน์ของน้ำตกได้อย่างคล่องแคล่ว

1.2.4 เด็กๆ ให้ความร่วมมือในการเตรียมอุปกรณ์ในการสร้างน้ำตกจำลองที่หน้าอาคารเรียน โดยได้รับความร่วมมือจากการโรงของโรงเรียน และผู้ปกครอง ร่วมกันสร้างน้ำตกจำลองและเดีกร่วมตกลงแต่งน้ำตกตามจินตนาการของตนเอง และร่วมกันอนุรักษ์และคุ้มครองน้ำตก รวมทั้งภูมิทัศน์ของน้ำตกจำลองให้คงความสวยงามได้นานๆ รวมทั้งนำไปใช้ในชีวิตจริง เมื่อมี

โอกาสได้ไปเที่ยวที่น้ำตกธารรักษ์หรือน้ำตกอื่น ๆ เช่น การรักษาความสะอาด การไม่ทิ้งขยะ เศษอาหารลงน้ำ การไม่ทำลายต้นน้ำ ฯลฯ ได้อย่างดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคิดที่ดีต่อ ท้องถิ่นจังหวัดตาก ขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย น้ำตก ธารรักษ์แล้ว เด็กก็ยังสนใจ ช่วยกันอุ้มแล่นน้ำตกจำลอง เช่น รถน้ำตันไม้ ช้อน竹筐 ออกจากน้ำ คูแลไม่ทิ้งขยะลงน้ำ ขอตันไม้จากผู้ปกครองที่บ้านมาปููกเพิ่มน้ำตก และเล่าให้เพื่อนฟังว่า ผู้ปกครองพาไปเที่ยวที่น้ำตกอะไรบ้าง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและ มั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 98.46 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิด เป็นร้อยละ 0.77 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื่อแนะนำ คือแสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็น ร้อยละ 0.77

1.3 กิจกรรมสร้างสรรค์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1.3.1 เด็กสามารถแบ่งกลุ่ม เลือกหัวหน้าและผู้ดูแลกันเป็นผู้นำและผู้ตามได้ดี และทุกคนก็ให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างงานศิลปะได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยกันทุกคนหรือส่งตัวแทนของกลุ่มมาช่วย

1.3.2 เด็กทุกคนร่วมกันสร้างผลงานทางศิลปะที่ร่วมกันวางแผน ปรึกษาหารือ ร่วมกันภายนอกลุ่มและร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมจนสำเร็จเป็นผลงานที่ ภาคภูมิใจ

1.3.3 เมื่อทำการเรียนรู้แล้ว ทุกคนช่วยกันเก็บอุปกรณ์เข้าที่และทำความสะอาดสถานที่

1.3.4 การนำเสนอผลงาน เด็กทำได้ดีทั้งรายบุคคลและการเป็นตัวแทนของกลุ่ม รวมทั้งการร่วมสนทนากับผู้อื่น ร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่ดีต่อ ท้องถิ่น ขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมสร้างสรรค์ หน่วยน้ำตกธารรักษ์แล้ว เด็กก็ยัง สนใจเอารถของตนเองและของเพื่อนมาดู และพูดคุยกันถึงผลงานของตนเองและของเพื่อน เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 91.45 เด็กที่ปฏิบัติ ได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 4.70 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้อง ซื่อแนะนำ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 3.85

1.4 กิจกรรมเสรี (การเล่นตามนุ่ม)

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1.4.1 เด็กเข้าเล่นตามนุ่มประสบการณ์อย่างสร้างสรรค์ร่วมกันเพื่อน อย่างสนุกสนานในมุมหนังสือภาพเกี่ยวกับน้ำตกธารารักษ์และน้ำตกอื่น ๆ รวมทั้ง VCD ที่เกี่ยวกับน้ำตกธารารักษ์และน้ำตกอื่น ๆ ที่มีเสียงน้ำตก และบรรยายการรอบ ๆ น้ำตกด้วย

1.4.2 เด็กสามารถเล่นตามนุ่มรายบุคคลและเป็นกลุ่มได้อย่างดี ร่วมกันวางแผนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะที่เล่นตามนุ่มได้

1.4.3 เด็กสามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือแบ่งปันของเล่นได้ รวมทั้งการนำเอาวัสดุ อุปกรณ์ที่มีอยู่ในห้องถินมาร่วมในการเล่น เช่น หมุนกระบวนการ เด็กจะช่วยกันจัดเตรียมสิ่งของต่าง ๆ เช่น ต้นไม้จำลอง สัตว์จำลอง ก้อนหิน นำมาจัดเป็นน้ำตกจำลองตามความคิดจินตนาการ

1.4.4 เด็กร่วมกันเก็บของเล่นเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้วอย่างเรียบร้อย เช่น ในมุมวิทยาศาสตร์ มีแร่ธาตุจากธรรมชาติใส่ภาชนะไว้ให้เด็กได้ดู สังเกตและเปรียบเทียบ เช่น ก้อนหินชนิดต่าง ๆ ส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ ฯลฯ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคิดที่คือต่อห้องถิน ขณะเรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเสรี (การเล่นตามนุ่ม) หน่วย น้ำตกธารารักษ์ แล้ว เด็กยังสนใจเข้ามาเล่นต่อตอนพักกลางวัน บุนที่เด็กขอเข้ามาเล่นมากที่สุดคือหมุนกระบวนการที่ขัดเป็นน้ำตกจำลองตามจินตนาการ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 85.26 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 9.61 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื้อแนะ คือแสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 5.13

1.5 กิจกรรมกลางแจ้ง

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1.5.1 เด็กร่วมเล่นเกมสัตว์น้ำบนพื้นทรายอย่างสนุกสนาน ทำให้เด็กเป็นผู้นำ-ผู้ตามในการเล่นเกมได้ดี และร่วมกันคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเล่นเกมได้ โดยเด็กทุกคนร่วมมือกันอย่างดี

1.5.2 เด็กเล่นน้ำ เล่นทราย ร่วมกับเพื่อน โดยเด็กเล่นสร้างน้ำตกจำลองรวมทั้งรวมทั้งจำลองบรรยายศาสที่บริเวณน้ำตก เช่น มีต้นไม้ มีสายน้ำ และเอกสารด้วยพับสำหรับที่ต้นไม้ เก็บดอกไม้ไก่ ฯ มาเสียบที่ต้นไม้จำลอง ทำให้ได้บรรยายศาสที่ดี และปฏิบัติตามข้อตกลงที่ร่วมกันตั้งขึ้น รวมถึงการป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับคนเองและผู้อื่น

1.5.3 เด็กร่วมเล่นเกมแข่งเรื่องก ทุกคนให้ความร่วมมือ มีความสามัคคีกันอย่างดี ทำให้เกิดความสนุกสนาน ร่วมทั้งการเล่นกับอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกฟุตบอล เด็กมีทักษะทางร่างกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง และเด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กได้พร้อมทั้งปฏิบัติตามกฎกติกา

1.5.4 เด็กเล่นเครื่องเล่นสนานอย่างอิสระ อย่างสนุกสนาน และสามารถเล่นอย่างปลดปล่อยทั้งตนเองและคู่แฝดเพื่อน ทั้งเล่นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะเล่นเครื่องเล่นสนานได้อย่างดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติที่ดีต่อท้องถิ่นขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมกลางแจ้ง หน่วย น้ำตกธารารักษ์แล้ว เด็กยังสนใจเล่นบ่อทรายต่อในช่วงเย็นก่อนกลับบ้าน บอกว่าบังคอกแต่งน้ำตกจำลองไม่เรียบร้อย เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 97.44 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 1.92 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะคือแสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 0.64

1.6 กิจกรรมเกมการศึกษา

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1.6.1 เด็กทุกคนร่วมเล่นเกมภาพตัดต่อรูปภาพน้ำตกธารารักษ์ได้อย่างมั่นใจและช่วยเหลือ แบ่งปัน แนะนำเพื่อน ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

1.6.2 เด็กร่วมเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเล่นน้ำตก เพิ่มทักษะทางคณิตศาสตร์ในการนับจำนวนจากการเรียงลำดับและจับคู่ภาพเหมือนต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก ฝึกให้เด็กคิดหาเหตุผลและเกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้

1.6.3 เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ ทำให้เด็กกล้าคิด กล้าตัดสินใจ เล่นเกมร่วมกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน และเด็กเล่นเกมเรียงลำดับการเรียงต่อตัวอักษรไม้อย่างมั่นใจและร่วมกันเก็บของเล่นเข้าท้อบ่ายกคล่องแคล่ว

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติที่ดีต่อท้องถิ่นขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเกมการศึกษา หน่วย น้ำตกธารารักษ์แล้ว เด็กยังสนใจเล่นเกมการศึกษาต่ออีกขณะที่รอผู้ปกครองมา接รับ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 93.84 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.85 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 3.31

1.7 สรุปผลการนีเจตคติที่ดีต่อห้องถันจังหวัดตาก จากการจัดประสบการณ์ หน่วยน้ำดกลารรักษ์ ดังนี้

ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถันจังหวัดตากเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) การร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ร่วมสนทน่า แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับน้ำดกลารรักษ์ และน้ำตกอื่น ๆ ด้วยความสนใจ

2) การไปทศนศึกษาสถานที่ที่น้ำตกจำลองภายในโรงเรียน เด็กแสดงออกถึงความสนใจ โดยการซักถามเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำดกลารรักษ์หรือน้ำตกอื่น ๆ

3) เด็กนำภาพถ่าย หนังสือภาพ และ VCD เกี่ยวกับน้ำดกลารรักษ์ที่ครูจัดทำขึ้นมาดูด้วยความสนใจ

4) เด็กร่วมสร้างน้ำตกจำลองที่หน้าอาคารเรียนด้วยความสนใจและเข้มแข็ง และให้ความร่วมมือในการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ในการสร้างน้ำตกอย่างดี เช่น เตรียมมาจากบ้านเก็บในบริเวณโรงเรียน หรือตามทางเดิน เป็นต้น รวมทั้งการช่วยกันดูแล รักษาให้คงความสวยงาม ไปนาน ๆ

หลังจากที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถันจังหวัดตากแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) สนใจและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่มีในห้องถันจังหวัดตากมากขึ้น

2) หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนทน่า ซักถามเกี่ยวกับหน่วยน้ำดกลารรักษ์ และเล่าเรื่องผู้ปกครองรับปากว่าจะพาไปเที่ยวน้ำดกลารรักษ์เมื่อผู้ปกครองมีเวลาว่าง

3) เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของน้ำดกลารรักษ์ได้อย่างสร้างสรรค์ และสามารถปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถันได้เป็นอย่างดี รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การรักษาความสะอาด การไม่ทิ้งขยะ ฯลฯ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมด้านเจตคติที่ดีต่อห้องถันจังหวัดตาก ขณะที่เรียนและหลังจากที่เรียน หน่วยน้ำดกลารรักษ์แล้ว เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 96.15 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.85

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 กิจกรรมหลักและการนีเจตคติที่ดีต่อห้องถันระหว่างเรียนและหลังเรียนของเด็กในหน่วย น้ำดกลารรักษ์ ทุกรายการที่สังเกตของทุกกรรม พบว่าระดับการปฏิบัติงาน ที่เด็กปฏิบัติได้ดีมากกว่าร้อยละ 83.34 ขึ้นไป ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตติที่คือต่อห้องถันระหว่างเรียน และหลังเรียน หน่วย น้ำดื่มธารารักษ์

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี มาก	ปฏิบัติได้เป็น กลางครึ่ง	ปฏิบัติได้ ชี้แจง
กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ				
1	การเคลื่อนไหวพื้นฐานอยู่กับที่และเคลื่อนที่	26	-	-
2	เคลื่อนไหวตามจังหวะ และปฏิบัติตามสัญญาณคำสั่ง	24	1	1
3	การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง คำคล้องจอง	19	4	3
4	การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์	15	5	6
5	การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยาย	20	4	2
6	การปฏิบัติดินเป็นผู้นำ – ผู้ตาม	26	-	-
		เฉลี่ย	21.67	2.33
		คิดเป็นร้อยละ	83.34	8.97
กิจกรรมเสริมประสบการณ์				
1	การมีความสนใจ และตั้งใจฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องถัน	25	-	1
2	ร่วมสนใจ ซักถาม และตอบคำถาม	26	-	-
3	การร่วมแสดงความคิดเห็นเรื่องสาระห้องถันที่ได้เรียนรู้อย่างมีเหตุผล	26	-	-
4	การร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยความสนใจ	25	1	-
5	สามารถเกิดการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องถันด้วยตนเองได้	26	-	-
		เฉลี่ย	25.6	0.2
		คิดเป็นร้อยละ	98.46	0.77

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติตาม
กิจกรรมสร้างสรรค์				
1	แสดงออกในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการ	14	7	5
2	แสดงความสนใจ และตั้งใจผลิตผลงาน	25	1	-
3	การใช้กล้ามเนื้อ การประสานสัมพันธ์ของมือและตา	26	-	-
4	ปฏิบัติดนเป็นผู้มีความอดทน และรอดอยได้	24	1	1
5	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปันได้	24	-	2
6	สามารถบรรยายผลงานของตนเองได้	23	2	1
7	แสดงความชื่นชมผลงานของตนเองได้	26	-	-
8	แสดงความชื่นชมผลงานของผลงานและของเพื่อนได้	26	-	-
9	ผลิตผลงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	26	-	-
		เฉลี่ย	23.78	1.22
		คิดเป็นร้อยละ	91.45	4.70
กิจกรรมเสรี (เล่นตามบุญ)				
1	แสดงออกเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างสรรค์	16	7	3
2	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปัน	22	2	2
3	สามารถคิดวางแผนและแก้ปัญหาได้เอง	25	1	-
4	สามารถเล่นร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	24	1	1
5	ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้	24	1	1
6	ร่วมจัดเก็บของเล่น/อุปกรณ์เข้าที่ได้	22	3	1
		เฉลี่ย	22.17	2.5
		คิดเป็นร้อยละ	85.26	9.61
				5.13

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติตาม
		บางครั้ง	แต่ต้อง	ชี้แนะ
กิจกรรมกลางแจ้ง				
1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว	26	-	-
2	ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือกติกาได้	23	2	1
3	การเล่นกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ถูกวิธีและคล่องแคล่ว	25	1	-
4	ปฏิบัติดนในการอดทนและรอคอยได้	26	-	-
5	แสดงออกเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเพื่อค่าเพื่อน	26	-	-
6	การรู้จักการเล่นอย่างปลอดภัย	26	-	-
		เฉลี่ย	25.33	0.5
		คิดเป็นร้อยละ	97.44	1.92
กิจกรรมเกมการศึกษา				
1	สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้	26	-	-
2	ใช้ความคิด และหาเหตุผลขณะเล่นได้ตามวัย	25	1	-
3	สามารถสังเกตและเปรียบเทียบได้	23	2	1
4	เล่นเกมได้ถูกต้อง	26	-	-
5	จัดเก็บเกมเข้าที่ได้เมื่อเล่นเสร็จแล้ว	22	2	2
		เฉลี่ย	24.40	1
		คิดเป็นร้อยละ	93.84	3.85
กิจกรรมการเรียนรู้				
1	สามารถเข้าใจและอธิบายได้	26	-	-
2	สามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	25	1	-
3	สามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้	23	2	1
4	สามารถแสดงออกเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเพื่อค่าเพื่อน	26	-	-
5	สามารถทำงานเป็นทีมได้	22	2	2
		เฉลี่ย	24.40	1
		คิดเป็นร้อยละ	93.84	3.85

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติตาม
		บางครั้ง	ชี้แนะ	
การมีเจตคติที่ดีต่อห้องถิน				
1	ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินเด็กมีพฤติกรรมดังนี้			
	- ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน	26	-	-
	- เด็กร่วมสนใจ แสดงความคิดเห็นด้วยความสนใจ	26	-	-
	- การไปทัศนศึกษาสถานที่เด็กแสดงออกถึงความสนใจ โดยชักดูความผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ	26	-	-
	- เด็กนำภาพ สื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับห้องถินมาดูหรือเล่นด้วยความสนใจ	24	2	-
2	หลังจากเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้			
	- สนใจและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่มีในห้องถิน	26	-	-
	- หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนใจ ชักดูความเกี่ยวกับเรื่องห้องถินที่ได้เรียนไป	23	3	-
	- เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของห้องถิน	22	4	-
	- ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถินได้	26	-	-
	- เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	26	-	-
เฉลี่ย		25	1	-
คิดเป็นร้อยละ		96.15	3.85	-

2 แผนการจัดประสบการณ์หน่วยประเพณีโดยกระทรวงชาย

2.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

2.1.1 เด็กร่วมร้องเพลง ล oily กระทรวง และเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง ล oily กระทรวงร่วมกับเพื่อนตามจินตนาการอย่างสนุกสนาน เด็กเคลื่อนไหวร่างกาย รายบุคคล เป็นครึ่งเป็นกลุ่ม ประกอบคำล้อของล oily กระทรวงชาย ฝึกให้เด็กถ้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง

2.1.2 เด็กแสดงอารมณ์ทางสีหน้าและท่าทางตามความคิดสร้างสรรค์อิสระ ตามคำสั่งที่ได้รับ เช่น หัวเราะ ยิ้ม ร้องไห้ ทำท่าล oily กระทรวงชาย ทำท่าเป็นกระทรวงชายล oily ตามสีหน้า ฯลฯ และทำท่าทางประกอบเพลง อารมณ์ เด็กได้ฝึกการแสดงสังเกต สีหน้า ท่าทางต่างๆ ของคน ซึ่งเด็กนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2.1.3 การทำท่าทางเลียนแบบกระทรวงชายล oily น้ำ บางครั้งก็ถอดไปพบ ชายน้ำที่แหลมแรง แหลมอ้อย ฯ ตามจินตนาการ ซึ่งเด็กร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน และเด็กเคลื่อนไหวตามคำบรรยายของครู ได้อย่างดี ตั้งเสริมให้เด็กถ้าแสดงออก สามารถเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อ ห้องถินจังหวัดตาก ขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ หน่วยประเพณีโดยกระทรวงชายแล้ว เด็กมีความสนใจ ทำท่าทางเลียนแบบสิ่งต่างๆ เช่น เป็นกระทรวงชาย ล oily น้ำ บางครั้งก็แหลมแรง แหลมอ้อย ฯ ไปเจอโขดหิน ฯลฯ ในเวลาพักกลางวัน เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้คล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 87.82 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 8.97 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื้อแนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 3.21

2.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

2.2.1 เด็กเล่าประวัติของการล oily กระทรวงชายของห้องถินจังหวัดตาก ได้ถูกต้อง และร่วมสนทนากับผู้อื่น ตอบคำถาม ตอบคำถาม พร้อมท่องคำล้อของ “ล oily กระทรวงชาย” ได้ถูกต้อง

2.2.2 เด็กเล่าถึงเวลาและสถานที่ของการล oily กระทรวงชายในห้องถินจังหวัดตาก รวมถึงแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้ เด็กเล่าถึงวิธีการและกิจกรรมที่ทำในวันล oily กระทรวงชาย หลังจากที่ร่วมกันประดิษฐ์กระทรวงและนำกระทรวงไปปล่อยที่สะระนำ่นาคเด็ก ภายในโรงเรียน ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เพิ่มทักษะการนับให้เด็กจากการนับกระทรวงชายที่ ต้องอยู่ในสระน้ำ

2.2.3 เด็กเล่าถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลอยกระ腾สาย ได้อย่างคล่องแคล่ว เช่น วัตถุประสงค์ของการลอยกระ腾สาย การขอมาพร้อมผู้ค้า ร่วมกันรักษาความสะอาดของแหล่งน้ำ และร่วมกันสืบสานประเพณีท้องถิ่นของจังหวัดตากให้คงอยู่ตลอดไป

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่คิดต่อท้องถิ่น ขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย ประเพณีลอยกระ腾สายแล้ว เด็กยังสนใจกระ腾สายของตนเองที่อยู่ในสารน้ำ เมื่อรับประทานอาหารกลางวันแล้วมาเผากระ腾ของตนเอง และร่วมสนทนารื้ช่วงกันคุยกะร腾สายของตนเองและของเพื่อนที่ลอยอยู่ในน้ำด้วยความสนิท เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 93.08 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 4.61 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซึ้งแนะนำ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยซึ้งแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 2.31

2.3 กิจกรรมสร้างสรรค์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

2.3.1 เด็กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการเกี่ยวกับประเพณีลอยกระ腾สายได้อย่างสร้างสรรค์ ทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ทุกกลุ่มร่วมกันปรึกษาหารือ วางแผนและร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะร่วมทำกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์และสามารถเป็นผู้นำ ผู้ตามที่คิดได้ เช่น การปันน้ำน้ำหนึ่น การคาดภาพอิฐะ การร้อยวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น

2.3.2 เด็กสามารถนำเสนอผลงานของตนเองและของกลุ่ม ได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่ว สร้างเสริมทักษะทางภาษาพูด รวมถึงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้ เช่น ในกิจกรรมการพับกระดาษแล้วตกลงแต่เป็นภาพ และการสานใบมะพร้าว ได้ดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่คิดต่อท้องถิ่นจังหวัดตากขณะที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมสร้างสรรค์ หน่วย ประเพณีลอยกระ腾สายแล้ว เด็กยังสนใจกระ腾สายและตกแต่งด้วยถืออย่างสวยงาม และพับกระดาษ ด้วยกระดาษแล้วนำไปลอยน้ำ เมื่อมีเวลาว่าง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่ว และมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 89.74 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 7.69 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซึ้งแนะนำ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยซึ้งแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 2.56

2.4 กิจกรรมเสริม (เล่นตามนุน)

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

2.4.1 เด็กร่วมเล่นตามนุนประสบการณ์ภายในห้องเรียนอย่างสนุกสนาน วัสดุ

อุปกรณ์ภายในบุนประสนการณ์แต่ละบุนหมุนเวียนไปตามเนื้อหาที่เรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ เช่น บุนกระบวนการ นิวัสดุ อุปกรณ์ในการทำกระถางสาย ประดิษฐ์ดอกไม้ ชูปเทียน ต้นไม้ ต้นหญ้า ก้อนหิน เพื่อจำลองเป็นแม่น้ำสำหรับโดยกระทรวงตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และร่วมเก็บ วัสดุอุปกรณ์เข้าที่อย่างคล่องแคล่ว

2.4.2 ในการเล่นตามบุนประสนการณ์ ส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออก สามารถ เป็นผู้นำกบุนและผู้ตามที่ดีได้ รวมทั้งแก่ปัญหาในการเล่นตามบุนได้ดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติที่ดีต่อ ห้องถันบุนที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเสริม (เล่นตามบุน) หน่วย ประเพณีล้อยกระถางสายแล้ว เด็กยังสนใจการทำกระถางสาย นอกว่าจะเอากระถางสายที่ทำเพิ่มขึ้นไปลอยที่แม่น้ำกับ ผู้ปักครองตอนกลางคืน เด็กที่ปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 85.90 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 8.33 เด็ก ปฏิบัติได้แต่ต้องซึ้ง คือ แสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยซึ้ง คิดเป็นร้อยละ 5.77

2.5 กิจกรรมกลางแจ้ง

สรุปผลการจัดประสนการณ์ ดังนี้

2.5.1 เด็กทุกคนเล่นกลางแจ้งร่วมกับเพื่อนอย่างมั่นใจ และสนุกสนาน ยังช่วย ส่งเสริมทักษะทางภาษาพูดของเด็กได้อย่างดี เด็ก ๆ สามารถเป็นผู้นำของกบุนและเป็นผู้ตามได้ เช่น เกมเดินกะลา การเดินทรงตัวตามแนว และการเดินสามขา และเกมนกกระยาง อีกทั้งยังช่วย ให้เด็กมีทักษะทางด้านร่างกาย การทรงตัวเดินบนสิ่งต่าง ๆ ได้

2.5.2 การเล่นน้ำ เล่นทราย ฝึกให้เด็กแก่ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะเล่น และเล่นอย่าง ปลอดภัย ทั้งตนเองและเพื่อน เช่น ระวังอย่าให้ทรายเข้าตา หรือเปื้อนเสื้อผ้า รวมทั้งการเล่น เครื่องเล่นสนานอย่างอิสระ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติที่ดีต่อ ห้องถันบุนที่เรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมกลางแจ้ง หน่วยประเพณีล้อยกระถางสายแล้ว เด็ก ยังสนใจการเล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้วนำมาเล่นตอนพักกลางวันและตอนเย็นที่รอผู้ปักครองมารับ เช่น เกมเดินกะลา เกมนกกระยาง ฯลฯ เด็กที่ปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 93.59 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็น ร้อยละ 3.21 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซึ้ง คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีคนช่วยซึ้ง คิดเป็น ร้อยละ 3.20

2.6 กิจกรรมเกนการศึกษา

สรุปผลการจัดประสนการณ์ ดังนี้

2.6.1 เด็กร่วมเล่นเกมการศึกษาด้วยความมั่นใจ และสนุกสนาน สามารถช่วยเหลือเพื่อน แบ่งปัน แนะนำเพื่อนได้ดี เช่น เกมจับคู่ภาพกระทรวงชาย ขนาดเล็ก – ใหญ่ เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การลอบกระทรวงชาย และเกมจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 – 10 ช่วยฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์

2.6.2 การเล่นเกมจับคู่ภาพที่สัมพันธ์กัน ฝึกให้เด็กเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ด้วยสายตา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กเป็นคนซ่างสังเกตสิ่งต่าง ๆ สามารถจำแนก แยกแยะสิ่งที่พบเห็นหรือผ่านเข้ามาในสายตา สังเกตความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นและตอบถึงรายละเอียดหรือความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ หรือภาพที่พบเห็น เช่น เกมการสังเกตหาสิ่งผิดปกติในภาพประเพณีลอบกระทรวงชายของท้องถิ่นจังหวัดตาก เมื่อเด่นเสร็จแล้วเด็กก็ช่วยกันเก็บของเข้าที่อย่างคล่องแคล่วได้

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเกมการศึกษา หน่วย ประเพณีลอบกระทรวงชาย แล้ว เด็กยังสนใจการเล่นเกมการศึกษาในเวลาว่างอีกด้วย เด็กที่ปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 98.46 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 0.77 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 0.77

2.7 สรุปผลการมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นจังหวัดตาก จากการจัดประสบการณ์ หน่วยประเพณีลอบกระทรวงชาย ดังนี้

ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตากเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) การร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ร่วมสนทน่า แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับประวัติของการลอบกระทรวงชาย เวลาและสถานที่ของการลอบกระทรวงชาย กิจกรรมที่ทำในวันลอบกระทรวงชาย และสิ่งที่ได้จากประเพณีลอบกระทรวงชาย

2) เด็กนำวัสดุ อุปกรณ์มาจากบ้าน เพื่อ ทำกระทรวงชายที่ทำจากกระถางพลาสติก หรือทำจากวัสดุอื่น ๆ เช่น ต้นกล้าวัยและใบตองหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นวัสดุธรรมชาติหาได้ในท้องถิ่นที่ง่ายต่อการย้อมสี เมื่อจัดตกแต่งอย่างสวยงามแล้ว เด็ก ๆ ร่วมกันนำไปปล่อยที่สระน้ำขนาดเล็ก ภายในโรงเรียน ซึ่งเด็กดื่นเด่นมาก ร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน โดยลอบกระทรวงที่ตนเองประดิษฐ์อย่างสุดฝีมือด้วยตนเอง

3) เด็กนำภาพถ่าย หนังสือภาพที่เกี่ยวกับประเพณีลอบกระทรวงชายที่ทำจากวัสดุต่าง ๆ เช่น กระถางพลาสติก ต้นกล้าวัย ใบตอง ด้วยความสนใจ และร่วมสนทนารักภารมี ชื่อสัญญา ด้วยกัน

4) ในการเล่นกิจกรรมกลางแจ้ง เล่นน้ำ เล่นทราย เด็กร่วมกันเล่นโดยจัด
ตกแต่งเป็นแม่น้ำ แล้วประดิษฐ์กระถางไปโลยในการเด่นบทบาทสมมติตามจินตนาการอย่าง
สนุกสนาน และร่วมกันเก็บของเล่นเข้าที่เมื่อเลิกเล่นอย่างคล่องแคล่ว

หลังจากที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตากแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) เด็กสนใจประเพณีของท้องถิ่นจังหวัดตากมากขึ้น และปฏิบัติตาม ร่วม
กิจกรรมได้ถูกต้อง สนุกสนาน และสามารถเล่าถึงประเพณีและกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันลอยกระทง
สายของท้องถิ่นจังหวัดตากให้ผู้อื่นฟัง ได้อย่างถูกต้อง

2) หลังจากเรียนจบแล้ว เด็กยังสนทนากับผู้อื่นเรื่องราวของกิจกรรมที่ได้ร่วมทำ
กิจกรรมได้ถูกต้อง ซึ่งมีขึ้นในวันที่ 24 พฤศจิกายน 2550 และเด็กนำกระถางที่ตนเองได้ประดิษฐ์
ไว้กลับไปบ้าน และช่วยผู้ปกครองประดิษฐ์กระถางที่บ้านด้วยความคล่องแคล่ว เพื่อนำไปลอยใน
แม่น้ำตอนกลางคืน

3) เด็กได้แสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของการลอยกระทงสาย
ของจังหวัดตากได้อย่างสร้างสรรค์ และสามารถปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่นได้เป็น
อย่างดี รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การรักษาความสะอาด การไม่ทิ้ง
ขยะลงในแม่น้ำลำคลอง ฯลฯ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมด้านเขตคิดที่ดีต่อท้องถิ่น
จังหวัดตาก ระหว่างเรียนและหลังจากที่เรียนหน่วย ประเพณีลอยกระทงสาย เด็กที่สามารถปฏิบัติ
ได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 93.59 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้
ไม่คล่องแคล่ว และไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.85 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดง
พฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 2.56

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 กิจกรรมหลักและการมีเขตคิดที่ดีต่อท้องถิ่น
ระหว่างเรียนและหลังเรียนของเด็กในหน่วย ประเพณีลอยกระทงสาย ทุกรายการที่สังเกตของทุก
กิจกรรม พบร่วมกับการปฏิบัติงาน ที่เด็กปฏิบัติได้มากกว่าร้อยละ 85.90 ขึ้นไป ดังตาราง
ที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคติที่คิดต่อท้องถิ่นระหว่างเรียน และหลังเรียน หน่วย ประเพณีลอยกระทงสาย

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็นครั้ง	ปฏิบัติตามที่ต้อง
กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ				
1	การเคลื่อนไหวพื้นฐานอยู่กับที่และเคลื่อนที่	26	-	-
2	เคลื่อนไหวตามจังหวะ และปฏิบัติตามสัญญาณคำสั่ง	26	-	-
3	การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง คำคล้องจอง	20	5	1
4	การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์	19	5	2
5	การเล่นหรือการแสดงทำท่าทางตามคำบรรยาย	22	2	2
6	การปฏิบัติตามเป็นผู้นำ – ผู้ดำเนิน	24	2	-
		เฉลี่ย	22.83	2.33
		คิดเป็นร้อยละ	87.82	8.97
กิจกรรมเสริมประสบการณ์				
1	การมีความสนใจ และตั้งใจฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสาระในท้องถิ่น	24	1	1
2	ร่วมสนทนากับผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	24	2	-
3	การร่วมแสดงความคิดเห็นเรื่องสาระท้องถิ่นที่ได้เรียนรู้อย่างมีเหตุผล	21	3	2
4	การร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยความสนใจ	26	-	-
5	สามารถเกิดการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสาระในท้องถิ่น ด้วยตนเองได้	26	-	-
		เฉลี่ย	24.2	1.2
		คิดเป็นร้อยละ	93.08	4.61

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน			
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็นบางครั้ง	ปฏิบัติตาม	ปฏิบัติไม่
กิจกรรมสร้างสรรค์					
1	แสดงออกในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการ	20	6	-	-
2	แสดงความสนใจ และตั้งใจผลิตผลงาน	19	3	4	-
3	การใช้กล้ามเนื้อ การประสานสัมพันธ์ของมือและตา	25	1	-	-
4	ปฏิบัตินเป็นผู้มีความอดทน และรอดคอบาได้	21	4	1	-
5	แสดงออกเป็นผู้มีความอ่อนเพี้ยนและแบ่งปันได้	22	3	1	-
6	สามารถบรรยายผลงานของตนเองได้	26	-	-	-
7	แสดงความชื่นชมผลงานของตนเองได้	26	-	-	-
8	แสดงความชื่นชมผลงานของผลงานและของเพื่อนได้	26	-	-	-
9	ผลิตผลงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	25	1	-	-
		เฉลี่ย	23.33	2	0.67
		คิดเป็นร้อยละ	89.74	7.69	2.56
กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)					
1	แสดงออกเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ และสร้างสรรค์	18	6	2	-
2	แสดงออกเป็นผู้มีความอ่อนเพี้ยนและแบ่งปัน	24	2	-	-
3	สามารถคิดวางแผนและแก้ปัญหาได้เอง	22	1	3	-
4	สามารถเล่นร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	23	3	-	-
5	ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้	23	-	3	-
6	ร่วมจัดเก็บของเล่น/อุปกรณ์เข้าที่ได้	24	1	1	-
		เฉลี่ย	22.33	2.17	1.5
		คิดเป็นร้อยละ	85.90	8.33	5.77

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง
	บางครั้ง	ชี้แนะ		
กิจกรรมกลางแจ้ง				
1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว	26	-	-
2	ปฏิบัติตามข้อตกลงหรืออคติกาได้	25	1	-
3	การเด่นกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ถูกวิธีและคล่องแคล่ว	26	-	-
4	ปฏิบัติดนในการอุดทันและรอคอยได้	24	-	2
5	แสดงออกเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเพื่อต่อเพื่อน	23	2	1
6	การรู้จักการเล่นอย่างปลดปล่อย	22	2	2
		เฉลี่ย	24.33	0.83
		คิดเป็นร้อยละ	93.59	3.21
กิจกรรมเกมการศึกษา				
1	สามารถเด่นร่วมกับผู้อื่นได้	26	-	-
2	ใช้ความคิด และหาเหตุผลขณะเล่นได้ตามวัย	26	-	-
3	สามารถสังเกตและเปรียบเทียบได้	26	-	-
4	เล่นเกมได้ถูกต้อง	25	1	-
5	จัดเก็บเกมเข้าที่ได้มือเล่นเสร็จแล้ว	25	-	1
		เฉลี่ย	25.6	0.2
		คิดเป็นร้อยละ	98.46	0.77

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน			
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติตาม	ไม่แน่
การมีเจตคติที่ดีต่อห้องถ่ายรูป					
1	ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นเด็กมีพฤติกรรมดังนี้				
	- ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน	26	-	-	-
	- เด็กร่วมสนใจ แสดงความคิดเห็นด้วยความสนใจ	22	3	1	
	- การไปทัศนศึกษาสถานที่เด็กแสดงออกถึงความสนใจ โดยชักถามผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ	26	-	-	-
	- เด็กนำภาพ สื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับห้องถ่ายรูปมาดูหรือเล่นด้วยความสนใจ	26	-	-	-
2	หลังจากเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้				
	- สนใจและรู้จักถึงค่าง ๆ ที่มีในห้องถ่ายรูป	25	1	-	-
	- หลังจากเรียนจนแล้วเด็กยังสนใจ ชักถามเกี่ยวกับเรื่องห้องถ่ายรูปที่ได้เรียนไป	23	3	-	-
	- เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของห้องถ่ายรูป	19	2	5	
	- ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถ่ายรูปได้	26	-	-	-
	- เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	26	-	-	-
		เฉลี่ย	24.33	1	0.67
		คิดเป็นร้อยละ	93.59	3.85	2.56

3 แผนการจัดประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้สัตว์

3.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.1.1 เด็กร่วมร้องเพลง “ไก่” ได้ด้วยความสนุกสนานพร้อมทำท่าทาง

ประกอบเพลงตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ ทุกคนพยายามคิดทำท่าทางที่แปลกลใหม่ไปจากเดิมที่เคยทำ และสามารถเคลื่อนไหวเลียนแบบสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในห้องถูนได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้

3.1.2 เด็กเล่นบทบาทสมมติชีวิตของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในห้องถูนจังหวัดตาก

ตามจินตนาการของรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่มได้ โดยทุกคนปฏิบัติตามข้อตกลงที่ร่วมกันสร้างขึ้น

3.1.3 เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง และทำท่าทางสัตว์ตามผู้นำได้อย่างคล่องแคล่ว สนุกสนาน และเคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนที่ประกอบเพลงการเลี้ยงสัตว์ตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

สรุปผลการประเมินพัฒนาการหลังจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อห้องถูนจังหวัดตาก ระหว่างเรียนและหลังจากเรียนในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ หน่วยการเรียนรู้สัตว์แล้ว เด็กยังสนใจร้องเพลงไก่และทำท่าทางประกอบเพลง โดยแบ่งเป็นครอบครัวไก่มีพ่อไก่ แม่ไก่และลูกไก่ ซึ่งทำท่าทางและส่งเสียงต่างกันอย่างสนุกสนาน เด็กที่ปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 75.00 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่ต้องซื้อแนะ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 21.15 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื้อแนะ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 3.85

3.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.2.1 เด็ก ๆ เล่นปริศนาคำทายเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์แล้วอธิบายถึง ชนิดประเภท และลักษณะของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ที่บ้านหรือในห้องถูนจังหวัดตากได้ พร้อมทั้งร่วมสนับสนุนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ในห้องถูนและเล่าถึงสัตว์ที่บ้านของตนเองเลี้ยงไว้ว่าเป็นอย่างไร ตัวเด็กเองก็ช่วยเลี้ยงสัตว์ที่บ้านด้วย เช่น แมว สุนัข ฯลฯ และเด็กสามารถตอบได้ว่าสัตว์ที่เลี้ยงไว้ขายและเลี้ยงไว้ดูแลนั้นต่างกันอย่างไร และบอกได้ว่าในห้องถูนของตนมีที่ไหนที่เลี้ยงสัตว์ไว้ขาย เช่น มีโรงเลี้ยงไก่ มีโรงเลี้ยงหมู เพราะพันธุ์สุนัขขาย เป็นต้น

3.2.2 เด็กบอกชื่ออาหารของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในห้องถูนได้ถูกต้อง เช่น อาหารของวัว คือ หญ้า อาหารของไก่ คือ ข้าวเปลือก รำข้าว อาหารของแมว คือ ปลาทูพร้อมทั้งเล่าประสบการณ์การให้อาหารสัตว์ของตนเองให้เพื่อน ๆ พูดได้ รวมถึงการอธิบายว่าสัตว์แต่ละชนิด

ที่เลี้ยงไว้มีประโยชน์และโทษอย่างไร และสัตว์ที่พบรเห็นในห้องถินมีประโยชน์อย่างไรบ้าง ได้ อย่างคล่องแคล่ว

3.2.3 เด็กร่วมสนทนากับลุงนาค สัญชัย ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของห้องถินด้าน การเพาะเลี้ยงไก่ขาย เด็ก ๆ สนใจร่วมชักถามถึงไก่ที่ลุงนาคเลี้ยงไว้ ซึ่งมีทั้งเลี้ยงไว้ขาย เดี้ยงไว้คุเล่น และเด็ก ๆ ที่รับคำเชิญอย่างดื่นเต้นที่ลุงนาคชวนไปเที่ยวชมที่บ้าน เด็กเดินทางไปบ้านลุงนาค อย่างเป็นระเบียบตามที่คล่องกันไว้ ร่วมสนทนากับชักถามเรื่องที่ตนเองสงสัย เช่น ไก่ออกงานไจ่ ได้อย่างไร ซึ่งลุงนาคก็พาไปคุยกับโรงฟักไจ่ ซึ่งมีลูกไก่ตัวเล็ก ๆ มากนาย และที่เด็ก ๆ ดื่นเต้นมาก ที่สุด คือ ลุงนาคให้ลูกไก่ตัวเล็ก ๆ กลับมาด้วย 5 ตัว ให้เด็ก ๆ ช่วยกันดูแล ซึ่งเด็ก ๆ ก็ทำได้ อย่างดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคติที่คือ ห้องถินระหว่างเรียนในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย การเลี้ยงสัตว์ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 95.38 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่ คล่องแคล่ว และไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 4.62

3.3 กิจกรรมสร้างสรรค์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.3.1 เด็กสร้างงานศิลปะร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ เช่น การวาดภาพ ระบายน้ำ ปืนดินน้ำมันหรือการฉีก ตัด ปะ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ในห้องถินตาม จินตนาการของตนเอง และของกลุ่ม ซึ่งทุกคนในกลุ่มร่วมกันประยุกษาหรือ วางแผนในการทำ กิจกรรม และสามารถนำเสนอผลงานและร่วมแสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นเกี่ยวกับงานศิลปะของตนเองและของกลุ่มได้

3.3.2 เด็กทำงานศิลปะ เช่น การพิมพ์ภาพจากส่วนต่าง ๆ ของพืช การพับ กระดาษเป็นภาพสัตว์ที่ตนเองเลี้ยงไว้ และที่พบรเห็นได้ในห้องถิน เสริจແลี้ยวร่วมกันเก็บอุปกรณ์เข้า ที่และทำความสะอาดสถานที่ได้อย่างคล่องแคล่ว

3.3.3 เด็กผลักกันเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ยอมรับบทของกลุ่ม เช่น การเลือกผู้นำ กลุ่มในการทำกิจกรรมศิลปะ และร่วมมือกันทำกิจกรรม เช่น การประดิษฐ์สัตว์ชนิดต่าง ๆ ตาม จินตนาการ การตัดภาพสัตว์จากที่ต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์ในกระดาษแล้วตกแต่งให้สวยงาม หรือ การวาดภาพสัตว์ด้วยสีน้ำ โดยใช้นิ้วมือแทนผู้กัน

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคติที่คือ ห้องถินระหว่างเรียนในกิจกรรมสร้างสรรค์ หน่วย การเลี้ยงสัตว์ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 88.03 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่

คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 11.54 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดงพฤติกรรมໄດ้แต่ต้องมีผู้ค่อยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 0.43

3.4 กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.4.1 เด็กเล่นตามมุนประสบการณ์ในห้องเรียนตามจินตนาการอย่างอิสระร่วมกับเพื่อน ๆ โดยปฏิบัติตามข้อตกลงที่สร้างขึ้นร่วมกัน เช่น หมุนหนังสือที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ที่พูดเห็นได้ในห้องถิน การให้อาหาร ที่อยู่อาศัย รวมทั้งประโยชน์และโทษของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ และสามารถเก็บเข้าที่ได้อย่างคล่องแคล่ว

3.4.2 ในมุมวิทยาศาสตร์ บุนธรรมชาติ ซึ่งมีระบบtracks เด็กชอบมาก เพราะได้สร้างสวนสัตว์หรือสร้างสัตว์เลี้ยงตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ร่วมกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน และเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และในมุมบ้านก็นำวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาได้จากในห้องถิน เช่น หม้อข้าวหม้อแกงที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตในหมู่บ้าน

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตติดที่ดีต่อห้องถินในกิจกรรมการเล่นเสรี (เล่นตามมุน) หน่วย การเลี้ยงสัตว์ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 87.82 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 10.26 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ค่อยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 1.92

3.5 กิจกรรมกลางแจ้ง

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.5.1 เด็กร่วมเล่นเกม เสือกินวัว เกมภูกินทาง ได้อย่างสนุกสนาน ปฏิบัติตามข้อตกลง พร้อมทั้งร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะเล่นเกม ได้อย่างคล่องแคล่ว เด็กสามารถแสดงออกถึงการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้เป็นอย่างดี

3.5.2 เด็กมีทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย มีพัฒนาการในการพัฒนา กล้ามเนื้อให้แข็งแรง และรักษาความปลอดภัยให้หันมองและผู้อื่นในการเล่นเกมกลางแจ้ง เช่น เกมการต่อหางของสัตว์ เกมอีกาหัวใจ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เด็กมีความสามัคคี การปฏิบัติตามข้อตกลงและร่วมเล่นเครื่องเล่นสนานอย่างอิสระด้วยความสนุกสนาน

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติดที่ดีต่อห้องถินระหว่างเรียนในกิจกรรมกลางแจ้ง หน่วย การเลี้ยงสัตว์ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 92.31 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 5.13 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดงพฤติกรรม

ได้แต่ต้องมีผู้คุยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 2.56

3.6 กิจกรรมเกมการศึกษา

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.6.1 เด็กเล่นเกมการศึกษาได้อย่างมั่นใจ ช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำให้เพื่อน ๆ ได้ เช่น การเล่นเกมจัดคู่กับเพื่อนเด็กต่าง ๆ ที่มีในห้องถิน เกมจับคู่ภาพสัตว์ในห้องถินกับอาหาร เกมการจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดขึ้นไป และเกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัย

3.6.2 เด็กเล่นเกมการศึกษาร่วมกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน ช่วยพัฒนาทักษะการคิด ทำให้เกิดความคิดรวบยอด และร่วมกันเก็บของเข้าที่หลังจากเลิกเล่นแล้วได้อย่างคล่องแคล่ว

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติที่ดีต่อห้องถินระหว่างเรียนในกิจกรรมเกมการศึกษา หน่วย การเลี้ยงสัตว์ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 96.15 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.08 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้คุยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 0.77

3.7 สรุปผลการมีเจตคติต่อห้องถินจังหวัดตาก จากการจัดประสบการณ์ หน่วยการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินจังหวัดตากเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) การร่วมกิจกรรมคุ้วข้อมูลความสนุกสนาน ร่วมสนทนากับเด็ก ชักถาม แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ การให้อาหารสัตว์ ที่อยู่อาศัยของสัตว์และประโยชน์ โทษของสัตว์ที่มีในห้องถิน ได้อย่างคล่องแคล่ว

2) การไปทศนศึกษากลุ่มสถานที่ คือไปบ้านลุงนาค สัญวิชัย ซึ่งเป็นภูมิปัญญาห้องถิน อาชีพพ่อพันธ์ไก่ขายในห้องถิน เด็กสนใจและคุ้นเคยมาก ร่วมสนทนากับเด็ก ชักถาม และมีข้อสงสัยมากมาย ซึ่งลุงนาคก็ตอบทุกข้อคำถามของเด็ก

3) เด็กนำภาพถ่าย หนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ หนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์นิดต่าง ๆ ที่มีในห้องถินของคนเองมาคุ้ยความสนใจ

4) เด็กร่วมกันคุ้กกูกูกากับลุงนาค ให้มาร้องดี ทึ่กการให้อาหาร ให้น้ำ การทำความสะอาดครัว โดยจัดเวลาประจำวันตามความสมัครใจ

หลังจากที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินจังหวัดตากแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) สนใจและรู้จักสัตว์นิดต่าง ๆ ที่มีในห้องถินจังหวัดตาก มากขึ้น

2) หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนใจ ซักถามเกี่ยวกับเรื่องวิธีการเลี้ยงสัตว์ชนิดต่าง ๆ เช่น การเลี้ยง การดูแล การให้อาหาร การรักษาความสะอาด และดำเนินการฟื้นฟูสัตว์เลี้ยง และการเลี้ยงสัตว์ที่บ้านของคน และในท้องถิ่นมีโอกาส ร่วมทั้งการมีสัตว์เลี้ยง หรือความต้องการมีสัตว์เลี้ยงชนิดต่าง ๆ ที่ตนเองต้องการ หรือที่ผู้ปกครองข้างว่าจะซื้อ หรือหามาให้ เช่น ลูกสุนัข ลูกไก่ ลูกแมว ฯลฯ ให้เพื่อนในห้องพัก ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีจิตใจอ่อนโยน เมตตากรุณา มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่ ช่วยเหลือผู้อื่นได้ดี

3) เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของการเลี้ยงสัตว์ การมีสัตว์เลี้ยง หรือความต้องการมีสัตว์ชนิดต่าง ๆ เช่น ลูกสุนัข ลูกไก่ ลูกแมว ฯลฯ เด็กนำมาสร้างงานศิลปะได้อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการของแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่ม ที่ร่วมมือกันทำงานศิลปะ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมด้านเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น จังหวัดตาก ระหว่างเรียนและหลังจากที่เรียน หน่วย การเลี้ยงสัตว์ เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 99.58 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 0.34

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 กิจกรรมหลักและการมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น ระหว่างเรียนและหลังเรียนของเด็ก ในหน่วย การเลี้ยงสัตว์ ทุกรายการที่สังเกตของทุกกิจกรรม พบว่าระดับการปฏิบัติงาน ที่เด็กปฏิบัติได้มีมากกว่าร้อยละ 75.00 ขึ้นไป ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคติที่คิดต่อห้องถันระหว่างเรียน และหลังเรียน หน่วย การเดี่ยวสัตว์

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี มากครั้ง	ปฏิบัติได้เป็น ครั้ง	ปฏิบัติได้ ชี้แนะ
กิจกรรมකัด่อนไหวและจังหวะ				
1	การเคลื่อนไหวพื้นฐานอยู่กับที่และเคลื่อนที่	26	-	-
2	เคลื่อนไหวตามจังหวะ และปฏิบัติตามสัญญาณคำสั่ง	26	-	-
3	การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง คำคล้องจอง	20	5	1
4	การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์	5	18	3
5	การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำนarrราย	14	10	2
6	การปฏิบัติตนเป็นผู้นำ – ผู้ตาม	26	-	-
		เฉลี่ย	19.5	5.5
		คิดเป็นร้อยละ	75.00	21.15
กิจกรรมเสริมประสบการณ์				
1	การมีความสนใจ และตั้งใจฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องถัน	26	-	-
2	ร่วมสนทนา ซักถาม และตอบคำถาม	26	-	-
3	การร่วมแสดงความคิดเห็นเรื่องสาระห้องถันที่ได้เรียนรู้อย่างมีเหตุผล	20	6	-
4	การร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยความสนใจ	26	-	-
5	สามารถเกิดการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องถันด้วยตนเองได้	26	-	-
		เฉลี่ย	24.8	1.2
		คิดเป็นร้อยละ	95.38	4.62

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง
		นางครั้ง	ชีenne	
กิจกรรมสร้างสรรค์				
1	แสดงออกในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการ	7	19	-
2	แสดงความสนใจ และตั้งใจผลิตผลงาน	22	3	1
3	การใช้กล้ามเนื้อ การประสานสัมพันธ์ของมือและตา	26	-	-
4	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีความอดทน และรอคอยได้	26	-	-
5	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปันได้	25	1	-
6	สามารถบรรยายผลงานของตนเองได้	22	4	-
7	แสดงความชื่นชมผลงานของตนเองได้	26	-	-
8	แสดงความชื่นชมผลงานของผลงานและของเพื่อนได้	26	-	-
9	ผลิตผลงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	26	-	-
		เฉลี่ย	22.89	3
		คิดเป็นร้อยละ	88.03	11.54
กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุ่ง)				
1	แสดงออกเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างสรรค์	19	7	-
2	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปัน	19	6	1
3	สามารถคิดวางแผนและแก้ปัญหาได้เอง	23	3	-
4	สามารถเล่นร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	25	-	1
5	ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้	25	-	1
6	ร่วมจัดเก็บของเล่น/อุปกรณ์เข้าที่ได้	26	-	-
		เฉลี่ย	22.83	2.67
		คิดเป็นร้อยละ	87.82	10.26
				1.92

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง
		บางครั้ง	ชี้แนะ	
กิจกรรมกลางแจ้ง				
1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว	26	-	-
2	ปฏิบัติตามข้อตกลงหรืออคติก้าได้	26	-	-
3	การเล่นกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ถูกวิธีและคล่องแคล่ว	18	8	-
4	ปฏิบัติตนในการอดทนและรอคอยได้	26	-	-
5	แสดงออกเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อเพื่อน	26	-	-
6	การรู้จักการเล่นอย่างปลดภัย	22	-	4
		เฉลี่ย	24	1.33
		คิดเป็นร้อยละ	92.31	5.13
กิจกรรมเกมการศึกษา				
1	สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้	26	-	-
2	ใช้ความคิด และหาเหตุผลขณะเล่นได้ตามวัย	26	-	-
3	สามารถสังเกตและเปรียบเทียบได้	26	-	-
4	เล่นเกมได้ถูกต้อง	26	-	-
5	จัดเก็บเกมเข้าที่ได้มีอุปกรณ์แล้ว	21	4	1
		เฉลี่ย	25	0.8
		คิดเป็นร้อยละ	96.15	3.08

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี มาก	ปฏิบัติได้เป็น กลาง	ปฏิบัติได้ แค่ต้อง ^{ชี้แนะ}
การมีเจตคติที่ดีต่อห้องถ่ายรูป				
1	ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นเด็กมีพฤติกรรมดังนี้			
	- ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน	26	-	-
	- เดี๋ยวรวมสนใจ แสดงความคิดเห็นด้วยความสนใจ	26	-	-
	- การไปทัศนศึกษานอกสถานที่เด็กแสดงออกถึงความสนใจ โดยชักถามผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ	26	-	-
	- เด็กนำภาพ สื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับห้องถ่ายรูปหรือเล่นด้วยความสนใจ	26	-	-
2	หลังจากเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้			
	- สนใจและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่มีในห้องถ่ายรูป	26	-	-
	- หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนใจ ชักถามเกี่ยวกับเรื่องห้องถ่ายรูปที่ได้เรียนไป	25	1	-
	- เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของห้องถ่ายรูป	26	-	-
	- ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถ่ายรูปได้	26	-	-
	- เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	26	-	-
		เฉลี่ย	25.89	0.11
		คิดเป็นร้อยละ	99.58	0.43

4 แผนการจัดประสบการณ์หน่วยตามเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราช

4.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

4.1.1 เด็กร่วมท่องคำคล้องจอง “พระเจ้าตาก” และเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ

ของร่างกายประกอบคำคล้องจองตามจินตนาได้อย่างคล่องแคล่ว รวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่ง สัญญาณ และข้อตกลง ในการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น สั่งให้ขึ้นมา ทำท่าเดินแบบม้า หรือทำท่าทางต่อสู้ด้วยอาวุธชนิดต่าง ๆ เช่น ดาบ

4.1.2 เด็ก ๆ เคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์ เสื้อเชือก ตามจินตนาการได้อย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายจากครู เรื่อง การเดินทัพของสมเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราชอย่างอิสระ เด็กร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน

**4.1.3 เด็กๆ วิชีดี เรื่อง สมเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราช ด้วยความคุ้นเคย
หลังจากครู วิชีดี แล้ว เด็กขึ้นนำเสนอการสู่รับ มาเล่นกับและของด้วยว่าตอนสองจะเด่นเป็นไกรใน
วิชีดี เด็ก ๆ เล่นกันอย่างสนุกสนาน**

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่เด็กต่อ¹ ท่องถี่นั่งหัวคตาก ระหว่างเรียนในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ หน่วย สมเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราช เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 96.15 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 2.57 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 1.28

4.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

4.2.1 เด็กร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนาร่วมกัน ตอบคำถาม และบอกชื่อของสมเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราชได้อย่างถูกต้อง ร่วมทั้งท่องคำคล้องจอง พระเจ้าตากได้อย่างคล่องแคล่ว และร่วมเล่นทายปริศนาคำทาย “จุนศึก” พร้อมทั้งร่วมสนทนาถึงรูปร่าง ลักษณะท่าทางของสมเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราช และบุคลคลทั่วไปว่าแตกต่างกันอย่างไร

4.2.2 เด็กเล่าประวัติ บอกความสำคัญ และความเกี่ยวข้องกันของจังหวัดตากกับสมเด็จบำรุงสุขภาพสินได้อย่างถูกต้อง หลังจากครู วิชีดี เรื่องสมเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราชแล้ว เด็กยังร่วมสนทนา ซักถามข้อสงสัยที่พบในการชม วิชีดี ที่ผ่านมา โดยครูนำหันต่อภาพพระราชประวัติของสมเด็จบำรุงสุขภาพเจ้าตากสินมหาราช ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตากมาประกอบการสนทนากับเด็ก ทำให้เด็กเข้าใจดีมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่คิดต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 99.23 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 0.77

4.3 กิจกรรมสร้างสรรค์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

4.3.1 ก่อนทำกิจกรรมสร้างสรรค์ เด็กและครูร่วมกันสนทนาร่วมเนื้อหาที่ทำกิจกรรมในแต่ละวัน เด็กทุกคนช่วยกันจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจเดีกร่วมทำงานศิลปะ ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ได้อย่างดี แต่ละกลุ่มร่วมปรึกษาหารือ วางแผนการเลือกทำกิจกรรมร่วมกันภายในกลุ่ม รวมทั้งการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำกิจกรรม เช่น รู้จักการอคอมยก่อนหลัง การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

4.3.2 เดีกร่วมทำงานศิลปะ นำเสนอผลงานของตน ร่วมสนทนากับเพื่อน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เกี่ยวกับผลงานของตนเองและของเพื่อน ๆ หลังจากนั้นนำผลงานของตนเองไปให้ผู้ปกครอง แล้วยังกลับมาเล่าว่า ผู้ปกครองพูดว่าอย่างไรเกี่ยวกับผลงานของตนเอง

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่คิดต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมสร้างสรรค์ หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 92.31 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 5.13 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 2.56

4.4 กิจกรรมเสรี (เล่นตามนุ่ม)

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

4.4.1 ก่อนเล่นตามนุ่มประสบการณ์ในห้องเรียน เด็กและครูร่วมสนทนารื่องราว่าที่จัดกิจกรรมในสัปดาห์นี้ เมื่อเด็กได้เข้าเล่นตามนุ่มประสบการณ์ในห้องเรียน เช่น บุบบันสีอเด็กก์สัน ใจหยิบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับเรื่องราวของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และเด็กเล่นที่บุบบันทนาทสมนติร่วมกับเพื่อนตามความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ ทั้งรายบุคคลและแบ่งเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ

4.4.2 เดีกร่วมเล่นตามนุ่มอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะเล่น การเล่นกระบวนการเรียนรู้ ช่วยกันเตรียมสิ่งของต่าง ๆ มาเป็นอุปกรณ์ในการเล่น เช่น ทหาร ง น้ำ ช้าง วัว ควาย มีดคม ทวน โล่ และอื่น ๆ เช่น ต้นไม้ ต้นหญ้า ก้อนหิน และเมื่อเลิกเล่นช่วยกันเก็บเข้าที่ได้อย่างคล่องแคล่ว

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมการเล่นเสรี (การเล่นตามมุน) หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 92.95 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 4.49 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื่อเนาะ คือ แสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยซื่อเนาะ คิดเป็นร้อยละ 2.56

4.5 กิจกรรมกลางแจ้ง

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

4.5.1 เด็กเล่นเกมแม่ทัพสั่งอย่างมั่นใจ ซึ่งเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา พูดของเด็ก รวมทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รวมทั้งการแก่ไขปัญหาเฉพาะหน้า เมื่อตนเองได้ เป็นแม่ทัพ สั่งเพื่อนให้ปฏิบัติตาม ทำให้เด็กตัดสินใจได้อย่างมั่นใจได้ เกมปีคتابาเพื่อนฝึกให้เด็กใช้ประสานสัมผัส โดยเด็กหลงจงอย บอกว่าจำเพื่อนได้ เพราะกลิ่นสนุ่นจากตัวเพื่อน

4.5.2 เด็กเล่นอุปกรณ์กีฬากับเพื่อนอย่างสนุกสนานและปฏิบัติตามกติกาที่ร่วมกันตั้งขึ้น ได้อย่างดี เป็นการส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางด้านกีฬาให้เด็กอีกด้วย รวมทั้งการร่วมเล่นเครื่องเล่นสนามกับเพื่อนและรู้จักการรักษาความปลอดภัยให้ตนเองและเพื่อนในขณะเล่น เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการเล่นน้ำ เล่นทราย ช่วยส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และของแต่ละบุคคลและของกลุ่ม เช่น การสร้างกองทัพนิทหารชื่น้ำและอื่น ๆ ฝึกความรับผิดชอบ คือ การเก็บของเข้าห้องเมื่อเลิกเล่นแล้วได้อย่างคล่องแคล่ว

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นระหว่างในกิจกรรมกลางแจ้ง หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 95.51 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 2.75 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื่อเนาะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยซื่อเนาะ คิดเป็นร้อยละ 1.95

4.6 กิจกรรมเกมการศึกษา

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

4.6.1 เด็กเล่นเกมเรียงลำดับการเรียงต่ำ ต่อบอกคน ได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ รวมทั้งการเล่นเกมจับคู่ภาพกับเงาลักษณะของ สมเด็จพระเจ้าตากสิน หรือภาพอาวุธประเภทต่าง ๆ เด็กช่วยเหลือ แนะนำเพื่อน ๆ ช่วยส่งเสริมการคิดของเด็กได้ดี

4.6.2 เกมการศึกษาฝึกให้เด็กคิด เปรียบเทียบและสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รวมทั้งความรับผิดชอบในการจัดเก็บของเข้าห้องที่ได้อย่างคล่องแคล่ว เช่น เกมจับคู่ภาพเหมือน

เพศชาย เพศหญิง และเกณจันคุ่ก้าพเหมือนสิ่งของต่าง ๆ ที่ใช้ในกองทัพได้ เช่น อาวุธที่ใช้ต่อสู้ สัตว์ที่ใช้เป็นพาหนะ ฯลฯ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อห้องถินระหว่างเรียนในกิจกรรมเกมการศึกษา หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 97.96 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 1.54 เด็กปฏิบัติได้แต่ดองซึ่งแนะนำ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 0.77

4.7 สรุปผลการมีเจตคติที่ดีต่อห้องถินจังหวัดตาก จากการจัดประสบการณ์ หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ดังนี้

ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระห้องถินจังหวัดตาก เด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

- 1) การร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ร่วมสนทนากับผู้อื่น แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และ วิชีชีวิต ที่ได้ดูด้วยความสนใจ
- 2) การได้ชม วิชีชีวิต เรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กแสดงออกถึงการมีความรู้ความเข้าใจที่ดีขึ้น ถึงเรื่องประวัติและพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตากด้วยความสนใจ และซักถามถึงพระบรมรูปของพระองค์
- 3) เด็กนำภาพถ่าย หนังสือภาพ และวิชีชีวิต เรื่องสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชที่กรุจัดทำขึ้นมาดูด้วยความสนใจ
- 4) ในการเล่นบทบาทสมมติเป็นพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงเข้มข้นกำลังสู้รบกับทหารพม่า ซึ่งเด็กจะแบ่งกันเป็นพระเจ้าตากสินมหาราช หรือเป็นพระเอกของเรื่องในสายตาของเด็ก ๆ และให้ความร่วมมือในการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว ทำให้เด็กมีจิตใจที่รักห้องถินของตนเองเพิ่มขึ้น และอยากเป็นคนเก่งที่ปกป้องห้องถินของตนเองเหมือนสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

หลังจากที่เรียนเกี่ยวกับสาระห้องถินจังหวัดตากแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

- 1) เด็กสนใจซักถามถึงบุคคลสำคัญที่ทำคุณประโยชน์ให้กับห้องถินจังหวัดตาก ว่ามีใครอึกบ้างรวมถึงสนทนาว่าคุณประโยชน์ที่ทำนั้นคืออะไร
- 2) หลังจากเรียนจนแล้วเด็กยังสนใจและขออุด วิชีชีวิต เรื่องพระเจ้าตากสินมหาราช และยังเล่นบทบาทสมมติการต่อสู้ สู้รบของพระองค์กับทหารพม่า เด็กแบ่งฝ่ายกันตามจินตนาการ และแบ่งกันเป็นองค์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเช่นเคย ซึ่งก็เป็นเรื่องการต่อสู้ สู้รบกันตามจินตนาการ ได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการ ภารกิจ ตัด ปะ เป็นภาพ
- 3) เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ ซึ่งก็เป็นเรื่องการต่อสู้ สู้รบกันตามจินตนาการ

“ได้อย่างสร้างสรรค์” ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการพัฒนา แผนที่ตัด ปะ เป็นภาพ การพับกระดาษ ตกแต่งเป็นภาพ สามารถทำให้เด็กมีจิตใจรัก ห่วงเห็นห้องถินของตน อยากทำให้ห้องถินที่ตนเอง อุ่น มีความเจริญรุ่งเรือง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมด้านเขตคิดที่คือต่อห้องถิน จังหวัดตากระหว่างเรียนและหลังที่เรียน หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กที่สามารถ ปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 99.57 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่ บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 0.43

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 กิจกรรมหลักและการมีเขตคิดที่คือต่อห้องถิน ระหว่างเรียนและหลังเรียนของเด็ก ในหน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทุกรายการที่สังเกต ของทุกกรรม พบร่วงดับการปฏิบัติงาน ที่เด็กปฏิบัติได้มากกว่าร้อยละ 92.31 จึงไป ดัง ตารางที่ 4.5

**ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่คิดต่อห้องถันระหว่างเรียน
และหลังเรียน หน่วย สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช**

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง
กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ				
1	การเคลื่อนไหวพื้นฐานอยู่กับที่และเคลื่อนที่	26	-	-
2	เคลื่อนไหวตามจังหวะ และปฏิบัติตามสัญญาณคำสั่ง	26	-	-
3	การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง คำถ่องของ	26	-	-
4	การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์	23	1	2
5	การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยาย	24	2	-
6	การปฏิบัติตนเองผู้นำ – ผู้ตาม	25	1	-
		เฉลี่ย	25	0.67
		คิดเป็นร้อยละ	96.15	2.57
กิจกรรมเสริมประสบการณ์				
1	การมีความสนใจ และตั้งใจฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องถัน	26	-	-
2	ร่วมสนใจ ซักถาม และตอบคำถาม	26	-	-
3	การร่วมแสดงความคิดเห็นเรื่องสาระห้องถันที่ได้เรียนรู้อย่างมีเหตุผล	26	-	-
4	การร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยความสนใจ	25	1	-
5	สามารถเกิดการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องถันด้วยตนเองได้	26	-	-
		เฉลี่ย	25.8	0.2
		คิดเป็นร้อยละ	99.23	0.77

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติ ได้ดี	ปฏิบัติได้ เป็น	ปฏิบัติได้ แต่ต้อง บางครั้ง
กิจกรรมสร้างสรรค์				
1	แสดงออกในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการ	18	6	2
2	แสดงความสนใจ และตั้งใจผลิตผลงาน	24	2	-
3	การใช้กล้ามเนื้อ การประสานสัมพันธ์ของมือและตา	26	-	-
4	ปฏิบัติดูเป็นผู้มีความอดทน และรอคอยได้	24	1	1
5	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปันได้	24	2	-
6	สามารถบรรยายผลงานของตนเองได้	23	-	3
7	แสดงความชื่นชมผลงานของตนเองได้	26	-	-
8	แสดงความชื่นชมผลงานของผลงานและของเพื่อนได้	26	-	-
9	ผลิตผลงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	25	1	-
		เฉลี่ย	24	1.33
		คิดเป็นร้อยละ	92.31	5.13
กิจกรรมเสรี (เล่นตามนุญ)				
1	แสดงออกเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างสรรค์	20	4	2
2	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปัน	24	1	1
3	สามารถคิดวางแผนและแก้ปัญหาได้เอง	25	1	-
4	สามารถเล่นร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	25	-	1
5	ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้	26	-	-
6	ร่วมจัดเก็บของเล่น/อุปกรณ์เข้าที่ได้	25	1	-
		เฉลี่ย	24.17	1.17
		คิดเป็นร้อยละ	92.95	4.49

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง
		บางครั้ง	ชี้แนะ	
กิจกรรมกลางแจ้ง				
1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว	26	-	-
2	ปฏิบัติตามข้อตกลงหรืออคติได้	24	1	1
3	การเล่นกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ถูกวิธีและคล่องแคล่ว	25	1	-
4	ปฏิบัตินในการอคตันและการอคติ	25	-	1
5	แสดงออกเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเพื่อต่อเพื่อน	26	-	-
6	การรู้จักการเล่นอย่างปลอดภัย	23	2	1
		เฉลี่ย	24.83	0.67
		คิดเป็นร้อยละ	95.51	2.57
กิจกรรมเกมการศึกษา				
1	สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้	26	-	-
2	ใช้ความคิด และหาเหตุผลขณะเล่นได้ตามวัย	26	-	-
3	สามารถสังเกตและเปรียบเทียบได้	25	1	-
4	เล่นเกมได้ถูกต้อง	26	-	-
5	จัดเก็บเกมเข้าที่ได้มีอิสระจัดตัว	24	1	1
		เฉลี่ย	25.4	0.4
		คิดเป็นร้อยละ	97.69	1.54

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ ได้ดี	ปฏิบัติตาม เป็น	ปฏิบัติตาม แต่ต้อง ^{บางครั้ง} ใช้แน่
การมีเจตคติที่ดีต่อห้องถิน				
1	ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้			
	- ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน	26	-	-
	- เด็กร่วมสนใจ แสดงความคิดเห็นด้วยความสนใจ	26	-	-
	- การไปทัศนศึกษาสถานที่เด็กแสดงออกถึง ความสนใจ โดยซักถามผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ	26	-	-
	- เด็กนำภาพ สื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับห้องถินมาดูหรือ ^{เล่น} ด้วยความสนใจ	26	-	-
2	หลังจากเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินแล้วเด็กมี พฤติกรรม ดังนี้			
	- สนใจและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่มีในห้องถิน	26	-	-
	- หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนใจ ซักถามเกี่ยวกับ เรื่องห้องถินที่ได้เรียนไป	26	-	-
	- เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของ ห้องถิน	25	1	-
	- ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถินได้	26	-	-
	- เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	26	-	-
		เฉลี่ย	25.89	0.11
		คิดเป็นร้อยละ	99.57	0.43

5 แผนการจัดประสบการณ์หน่วยวัดเกศแก้วนูรพา

5.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

สรุปผลการจัดประสบการณ์ดังนี้

5.1.1 เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่ประกอบคำคล้องจอง

วัดเกศแก้วนูรพาได้อย่างสร้างสรรค์ ตามจินตนาการ รวมทั้งการเคลื่อนไหวตามคำสั่งและสัญญาณที่ตกลงกันไว้ เช่น สั่งให้นั่งสมนัช พนมมือ หยิบของใส่บาตรพระ กราบพระ 3 ครั้ง เด็กทำได้อย่างสร้างสรรค์ตามจินตนาการ

5.1.2 เดกร่วมเคลื่อนไหวร่างกายประกอบอุปกรณ์ ดอกบัว หรือดอกไม้ อื่นๆ พร้อมทั้งร่วมร้องเพลง ดอกบัว ร่วมกับเพื่อน อย่างสร้างสรรค์และสนุกสนาน

5.1.3 เดกร่วมเคลื่อนไหวตามคำบรรยายของครูเกี่ยวกับการเตรียมอาหาร ไปทำบุญที่วัดเกศแก้วนูรพาในวันพระ พร้อมทั้งกิจกรรมที่ทำร่วมกันในการทำบุญที่วัด ได้อย่างสนุกสนานและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เด็กทำได้เหมือนจริงและคล่องแคล่วมากมาก เช่น การใส่บาตร นั่งกราบพระ เพาะรำสีงเหล่านี้ในชีวิตประจำวันของเด็กได้ทำเป็นประจำอยู่แล้ว แล้วเด็กหายังบอกให้คุณครูบรรยายตอนไปขอนมหลวงคำด้วย รวมทั้งร่วมกันร้องเพลงดอกบัวและเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงดอกบัวอย่างสนุกสนาน

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ หน่วย วัดเกศแก้วนูรพา เด็กที่สามารถปฏิบัติ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 99.23 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 0.77

5.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

5.2.1 เด็กบอกชื่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่ภายในวัดได้อย่างถูกต้อง เช่น โบสถ์ ศาลา คูณ พระ รวมทั้งสถานที่ตั้งและเส้นทางไปวัดเกศแก้วนูรพาและเด็กสามารถเขียนแผนที่เส้นทางไปวัดเกศแก้วได้อย่างถูกต้องอีกด้วย รวมทั้งร่วมกิจกรรม สนทนา ตอบคำถาม เด็กรู้จักใช้มารยาทที่ดีในการพูด การฟังและแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน ได้อย่างดี

5.2.2 เด็กบอกหน้าที่ของวัดเกศแก้วนูรพาได้อย่างคล่องแคล่ว เช่น เผยแพร่ศาสนา สอนให้ทุกคนเป็นคนดี เป็นศูนย์ร่วมจิตใจของคนในท้องถิ่น ฯลฯ ได้อย่างถูกต้อง และบอกประโยชน์ที่คนในท้องถิ่นได้รับจากวัดเกศแก้วนูรพา เช่นการไปทำบุญร่วมกัน ตักบาตร ฟังเทศก์ ร่วมกัน ทำกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกัน

5.2.3 เด็กอัมบอยถึงการท่านบำบูรุจง วัดเกศแก้วบูรพาและพระพุทธศาสนาได้อย่างสูกต้อง รวมทั้งการไปทศนศึกษาที่วัดเกศแก้วบูรพา เด็กได้ปฏิบัติจริงในการไหว้พระ พิจิตร์ นั่งสมาธิและร่วมกันทำความสะอาดบริเวณวัด เด็กสามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ต่อท่องถินระหว่างเรียนกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย วัดเกศแก้วบูรพา เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 94.61 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.85 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 1.54

5.3 กิจกรรมสร้างสรรค์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

5.3.1 เด็กกล้าแสดงออกด้วยความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกผู้นำของกลุ่ม และขอมรับนิติของกลุ่มได้ ทุกคนร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างอิสระ ทั้งงานกลุ่มและงานรายบุคคล

5.3.2 เด็กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์จนเสร็จเรียบร้อยและกล้าแสดงออกโดยการนำเสนอผลงานของกลุ่มและของตนเอง โดยยอมรับฟังความคิดเห็นของครูและของเพื่อน พร้อมทั้งร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำกิจกรรม เช่น เรื่องอุปกรณ์ไม่เพียงพอ เด็กก็จะรอดูอยตามลำดับก่อนหลังอย่างสงบ เช่น สีเทียนแห่งที่ต้องการใช้ ผู้กันสำหรับหยดสีน้ำ หรือเชือกที่ใช้ในกิจกรรมรูดสีน้ำ และสามารถชี้ชั้นผลงานของตนเองและของเพื่อนได้อย่างสร้างสรรค์

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่ต่อท่องถินระหว่างเรียนในกิจกรรมสร้างสรรค์ หน่วย วัดเกศแก้วบูรพา เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 86.76 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 5.98 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 7.26

5.4 กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

5.4.1 ก่อนเข้าเล่นตามมุนประสบการณ์ในห้องเรียน เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกัน เช่น เข้าเล่นเป็นกลุ่ม ไม่แข่งของเล่นกับเพื่อน เล่นแล้วเก็บเข้าที่เดิม เด็กทุกคนปฏิบัติตามได้อย่างดี และร่วมกันเล่นอย่างสร้างสรรค์ โดยวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้จะเป็นถิ่นที่หาได้ง่ายในท้องถิน

5.4.2 มุนประสบการณ์ที่เด็กชอบมากที่สุด จากการสังเกตการณ์เล่นของเด็ก คือ มุนบ้าน มุนบทบาทสมมติ เด็กจะสมมติดตามเองเป็นบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ พี่

และน่อง และแสดงพฤติกรรมของบุคคลคนนั้นอย่างชัดเจน เช่น แม่ จะให้น้องคนเล็ก (ตีกตา) กินนมแล้วอาบน้ำอ่อนน้อมในแป๊ะ และพฤติกรรมที่เด็กชอบเลียนแบบอีกคนก็คือ คุณครูจะเรียก เพื่อน ๆ มานั่งฟังตอนเองพูด และผลัดเปลี่ยนกันออกมานเป็นคุณครู และเป็นนักเรียนอย่าง สร้างสรรค์และสนุกสนาน รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะเล่น เช่น เพื่อนแย่งของเล่นกัน ผู้นำ ของกลุ่มก็จะเข้ามาดูแลให้เด่นร่วมกัน

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อ ท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมการเล่นเสรี (เล่นตามมุน) หน่วย วัดเกรดเก้าบูรพา เด็กที่สามารถ ปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 87.18 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่ บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 8.33 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื่อแนะนำ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 2.56

5.5 กิจกรรมกลางแจ้ง

สรุปผลการจัดกิจกรรม ดังนี้

5.5.1 เด็กเล่นเกม วิ่งเปี้ยว ร่วมกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน และร่วมกันแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะที่เล่นเกมเสื้อข้ามหัวy โดยใช้เพื่อนตัวเล็กที่สุดเป็นเสื่อน้ำหนักตัวจะเบามา จับหลังเพื่อนที่ตัวใหญ่ แข่งแรง เด็กร่วมเล่นเกมกลางแจ้งร่วมกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน เช่น เกม ซื้อคอกไม้ เกมวิ่งเก็บของ และการเล่นน้ำ เล่นทราย อย่างสร้างสรรค์และปฏิบัติตามข้อตกลง

5.5.2 เด็กสามารถเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีในการเล่นกลางแจ้ง ร่วมกันแก้ปัญหา ใน การเล่น เครื่องเล่นสนาม เพราะเครื่องเล่นมีน้อย ทำให้ต้องเข้าແຕวตามลำดับก่อนหลัง ซึ่งเด็ก ก็ทำได้ดี เล่นอย่างมั่นใจ เด็กเกลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว และดูแลความปลอดภัยของ ตนเองและเพื่อนขณะเล่นเครื่องเล่นสนามได้อย่างดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อ ท้องถิ่นระหว่างเรียนกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง หน่วย วัดเกรดเก้าบูรพา เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 94.87 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่ คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 1.92 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซื่อแนะนำ คือ แสดง พฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 3.21

5.6 กิจกรรมเกมการศึกษา

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

5.6.1 เด็กเล่นเกมการศึกษาร่วมกับเพื่อน เช่น เกมภาพตัดต่อวัดเกรดเก้าบูรพา เกมจับคู่ภาษาเหมือน สิ่งที่อยู่ภายใต้วัด เกมเรียงลำดับภาษาพำนวนพะพุทธชูปและพระสงฆ์จำนวน 1-5 เกมจับคู่ภาษาเหมือนการทำความสะอาดบ้านวัด และเกมเรียงลำดับเหตุการณ์การใส่บาตร

พระ ได้อย่างถูกต้อง

5.6.2 เด็กเล่นเกมอย่างมั่นใจ เด็กที่เล่นได้แล้วก็จะช่วยเหลือแบ่งปันและแนะนำเพื่อน รวมทั้งร่วมกันเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว และช่วยกันคิดแก้ปัญหาเมื่อเล่นไม่ถูกต้อง เช่น เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การใส่บาตรพระ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมเกมการศึกษา หน่วย วัดเกษตรแก้วบูรพา เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 95.38 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.85 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือแสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 0.77

5.7 สรุปผลการมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นจังหวัดตาก จากการจัดประสบการณ์ หน่วย วัดเกษตรแก้วบูรพา ดังนี้

ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตากเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

- 1) เด็กร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน ร่วมสนทนา ชักถาม ตอบข้อซักถามและร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องวัดเกษตรแก้วบูรพา
- 2) เด็กตื่นเต้นมากกับการได้ไปทศนศึกษาที่วัดเกษตรแก้วร่วมกับเพื่อน ๆ และผู้ปกครอง เด็กแสดงความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ที่พบภายในวัดและร่วมกิจกรรม เช่น กิจกรรมทางพุทธศาสนา เช่น การกราบพระ พึงเทศก์ นั่งสมาธิ และการร่วมทำความสะอาดบริเวณวัดเกษตรแก้วบูรพา
- 3) เด็กแสดงความสนใจ เมื่อร่วมสนทนาเรื่องวัดเกษตรแก้วบูรพา รวมถึงนำภาพของวัดเกษตรแก้วบูรพา และกิจกรรมที่ทำภายในวัด เพราะเด็กมีความคุ้นเคยและเคยไปร่วมกิจกรรมที่ขึ้นในวัดเกษตรแก้วบูรพา ดังนี้เด็กจะเล่าถึงเหตุการณ์ที่ตนเองมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวให้เพื่อนฟัง ได้อย่างชัดเจนและคล่องแคล่ว

หลังจากที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตากแล้ว เด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

- 1) เด็กสนใจ ชักถามว่า เมื่อไหร่จะไปทศนศึกษาที่วัดเกษตรแก้วบูรพาอีก เด็กบอกว่าจะไปกราบหลวงตามะแหงที่วัดและจะให้หลวงตามะแหงเล่านิทานให้ฟังอีก สนุกคิด
- 2) หลังจากที่เรียนจบแล้ว เด็กนั่งสมาธิตามที่หลวงตามะแหงสอนไว้ ในช่วงก่อนนอนพักตอนบ่ายทุกวัน ชั่งปอด เด็กจะสตางค์น้ำ แล้วกราบพระ และสวดแผ่เมตตา ก่อนนอนเท่านั้น
- 3) จำกำเนียกเด่าของผู้ปกครองพบว่า เด็กสามารถปฏิบัติตามและร่วมกิจกรรมที่วัดเกษตรแก้วบูรพา เช่น ร่วมทำบุญที่วัด ได้อย่างถูกต้องตามวิธีการทางศาสนา ที่ไปพร้อมกับ

ผู้ปกครอง ซึ่งก่อนหน้านี้ ไปด้วยแต่ไม่วิ่งเล่นสนุกสนานเท่านั้น

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมค้านเจตคิดที่คิดต่อท้องถิ่น จังหวัดตาก ระหว่างเรียนและหลังจากที่เรียน หน่วย วัดเกรดเก้าบูรพา เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อ่อนคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 97.44 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 1.71 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 0.85

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 กิจกรรมหลักและการมีเจตคิดที่คิดต่อท้องถิ่น ระหว่างเรียนและหลังเรียนของเด็ก ในหน่วย วัดเกรดเก้าบูรพา ทุกรายการที่สังเกตของทุก กิจกรรม พบว่าระดับการปฏิบัติตาม ที่เด็กปฏิบัติได้มากกว่าร้อยละ 86.76 ขึ้นไป ดังตาราง ที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตติที่คือต้องดื่นระหว่างเรียน และหลังเรียน หน่วย วัดเก็งแก้วบูรพา

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน			
		ปฏิบัติได้ดี มากครั้ง	ปฏิบัติตาม เป็น	ปฏิบัติตาม แต่ต้อง [*] ซึ้ง	
กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ					
1	การเคลื่อนไหวพื้นฐานอยู่กับที่และเคลื่อนที่	26	-	-	-
2	เคลื่อนไหวตามจังหวะ และปฏิบัติตามสัญญาณคำสั่ง	23	3	-	-
3	การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง คำคล้องจอง	25	1	-	-
4	การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์	20	5	1	-
5	การเล่นหรือการแสดงออกตามคำบรรยาย	26	-	-	-
6	การปฏิบัติดินเป็นผู้นำ – ผู้ตาม	26	-	-	-
		เฉลี่ย	24.33	1.5	0.17
		คิดเป็นร้อยละ	93.59	5.77	0.64
กิจกรรมเสริมประสบการณ์					
1	การมีความสนใจ และตั้งใจฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องดื่น	21	3	2	-
2	ร่วมสนทนากับผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	26	-	-	-
3	การร่วมแสดงความคิดเห็นเรื่องสาระห้องดื่นที่ได้เรียนรู้อย่างมีเหตุผล	24	2	-	-
4	การร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยความสนใจ	26	-	-	-
5	สามารถเกิดการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสาระในห้องดื่น ด้วยตนเองได้	26	-	-	-
		เฉลี่ย	24.6	1	0.4
		คิดเป็นร้อยละ	94.61	3.85	1.54

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง
		บางครั้ง	ชี้แจง	
กิจกรรมสร้างสรรค์				
1	แสดงออกในการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ จินตนาการ	15	7	4
2	แสดงความสนใจ และตั้งใจผลิตผลงาน	23	-	3
3	การใช้กล้ามเนื้อ การประสานสัมพันธ์ของมือและตา	24	1	1
4	ปฏิบัติดินเป็นผู้มีความอดทน และรอคอยได้	22	1	3
5	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปันได้	20	4	2
6	สามารถบรรยายผลงานของตนเองได้	21	1	4
7	แสดงความชื่นชมผลงานของตนเองได้	26	-	-
8	แสดงความชื่นชมผลงานของผลงานและของเพื่อนได้	26	-	-
9	ผลิตผลงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	26	-	-
		เฉลี่ย	22.56	1.56
		คิดเป็นร้อยละ	86.76	5.98
กิจกรรมเสริม (เด่นตามมุม)				
1	แสดงออกเป็นผู้มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์	17	8	1
2	แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปัน	19	3	4
3	สามารถคิดวางแผนและแก้ปัญหาได้เอง	25	-	1
4	สามารถเล่นร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	25	1	-
5	ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้	25	1	-
6	ร่วมจัดเก็บของเล่น/อุปกรณ์เข้าที่ได้	25	-	1
		เฉลี่ย	22.67	2.17
		คิดเป็นร้อยละ	87.18	8.33
				4.49

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ ได้ดี	ปฏิบัติได้ เป็น	ปฏิบัติได้ แต่ต้อง นางครั้ง ชี้แนะ
กิจกรรมกลางแจ้ง				
1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว	26	-	-
2	ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือกติกาได้	26	-	-
3	การเล่นกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ถูกวิธีและคล่องแคล่ว	25	1	-
4	ปฏิบัติตนในการออกทันและรอคอยได้	24	1	1
5	แสดงออกเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเพื่อต่อเพื่อน	24	1	1
6	การรู้จักการเล่นอย่างปลดปล่อย	23	-	3
		เฉลี่ย	24.67	0.5
		คิดเป็นร้อยละ	94.87	1.92
กิจกรรมเกมการศึกษา				
1	สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้	26	-	-
2	ใช้ความคิด และหาเหตุผลขณะเล่น ได้ตามวัย	20	5	1
3	สามารถสังเกตและเปรียบเทียบได้	26	-	-
4	เล่นเกมได้ถูกต้อง	26	-	-
5	จัดเก็บเกมเข้าที่ได้เมื่อเล่นเสร็จแล้ว	26	-	-
		เฉลี่ย	24.8	1
		คิดเป็นร้อยละ	95.38	3.85
				0.77

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี ได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง ^{บางครั้ง} ชี้แนะ
การมีเจตคติที่ดีต่อห้องถิน				
1	ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินเด็กมีพฤติกรรมดังนี้			
	- ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน	26	-	-
	- เด็กร่วมสนใจ แสดงความคิดเห็นด้วยความสนใจ	25	-	1
	- การไปทัศนศึกษาสถานที่เด็กแสดงออกถึงความสนใจ			
	ความสนใจ โดยซักถามผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ	26	-	-
	- เด็กนำภาพ สื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับห้องถินมาดูหรือเล่นด้วยความสนใจ	24	2	-
2	หลังจากเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถินแล้วเด็กมีพฤติกรรมดังนี้			
	- สนใจและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่มีในห้องถิน	23	2	1
	- หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนใจ ซักถามเกี่ยวกับเรื่องห้องถินที่ได้เรียนไป	26	-	-
	- เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของห้องถิน	26	-	-
	- ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถินได้	26	-	-
	- เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	26	-	-
		เฉลี่ย	25.33	0.44
		คิดเป็นร้อยละ	97.44	1.71
				0.85

6 แผนการจัดประสบการณ์หน่วยทุ่ง

6.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

6.1.1 เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่ตามจินตนาการไปรอบ ๆ ห้องประกอบเพลง ลมพัด ได้อย่างคล่องแคล่ว และเคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำคล้องจอง เข้าทุ่งน้อยได้ตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างอิสระ

6.1.2 เด็กสนุกสนานกับการทำท่าทางเลียนแบบตุ่งที่ล้ออยู่บนท้องฟ้า โคนลมพัด โคนพายุ โคนฝนและแคร่ร่วมกันเพื่อนในห้อง

6.1.3 เด็กเคลื่อนไหวร่างกายประกอบอุปกรณ์ คือ ตุ่งอย่างอิสระ และเด็กสามารถเป็นผู้นำ และผู้ตามในการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ทั้งเคลื่อนไหวรายบุคคลและเคลื่อนไหวเป็นกลุ่ม

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติที่ดีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมเคลื่อนไหวและสร้างสรรค์ หน่วย ตุ่ง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 94.87 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 4.49

6.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

6.2.1 เด็กเป็นผู้นำ ผู้ตามที่คิดของกลุ่มในการร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ สามารถในกลุ่มร่วมสนทนาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนในการทำงานศิลปะ และร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะร่วมทำงานศิลปะ เช่น การพับสีน้ำ การรูดสีน้ำ การตัดกระดาษแล้วตกแต่ง การปั้นดินน้ำมันและการวาดภาพอิสระ

6.2.2 เด็กถ้าแสดงออกโดยการนำเสนองานของตนเองและของกลุ่ม พร้อมทั้งกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และร่วมกันจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่ได้เรียบร้อย แล้วยังนำผลงานของตนเองไปให้ผู้ปกครองที่บ้านดูและประเมินผลงานศิลปะ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตติที่ดีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียนกิจกรรมสร้างสรรค์ หน่วย ตุ่ง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 88.89 เด็กที่ปฏิบัติได้แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 7.26 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมีผู้ชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 3.85

6.3 กิจกรรมสร้างสรรค์

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

6.3.1 เด็กเล่าประวัติของตุ๊งและบอกได้ว่าเรา弯วนตุ๊งเพื่อเป็นศิริมงคลกับตนเอง และครอบครัว พร้อมทั้งเล่าถึงวิธีใช้ และเล่าถึงวิธีการใช้ เวลาและสถานที่ในการผูกตุ๊ง เช่น ที่บ้าน ที่วัด ที่โรงเรียน ตามถนนหรือตามสถานที่ราชการต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

6.3.2 เด็กมีนิสัยที่ดีในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ การอธิบายถึงส่วนประกอบของตุ๊ง และร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนากับครูที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับตุ๊งและการประดิษฐ์ตุ๊ง คือ นางฟองแก้ว ใจอารีย์มิตร พร้อมทั้งห้องคำถ่องของตุ๊ง และเข้าคุ้งน้ออยอย่างสนุกสนาน เด็กได้ร่วมกันประดิษฐ์ตุ๊ง แล้ว弯วนไว้หน้าห้องเรียน และนำไป弯วนที่บ้านของตนเองพร้อมทั้งสอนให้ผู้ปกครองประดิษฐ์ตุ๊งด้วย จากการบอกเล่าของผู้ปกครอง

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อ ท้องถิ่นระหว่างเรียนกิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย ตุ๊ง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 96.92 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่ว และไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.08

6.4 กิจกรรมเสริ (เล่นตามมุน)

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

6.4.1 ก่อนเล่นตามมุนประสบการณ์ในห้องเรียน เด็กและครูร่วมสนทนากับครูที่มีความเชี่ยวชาญ และการประดิษฐ์ตุ๊ง เด็กเข้าเล่นตามมุนประสบการณ์ทั้งรายบุคคลและแบ่งกลุ่ม ตามความสมัครใจ เช่น มุนหนังสือภาพตุ๊งแบบต่าง ๆ มุนบทบาทสมมติ มุนกระบวนการราย

6.4.2 เด็กร่วมเล่นตามมุนอย่างสนุกสนานแพลิดเพลิด ผัดกันเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะเล่นตามมุน มุนประสบการณ์ที่เด็กชอบมากคือมุนกระบวนการราย เพราะเด็กได้ประดิษฐ์ตุ๊งและปักในกระบวนการรายตามความคิดสร้างสรรค์ อย่างอิสระ

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อ ท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมการเล่นเสริ (เล่นตามมุน) หน่วย ตุ๊ง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 90.38 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่ คล่องแคล่วและไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 7.05 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องซึ้งแนะนำ คือ แสดง พฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยซึ้งแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 2.56

6.5 กิจกรรมก่อการแข่งขัน

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

6.5.1 เด็กเล่นเกมเข้าบันทึกความร่วมกันเพื่อนอย่างสนุกสนาน และปฏิบัติตามข้อตกลงของกุญแจได้อย่างดี พร้อมทั้งมีทักษะการทรงตัวที่ดี เกลื่อนไหวได้อย่างคล่องแคล่ว และมั่นใจ ใน การเล่นเกมเดินไปข้าง ข้าง เกมเดินตอนหลังตามแนว เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย ให้แข็งแรง เกลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว

6.5.2 เด็กเล่นกับอุปกรณ์กีฬา เช่น เกมกลิ้งลูกบลอกกระแทบเป้า เด็กสามารถเป็นผู้นำ ผู้ตามได้ดี รวมทั้งการเล่นน้ำ เล่นทราย เด็กสามารถร่วมเล่นกับเพื่อนอย่างสนุกสนานและรักษาความปลอดภัยทั้งของตนเองและเพื่อนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตนเองได้เป็นอย่างดี

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคติที่ดีต่อ ท้องถิ่นระหว่างเรียนกิจกรรมการเล่นก่อการแข่งขัน หน่วย ตุ้ง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 93.59 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่ว และไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 3.85 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้ แต่ต้องมีผู้ช่วยชี้แนะ คิดเป็นร้อยละ 2.56

6.6 กิจกรรมเกมการศึกษา

สรุปผลการจัดประสบการณ์ ดังนี้

6.6.1 เด็กเล่นเกมการศึกษาได้อย่างคล่องแคล่ว และมั่นใจ เช่นเกมเบริลย์เพียงทิศทางไกล – ใกล้ ขนาดของตุ่งที่แขนของอู๊ ゲームเรียงลำดับสัน្តิ – ยาวขนาดของตุ่ง ゲームต่อเข้าหากอก ส่วนต่าง ๆ ของตุ่ง เกมจัดหมวดหมู่มิตรสัมพันธ์ตุ่งกับส่วนประกอบ และเกมตัดต่อภาพตุ่ง ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เล่นอย่างมั่นใจ

6.6.2 ในการเล่นเกมการศึกษา ส่งเสริมให้เด็กในด้านคุณธรรม เช่น การมีน้ำใจ ช่วยเหลือแนะนำเพื่อนที่ยังเล่นได้ไม่คล่อง การแบ่งปัน การมีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ เช่น เล่นแล้วเก็บของเข้าที่ รวมทั้งเด็กร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะเล่นเกมการศึกษาได้เป็นอย่างดี เช่น การแก้ปัญหารือจำนวนของเกมไม่พอกับจำนวนเด็ก เด็กจะนำเกมการศึกษาที่เคยเล่นมาแล้วมาเล่นอีกรอบ เพื่อแบ่งให้เพื่อน ๆ ที่ยังไม่ได้เล่นหมดใหม่ได้เล่นบ้าง

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคติที่ดีต่อ ท้องถิ่นระหว่างเรียนในกิจกรรมเกมการศึกษา หน่วย ตุ้ง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 98.46 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่ว และไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 0.77 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมี

ผู้สอนชีวะ คิดเป็นร้อยละ 0.77

6.7 สรุปผลการมีเจตคติที่คิดต่อท้องถิ่นจังหวัดตาก จากการจัดประสบการณ์ หน่วย ดู ดังนี้

ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตากเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) เด็กร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน ร่วมสนทนากับผู้อื่น แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ของตุ๊ง เช่น ประวัติความเป็นมา เวลาและสถานที่แuren ตุ๊ง และร่วมกันคุย หนังสือภาพตุ๊งรูปแบบต่าง ๆ

2) หลังจากหันหนังสือภาพตุ๊ง เด็กก็จะถามครูว่า ตุ๊งรูปนี้ประดิษฐ์จากหรือไม่ และเด็กอยากรู้ ในวันที่ 5 ของการเรียนเป็นการประดิษฐ์ตุ๊งร่วมกับวิทยากร เด็กสนใจและกระตือรือร้นมาก ดูจากการร่วมเครื่อมอุปกรณ์มาจากบ้าน และบอกว่าจะทำ 2 ชิ้น เพื่อเอาไป แuren ที่บ้านด้วย

3) การเล่นน้ำ เล่นทราย ในกิจกรรมกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่เด็กไม่อยากเดิก และเด็กของต่อเวลาเพราเด็กบอกว่ายังประดิษฐ์ตุ๊งไม่เสร็จตามต้องการ เด็กร่วมกันในการประดิษฐ์ ตุ๊ง และปักตามจินตนาการของกลุ่ม

หลังจากที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตากแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้

1) เด็กสนใจหันหนังสือภาพตุ๊งในห้องเรียน และบอกว่าเด็กเคยเห็นตุ๊งเมื่อใน รูปแuren ออยู่ที่หน้าวัด หรือตามสถานที่ต่าง ๆ และเด็กอยากระดิษฐ์ตุ๊งเหมือนใน

2) ในกิจกรรมสร้างสรรค์ เด็กขอผลงานวาดภาพตุ๊งกลับไปบ้านให้ผู้ปกครองดู แล้วกลับมาเต่าให้ฟังว่าตอนเองและผู้ปกครองร่วมกันประดิษฐ์ตุ๊งเหมือนในภาพที่ตนเองวาดแล้ว แuren ไว้หน้าบ้าน

3) ในการประดิษฐ์ตุ๊ง เมื่อประดิษฐ์เสร็จแล้ว แต่พอมีเวลาว่างช่วงพักกลางวัน หรือรอผู้ปกครองมารับตอนเย็นเด็ก ๆ จะไม่ออกไปวิ่งเล่น นานั่งประดิษฐ์ตุ๊ง เพื่อแuren ที่หน้า ห้องเรียนและเอากลับไปแuren ที่บ้านอย่างสนุกสนาน

สรุปผลการประเมินพัฒนาการจากการสังเกตพฤติกรรมด้านเจตคติที่คิดต่อท้องถิ่น จังหวัดตากระหว่างเรียนและหลังจากที่เรียน หน่วย ตุ๊ง เด็กที่สามารถปฏิบัติได้ดี ปฏิบัติได้อย่าง คล่องแคล่วและมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 98.46 เด็กที่ปฏิบัติได้ แต่บางครั้งทำได้ไม่คล่องแคล่วและ ไม่ค่อยมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 0.77 เด็กปฏิบัติได้แต่ต้องชี้แนะ คือ แสดงพฤติกรรมได้แต่ต้องมี ผู้สอนชีวะ คิดเป็นร้อยละ 0.77

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 กิจกรรมหลักและการมีเจตคติที่คิดต่อท้องถิ่น ระหว่างเรียนและหลังเรียนของเด็ก ในหน่วย ตุ๊ง ทุกรายการที่สังเกตของทุกกิจกรรม พบร่วมระดับ

การปฏิบัติงาน ที่เด็กปฏิบัติได้มากกว่าร้อยละ 88.89 ขึ้นไป ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูลเด็กและพฤติกรรมการเรียนรู้ และเขตคิดที่คิดต่อท้องถิ่นระหว่างเรียน และหลังเรียน หน่วย ตุ้ง

ลำดับการปฏิบัติงาน	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	เป็นกลาง	ปฏิบัติได้แย่ต้องชี้แนะ
กิจกรรมแคดล่อนไหวและจังหวะ				
1 การเคลื่อนไหวพื้นฐานอยู่กับที่และเคลื่อนที่	26	-	-	-
2 เคลื่อนไหวตามจังหวะ และปฏิบัติตามสัญญาณคำสั่ง	25	1	-	-
3 การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง คำคล้องจอง	26	-	-	-
4 การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์	23	3	-	-
5 การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยาย	22	3	1	-
6 การปฏิบัติดินเป็นผู้นำ - ผู้ตาม	26	-	-	-
เฉลี่ย	24.67	1.17	0.17	
คิดเป็นร้อยละ	94.87	4.49	0.64	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์				
1 การมีความสนใจ และตั้งใจฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสาระในท้องถิ่น	23	3	-	-
2 ร่วมสนใจ ซักถาม และตอบคำถาม	26	-	-	-
3 การร่วมแสดงความคิดเห็นเรื่องสาระท้องถิ่นที่ໄດ້เรียนรู้อย่างมีเหตุผล	25	1	-	-
4 การร่วมกิจกรรมกลุ่มคุ้ยความสนใจ	26	-	-	-
5 สามารถเกิดการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสาระในท้องถิ่น คุ้ยตนเองได้	26	-	-	-
เฉลี่ย	25.2	0.8	-	
คิดเป็นร้อยละ	96.92	3.08	-	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ ไม่ดี	เป็น ปัจจุบัน	ปฏิบัติตาม แต่ต้อง ^{บางครั้ง} ซึ่งแนะนำ
กิจกรรมสร้างสรรค์				
1	แสดงออกในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการ	15	6	5
2	แสดงความสนใจ และตั้งใจผลิตผลงาน	20	4	2
3	การใช้กล้ามเนื้อ การประสานสัมพันธ์ของมือและตา	24	2	-
4	ปฏิบัติดี เป็นผู้มีความอดทน และรอคอยได้	25	-	1
5	แสดงออกเป็นผู้มีความอ่อนเพี้ยนและแบ่งปันได้	25	1	-
6	สามารถบรรยายผลงานของตนเองได้	24	1	1
7	แสดงความชื่นชมผลงานของตนเองได้	26	-	-
8	แสดงความชื่นชมผลงานของผลงานและของเพื่อนได้	26	-	-
9	ผลิตผลงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	23	3	-
 เฉลี่ย				
		23.11	1.89	1
คิดเป็นร้อยละ				
		88.89	7.26	3.85
 กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)				
1	แสดงออกเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างสรรค์	19	5	2
2	แสดงออกเป็นผู้มีความอ่อนเพี้ยนและแบ่งปัน	24	1	1
3	สามารถคิดวางแผนและแก้ปัญหาได้เอง	22	3	1
4	สามารถเล่นร่วมกับเพื่อน ๆ ได้	26	-	-
5	ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้	25	1	-
6	ร่วมจัดเก็บของเล่น/อุปกรณ์เข้าที่ได้	25	1	-
 เฉลี่ย				
		23.5	1.83	0.67
คิดเป็นร้อยละ				
		90.38	7.05	2.56

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติ ได้ดี มากครั้ง	ปฏิบัติได้ เป็น	ปฏิบัติได้ แต่ต้อง ชี้แนะ
กิจกรรมกลางแจ้ง				
1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว	26	-	-
2	ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือกติกาได้	26	-	-
3	การเล่นกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ถูกวิธีและคล่องแคล่ว	25	1	-
4	ปฏิบัติดนในการอดทนและรอคอยได้	24	1	1
5	แสดงออกเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเพื่อต่อเพื่อน	22	1	3
6	การรู้จักการเล่นอย่างปลอดภัย	23	3	-
 กิจกรรมเกมการศึกษา				
	เฉลี่ย	24.33	1	0.67
	คิดเป็นร้อยละ	93.59	3.85	2.56
 กิจกรรมเกมการศึกษา				
1	สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้	26	-	-
2	ใช้ความคิด และหาเหตุผลขณะเล่น ได้ตามวัย	26	-	-
3	สามารถสังเกตและเปรียบเทียบได้	25	1	-
4	เล่นเกมได้ถูกต้อง	26	-	-
5	จัดเก็บเกมเข้าที่ได้มือเล่นเสร็จแล้ว	25	-	1
 กิจกรรมการเรียนรู้				
	เฉลี่ย	25.6	0.2	0.2
	คิดเป็นร้อยละ	98.46	0.77	0.77

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็น	ปฏิบัติได้แต่ต้อง
		บางครั้ง	ชี้แจง	
การมีเจตคติที่ดีต่อห้องถ่ายรูป				
1	ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นเด็กมีพฤติกรรมดังนี้			
	- ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน	26	-	-
	- เดี๋ยวรวมสนใจ แสดงความคิดเห็นด้วยความสนใจ	26	-	-
	- การไปทัศนศึกษาสถานที่เด็กแสดงออกถึงความสนใจ โดยซักถามผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ	26	-	-
	- เด็กนำภาพ สื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับห้องถ่ายรูปหรือเล่นด้วยความสนใจ	26	-	-
2	หลังจากเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นแล้วเด็กมีพฤติกรรมดังนี้			
	- สนใจและรู้จักถึงต่าง ๆ ที่มีในห้องถ่ายรูป	26	-	-
	- หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนใจ ซักถามเกี่ยวกับเรื่องห้องถ่ายรูปที่ได้เรียนไป	25	1	-
	- เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของห้องถ่ายรูป	24	1	1
	- ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถ่ายรูปได้	26	-	-
	- เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	25	-	1
ผลลัพธ์				
	เฉลี่ย	25.56	0.22	0.22
	คิดเป็นร้อยละ	98.30	0.85	0.85

สรุปผลการทดลองใช้แผนการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

ผลจากการบันทึกการใช้แผนการจัดประสบการณ์หลังจากการจัดประสบการณ์ทุกแผนการจัดประสบการณ์พบว่า กิจกรรมที่จัดให้แก่เด็กปฐมวัย อายุ 5 ปี มีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ทั้งจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์ และการวัดประเมินพัฒนาการ ทำให้การดำเนินการจัดกิจกรรมประจำวันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ การวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวัน 6 กิจกรรมหลักในแต่ละวันมีความสอดคล้องกัน ทั้งการปฏิบัติจริง การศึกษานอกสถานที่ การทดลอง การสาธิต การสนทนากิปรายและแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งผลให้เด็กมีความรู้สึกและมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นจังหวัดตากของตนมากยิ่งขึ้น เด็กสนใจในการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ในท้องถิ่นจังหวัดตากของตนยิ่งขึ้น ทั้งนี้จากการสอบถามเด็ก พบว่าเด็กมีความสุข และสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งการไปทศนศึกษานอกสถานที่ เช่น การเรียนรู้เรื่องการเลี้ยงสัตว์ เรื่องวัสดุเกษตรแก้วนูรพา การผูกตุง เด็กสามารถนำตุ่งที่ตนเองประดิษฐ์เอาไปแขวนตากแต่งที่โรงเรียน และที่บ้านด้วยความภูมิใจ ฯลฯ เด็กสามารถบอกเส้นทางการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ ในท้องถิ่นของตนได้ เช่น วัดเกษตรแก้วนูรพา และสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดได้

นอกจากเด็กกลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า ผู้ปกครองของเด็กระดับปฐมวัยศึกษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยเป็นอย่างดี เช่น การเดินทางไปทศนศึกษา ผู้ปกครองก็ให้ความร่วมมือในหลายด้าน เช่น พาหนะ อาหาร และร่วมเดินทาง ร่วมทำกิจกรรมและคอยช่วยเหลือในการจัดหาสื่อ เป็นวิทยากร ช่วยคุ้มครองเด็ก อีกทั้งผู้วิจัยยังได้มีโอกาสพูดคุยสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองในขณะที่ร่วมกิจกรรมทัศนศึกษา และช่วงเวลารับ – ส่งเด็ก โดยผู้ปกครองมีความพึงพอใจและยินดีให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ เป็นอย่างดี เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้สาระท้องถิ่นของตนและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว และเด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นจังหวัดตากของตน รวมทั้งเด็กจะนำเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ในแต่ละวันกลับไปเล่าให้ผู้ปกครองฟัง ผู้ปกครองให้คำแนะนำ ทำให้ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นตามไปด้วย และผู้ปกครองบางท่านก็ถ่าว่า ได้เรียนรู้เรื่องราวบางอย่างเกี่ยวกับจังหวัดตากที่เข้ามาอาศัยอยู่เพิ่มขึ้น เพื่อจะได้ให้ความรู้และพูดคุยกับเด็กเพิ่มยิ่งขึ้นได้

ฉุนชนให้ความร่วมมือในด้านการจัดเตรียมสถานที่ เป็นวิทยากร คอยเสนอแนะ แนะนำกิจกรรม สถานที่ที่ควรพาเด็กเข้าไปทศนศึกษาและช่วยเหลือ ควบคุม คุ้มครอง ร่วมสนทนาร่วมกับผู้ปกครองที่เดินทางไปทศนศึกษาเป็นอย่างดี ทำให้กิจกรรมที่จัดสามารถนำไปด้วยดี

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก เป็นการวิจัยและพัฒนา เพื่อนำความรู้ในท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดตาก การนำเสนอแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1.1 เพื่อพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
- 1.1.2 เพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ เด็กระดับปฐมนิเทศ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน

2) ผู้เกี่ยวข้อง ที่ใช้ในการสำรวจความต้องการของท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา จำนวน 43 คน ประกอบด้วย

(1) ผู้บริหารโรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย จำนวน 1 คน ผู้ปกครองเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 26 คน ครูผู้สอนระดับปฐมนิเทศศึกษา จำนวน 2 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

(2) ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปฐมนิเทศ จำนวน 2 คน จากหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

- (3) พยาบาลที่มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก จำนวน 4 คน จากโรงพยาบาลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
- (4) เด็กน้ำที่สารภาพสูบที่มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก จำนวน 3 คน จากสถานีอนามัยตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
- (5) ประชาชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จำนวน 5 คน จากสภាពัฒนธรรมจังหวัดตาก ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
- 3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.3 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1.3.1 แบบสอบถามความต้องการของท้องถิ่น ในการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก แบบมาตรฐานค่ามากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) จำนวน 6 กลุ่มเนื้อหา

1.3.2 หลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

1.3.3 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จำนวน 30 แผนใน 6 หน่วยประสบการณ์ ดังนี้

หน่วยที่ 1 น้ำตกราษฎร์

หน่วยที่ 2 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

หน่วยที่ 3 ประเพณีลอยกระทงสาย

หน่วยที่ 4 ตุง

หน่วยที่ 5 การเลี้ยงสัตว์

หน่วยที่ 6 วัดเกศแก้วบูรพา

1.3.4 แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก แบ่งเป็น

1) แบบประเมินความสอดคล้องหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

2) แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการขัดประสนการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

3) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และเขตคิดที่มีต่อท้องถิ่นระหว่างเรียน (แสดงไว้ในภาคผนวก)

1.4 ขั้นตอนการวิจัย

1.4.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.4.2 พัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษาโดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

1.4.3 ตรวจสอบโครงร่างหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

1.4.4 ทดลองใช้หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

1.4.5 ปรับปรุงหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.5.1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดตาก

1.5.2 จัดทำแบบสอบถามความต้องการของท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยกำหนด

เนื้อหาและแบ่งกลุ่มสาระจังหวัดตาก ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

1.5.3 กำหนดค่าเฉลี่ยประชากรและผู้เกียรติยศ ที่ใช้ในการสำรวจความต้องการของท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยการเลือกแบบเจาะจง

1.5.4 เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกียรติยศที่ตอบแบบสอบถามที่มีความต้องการให้ขัดการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมนิเทศในจังหวัดตาก โดยวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการของท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป

1.5.5 จัดทำหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีค่าความสอดคล้องทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

1.5.6 นำเนื้อหาสาระท้องถิ่นจังหวัดตากที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 มาเขียนแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จำนวน 6 หน่วยประสบการณ์ โดยผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีค่าความสอดคล้องทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

1.5.7 นำแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จำนวน 1 หน่วยประสบการณ์ ไปทดลองใช้กับกลุ่มเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำกลับมาปรับปรุงอีกรอบ

1.5.8 นำแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จำนวน 6 หน่วยประสบการณ์ ไปทดลองใช้กับเด็กกลุ่มตัวอย่าง คือเด็กระดับปฐมนิเทศ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชนบทบ้านแม่กุน้อย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 26 คน ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนของเด็กปฐมนิเทศทำกิจกรรมระหว่างทดลอง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ผู้วิจัยทำการปรับปรุงหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ภายหลังทดลองใช้และจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร 20 เรื่อง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครุผู้สอนที่จะนำหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากไปใช้

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ และนำมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

1.7 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1.7.1 ผลการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

ผลจากการสอบถามความต้องการของผู้เกี่ยวข้องในท้องถิ่น คือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองเด็ก หน้าที่อนามัยที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก และภูมิปัญญาที่เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก พบว่ามีความต้องการให้นำเนื้อหาในกลุ่มสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก นำมาจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กระดับปฐมนิเทศฯ ที่มีความต้องการเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป โดยแบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ น้ำตกสารารักษ์ สภาพภูมิศาสตร์ เครื่องปั้นดินเผา บ่อน้ำพุร้อนแม่กาษา

กลุ่มที่ 2 ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญ ได้แก่ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เจ้าพ่อพะวอ

กลุ่มที่ 3 ขนบธรรมเนียม ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ ประเพณีลอยกระทงสาย ประเพณีการปล่อยโคมลอย การโยนลูกช่วงในงานปีใหม่ของชาวเขาเผ่าม้ง ประเพณีตามก่าวysลาก

กลุ่มที่ 4 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การประดิษฐ์ตุง การทอดผ้า การสถานตะกร้า

กลุ่มที่ 5 การประกอบอาชีพ ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ การทำสวน เครื่องปั้นดินเผา การนวดแผนโบราณ ต่องแก่นหัวยเมล็ดเม้า

กลุ่มที่ 6 สถานที่สำคัญ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ได้แก่ วัดเกศแก้วบูรพา พระราชทุhin กิ่วคอยดินกี

1.7.2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

ผลการทดลองใช้หลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก พนบฯ แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากที่สร้างขึ้นมีความ

สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มีความเหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการและความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ส่งผลให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีความสนใจ เรื่องราวในท้องถิ่นมากขึ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน ที่ต้องการให้เด็กได้เรียนรู้สาระของ ท้องถิ่น เพื่อให้เด็กเป็นผู้สืบทอดสาระของท้องถิ่นจังหวัดตาก และรู้จักรัก ห่วงเห็น รักษา สาระ ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ให้คงอยู่ต่อไป

2. การอภิปรายผล

ผลการพัฒนาหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยให้บุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครอง ครูผู้สอนระดับปฐมนิเทศศึกษานิเทศก์ที่ดูแลด้านการจัดการศึกษาปฐมนิเทศศึกษา พยานาลัยมีความรู้เกี่ยวกับ พัฒนาการเด็ก เจ้าหน้าที่อนามัยที่มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก และผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่น จังหวัดตาก ทำให้ได้หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากที่สอดคล้องกับความ ต้องการของท้องถิ่น และพัฒนาการของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โนแชนฟ์ (Beauchamp, 1968: 145) และเดวิด จี อาร์มสตรอง (David G. Armstrong, 1989: 40) ที่ระบุว่า ในการพัฒนา หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นที่ดี ควรประกอบด้วยบุคลากรหลากหลายฝ่ายร่วมกัน คือ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษาต่าง ๆ ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนของชุมชนท้องถิ่น และตัวเด็กเอง เช่นเดียวกับ ชารา อี (Sarah E. 2000: Abstract) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น โดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน พนวจ โรงเรียน และชุมชนร่วมมือกันขับเคลื่อนในท้องถิ่น การขัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้โรงเรียนกับ ชุมชนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ได้รับความคิดเห็น ทำให้เด็กและครูผู้สอนเกิดความพึงพอใจ ทำให้ หลักสูตรมีมาตรฐาน สามารถนำไปใช้ได้ตามสถานการณ์ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น จากผลการตอบ แบบสอบถาม พนวจ ครูผู้สอนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนระดับปฐมนิเทศศึกษา ย่อมมีความเข้าใจ ต่อวัยและพัฒนาการ รวมทั้งความต้องการของผู้เรียน โดยสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาได้ สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ นันทนา วงศ์อินทร์ (2544: 66) ที่กล่าวถึง ความสำคัญของครูไว้ว่า ครูเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด เป็นบุคคลสำคัญ ที่จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนการสอน ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณจิ (Khunji, 1990) และแบ็ตติสัน (Battson, 1991) ที่พบว่า การพัฒนาหลักสูตรจะประสบผลสำเร็จต้องได้รับความร่วมมือจากครู เพราะครูผู้สอนจะว่าเป็นตัวแทนที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตร

ผลการนำหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท่องถินจังหวัดตาก ไปทดลองใช้กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อำเภอแม่สอด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 26 คน โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 6 หน่วยการจัดประสบการณ์ ทำการทดลองใช้ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน รวม 30 วัน โดยยึดหลักให้เด็กเรียนรู้ผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมการเล่นเสริม (แล่นตามนุน) กิจกรรม กลางแจ้งและกิจกรรมเกมการศึกษา สามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้าน ร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา ซึ่งเด็กให้ความสนใจ และมีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่าง มีความสุข มีความพึงพอใจในกิจกรรม สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวของท้องถินได้เป็นอย่างดี อีกทั้งแสดงถึงความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถินของตนเอง ทั้งนี้ เพราะเด็กได้เรียนรู้ จากประสบการณ์ตรง ได้พบได้เห็น ได้สัมผัสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถินอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ บุพิน เอียะบุตร (2548) ที่พัฒนาหลักสูตรท้องถินระดับปฐมนิเทศศึกษา จังหวัด อุตรธานี และสมร คำน้อย (2547) ที่พัฒนาหลักสูตรท้องถินระดับปฐมนิเทศศึกษา จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมนิเทศศึกษา 6 กิจกรรม สามารถส่งเสริมพัฒนาการ เด็กปฐมนิเทศศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่คิดต่อท้องถิน เช่นเดียวกับ กรณีวิชาการ (2540: 5) และปราณี สังขะตะวรรณ (2536: 308-309) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งจะให้เด็กได้รู้จักท้องถิน เกิดความรัก ความภูมิใจในท้องถินของตนเอง จะต้องให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับชีวิต อาชีพ เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมและสังคมท้องถินมาใช้ในการจัดประสบการณ์ เพื่อให้เด็กอยู่ในท้องถินได้อย่างมีความสุข จะเป็นประโยชน์ต่อเด็ก โดยเฉพาะการสร้างหลักมโนธรรมและการปลูกฝังแนวคิด ค่านิยมเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่ในท้องถินให้กับเยาวชนซึ่งมีอายุยังน้อย สามารถปลูกฝังได้ง่าย ทำให้เกิดความภาคภูมิใจตั้งแต่ยังเด็ก เช่นเดียวกับ คอรินน์ เมน (Corinne M, 2005: Abstract) ที่ทำการวิจัยเรื่องการประเมินทัศนคติของครูที่สอนวิชาสังเคราะห์ด้านศึกษาในท้องถิน ที่มีผลกระทบต่อหลักสูตร และวิธีการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษาใน รัฐแมริленด์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กมีความตั้งใจ มีพฤติกรรมการเรียนดีขึ้น โดยได้ศึกษาตามสภาพท้องถินและมีการอนุรักษ์ สภาพแวดล้อมในท้องถิน

จากการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันให้กับเด็ก พบว่า หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก สามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ซึ่งผลการจัดกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม มีดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ พบว่า การใช้เครื่องดนตรีพื้นบ้าน รวมทั้งเพลงพื้นบ้าน เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น สามารถนำมาใช้จัดกิจกรรมให้กับเด็กได้ผลดี ทำให้เด็กเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ กล้าแสดงออกและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุขสนุกสนาน นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมโดยใช้คำคล้องจอง คำบรรยาย และเพลงที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นจังหวัดตาก เช่น เพลงและคำคล้องจองเกี่ยวกับเรื่องราวของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทำให้เด็กพัฒนาการคิดและเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่น จังหวัดตากได้อย่างดี

2. การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ พบว่า จากการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ให้เด็กได้เลือกปฏิบัติตามความสนใจ ได้สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง โดยใช้วัสดุต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในการสร้างผลงาน เช่น การพิมพ์ภาพจากส่วนต่างๆ ของพืชด้วยสีที่หาได้ในท้องถิ่น คือ สีแดง ได้จากสีของหินอ่อนกรัง สีม่วง ได้จากดอกอัญชัน สีเขียว ได้จากใบเตย ฯลฯ การสร้างภาพจากวัสดุธรรมชาติ เช่น ดอกหญ้า การสถานใบมะพร้าว ฯลฯ เหล่านี้เป็นการฝึกการทำงานอย่างครบกระบวนการ โดยเริ่มจาก การเตรียมวัสดุ การคิดสำรวจตรวจสอบ แล้วลงมือสร้างสรรค์ผลงานที่สัมพันธ์กับวัสดุ ช่วยให้เด็กมีประสบการณ์ตรงจากการกระทำการจริง และเมื่อผลงานสำเร็จมีการประเมินผลงานด้วยความชั้นชอนอย่างภาครุ่มๆ ซึ่งเป็นการสร้างเจตคติที่คือต่องานศิลปะท้องถิ่น เนื่องจากเด็กได้เรียนรู้ตามความต้องการ ความสนใจ และเรียนรู้จากการใช้ประสាពัมผัสทั้ง 5 มีโอกาสสังเกต สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง และแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3. การจัดกิจกรรมประสบการณ์ที่หลากหลายตามแผนการจัดประสบการณ์ ทั้ง การปฏิบัติจริง การทักษณศึกษา การชนวิถีทัศน์ การสาธิต การทดลอง การจำลองสถานการณ์หรือเหตุการณ์ การเล่นบทบาทสมมติ การศึกษาจากเอกสาร รูปภาพ การระดมความคิด การสัมภาษณ์ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ฯลฯ เป็นการเปิดกว้างให้เด็กได้ใช้แหล่งค้นคว้าอย่างหลากหลาย ทำให้เด็กเห็นคุณค่าและความสำคัญของท้องถิ่น สามารถเล่าเรื่องราวและแสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ได้รับจากที่จัดให้และที่สั่งสอนมาในชีวิตประจำวัน

4. การจัดกิจกรรมการเล่นเสรี (เล่นตามนุน) โดยใช้สื่ออุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น รวมทั้งรูปภาพเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มาจัดมุมประสบการณ์ให้เด็กเข้าศึกษาเรียนรู้ พบว่า เด็ก มีความสนใจเข้าเล่นด้วยตนเอง ด้วยความเชื่อมั่น มีความคิดสร้างสรรค์ในการเล่นอย่างอิสระ โดย

ไม่ต้องมีครุภัณฑ์แน่ เพราะวัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน เมื่อนำมาจัดตกแต่งให้น่าสนใจสามารถถึงดุลความสนใจของเด็กในการเล่น ได้เป็นอย่างดี

5. การจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง ได้จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพชีวิตจริงที่เป็นอยู่ในท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านภาคเหนือตอนล่าง เพื่อให้เด็กสามารถเล่นได้อย่างอิสระ มีวัสดุอุปกรณ์ของใช้ในชีวิตประจำวันเป็นของจริง รวมทั้งการนำเกมเบ็ดเตล็ดของท้องถิ่น มาจัดเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง พนับว่า เด็กมีความพึงพอใจในการเล่น และเล่นอย่างมีความสุข สนุกสนาน สามารถคิดแก้ปัญหาจากการเล่น มีการซุบซายและให้กำลังใจแก่เพื่อน อีกทั้งยังรู้จักกระบวนการรักษาความปลอดภัยทั้งของตนเองและผู้อื่น

6. การจัดกิจกรรมเกมการศึกษา ได้ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยประสบการณ์ รวมทั้งการใช้ภาพกิจกรรมจากสถานที่ สื่อ วัสดุ ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น จังหวัดตาก ทำให้เด็กทำความเข้าใจในการเล่นเกม ได้ง่ายและสามารถเล่นได้เองอย่างอิสระ สามารถเก็บเข้าที่ได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปจุดเน้นของการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ได้ดังนี้

1. เน้นการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง
2. เน้นการนำข้อมูลท้องถิ่นตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้องมาบูรณาการในการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาเด็กในการเรียนรู้เรื่องราวของท้องถิ่น มีความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น
3. เน้นการนำสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ ภูมปัญญาที่มีในท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการจัดประสบการณ์ ให้เด็กได้เห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นว่าสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างหลากหลาย และคaringชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข
4. แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการแต่ละแผน เน้นให้เด็กได้เรียนรู้แบบองค์รวมในเรื่องราวของท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัย ดังนี้ ในแต่ละวันเด็กจะได้เรียนรู้และปฏิบัติ กิจกรรม 6 กิจกรรมหลักที่พัฒนาทักษะ และพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งส่งเสริมการมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการทดลองจัดประสบการณ์ให้กับเด็กระดับปฐมวัยศึกษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 มีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับช่วงเวลา เช่น ในการจัดประสบการณ์เรื่องประเพณีลอยกระทงสาย ไม่สามารถจัดให้เด็กร่วมกิจกรรมในประเพณีลอยกระทงสายของจังหวัดตากได้ เนื่องจากมีการ

โดยกระทรวงในเวลาถัดไป ผู้วิจัยได้แก่ปัญหาโดย สร้างสถานการณ์จำลองการตอบยกระดับสายขึ้น ภายในโรงเรียน เริ่มตั้งแต่ การร่วมประชุมรู้กระบวนการ ร่วมกันตั้งกระบวนการแห่งกระบวนการสายดำเนินการ ไปคลายที่สร่าน้ำหนาดเล็กของโรงเรียน โดยมีครุคุณคุณและ ช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

2. ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงาน เช่น ในการจัดประสบการณ์เรื่อง วัดเก็ตเก็บบูรพา ผู้วิจัยประสานงานไว้ล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์ เมื่อถึงเวลา ทางวัดมีกิจกรรมอื่น ทำให้ต้องรอค่อย

3. ปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองในการเดินทางไปทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ ผู้ควบคุมคุ้มครอง และช่วยเหลือเด็กไม่เพียงพอ ความมีผู้คุ้มครองเด็ก 1 คนต่อเด็ก 5 คน

4. ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย เช่น ค่าพาหนะพาเด็กไปแหล่งเรียนรู้ และค่าใช้จ่ายในการทดลองและการสร้างสถานการณ์จำลอง และของสมนาคุณวิทยากร ควรหาแหล่งสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ ไว้ด้วย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

กิจกรรมที่เสนอไว้ในหลักสูตรปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากและแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก เป็นเพียงแนวทางในการจัดกิจกรรมเท่านั้น ครูผู้สอนระดับปฐมนิเทศฯ ควรศึกษาและทำความเข้าใจกับเนื้อหาของหลักสูตรและแผนการจัดประสบการณ์โดยละเอียด ควรจัดในรูปแบบบูรณาการ ครอบคลุมกิจกรรมหลักทั้ง 6 กิจกรรมและสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดกิจกรรม เพื่อให้เหมาะสม และควรให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ตลอดดึงกับสภาพแวดล้อมของเด็ก ภายใต้บริบทของสังคม ชุมชน และศิลปวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระดับปฐมนิเทศฯ โดยใช้สาระท้องถิ่นของจังหวัดอื่นๆ ในทุกภาคของประเทศไทย เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องราวและปลูกฝังจิตสำนึกรัก ความหวังแทน และมีเจตคติที่ดีต่องานธุรกรรมเนียนประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นของเด็กตั้งแต่ระดับปฐมนิเทศฯ

បរទេស

บรรณานุกรม

กมลรัตน หล้าสุวงศ์ (2528) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์เดชา
กาญจนा คุณารักษ์ (2532) “การให้คนในท้องถิ่นจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นจัดทำหลักสูตรบางวิชา”
จดหมายข่าว 10 (กรกฎาคม 2532) : 14

_____ (2543) พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร นครปฐม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
กาญจนा เลิศจำรัสพงษ์ (2545) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษา

จังหวัดราชบุรี” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (อัสดำเนา)

การศึกษานอกโรงเรียน กรม (2543) คู่มือพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับจัดกิจกรรมการเรียน
การสอน การศึกษานอกระบบ (อัสดำเนา)

กุลบาน นาค่า และคณะ (2547) การพัฒนาหลักสูตรเรื่องการประดิษฐ์ดอกไม้จากใบยางพารา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
มหาวิทยาลัยนเรศวร

กุลยา ตันติพาชิริวัฒน์ (2543) “การบูรณาการการสอนระดับปฐมวัยศึกษา” วารสารการศึกษาปฐมวัย
4, 3 (กรกฎาคม): 62-66

โภวิท ประวัลพฤกษ์ (2535) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต : ตามหลักสูตรประถมศึกษา
และมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศึกษา

กฤษṇกร วงศ์กรวุฒิ (2548) นายอรบุรี นักเดินทาง กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สารคดี
ขวัญฟ้า รังสิตยานนท์ (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2539) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8

(พ.ศ. 2540 – 2544) กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2539) เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน
ประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

_____ (2541) คู่มือการจัดกิจกรรมที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ระดับก่อน
ประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน (2547) คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
พุทธศักราช 2546 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

_____ (2547) เรียนรู้.....บูรณาการ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

จิตดินนท์ เดชะคุปต์ (2537) “พัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย” ใน
หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ใจพิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์อสินเพลส

จำแลง เชื้อพานิช และคณะ (มปป.) กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กรุงเทพมหานคร
(อัคสำเนา)

ณัตติเทพ พิทักษานุรัตน์ (2542) เทคนิคการฝึกอบรมและพัฒนา กรุงเทพมหานคร
คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏอุตรธานี

ควรณี คิมยเคช (2531) “การศึกษาเบริ่งเทียนระดับชั้นการเด่นทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่เคย
ผ่านและไม่เคยผ่านศูนย์เด็กปฐมวัย” ปริญญาในพิธีการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชา
การศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒประสาณมิตตร
ทวีพร ณ นคร (2542) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ภูเก็ต : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต
เทพเวที, พระ (2521) เพื่อนภาคต้องการศึกษาไทย กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ธีรชัย เนตรถอนอมศักดิ์ และลัดดา ศิตาน้อย การจัดทำหลักสูตรท่องถิ่นตามแนวพระราชบัญญัติ
การศึกษา แห่งชาติ 2542 ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2544

ธีรพร เอนกศิลป์ (2545) “การพัฒนาหลักสูตรท่องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาจังหวัดสาระแก้ว”
นนทบุรี ปริญญาในพิธีการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
(อัคสำเนา)

ธำรง บัวศรี (2531) “การศึกษา กับการพัฒนาชนบท” การศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์เพื่อ
สันติภาพและการพัฒนา เล่ม 2 กรุงเทพมหานคร สมาคมการศึกษาแห่ง
ประเทศไทย

- _____ . (2532) ทฤษฎีหลักสูตร กรุงเทพมหานคร คุรุสภาการพิมพ์
- _____ . (2542) ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและการพัฒนา กรุงเทพมหานคร ชนรช
การพิมพ์

นฤมล เนียมหอม (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช

นกเนตร ธรรมบวร (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช

นันทนา วงศ์อินทร์ (2544) “EQ ของครูกับการสอนให้นักเรียน เก่ง ดี มีความสุข (ในยุคปัจจุบัน การศึกษา)” ใน ประมวลบทความปัจจุบันการศึกษา หน้า 65 – 74 สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บรรพต ศุวรรณประเสริฐ (2544) การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เชียงใหม่ โรงพิมพ์แสงศิลป์

ประเวศ อะศี (2530) “การปฏิรูปการศึกษา” วารสารวิทยาศาสตร์ 26 (พฤษจิกายน 2530) หน้า 17

_____ . (2530) การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อพัฒนา ชุมชนพัฒนา (มกราคม – กุมภาพันธ์)

ปราณี สังฆะตะวรรณ (2536) “หน่วยที่ 7 การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น” ใน เอกสารชุดวิชาการ พัฒนาหลักสูตรและวิทยบริการและการสอน เล่ม 2 สาขาวิชาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พนัส หันนาคินทร์ (2529) หลักสูตรการบริหารโรงเรียน กรุงเทพมหานคร วัฒนาพาณิช พศิน แตงจง (ม.ป.ป.) การวิเคราะห์กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อวางแผนการศึกษา นอกระบบในชนบท สืบคันเมื่อ วันที่ 25 มกราคม 2543

ไฟรินทร์ บุหลัน (2541) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาในจังหวัดลำพูน” นนทบุรี ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (อั้ดสำเนา)

พัชรี ผลโยธิน (2537) “เด็กปฐมวัย” สนับสนุนการปฐมวัยศึกษา นนทบุรี มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช

_____ . (2537) “หน่วยที่ 6 การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ในระดับปฐมวัยศึกษา” สนับสนุนการปฐมวัยศึกษา นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

_____ . (2548) แนวคิดในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช

_____ . (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช

กิจุโภุ สาระ (2532) หลักการบริหารการศึกษา กรุงเทพมหานคร วัฒนาพาณิช

ยุพิน เอียะบุตร (2548) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาจังหวัดอุตรธานี” นนทบุรี ปริญญาณิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (อัสดีนา)

เข้ามาพำ เดชะคุปต์ (2542) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย กรุงเทพมหานคร เมือง
ราชบัณฑิตยสถาน. (2539) พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 พิมพ์ครั้งที่ 6
กรุงเทพมหานคร อักษรเริ่มต้น

ธชิร ภู่สาระ (2545) การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา กรุงเทพมหานคร
บริษัทบุ๊กพอยท์

แรมสมร อุย়েสสถาพร (2538) เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร
อุพารัตน์มหาวิทยาลัย

รุ่งฟ้า นิรัญวงศ์ (2536) การศึกษาความรู้ในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของครุภัณฑ์ประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิต
อุพารัตน์มหาวิทยาลัย

รัตนะ บัวสน (2536) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ความรู้และประสบการณ์ในท้องถิ่นกับ¹
การพัฒนาหลักสูตร” ใน เอกสารชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและวิทยวิธีทางการสอน
เล่ม 2 หน่วยที่ 6 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วนานา รักสกุลไทย (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช

วิชัย รายภูร์ศิริ (2522) หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช
วิชาการ, กรม (2538) ภูมิปัญญาท้องถิ่นหลักสูตรที่พึงประสงค์ หน้า 2 กรุงเทพมหานคร
ศูนย์พัฒนาหลักสูตร (เอกสารการประชุมสัมมนา ของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ)

วิชาการ, กรม (2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุณสภากาคพร้าว

_____ . (2542) การพัฒนารายวิชาสังคมศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นในหลักสูตรระดับ
มัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ประพิพรรณ โภศัลยสุนทร ผู้เขียน
กรุงเทพมหานคร คุณสภากาคพร้าว

_____ . (2534) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
กรุงเทพมหานครโรงพิมพ์การศึกษา หน้า 1 – 2

_____ . (2540) หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุณสภากาคพร้าว

- วิชาการ, กรม (2546) คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลดาคพร้าว
- วัชรา วาระสีทธิ์ (2547) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยจังหวัดชลบุรี” นนทบุรี วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (อัสดำเนา)
- วิมลลักษณ์ ติรมาศวัณิช (2545) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (อัสดำเนา)
- วีรนุช ปิณฑาวัณิช “อนาคตของหลักสูตรท้องถิ่นจะไปทางไหน” ใน สามปัจจุบัน 24 (มิถุนายน 2543) : 16 – 23
- วัฒนา บุญญฤทธิ์ (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
- ศึกษาธิการ. (2546) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภากลดาคพร้าว
- _____ (2545) แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภากลดาคพร้าว
- สรงค์ อุทرانันท์ (2532) องค์ประกอบอนันเป็นพื้นฐานสำคัญของหลักสูตร กรุงเทพมหานคร ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สรงค์ อุทرانันท์ (2537) พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มิตรสยาม
- สาระ บัวศรี (2531) “การศึกษาและวัฒนธรรม” ใน ศาสตราจารย์สาระ บัวศรี ประชญ์ ผู้ทรงคีดี หน้า 177 – 178 กรุงเทพมหานคร พัฒนาการศึกษา
- สมร คำน้อย (2547) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับปฐมวัยศึกษาจังหวัดอุตรดิตถ์” นนทบุรี ปริญญาในพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (อัสดำเนา)
- สมร ทองดี (2537) “หน่วยที่ 1 วิพัฒนาการทางการปฐมวัยศึกษา” ใน ชุดวิชา หลักสูตรและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
- _____ (2523) หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร ชวนพิมพ์สิริพัชร์ เจมส์วิโรจน์ (2543) “หลักสูตรบูรณาการแบบ Sequenced Model” วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 15, 1 (มกราคม – เมษายน) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิริพัชร์ เจยถาวโรจน์ (2546) การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ กรุงเทพมหานคร
บุคพ้อบต'

สุภาพร แพรวพนิต (2543) "ทำไม่ด้องบูรณาการ" วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 15, 1

(มกราคม - เมษายน) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุวินล อุดมพิริยศักดิ์ (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

อารมณ์ ศุวรรณปาล (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมธิราช

อาร์ พันธ์มณี (2548) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นนทบุรี มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมธิราช

เอกวิทย์ ณ ดาลา (2536) คำชี้แจงในภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท กรุงเทพมหานคร
มูลนิธิภูมิปัญญา

Armstrong, David G. Developing and documenting the Curriculum. Massachusetts: Allyn
and Bacon, 1989

Battison,Sara Bennett. (1991) *The context of delibevation Case studies in Local Curriculum Development.* PHD. Education,Curriculum and instruction.
Ohio: The Ohio State University.

Beauchamp. Georgen A (1984) *Curriculum Theory* 4 ed Boston : Peacock Publisher
_____. (1981) *Curriculum Theory* 4th ed. Illinois : F.E. Peacock Publishers
_____. (1968) *Curriculum Theory* 2nd ed. Illinois, Wilmette: the Kegs, Pass

Corinne M. Litzenbery, (2005) *An assessment of teachers views of local environmental education and its impact on their curricula and teaching methodology in a Maryland elementary school* EdD Wilmington College (Delaware)

Druckman , Lara Ellyn. (1997) *An investigation of the utility of using local Curriculum basedMeasurement norms versus group standardized norms to predict students at risk for Academic failure in reading and mathematics.[Online]. Accessec 22 September. Available from <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/9715231.htm>*

- Khunji, Farida mohammad Saleh. (1990) *Teachers' Participation in Curriculum Development: A Study of Education Change in A Small country (Bahrain)*. PHD.Education Curriculum and instruction. Kingdom: University of Reading (United Kingdom) 1990.
- Lee, Yonghwan. (1995) *Toward a new concept of local curriculum*. [Online]. Accessed 22 September 2006. Available from <http://wwwlib.umi.com.dissertations/fullcit/9530488.htm>
- Li . hui. (2006) *School-Based Curriculum Development: An Interview Study of Chinese Kindergartens*.[Online]. Accessed 21 September 2006. Available from http://vnweb.hwwilsonweb.com/hww*/results/results_common.jhtml?DARGS=/hww/results/..
- Miller,Jeffrey Alan. (1989) *Required TeacherParticipation in Curriculum Planning And Implementation of Curriculum Guides Research*. EDD.Education Curriculum and Instruction. Lehigh University, 1989.
- Mooradian, E.D. (1985) *Curriculum Planning in a Selected School District that Lacks of Curriculum Staff works* Dissertaion Abstracts International. 14,May1986:3238-A
- Mouton,Jocelyn Frances. (1989) *Examining the Effect of Teacher Involvement in Curriculum Development*. EDD. Education Curriculum and Instruction. Houston: University of houston, 1989.
- Saylor, J.G. and Alexander , W.M. (1974) *Planning Curriculum for School* (3 nd ed.) New York: Holt,Rinehart and Winston,
- Taba Hilda. (1962) *Curriculum Development :theory and Practice*. New York : Harcourt, Brace & World, lne.
- Tyler, Ralph W. (1949) *Basic Principles of Curriculum and Instruction* Chicago : University of Chicago Press.
- Wither, Sarah E. (2000) *Local curriculum development and place-based education*. [Online]. Accessed eptember 2006. Available from <http://wwwlib.umi.com.dissertations/fullcit/9973629.htm>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**แบบสอบถามความต้องการของท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา
โดยใช้สาระท้องถิ่น**

สำหรับบุคลากรในท้องถิ่น

แบบสอบถาม

เรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์ เพื่อสำรวจความต้องการของท้องถิ่น ในการพัฒนา หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก สำหรับเด็กปฐมวัย (5 ปี) ให้สอดคล้องกับ สภาพท้องถิ่น และเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดี มีความรัก ความ ภูมิใจในท้องถิ่น ของตน รู้จักห่วงเห็นมรดกทางวัฒนธรรมประเพณี รวมทั้ง ทรัพยากรธรรมชาติและ ตั้งแวดล้อม

ขอความร่วมมือท่านโปรดตอบคำถาม ในแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็น จริง และความคิดเห็นของท่านอย่างอิสระ

รายละเอียดของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการของท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น จังหวัดตาก สำหรับเด็กอายุ 5 ปี

ขอขอบคุณ ท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

- ผู้บริหารสถานศึกษา
- ผู้ปกครองนักเรียน
- ครูผู้สอนเด็กระดับปฐมวัย
- ศึกษานิเทศก์
- นักจิตวิทยา
- เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
- พยาบาล
- ภูมิปัญญาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสาระท้องถิ่น

**ตอนที่ 2 ความต้องการของห้องถินในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระห้องถิน
จังหวัดตาก**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเรื่องที่ควรจัดให้กับเด็กปฐมวัย ให้ได้เรียนรู้สภาพของห้องถิน เกี่ยวกับ สภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของห้องถินและบุคคลสำคัญ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาห้องถิน การประกอบอาชีพ และสถานที่สำคัญ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย (5 ปี) ในแบบสอบถามนี้โดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามลำดับความต้องการ และความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีเนื้อหา 6 กลุ่ม คือ

- ก กลุ่มที่ 1 สภาพทางภูมิศาสตร์
- ก กลุ่มที่ 2 ประวัติความเป็นมาของห้องถินและบุคคลสำคัญ
- ก กลุ่มที่ 3 ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม
- ก กลุ่มที่ 4 ภูมิปัญญาห้องถิน
- ก กลุ่มที่ 5 การประกอบอาชีพ
- ก กลุ่มที่ 6 สถานที่สำคัญ โบราณสถานและโบราณวัตถุ

โดยหมายเลขต่าง ๆ จะมีค่าความหมายดังนี้

ระดับ 5	หมายความว่า มีความต้องการให้จัดมากที่สุด
ระดับ 4	หมายความว่า มีความต้องการให้จัดมาก
ระดับ 3	หมายความว่า มีความต้องการให้จัดปานกลาง
ระดับ 2	หมายความว่า มีความต้องการให้จัดน้อย
ระดับ 1	หมายความว่า มีความต้องการให้จัดน้อยที่สุด

เรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
<p>1. สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ หมายถึง ที่ตั้ง อาณาเขต สภาพภูมิอากาศ การปักครอง การคมนาคม คำวัญ จังหวัด รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ</p> <p>1.1 ที่ตั้ง อาณาเขต</p> <p>1.2 สภาพภูมิศาสตร์</p> <p>1.3 สภาพภูมิอากาศ</p> <p>1.4 การปักครอง</p> <p>1.5 การคมนาคม</p> <p>1.6 คำวัญจังหวัดตาก</p> <p>1.7 สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ</p> <p>1.7.1 บ้านเครื่องปั้นดินเผา</p> <p>1.7.2 น้ำตกหารรักษ์</p> <p>1.7.3 บ่อน้ำพุร้อนแม่กายา</p> <p>1.7.4 น้ำตกแม่กายา</p> <p>1.8 เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม (โปรดระบุ)</p>					
<p>2. ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญ หมายถึง ประวัติการก่อตั้งเมืองตาก รวมทั้งบุคคลที่มี ความสำคัญและสร้างคุณประโยชน์ต่อชาวจังหวัดตาก</p> <p>2.1 ประวัติจังหวัดตาก</p> <p>2.2 ประวัติบุคคลสำคัญ</p> <p>2.1.1 พระเจ้าตากสินมหาราช</p> <p>2.1.2 เจ้าพ่อพระวอ</p> <p>2.1.3 ครูบาคำ (เจ้าอาวาสวัดเกศแก้วบูรพา)</p> <p>2.3 เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม (โปรดระบุ)</p>					

เรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
<p>3. uhnธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม หมายถึง uhnธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งเกิดจากความเชื่อ และถือปฏิบัติของกลุ่มคนในสังคมนั้น ๆ ที่เห็นดีเห็นงาม มี การปฏิบัติ สั่งสม สืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่ง ที่มีคุณค่าควรแก่การศึกษา สำรวจ รวบรวม เพื่อให้ เกิดกระบวนการเรียนรู้สืบไป</p> <p>3.1 uhnธรรมเนียมประเพณี</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1.1 ประเพณีวันสงกรานต์ 3.1.2 ประเพณีวันแห่งเที่ยนเข้าพรรษา 3.1.3 ประเพณีการลอยกระทงสาย 3.1.4 ประเพณีการปล่อยโคมลอย 3.1.5 ประเพณีตามกิจกรรมลูกเสือ <p>เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>					
<p>3.2 การละเล่น</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.2.1 การฟ้อนเจง 3.2.2 การโยนลูกช่วงในงานปีใหม่ชาวเขาผ่านมือ <p>เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>					

เรื่องที่ควรจัดให้เกิดปฐมวัยได้เรียนรู้	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
<p>4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึงพื้นฐานความรู้ ความสามารถของชาวบ้านที่ได้รับการสั่งสมถ่ายทอด กันมาและมีการพัฒนาปรับใช้กับความรู้ที่ตนเองมีอยู่ จากประสบการณ์ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่น</p> <p>4.1 งานหัตถกรรม</p> <p>4.1.1 งานจักสาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สา衲ะกร้า - สา衲ะ夷่ง - สา衲ะดิบ - ชาลอน <p>4.1.2 งานประดิษฐ์และงานฝีมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประดิษฐ์ตุ๊งใช้เบวนเพื่อเป็นสิริมงคล - គอกไม้จันทน์ - ชุดพันธุรรรณใช้ติดกันเทคโนโลยี - ทอผ้า - ประดิษฐ์เครื่องลิขสิทธิ์จากกระดาษย่น - ประดิษฐ์เครื่องปั้นดินเผา <p>เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>					

เรื่องที่ควรจัดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
<p>5. การประกอบอาชีพ หมายถึง อาชีพต่าง ๆ ที่ชาวบ้านทำเพื่อสร้างรายได้เลี้ยงตัวหรือครอบครัว รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับความรู้สืบทอดจากบรรพบุรุษที่สามารถนำมาซึ่งรายได้ของคนในท้องถิ่น ได้แก่</p> <p>5.1 เกษตรกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> 5.1.1 ทำไร่ 5.1.2 ทำนา 5.1.3 ทำสวน 5.1.4 เลี้ยงสัตว์ <p>5.2 หัตถกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> 5.2.1 งานประดิษฐ์และงานฝีมือ 5.2.2 งานทอผ้า 5.2.3 งานจักสาน 5.2.4 เครื่องปั้นดินเผา <p>5.3 ธุรกิจ ค้าขาย</p> <ul style="list-style-type: none"> 5.3.1 ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญา (OTOP) 5.3.2 สมุนไพรพื้นบ้านและการอบสมุนไพร 5.3.3 การนวดแผนโบราณ <p>5.4 ธุรกิจ การท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> 5.4.1 ล่องแก่งหัวยมแม่น้ำแม่เม้า 5.4.2 ล่องแก่งแม่น้ำแม่กลอง 5.4.3 เขตวัฒนธรรมสัตว์ป่าอุปัมพาง 5.4.4 น้ำตกทีลอซู 5.4.5 ตลาดการค้าสะพานมิตรภาพไทย - พม่า <p>เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>					

เรื่องที่ควรจดให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
<p>6. สถานที่สำคัญในรามสถาน โบราณวัตถุ หมายถึง สถานที่สำคัญในท้องถิ่นที่มีประวัติความเป็นมาอันยาว นาน รวมถึงโบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญของ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ได้แก่</p> <p>6.1 ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช</p> <p>6.2 วัดเกกแก้วบูรพา</p> <p>6.3 พระธาตุหินกู่ค้อยดินจี</p> <p>6.4 วัดชุมพลคีรี</p> <p>6.5 วัดไทยวัฒนาaram</p> <p>6.6 วัดโพธิคุณหรือวัดห้วยเตย</p> <p>6.7 วัดมนีไพรสารฯ</p> <p>เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>					

ภาคผนวก ข

หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

พระราชนิยมยุติ การศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2545 วรรค 2
กำหนดให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสามาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ฉบับนี้ พัฒนาขึ้นมาจากการสำรวจความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดตาก โดยการศึกษาเอกสารท้องถิ่นและงานวิจัยมาประกอบเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรระดับปฐมวัยศึกษาและพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม โดยคำนึงถึงบริบทของสังคมไทยในท้องถิ่นและความต้องการในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยศึกษา ในท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยนำข้อมูลบนธรรนเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ตลอดจนสภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและบุคคลสำคัญ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การประกอบอาชีพ สถานที่สำคัญ โบราณสถานและโบราณวัตถุในท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยใช้สื่อวัสดุต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น เพื่อนำเสนอผู้เรียนให้มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาโดยบูรณาการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี มีความรักและห่วงใยในครอบครองท้องถิ่นตลอดจนการรักษาอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ของตน มีการพัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาตามคุณลักษณะ ตามวัยของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข

หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากที่พัฒนาขึ้นนี้ น่าจะช่วยให้เด่นในแนวทางให้ครูผู้สอนในระดับปฐมวัย ท่องรู้ในสภาพวัฒนธรรมสังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล ครูผู้สอนควรต้องเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนา เกิดการเรียนรู้และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานที่เหมือนกันหรือต่างจากคน ได้อย่างราบรื่น

หลักการ

1. เป็นการพัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตากที่เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. เป็นการจัดประสบการณ์โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่ให้ผู้เรียนมีความรู้และ

สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข โดยครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วม

3. เป็นการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ยึดหลักที่ผู้เรียนเป็นสำคัญคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรม
4. เป็นการพัฒนาผู้เรียนโดยผู้ปกครองและท้องถิ่นมีส่วนร่วม
5. เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
6. เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก บุ่งให้เด็กอายุ ๕ ปี มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย และมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นจังหวัดตาก และมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ของท้องถิ่นจังหวัดตากของตน ดังนี้

คุณลักษณะตามวัย เด็กอายุ ๕ ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. เคลื่อนไหวร่างกายได้คล่องแคล่ว
2. ใช้กล้ามเนื้อใหญ่ และกล้ามเนื้อเล็กได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. มีความภาคภูมิใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
2. มีความสนใจ อยากรู้อยากเห็นเรื่องราวที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. มีความสุขเมื่อรับรู้ ฟังเรื่องราวที่เกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
4. มีความสุขเมื่อได้สัมผัสสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
5. มีความรักและห่วงเหงนในท้องถิ่นที่อยู่
6. เด็กมีความชื่นชมสาระท้องถิ่นที่เป็น ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรี ที่อยู่ในท้องถิ่นของตน

พัฒนาการด้านสังคม

1. เล่นหรือทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
2. นำสาระท้องถิ่นที่เรียนรู้ในห้องเรียนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. แนะนำผลงานที่เป็นสาระในท้องถิ่นจังหวัดตากให้ผู้อื่นมีความรู้สึกที่ดีต่อ
ท้องถิ่นของตนได้

4. นำเสนอผลงานที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตากให้ผู้อื่นมีความรู้สึกที่ดีต่อ
ท้องถิ่นของตนได้

5. เสนอแนะ แนะนำ ติ่งที่เป็นสาระท้องถิ่นของจังหวัดตาก เพื่อชักชวนผู้อื่น
มาเที่ยวในท้องถิ่นของตน

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. สนทนารือตอบ / เล่าเรื่องราวกันที่เกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตากได้

2. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

3. บอกรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตากได้

4. อนุรักษ์และสืบสานสิ่งที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตากได้

5. สร้างผลงานจากสาระท้องถิ่นจังหวัดตากตามความคิดของตนเอง โดยมี
รายละเอียดเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนใหม่

6. บอกความแตกต่างของผลงานที่ได้จากการท้องถิ่นจังหวัดตากได้

7. เล่าเรื่องราวด้วยภาษาท้องถิ่นและประโยชน์ที่ได้รับจากสาระท้องถิ่นได้

8. ทัศนศึกษาในท้องถิ่นจังหวัดตาก

โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรปฐมวัยศึกษา ใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก แบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. สภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดตาก

2. ประวัติความเป็นมาและบุคคลสำคัญของจังหวัดตาก

3. ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดตาก

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดตาก

5. การประกอบอาชีพของประชากรในจังหวัดตาก

6. สถานที่สำคัญ โบราณสถานและโบราณวัตถุจังหวัดตาก

อายุของผู้เรียน

หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก กำหนดไว้สำหรับเด็กอายุระหว่าง 5 ปี ถึง 5 ปี 11 เดือน 29 วัน

ระยะเวลาในการจัดประสบการณ์

หลักสูตรการศึกษาปฐมนิเทศ ของกระทรวงศึกษาธิการ (2546: 35) กำหนดการจัดประสบการณ์ไม่ต่ำกว่า 40 สัปดาห์ ใน 1 ปีการศึกษา โดยในส่วนของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ฉบับนี้ ได้กำหนดการจัดประสบการณ์โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ไว้ 20 สัปดาห์ และ ได้นำเนื้อหา มาจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ตามรายละเอียดของสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่ท้องถิ่นต้องการให้จัดประสบการณ์ให้กับเด็ก โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับสาระที่ควรเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมนิเทศ พุทธศักราช 2546

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ที่นำໄปใช้ในการจัดประสบการณ์และการจัดกิจกรรมสำหรับเด็ก 5 ปี ในหลักสูตรปฐมนิเทศ ใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก กำหนดไว้ ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย

1. การทรงตัวและประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่
2. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อดีก
3. การรักษาสุขภาพ
4. การรักษาความปลอดภัย

ด้านอารมณ์ จิตใจ

1. การแสดงปฏิกิริยา ใต้ตอบเสียงคนตี
2. การเล่นเครื่องดนตรีที่นิยมในท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. การร้องเพลงของท้องถิ่น
4. ชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงามที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

**5. เล่นของเล่นหรือเกมการละเล่นที่เป็นสาระท้องถิ่นคุ้ยความสนุกสนาน
ด้านสังคม**

**1. เล่นของเล่นหรือเกมการละเล่นที่เป็นสาระท้องถิ่นร่วมกับผู้อื่น
ด้านสติปัญญา**

1. การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสาระท้องถิ่นคุ้ยความมอง พิ้ง ส้มผัสดิ ชินรส และ การคมกลืน

2. การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริงใน ท้องถิ่น

3. การรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ การเล่น และผลงานที่เป็นสาระ ท้องถิ่น

4. การแสดงความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับสาระท้องถิ่นผ่านสื่อวัสดุต่าง ๆ

5. การใช้ภาษาแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่างที่เป็นสาระท้องถิ่นของตนเอง

6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสาระท้องถิ่น

2. สาระที่ควรเรียนรู้ ของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา ใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก เป็น เรื่องราวที่เป็นสาระท้องถิ่นรอบด้านผู้เรียนที่นำมาเป็นเนื้อหา และเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับสาระที่ควรเรียนรู้ของหลักสูตรปฐมนิเทศ พุทธศักราช 2546 ดังนี้ คือ

2.1 สภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดตาก หมายถึง ที่ดี๊ อาณาเขต สภาพ ภูมิอากาศ การปักครอง การคมนาคม คำวัญจังหวัด รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

2.2 ประวัติความเป็นมาและบุคคลสำคัญของจังหวัดตาก หมายถึง ประวัติการ ก่อตั้งเมืองตาก รวมทั้งบุคคลที่มีความสำคัญและสร้างคุณประโยชน์ต่อชาวจังหวัดตาก

2.3 ชนบทธรรมเนียมประเพณีศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดตาก หมายถึง ชนบทธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งเกิดจากความเชื่อ และถือปฏิบัติของกลุ่มคนในสังคมนั้น ๆ ที่เห็นดี เห็นงามมีการปฏิบัติ สั่งสม สืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรแก่การศึกษา สำรวจ รวบรวม เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้สืบไป

2.4 ภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดตาก หมายถึง พื้นฐานความรู้ ความสามารถ ของชาวบ้านที่ได้รับการสั่งสอน ถ่ายทอดกันมา และมีการพัฒนาปรับใช้กับความรู้ที่ตนเองมีอยู่จาก ประสบการณ์ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่น

2.5 การประกอบอาชีพของประชาชนในจังหวัดตาก หมายถึง อาชีพต่าง ๆ ที่ ชาวบ้านทำเพื่อสร้างรายได้เลี้ยงตัวหรือครอบครัว รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับความรู้สืบทอด

จากบรรพบุรุษที่สามารถนำมาซึ่งรายได้ของคนในท้องถิ่น

2.6 สถานที่สำคัญ โบราณสถานและโบราณวัตถุจังหวัดตาก หมายถึง สถานที่สำคัญในท้องถิ่นที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน รวมถึงโบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญของจังหวัดตาก

3. เนื้อหา ที่ใช้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยศึกษาในหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาจากสาระที่ควรรู้ครอบคลุมทั้ง 6 ด้านของจังหวัดตาก ในแต่ละกลุ่มนักเรียนให้กำหนดให้สอดคล้องกับสาระที่ควรรู้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 โดยจัดทำรายละเอียดเนื้อหา ให้ครอบคลุม 6 กลุ่มนักเรียน เพื่อครุภัณฑ์สอนได้ใช้จัดการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ควรเรียนรู้ หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น ^{จังหวัดตาก}	เนื้อหาในการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก	สาระที่ควรเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาปฐมนิเทศ พุทธศักราช 2546
1. สภาพทางภูมิศาสตร์ของ จังหวัดตาก	<ul style="list-style-type: none"> 1. ที่ตั้ง อณาเขต 2. สภาพภูมิศาสตร์ 3. สภาพภูมิอากาศ 4. การปักครอง 5. การคมนาคม 6. คำขวัญจังหวัดตาก 7. สถานที่ท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - บ้านเครื่องปั้นดินเผา - น้ำตกหารรักษ์ - บ่อ่น้ำพร้อมแม่กাযَا - น้ำตกแม่กাযَا 	<ul style="list-style-type: none"> 1. ธรรมชาติรอบตัว 2. สิ่งต่าง ๆ รอบตัว
2. ประวัติความเป็นมาและ บุคคลสำคัญของจังหวัด ตาก	<ul style="list-style-type: none"> 1. ประวัติจังหวัดตาก 2. ประวัติบุคคลสำคัญ <ul style="list-style-type: none"> - พระเจ้าตากสินมหาราช - เจ้าพ่อพระวอ - ครูบาคำ 	<ul style="list-style-type: none"> 1. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก
3. ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของ จังหวัดตาก	<ul style="list-style-type: none"> 1. ขนบธรรมเนียมประเพณี <ul style="list-style-type: none"> - ประเพณีวันสงกรานต์ - ประเพณีวันแห่เทียน เข้าพรรษา - ประเพณีลอยกระทงสาย - ประเพณีการปล่อย โคมลอย - ประเพณีด้านก่าวysลาก - ประเพณีขึ้นราศุตติให้พร 	<ul style="list-style-type: none"> 1. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมตัว เด็ก 2. สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

สาระที่ควรเรียนรู้ หลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก	เนื้อหาในการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก	สาระที่ควรเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
	<p>2. การละเล่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฟ้อนเจิง - การโยนถุงซิ่งในงานปีใหม่ชาวเขาเผ่าม้ง 	
4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดตาก	<p>1. งานหัตถกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานศักดิ์ - สถานประจำ - สถานกระดิบ - สถานชาลอน <p>2. งานประดิษฐ์และงานฝีมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประดิษฐ์ตุ๊ง ใช้แขวนเพื่อเป็นศิริมงคล - ดอกไม้จันทน์ - ชุดพันธุกรรมใช้ติดกับเหเศน' - ทอผ้า - ประดิษฐ์คอกมະลิกากร กระชายย่น - ประดิษฐ์เครื่องปั้นดินเผา 	<p>1. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</p> <p>2. สิ่งต่าง ๆ รอบตัว</p>
5. การประกอบอาชีพของประชากรในจังหวัดตาก	<p>1. เกษตรกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำไร่ - ทำนา - ทำสวน - เตี๊ยงสัตว์ 	<p>1. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <p>2. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</p> <p>3. ธรรมชาติรอบตัว</p> <p>4. สิ่งต่าง ๆ รอบตัว</p>

สาระที่ควรเรียนรู้ หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก	เนื้อหาในการขับประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก	สาระที่ควรเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาปฐมนิเทศ พุทธศักราช 2546
	<p>2. หัตถกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานประดิษฐ์และงานฝีมือ - งานทอผ้า - งานจักสาน - เครื่องปั้นดินเผา <p>3. ธุรกิจ ค้าขาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญา (OTOP) - สมุนไพรพื้นบ้านและ การอบสมุนไพร - การนวดแผนโบราณ <p>4. ธุรกิจ การท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ล่องแก่งหัวยแม่ลำเม้า - ล่องแก่งแม่น้ำแม่กลอง - เขตราชพันธ์สัตว์ป่า อุ้มผาง - น้ำตกทีลอซู - ตลาดการค้าสะพาน มิตรภาพไทย – พม่า 	
6.สถานที่สำคัญ โบราณสถาน และโบราณวัตถุจังหวัดตาก	<p>1. ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช</p> <p>2. วัดเกศแก้วบูรพา</p> <p>3. พระธาตุหินกู่วัดอยคินกี่</p> <p>4. วัดชุมพลคีรี</p> <p>5. วัดไทยวัฒนาaram</p> <p>6. วัดโพธิ์คุณหรือวัดหัวยเตย</p> <p>7. วัดคุณไพรสอนท์</p>	<p>1. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <p>2. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</p> <p>3. ธรรมชาติรอบตัว</p> <p>4. ติ่งต่าง ๆ รอบตัว</p>

การจัดประสบการณ์

หลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ฉบับนี้มุ่งกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ที่ใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเดิน และกิจกรรมที่หลากหลาย คือ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น จังหวัดตากที่ทำให้เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม สมคุลลักษณะ เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ซึ่งมีหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1. หลักการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

การจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก เพื่อพัฒนาเด็กปฐมนิเทศศึกษา ต้องมีหลักการสำคัญ 5 ประการ คือ

1.1 การขึ้นหลักพัฒนาการเด็ก โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก พัฒนาการทุกด้านสัมพันธ์กันและกัน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การพัฒนาด้านหนึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นพัฒนาการด้านอื่น ๆ ด้วย และเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน แต่ละด้านมีผลกระทำบูรณาการกันและกัน

1.2 การพัฒนาเด็กทุกด้านเป็นองค์รวมไปพร้อม ๆ กัน พัฒนาการของมนุษย์ เป็นกระบวนการต่อเนื่องไปตลอดชีวิต และช่วงวัยที่มีความสำคัญที่สุดในการปูพื้นฐานการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือ ช่วงปฐมนิเทศ ดังนี้เด็กในวัยนี้จึงควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมในทุกด้านไปพร้อม ๆ กัน และควรเน้นการใช้สาระท้องถิ่นในการจัดประสบการณ์เพื่อให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นของตนเอง

1.3 การเรียนรู้ของเด็กปฐมนิเทศ ต้องเรียนรู้อย่างมีความสุข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างดี เรียนรู้อย่างมีอิสรภาพท่ามกลางท้องถิ่นที่ตนอยู่คุ้นเคย

1.4 การบูรณาการบริบททางสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนไทย ส่วนใหญ่ยังผูกพันอย่างแน่นกับคำสอนของศาสนา วัฒนธรรมและอยู่กับธรรมชาติแวดล้อม คนในท้องถิ่นเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสาระท้องถิ่นในชุมชน ทำให้เกิดการสืบสาน และรักษาวัฒนธรรมที่เป็นสาระท้องถิ่นให้คงอยู่สืบต่อไป สามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ให้ทันกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่แค่การสอนในห้องเรียน แต่เป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมภาระและมีความหมาย

1.5 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน นอกจากระบบการศึกษา ให้ประโยชน์โดยตรงแล้ว ยังช่วยพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน โดยใช้สาระท้องถิ่นของโรงเรียนอีกด้วย

2. แนวทางการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

การจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก เป็นแบบมีค่าเด็กเป็นศูนย์กลาง ครุต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ของเด็กเป็นสำคัญ และพยายามให้เด็กได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตากมาเป็นสาระการเรียนรู้และสื่อในการเรียนรู้ให้มากที่สุดและ ให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน ครูเป็นผู้ชี้อภาระต้นให้เกิดการเรียนรู้ และ จัดกิจกรรมให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นของตน

3. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก จัดในรูปแบบ การจัดกิจกรรม 6 กิจกรรมหลัก ดังนี้

3.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้สิ่งที่เป็นสาระท้องถิ่นมาเป็นสื่อและ สาระในการจัดกิจกรรมให้มากที่สุด หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ ซึ่งจังหวะและคนตัวที่ใช้ประกอบ ได้แก่ เสียงดนตรี เสียงเพลง (เพลงพื้นบ้านในท้องถิ่น) เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก รำนา กลอง ฯลฯ

3.2 กิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับงานศิลปศึกษาต่าง ๆ ที่ใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ได้แก่ การวาดภาพรายสี การปั้น การพิมพ์ภาพ การพับ ตัด ลิ้ก ปะ และประดิษฐ์เครื่องใช้ ฯลฯ ที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์ การรับรู้เกี่ยวกับความงามและ ส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กแต่ละคนได้แสดงออกตามความสามารถรู้สึกและความสามารถของตัวเอง รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นจังหวัดตาก

3.3 กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุม) หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เล่นกับสื่อ และ เครื่องเล่นอย่างอิสระในมุมการเล่นกิจกรรมการเล่นแต่ละประเภทจะสนองตอบความต้องการตาม ธรรมชาติของเด็ก ที่เน้นการใช้วัสดุในท้องถิ่นจังหวัดตาก เช่น ชุดของเล่น หม้อข้าวหม้อแกงที่ เป็นเครื่องปั้นดินเผา

3.4 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้ฟัง พูด สังเกต คิด และปฏิบัติการทดลอง โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก เป็นสาระที่ควรเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเกิดความรัก ห่วงเหงาห้องถิ่นของตนเองและสามารถนำไปใช้ให้ สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด และเพิ่มพูนทักษะต่าง ๆ ด้วย วิธีการหลากหลาย เช่น การสนทนา ซักถามหรืออภิปราย สังเกต ทัศนศึกษา และปฏิบัติการ ทดลองตามกระบวนการเรียนรู้

3.5 กิจกรรมกลางแจ้ง หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้ออกนอกร่องเรียนไปสู่ สถานที่เด็กเล่นทั้งที่บ้านและกลางแจ้งและในร่มเพื่อเปิดให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระ อาจใช้เกม

หรือเกมการเล่นที่เป็นสาระท่องถิ่นจังหวัดตาก โดยมีดีเอกลักษณ์ และความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก

3.6 กิจกรรมเกมการศึกษา หมายถึง กิจกรรมการเล่นที่มีกระบวนการในการเล่นตามชนิดของเกมประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน

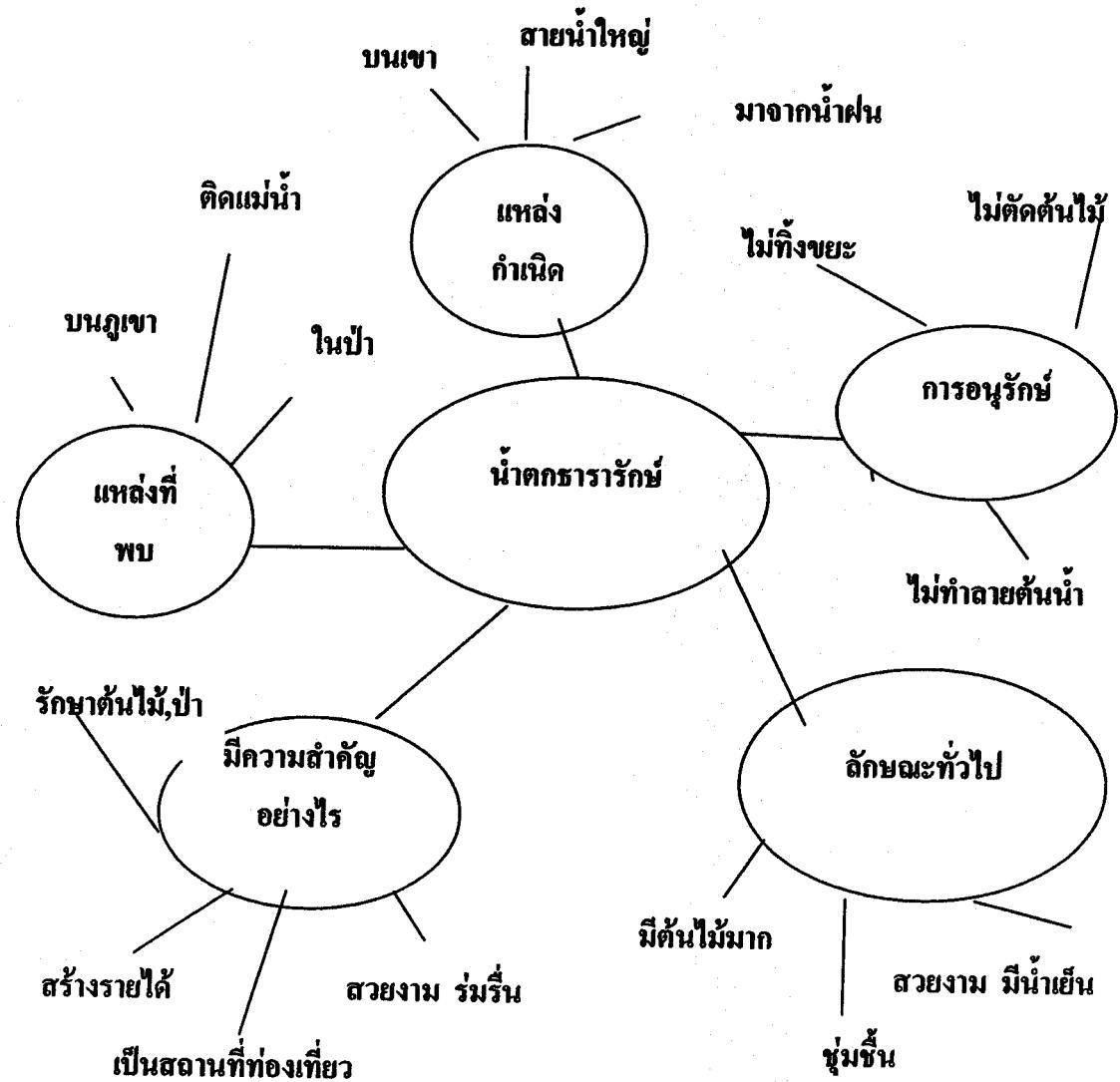
4. การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็ก โดยใช้สาระท่องถิ่นจังหวัดตาก เป็นกระบวนการสังเกตบันทึกพฤติกรรม และรวมรวมผลงานและพฤติกรรมที่แสดงออกขณะร่วมกิจกรรมที่ใช้สาระท่องถิ่นจังหวัดตาก และการมีเจตคติที่ดีต่อท่องถิ่นจังหวัดตากของเด็ก เพื่อหาแนวทางที่จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก การประเมินพัฒนาการเป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการ จัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก

ภาคผนวก ค

แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อําเภอแม่สอด จังหวัดตาก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หัวเรียน น้ำตกหารรักษ์

สิ่งที่เด็กรู้แล้ว	สิ่งที่เด็กต้องการรู้เพิ่ม	สิ่งที่เด็กควรรู้
1. น้ำตกอยู่ในป่า 2. น้ำที่ตกลงมานมีความเย็น มากกว่าปกติ	1. น้ำตกส่วนมากอยู่บนเนินเขาสูง 2. บริเวณน้ำตกมีทิวทัศน์ สวยงาม	1. การอนุรักษ์น้ำตกคือต้อง ^{ไม่ตัดต้นไม้ ทำลายป่า} 2. ไม่ทำลายต้นน้ำ ล้ำาระ

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อำเภอเมืองส่อง จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หน่วย น้ำตกธารรักษ์ แยกเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ตามกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

1. เคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวย”
2. การเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่ ตามข้อตกลง
3. การตอบเมื่อเข้าจังหวะชา - เร็ว และเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะ ชา - เร็ว
4. การเคลื่อนไหวสร้างสรรค์ประกอบอุปกรณ์ ริบบิน
5. การทำท่าทางเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก

กิจกรรมสร้างสรรค์

1. การปั้นดินน้ำมัน
2. วาดภาพระบายสี
3. การพับกระดาษ
4. การพับสี การหยดสี การเป่าสี การสลัดสี การรูดสี
5. การพิมพ์ภาพด้วยนิ่วมือ
6. การนิ่ก ตัด ปะ เป็นภาพ

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

1. มุนบล๊อก
2. มุนบ้าน
3. มุนหนังสือ
4. มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์
5. มุนธรรมชาติ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

1. แหล่งที่พบร้านน้ำตกธารรักษ์
2. แหล่งกำเนิดน้ำตกธารรักษ์
3. ลักษณะหัวใจของน้ำตกธารรักษ์
4. ความสำคัญและประโยชน์น้ำตกธารรักษ์
5. การอนุรักษ์ และการคุ้มครองน้ำตก และภูมิทัศน์รอบ ๆ น้ำตก

กิจกรรมกลางแจ้ง

1. เกม สัตว์น้ำบนพื้นทราย
2. การเล่นน้ำ เล่นทราย
3. เกมการแข่งเรือบก
4. การเด่นกับอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบอล
5. การเด่นเครื่องเล่นสนาน

กิจกรรมเกมการศึกษา

1. เกมภาพตัดต่อน้ำตกรารวบกษ
2. เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเด่นน้ำตก
3. เกมจับคู่ภาพเหมือนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก เช่น ก้อนหิน สายน้ำ ต้นไม้
4. เกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ
5. เกมเรียงลำดับภาพการเจริญเติบโตของต้นไม้

ฯลฯ

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
หน่วย น้ำตกหารารักษ์ วันที่ 1 วันที่เดือน..... พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ จุดประสงค์

1. ท่องคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวย” ได้
 2. เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายประกอบคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวย” ได้
- สาระการเรียนรู้**

1. สาระที่ควรรู้

คำคล้องจองน้ำตกแสนสวย

การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายประกอบคำคล้องจอง “น้ำตก
แสนสวย”

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และเคลื่อนไหวคลื่อนที่

การท่องคำคล้องจอง และการแสดงปฏิกริยาตอบคำคล้องจอง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวย” พร้อมแต่ละผู้สัมผัสส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
2. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ห้องเรียนประกอบคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวย” ตามจินตนาการ อ่ายอิสรร
3. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ เมื่อได้แล้วร่วมกันคิดทำท่าทางประกอบคำคล้องจอง
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาของคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวย”
5. ให้เด็กพักผ่อนและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

แผนภูมิคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวย”

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การท่องคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวยงาม”
2. การแตะสัมผัสส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ประกอบคำคล้องจอง “น้ำตกแสนสวยงาม”
3. การร่วมกันคิดเป็นกลุ่ม และเคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำคล้องจอง

ตามจินตนาการ

กิจกรรมสร้างสรรค์

ชุดประสังค์

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่ม และรองหัวหน้ากลุ่มได้
2. เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการอย่างอิสระและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพ拜师学艺 การพับกระดาษ การพับสี การหยดสี

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

2.2 การสื่อความหมายของมิติสามมิติด้วยภาพวาด ภาพถ่ายและรูปภาพ

2.3 การเรียนรู้ของภาพ ภาพถ่ายและรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงน้ำตก และสิ่งที่พบเห็นได้ในบริเวณรอบ ๆ น้ำตก พร้อมรูปภาพประกอบ
2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
3. ส่งตัวแทนออกไปรับอุปกรณ์การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสมาชิกในกลุ่ม
4. ก่อนทำกิจกรรม ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสนทนา ปรึกษากัน ก่อนว่าจะเริ่มทำกิจกรรมใดก่อน โดยแบ่งงานกันทำและลงมือทำโดยให้สมาชิกในทุกคนช่วยกันทำงานสำเร็จ
5. เมื่อทำกิจกรรมที่ 1 เสร็จแล้ว ให้เด็กทำกิจกรรมอื่น ซึ่งเด็กและครูร่วมกันเตรียมไว้ คือ การวาดภาพ拜师学艺 การพับกระดาษ การพับสี การหยดสี เด็กทุกคนควรทำอย่างน้อย 2 กิจกรรม
6. นำผลงานออกโชว์บนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้ ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุ อุปกรณ์เข้าที่
7. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน เพื่อนและครูร่วมสนทนาซักถาม ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. โปสเตอร์รูปภาพสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ในท้องถิ่น
2. วัสดุอุปกรณ์สำหรับ การปั้นดินน้ำมัน, การวาดภาพนายสี, การพับกระดาษ,
การพับสี และการหดสี

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์และส่งผลงานตามกำหนด การนำเสนอผลงานของ
กลุ่ม การแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามนุน)

บุคคลประสงค์

1. เล่นตามนุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และสนุกสนานเพลิดเพลิน
3. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียนดังนี้ นุนบล็อก นุนบ้าน นุนหนังสือ นุนวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ
2. เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามนุนภายในห้อง โดยให้สามารถในกลุ่มนั้น คิดวางแผนในการเล่นร่วมกันตามความคิดเริ่มสร้างสรรค์อย่างอิสระ
3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามนุนและหมุนเวียนเล่นตามนุนจนครบทุกนุน โดยนิ้วหัวนิ้วและรองหัวนิ้วกลุ่มช่วยกันดูแล พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่นเก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนากันการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจาก การเล่นที่ผ่านมา สืบไปกับการจัดกิจกรรม
 - นุนภายในห้องเรียนซึ่งนำวัสดุในห้องถินมาจัดเป็นนุน ดังนี้
 1. นุนบล็อกที่ทำจากไม้ไผ่ในห้องถิน
 2. นุนบ้าน โดยนำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง เตาถัง ชาม แก้วน้ำ ครก ฯลฯ
 3. นุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่พับเห็นในห้องถินจังหวัดตาก
 - 4. นุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์มีกระบวนการฯลฯ

5. บุมร้านค้า มีตุ๊กตาหุ่นจำลองสัตว์น้ำที่พับเห็นได้ในห้องถิน พร้อมอุปกรณ์การค้าขาย

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นร่วมกับผู้อื่นแล้วเก็บของเข้าที่เดิมและเล่นอย่างสร้างสรรค์โดยใช้วัสดุในห้องถิน
2. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี การรอดอย และการช่วยเหลือกัน
3. การช่วยเหลือแบ่งปันแลกเปลี่ยนของเล่นกัน

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ชุดประสบค์

1. เด็กตอบได้ว่าจะพนเห็นน้ำตกรารักษ์ได้ที่ไหนได้
2. ร่วมสนทน แสดงความคิดเห็นและตอบคำถามเรื่องเกี่ยวกับแหล่งที่พนเห็นน้ำตกรารักษ์ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
แหล่งที่พนน้ำตกรารักษ์
2. ประสบการณ์สำคัญ

การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

การฟังเรื่องเกี่ยวกับแหล่งที่เราจะพนเห็นน้ำตก

การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อการอ่านภาพ
หรือสัญลักษณ์จากหนังสือภาพประกอบที่มุนหนังสือ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กเล่นปริศนาคำทำทายเกี่ยวกับน้ำตก
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงแหล่งที่เราจะพนน้ำตกรารักษ์ พร้อมดูภาพน้ำตก
ประกอบ
3. เด็กและครูร่วมกันสรุประเรื่องราวดเกี่ยวกับน้ำตก โดยตั้งคำถามปลายเปิด ดังนี้
 - น้ำตกเกิดขึ้นได้อย่างไรและเราจะพนเห็นน้ำตกได้บริเวณใด
 - ตามเด็ก ๆ ว่าไครเคยไปเที่ยวน้ำตกรารักษ์หรือน้ำตกอื่น ๆ และถ้าเด็ก ๆ
ได้มีโอกาสไปเที่ยวน้ำตกต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง
 - ถ้าเด็ก ๆ ได้ไปเที่ยวน้ำตกต้องปฏิบัติตนในการเดินทางไป – กลับอย่างไร
 - ตามเด็ก ๆ ว่า คุณพ่อ คุณแม่เคยพาเด็ก ๆ ไปเที่ยวน้ำตกรารักษ์หรือไม่ ถ้า
เคยไปให้เด็กเล่าให้เพื่อน ๆ พิง
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับมารยาทในการพูดและการฟังที่ดี เช่น ถ้า
ต้องการถามหรือแสดงความคิดเห็นต้องยกมือเพื่อขออนุญาต
ต้องประกอบการเข้ากิจกรรม
 1. ปริศนาคำทำทาย เรื่อง น้ำตก
 2. รูปภาพน้ำตกรารักษ์

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การตอบคำถามและการร่วมกิจกรรมแสดงความคิดเห็น
2. การมีน้ำยາทในการฟัง การตอบ – การถาม

กิจกรรมกลางแจ้ง¹ ชุดประสังค์

1. ส่งเสริมทักษะเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านร่างกายให้แข็งแรง
2. ส่งเสริมการแสดงออกอย่างอิสระ
3. ส่งเสริมความเป็นผู้นำผู้ตัดสินใจ
4. ส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกณ สัตว์น้ำ บนพื้นทราย

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
การเล่นเป็นรายบุคคลและการเล่นเป็นรายกลุ่ม
การแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สถานที่ได้รับเชาของด้านไม้เพื่อเตรียมความพร้อม
2. เด็กแต่ละคนทดลองวิเคราะห์สัตว์น้ำที่คนรู้จักบนพื้นทรายที่จัดเตรียมไว้
3. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ครูแนะนำการเล่นเกณ สัตว์น้ำบนพื้นทราย โดยให้สมาชิกทุกคนช่วยกันคิดและแบ่งงานกันทำ โดยให้การวิเคราะห์ปูนพื้นทรายเสริมเรื่องที่สูด เมื่อได้ยินสัญญาณให้เริ่มเล่นเกณ เมื่อกลุ่มใหญ่เสร็จก่อนให้กลับมาเข้าแถวอย่างเดิม กลุ่มใหญ่ เสร็จก่อนจะได้รับคำชมและปรบมือให้ เด็กและครูร่วมกันสนับสนุนการเล่นเกณร่วมกัน
4. เด็กทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้องเรียน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกณ สัตว์น้ำ บนพื้นทราย

แหล่งเรียนรู้

สถานที่

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. ทักษะทางด้านร่างกาย ความแข็งแรง คล่องแคล่ว
2. การแสดงออกอย่างอิสระ ความเป็นผู้นำ ผู้ตัดสินใจ
3. การสนับสนุนเพื่อน และครู การคิดแก้ปัญหา

กิจกรรมเกมการศึกษา

ชุดประสบการณ์

1. เด็กเล่นเกมภาพตัดต่อรูปภาพน้ำตกธารารักษ์ได้
2. เด็กเล่นเกมค่วยความมั่นใจในตนเอง
3. เด็กสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนได้
4. เล่นแล้วเก็บของเข้าที่ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
ภาพตัดต่อ น้ำตกธารารักษ์
2. ประสบการณ์สำคัญ
 1. การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
 2. การต่อเข้าด้วยกัน การแยกออก การบรรจุ และการเทอออก

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนากี่วักกับภาพน้ำตกธารารักษ์
2. นำภาพตัดต่อน้ำตกธารารักษ์มาสาธิตให้เด็กดู
3. ให้เด็กเล่นเกมภาพตัดต่อน้ำตกธารารักษ์ และให้เด็กช่วยเหลือแนะนำเพื่อนที่ต่อภาพไม่ได้
4. ให้เด็กนำเกมการศึกษาที่เคยเล่นมาแล้วมาเล่นได้
5. เด็กทุกคนช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเด็กเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. ภาพตัดต่อน้ำตกธารารักษ์
2. ภาพตัดต่อที่เคยเล่นมาแล้ว

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การสนทนา และกล้าแสดงออก มั่นใจในตนเอง
2. มีความสนใจในการเล่นเกม
3. ความเอื้อเฟื้อต่อเพื่อน

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐนวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
หน่วย น้ำตกหารรักษ์ วันที่ 2 วันที่เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ ภาคประสงค์

1. เคลื่อนไหวร่างกายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง และการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ได้
2. เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ และปฏิบัติตามข้อตกลงได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การเคลื่อนไหวร่างกายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งและการเคลื่อนไหวอยู่กับที่
การเคลื่อนไหวตามข้อตกลง

2. ประสบการณ์สำคัญ

1. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ และการเคลื่อนไหวอยู่กับที่
2. การอธิบายในเรื่องทิศทางการเคลื่อนที่ของคนและสิ่งต่าง ๆ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับสัญญาณ และการทำทำงานประกอบ
จังหวะ ตามคำบรรยายของครู
2. เมื่อได้ยินสัญญาณเคาะจังหวะช้า ๆ หมายถึง ให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามปกติ
ด้วยทำทางที่เด็กคิดขึ้นเองอย่างอิสระ
3. เมื่อได้ยินสัญญาณเคาะจังหวะรัวเร็ว หมายถึง ให้เด็กเคลื่อนไหวจากที่หนึ่งไปยัง
อีกที่หนึ่งอย่างรวดเร็วโดยไม่ชนกันเพื่อน
4. เมื่อได้ยินสัญญาณเคาะจังหวะ 1 ครั้ง หมายถึง ให้เด็กหยุดนิ่งอยู่กับที่
5. ให้เด็กแสดงทำทางประกอบจังหวะ ตามคำบรรยายของครูทั้งรายบุคคลและเป็น
กลุ่ม และปฏิบัติตามข้อตกลง
6. ให้เด็กปฏิบัติตามข้อ 2 – 5 อีกตามความต้องการ เมื่อหมดเวลาให้เด็กผ่อนคลาย
กล้ามเนื้อ และพักผ่อน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวตามข้อตกลง
2. การแสดงท่าทางตามจินตนาการ
3. การปฏิบัติตามข้อตกลง

กิจกรรมสร้างสรรค์

ชุดประสังค์

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่ม และรองหัวหน้ากลุ่มได้
2. เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการอย่างอิสระและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การวาดภาพระบายสี ปั้นดินน้ำมัน การพับสี การพิมพ์ภาพด้วยนิ่วเมื่อการนีกตัดปะ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์
- 2.2 การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยภาพวาด ภาพถ่ายและรูปภาพ
- 2.3 การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่ายและรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงน้ำตก และสภาพแวดล้อมบริเวณน้ำตก พร้อมมีรูปภาพประกอบ
2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสามารถให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
3. ส่งตัวแทนออกไปรับอุปกรณ์การทำกิจกรรมสร้างสรรค์แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสามารถในกลุ่ม
4. ก่อนทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้สามารถในกลุ่มร่วมสนทนากัน ปรึกษากัน ก่อนว่าจะเริ่มทำอะไรก่อน โดยแบ่งงานกันทำและลงมือทำโดยให้สามารถในทุกคนช่วยกันจนสำเร็จ
5. เมื่อเสร็จกิจกรรมที่ 1 แล้ว ให้เด็กทำกิจกรรมอื่น ซึ่งเด็กและครูร่วมกันเตรียมไว้คือ การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพระบายสี การพับกระดาษ การพับสี การหยดสี เด็กทุกคนควรทำอย่างน้อย 2 กิจกรรม
6. นำผลงานออกโชว์บนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้ ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่
7. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน เพื่อนและครูร่วมสนทนาซักถาม ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. โปสเตอร์รูปภาพสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ ที่พนักงานได้ในท้องถิ่น
2. วัสดุอุปกรณ์สำหรับ การวัดภาระน้ำยาสี, การปั๊บดินน้ำมัน การพับสี, การพิมพ์ภาพคึ่งน้ำมือ, การฉีก ตัด ปะ เป็นภาพ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี
2. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
3. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์และส่งผลงานตามกำหนด
4. การนำเสนอผลงานของกลุ่ม
5. การแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

อุดประสาท

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และสนุกสนานเพลิดเพลิน
3. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียนดังนี้ มุนบล็อก มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม

2.2 การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ
2. เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้สมาชิกในกลุ่มสนับสนุน คิดวางแผนในการเล่นร่วมกันตามความคิดสร้างสรรค์ของอิสระ
3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุนและหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน โดยมีหัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่มช่วยกันคุ้มครอง พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่นเก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
4. เด็กและครูร่วมกันสนับสนุนเกี่ยวกับการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียนซึ่งนำวัสดุในห้องถังมาจัดเป็นมุน ดังนี้

1. มุนบล็อกที่ทำจากไม้ไผ่ในห้องถัง
2. มุนบ้านโดยนำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง เตาถัง ชาม แก้วน้ำ ครก ฯลฯ
3. มุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่พบเห็นในห้องถัง
4. มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์มีกระเบื้องและตัวหุ่นจำลองสัตว์น้ำที่พับเห็นได้ในห้องถังและวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น ต้นไม้ ต้นหญ้า ฯลฯ

5. บุนร้านค้า มีศักดิ์ตามที่มีอยู่แล้วของสัตว์น้ำที่พับเห็นได้ในห้องถิน พร้อมอุปกรณ์
การค้าขาย

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเด่นร่วมกับผู้อื่นแล้วเก็บของเข้าที่เดิมและเล่นอย่างสร้างสรรค์โดยใช้วัสดุในห้องถิน
2. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี การรอคอย และการช่วยเหลือกัน
3. การช่วยเหลือแบ่งปันแลกเปลี่ยนของเด่นกัน

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ดูดประสบการณ์

1. บอกสภาพแวดล้อมบริเวณที่มีน้ำตกได้
2. บอกได้ແຫ່ງດຳເນີນນ້ຳຕົກທາຣັກຍໍໄດ້
3. ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูด การฟัง และยอมรับฟังความคิดเห็นของ

ผู้อื่น

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
ແຫ່ງດຳເນີນນ້ຳຕົກທາຣັກຍໍ
2. **ประสบการณ์สำคัญ**

การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูดและการรับรู้ความรู้สึกผ่านสื่อ

การมีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็น

ของผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง “ขุนทรัพย์ของเรารา” พร้อมกับให้เด็กและครูร่วมกันจัดกระบวนการตามเนื้อหาในนิทาน
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนากึ่งสภาพแวดล้อม บริเวณหรือพื้นที่ที่จะมีน้ำตกเกิดขึ้นได้ โดยมีรูปภาพน้ำตกທາຣັກຍໍประกอบการสนทนา
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนากึ่งແຫ່ງດຳເນີນของน้ำตกທາຣັກຍໍ และสภาพแวดล้อมรอบ ๆ น้ำตกທາຣັກຍໍ โดยมีรูปภาพน้ำตกທາຣັກຍໍประกอบการสนทนา
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนากึ่งเรื่องบรรยากาศในบริเวณน้ำตก เช่น เมื่อเด็ก ๆ เข้าไปอยู่ในบริเวณน้ำตกแล้วมีความรู้สึกอย่างไร
5. ให้เด็กที่เคยไปเที่ยวที่น้ำตกທາຣັກຍໍเล่าบรรยากาศรอบ ๆ น้ำตกให้เพื่อนฟังเพื่อร่วมซักถาม
6. และร่วมกันสนทนากึ่งมารยาทในการพูด การฟัง และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. นิทานเรื่อง “ขุนทรัพย์ของเรารา”
2. รูปภาพน้ำตกทั่ว ๆ ไป และรูปภาพน้ำตกທາຣັກຍໍ และรูปภาพบริเวณที่ตั้งของน้ำตก

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนา การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
2. นารยาทในการฟัง การพูด และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมกลางแจ้ง

จุดประสงค์

1. พัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรงและรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นได้
2. เด็กรู้จักถูกต้องความเครียด และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ได้
3. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และทำงานเป็นกลุ่ม สามารถเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
การเล่นน้ำ เล่นทราย
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
การเล่นนอกห้องเรียน การเล่นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สถานที่มีร่มไม้ เพื่อเตรียมความพร้อมและไม่รบกวนห้องเรียนอื่น
2. แนะนำการเล่นบ่อทราย เล่นน้ำ โดยครูเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ไว้ให้
3. เด็กแบ่งกลุ่มกันตามความสมัครใจ และให้สนทนาร่วมกัน วางแผนการเล่นน้ำ เล่นทราย ร่วมกันหรือแบ่งหน้าที่กันทำ ช่วยเหลือกัน
4. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่น เช่น เล่นทรายไม่นำทรายมาข้างปากน้ำเพื่อน ตักน้ำอย่างให้หักเหลาหัก เด็กต้องระวังอย่าให้ตนเองและผู้อื่นได้รับอันตราย ฯลฯ และการเล่นต้องผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน ไม่จองไว้เล่นคนเดียวหรือกลุ่มเดียว
5. ให้เด็กเล่นบ่อทราย เล่นน้ำ โดยให้สร้างเป็นน้ำตกจำลอง ให้เด็กนำอุปกรณ์มา เสริมได้ และให้ทุกคนปฏิบัติตามข้อตกลงที่สร้างขึ้นร่วมกัน
6. เมื่อหมดเวลาให้เด็กเก็บของเข้าที่และทำความสะอาดสถานที่และร่างกาย
7. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นที่ผ่านมา และปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา เพื่อเตรียมพร้อมในการเล่นครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

บ่อทราย น้ำ พร้อมอุปกรณ์ประกอบการเล่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

ตัวเกณฑ์คุณภาพของเด็ก ดังนี้

1. การใช้กล้ามเนื้อมือได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว และความคิดสร้างสรรค์ในการเล่น
2. การเล่นร่วมกับผู้อื่นและการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี
3. การป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่นในขณะเล่น

กิจกรรมเกณการศึกษา

ชุดประสบค์

1. เด็กเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์ได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจ
3. มีความสนุกสนานในการเล่น
4. สามารถช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเล่นน้ำตก

2. ประสบการณ์สำคัญ

การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมที่ต่าง ๆ กัน

การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การแก้ปัญหาในการเล่น

การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความลับพันธุ์ของสิ่งต่าง ๆ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสนทนารถีกการเรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่ควรเกิดขึ้นก่อนหลัง
2. สาธิตการเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเล่นน้ำตก
3. เด็กเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเล่นน้ำตกและให้เด็กช่วยเหลือแนะนำเพื่อน ๆ
4. เด็กเล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเล่นน้ำตก

การวัดผลและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การกล้าแสดงออกเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตนเอง
2. มีความสนุกสนานในการเล่น
3. ความเอื้อเพื่อ ช่วยเหลือเพื่อน
4. การเก็บของเข้าที่

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ขั้nonบุน铝ปีที่ 2
 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย ผู้จัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาค เขต 2
 หน่วย น้ำตกราครักษ์ วันที่ 3 วันที่เดือน..... พ.ศ. 25..... สถานที่

**กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
ดุคประสงค์**

1. ตอบมือเข้าจังหวะซ้ำ - เร็ว เลียนเสียงน้ำตกได้
2. เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายประกอบจังหวะซ้ำ เร็ว ได้
สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

- 1.1 การตอบมือเข้าจังหวะซ้ำ - เร็วเลียนเสียงน้ำตก
- 1.2 เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายประกอบจังหวะซ้ำ - เร็วเลียนเสียงน้ำตก

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่

การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ

การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำโดยสัญญาณ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันพิงเพลง “เสียงจังหวะซ้ำ - เร็ว”
2. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง พร้อมตอบมือเข้ากับจังหวะเพลงซ้ำ - เร็ว
3. เด็กเคลื่อนไหวร่างกาย ขึ้น - ลง ซ้ำ - เร็ว
4. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงเสียงจังหวะซ้ำ - เร็ว ตามจินตนาการ สมมติให้ตนเองเป็นน้ำตกไหล沙 - เร็ว
5. เด็กตอบมือและเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะซ้ำ - เร็ว ประกอบเพลง “เสียง
จังหวะซ้ำ - เร็ว”
6. ให้เด็กฟ่อนคลายกล้ามเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

แผนภูมิเพลงเสียงจังหวะ ซ้ำ - เร็ว, เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดผลและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก คั้นนี้

1. การตอบมือเข้าจังหวะรำ – เร็วตามเสียงเพลง และการร้องเพลง “เสียงจังหวะรำ – เร็ว”
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะรำ – เร็ว และประกอบเสียงเพลง

กิจกรรมสร้างสรรค์

ชุดประสังค์

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่ม และรองหัวหน้ากลุ่มได้
2. เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการอย่างอิสระและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การพิมพ์ภาพ การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพ拜师学艺 สี การเป่าสี การสลัดสี การหยดสี

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การพิมพ์ภาพและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์
- 2.2 การสื่อความหมายของมิติสามมิติผ่านด้วยภาพวาด ภาพถ่ายและรูปภาพ
- 2.3 การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่ายและรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงน้ำตก และสภาพแวดล้อมบริเวณน้ำตก พร้อมมีรูปภาพประกอบ
2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสมัครใจ ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
3. ส่งตัวแทนออกไปรับอุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรมสร้างสรรค์ แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสมาชิกในกลุ่ม
4. ก่อนร่วมกันทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสนทนากัน ปรึกษากัน แบ่งงานกันทำ ก่อนและลงมือทำกิจกรรม โดยให้สมาชิกในทุกคนช่วยกันจนสำเร็จ
5. เมื่อเสร็จกิจกรรมที่ 1 แล้ว ให้เด็กทำกิจกรรมอื่น ซึ่งเด็กและครูร่วมกันเตรียมไว้ กือ การพิมพ์ภาพ การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพ拜师学艺 สี การเป่าสี การหยดสี อย่างน้อย 2 กิจกรรม
6. นำผลงานออกโชว์บนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้ ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุ อุปกรณ์เข้าที่
7. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน เพื่อนและครูร่วมสนทนาซักถาม ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. ไปสเตอร์รูปภาพตัวน้ำหนอนคิตตี้ ๆ ที่พับเห็นได้ในห้องถิน
2. วัสดุอุปกรณ์ การพิมพ์ภาพ การปั้นดินน้ำมัน, การวาดภาพบายศิลป์, การเป่าสี,

การหยดสี

การวัดและประเมินพัฒนาการ

ผังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์และ การนำเสนอผลงาน และการรับฟังความคิดเห็น

ผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามนุ่ม)

จุดประสงค์

1. เล่นตามนุ่มต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และสนุกสนานเพลิดเพลิน
3. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุ่งต่าง ๆ ในห้องเรียนดังนี้ มุมบล็อก มุมบ้าน มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ
2. เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุ่งหมายในห้อง โดยให้สามารถในกลุ่มสนทนา คิดวางแผน ในการเล่นร่วมกันตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างอิสระ
3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุ่งและหมุนเวียนเล่นตามมุมจนครบทุกมุม โดยมีหัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่มช่วยกันดูแล พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่นเก็บอุปกรณ์ของเล่น เข้าที่ให้เรียบร้อย
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุมภายในห้องเรียนซึ่งนำวัสดุในท้องถิ่นมาจัดเป็นมุ่ง ดังนี้

1. มุมบล็อกที่ทำจากไม้ไฝในท้องถิ่น
2. มุมบ้านโดยนำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง เตาถัง ฯลฯ
3. มุมหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่พับเห็นในท้องถิ่น

จังหวัดตาก

4. มุมวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์มีกระบวนการรายและตัวหุ่นจำลองสัตว์น้ำที่พับเห็นได้ในท้องถิ่นและวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น ต้นไม้ ต้นหญ้า ฯลฯ

5. บุนร้านค้า มีศักดิ์ทางที่น่าทึ่ง สำหรับสัตว์น้ำที่พับเห็นได้ในท้องถิ่น พร้อมอุปกรณ์การค้าขาย

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นร่วมกับผู้อื่นแล้วเก็บของเข้าที่เดิม
2. เล่นอย่างสร้างสรรค์โดยใช้วัสดุในท้องถิ่น
3. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี การรอคอย และการช่วยเหลือกัน
4. การช่วยเหลือแบ่งปันแลกเปลี่ยนของเล่นกัน

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ฉบับประสังค์

1. สามารถบอกลักษณะที่ว่าไปของน้ำตกราชารักษ์ได้
 2. มีความสามารถรับรู้ โดยใช้ประสาทสัมผัสได้
 3. สามารถแสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์เดิมที่พบเห็นน้ำตก ด้านไม้ ภูเขา ดินหิน
 4. สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้

สาระการเรียนรู้

๑. สาระที่ควรรู้
ลักษณะทั่วไปของน้ำตกชารารักษ์
 ๒. ประสบการณ์สำคัญ
 - ๒.๑ การแสวงความรู้สึกด้วยคำพูด และการรับรู้ความรู้สึกผ่านสื่อ
 - ๒.๒ การสืบค้นข้อมูล

วิธีดำเนินกิจกรรม

- ให้เด็กท่องคำคล้องจอง “น้ำตกสวยงาม”
 - เด็กและครูร่วมกันสนับสนุนถึงการเดินทางเข้าไปเที่ยวที่น้ำตกธารรักษ์และน้ำตกแหล่งอื่น ๆ โดยมีรูปภาพน้ำตกประกอบการสนับสนุน
 - ให้เด็กเล่าเรื่องการเดินทางจากประสบการณ์เดิมที่เคยไปเที่ยวน้ำตกกับคุณพ่อคุณแม่ให้เพื่อนฟังเกี่ยวกับสิ่งที่พบเห็นที่น้ำตก เช่น สายน้ำ ต้นไม้ ภูเขา ดิน หิน ฯลฯ และมีความรู้สึกอย่างไร เมื่ออยู่ในบริเวณน้ำตก หรือลงเล่นน้ำที่น้ำตก ฯลฯ
 - สำหรับเด็กที่ไม่เคยไปเที่ยวน้ำตกของจริง ก็ถ้ามีความรู้สึกที่เข้าไปในบริเวณน้ำตกจำลองภายในโรงเรียน และถ้ามีความรู้สึกเมื่ออยู่ใกล้ ๆ สายน้ำ
 - เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงการเดินทางเข้าไปที่น้ำตกธารรักษ์หรือน้ำตกที่เด็กเคยไป หรือน้ำตกทั่ว ๆ ไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

รูปภาพน้ำตก และคำคําถือของ “น้ำตกสวยงาม” น้ำตกจำลองภายในโรงเรียน การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การบอกรักษามะทั่วไปของน้ำตกร การร่วมสนับสนุน และแสดงความคิดเห็น
 2. การเล่าเรื่องจากประสบการณ์เดิม
 3. การใช้ภาษาในการสื่อสาร

กิจกรรมกล่องแจ้ง

จุดประสงค์

1. ส่งเสริมการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. ส่งเสริมการกล้าแสดงออก
3. ส่งเสริมความสามัคคี และการปฏิบัติตามกติกาข้อตกลงในการเล่น
4. เด็กมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
เกม การแข่งเรื่องบก
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การเล่นอิสระ
 - 2.2 การทำงานร่วมกับผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ให้เด็กลงมาพร้อมกันที่ได้รับไว้ ในสนาม และแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ
2. แนะนำการเล่นเกม การแข่งเรื่องบก พร้อมทั้งตั้งกติกาการเล่นร่วมกัน
3. ให้เด็กแต่ละกลุ่มร่วมกันสนทนากัน แล้ววางแผนในการเล่นเกม การแข่งเรื่องบก พร้อมทั้งปฏิบัติตามกติกา
4. สังเกตพฤติกรรมการเล่นเกมของเด็กในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเป็นผู้นำ ผู้ตาม การกล้าแสดงออก ความสามัคคี การปฏิบัติตามกติกา ฯลฯ
5. ให้เด็กผ่อนคลาย และร่วมกันสนทนาริบบิ้งการเล่นเกม การแข่งเรื่องบก พร้อมทั้งให้เด็กแสดงความคิดเห็นของตนเอง
6. เด็กทำความสะอาดร่างกาย เข้าห้องเรียน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

นกหวีด เกม แข่งเรื่องบก

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี
2. การกล้าแสดงออก
3. ความสามัคคี ปฏิบัติตามกติกา
4. ความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

กิจกรรมเกมการศึกษา

ดูคประสงค์

1. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตกได้
2. เด็กคิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอดได้
3. เด็กรู้จักสังเกต และช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้
4. เด็กมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกมจับคู่ภาพเหมือนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก เช่น ก้อนหิน สายน้ำ ต้นไม้

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเล่นรายบุคคล การเล่นรายกลุ่ม

การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสนับสนุนการจับคู่สิ่งที่เหมือนกันหรือภาพที่เหมือนกัน
2. สาธิตการเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก
3. ให้เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก และให้เด็กช่วยเหลือแนะนำเพื่อน ๆ ที่ไม่เข้าใจวิธีการเล่นเกม
4. ให้เด็กเล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เกมจับคู่ภาพเหมือนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณน้ำตก
2. เกมที่เคยเล่นมาแล้ว

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือน
2. การคิดหาเหตุผล และการเกิดความคิดรวบยอด
3. การสังเกต และช่วยเหลือแนะนำเพื่อน
4. ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐนวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดภาค ชั้นอนุบาลปีที่ 2
 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย ผู้สอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาค เขต 2
 หน่วย น้ำตกหารารักษ์ วันที่ 4 วันที่เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

**กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
จุดประสงค์**

1. เด็กเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ประกอบริบบินได้
2. การฝึกทำท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และปฏิบัติตามสัญญาณได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ประกอบริบบิน

การฝึกเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์

การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำเมื่อได้ยินสัญญาณ การเคลื่อนไหวเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แจกริบบินให้เด็กคนละ 1 เส้น เด็กเคลื่อนไหวพร้อมริบบิน ไปรอบ ๆ ห้องอย่างอิสระ
 2. ครูเปิดเพลงจากเทปคลาสสิก เด็กเคลื่อนไหวพร้อมริบบินประกอบเพลงอย่างสร้างสรรค์ตามจินตนาการทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อาจสมมติให้ตนอยู่ในน้ำหรือสายลม
 3. ให้เด็กเคลื่อนไหวพร้อมริบบินประกอบเพลงอย่างอิสระและเมื่อได้ยินสัญญาณให้หยุดทันที
 4. ให้เด็กผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำและผู้ตาม และเคลื่อนไหวเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มอย่างอิสระและสร้างสรรค์โดยใช้ริบบินเป็นส่วนประกอบในการเคลื่อนไหว
 5. ให้เด็กผ่อนคลายกล้ามเนื้อ และร่วมกันสนับสนุนถึงการเคลื่อนไหวที่ผ่านมา
- สื่อประกอบการจัดกิจกรรม**
- แบบบูรณา และริบบิน

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ริบบินประกอบ เคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนที่
2. การเคลื่อนไหวรายบุคคลและรายกลุ่ม การปฏิบัติตามสัญญาณ
3. การเป็นผู้นำและผู้ตาม และการร่วมสนทนากับผู้อื่น

กิจกรรมสร้างสรรค์

ดุคประษงค์

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่ม และรองหัวหน้ากลุ่มได้
2. เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการอย่างอิสระและแสดงความคิดเกี่ยวกับ

ผลงานได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**

การนึกตัดປະเป็นภาพ การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพระบายน้ำ การรูดสี การพับสี การเป่าสี

2. **ประสบการณ์สำคัญ**

2.1 การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

2.2 การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยภาพวาด ภาพถ่ายและรูปภาพ

2.3 การซื้อขาย ภาพถ่ายและรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงน้ำตก และสิ่งแวดล้อมบริเวณน้ำตก พร้อมมีรูปภาพประกอบ

2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและ

รองหัวหน้ากลุ่ม

3. ส่งตัวแทนออกไปรับคืนน้ำมันแล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสมาชิกในกลุ่ม

4. ก่อนทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสนทนากัน ปรึกษากันก่อนว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน โดยแบ่งงานกันทำและลงมือกิจกรรมโดยให้สมาชิกในทุกคนช่วยกันทำงานสำเร็จ

5. เมื่อทำกิจกรรมที่ 1 เสร็จแล้ว ให้เด็กทำกิจกรรมอื่น ซึ่งเด็กและครูร่วมกันเตรียมไว้ คือ การนึกตัดປະเป็นภาพ การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพระบายน้ำ การรูดสี การพับสี การเป่าสี เด็กทุกคนควรทำอย่างน้อย 2 กิจกรรม

6. นำผลงานออกโชว์บัน ให้ที่จัดเตรียมไว้ ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุ อุปกรณ์เข้าที่

7. ให้แต่ละกลุ่มน้ำเสนอผลงาน เพื่อนและครูร่วมสนทนาซักถาม ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. ไปสเตอร์รูปภาพสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ ที่พับเห็นได้ในห้องถิน
2. วัสดุอุปกรณ์สำหรับ การนิยัดดงเป็นภาพ, การปันดินน้ำมัน, การวาดภาพ ระบายสี, การรูดสี, การพับสี, การเป่าสี

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็น

ของผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

อุดประสงค์

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และสนุกสนานเพลิดเพลิน
3. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียนดังนี้ มุนบล็อก มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเล่นစิ่ง การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม

การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ

2. เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้สามารถในกลุ่มสนทนากิจกรรมแผนในการเล่นร่วมกันตามความคิดหรือเริ่มสร้างสรรค์อย่างอิสระ

3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุนและหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน โดยมีหัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่มช่วยกันคุ้มครองเด็ก พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่นเก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย

4. เด็กและครูร่วมกันสนทนากิจกรรมเด่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียนซึ่งน่าวスクในห้องถินมาจัดเป็นมุน ดังนี้

1. มุนบล็อกที่ทำจากไม้ไผ่ในห้องถิน

2. มุนบ้านโดยนำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง เตาถังขาม แก้วน้ำ ครก ฯลฯ

3. มุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่พบเห็นในห้องถิน

จังหวัดตาก

4. มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์มีกระบวนการและตัวหุ่นจำลองสัตว์น้ำที่พบเห็นได้ในห้องถินและวัดสุประกอบอื่น ๆ เช่น ต้นไม้ ต้นหญ้า ฯลฯ

5. นุนร้านค้า มีศักดิ์พาหุ่นจำลองสัตว์น้ำที่พับเห็นได้ในห้องถิน พร้อม
อุปกรณ์การค้าขาย
การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นร่วมกับผู้อื่นแล้วเก็บของเข้าที่เดิน
2. เล่นอย่างสร้างสรรค์โดยใช้วัสดุในห้องถิน
3. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี การรอคoyer และการช่วยเหลือกัน
4. การช่วยเหลือแบ่งปันและเปลี่ยนของเด่นกัน

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

จุดประสงค์

1. เด็กเล่าถึงลักษณะ ความสวยงามและประโยชน์ของน้ำตกราารักษ์ได้
2. เด็กเล่นบทบาทสมมติได้
3. ร่วมสนทนาร่วมตอบคำถามได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
ความสำคัญ และประโยชน์ของน้ำตกราารักษ์
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการแสดงบทบาทสมมติ
 - 2.2 การแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 - 2.3 การคาดคะเนสิ่งต่าง ๆ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กพิจารณาเรื่อง “น้อยไปเที่ยวน้ำตก” แล้วให้เด็กแสดงบทบาทสมมติตามคำบรรยาย
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนาร่วมเนื้อหาในเนื้อเรื่อง โดยครุตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็กคิดหาคำตอบ
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนาร่วมถึงลักษณะ ความสวยงามและประโยชน์ของน้ำตกราารักษ์และน้ำตกในแหล่งอื่น ๆ ให้เด็กร่วมแสดงความคิดเห็น โดยมีภาพน้ำตกประกอบ
4. ให้เด็กเล่าถึงประสบการณ์เดินที่เกบไปเที่ยวน้ำตกกับผู้ปกครองให้เพื่อน ๆ พิง
5. พาเด็กไปเที่ยวน้ำตกจำลองที่มีอยู่ภายในโรงเรียน
6. เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงลักษณะความสำคัญ ความสวยงามประโยชน์ของน้ำตกสืบประกอบการจัดกิจกรรม

1. คำบรรยายเรื่อง “น้อยไปเที่ยวน้ำตก”
2. รูปภาพน้ำตกราารักษ์ และน้ำตกจำลองภายในโรงเรียน

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับน้ำตก
2. การแสดงบทบาทสมมติ
3. การร่วมสนทนา ตอบคำถาม การกล้าแสดงออก

กิจกรรมกลางแจ้ง

จุดประสงค์

1. เด็กเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้
2. ส่งเสริมทักษะทางร่างกายให้แข็งแรงใช้ลูกนอลได้
3. ถ่ายความเครียดให้เด็กเต้นอย่างอิสระ และรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นได้
4. รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจกรรมประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การเล่นกับอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกนอล ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

การปฏิบัติตามสุขอนามัย การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สถานที่เลือกได้ร่มไม้ เพื่อเตรียมความพร้อม
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นกับอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกนอล การเต้นอย่างไรถึงจะปลอดภัยทั้งคนเองและผู้อื่น เปิดโอกาสให้เด็กซักถาม และตอบข้อสงสัย พร้อมทั้งตั้งคิตรการเล่นร่วมกัน
3. ครูสาธิตและแนะนำวิธีการเล่นลูกนอลอย่างถูกวิธีและปลอดภัยให้เด็กและให้เด็กทดลองเล่นบล็อก โดยปฏิบัติตามกติกาที่ร่วมกันตั้งขึ้น
4. ให้เด็กเล่นบล็อกโดยปฏิบัติตามกติกาที่ร่วมกันตั้งขึ้น
5. หมวดเวลาให้เด็กเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย
6. ให้เด็กฝึกคลาย ทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้อง

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

นกหวีด ลูกนอล

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำและผู้ตาม
2. ความสามารถในการเล่นลูกนอล ความคล่องแคล่ว ว่องไว
3. การเต้นอย่างอิสระ
4. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

กิจกรรมเกมการศึกษา

จุดประสงค์

1. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจได้
3. เด็กกล้าคิดกล้าตัดสินใจในการเล่นเกม
4. เด็กมีความสุขสนุกสนานในการเล่นเกมและช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
เกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ
2. ประสบการณ์สำคัญ

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการพัฒนาความคิดเห็นของผู้อื่น

การแก้ปัญหาในการเล่น

การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนับสนุนร่วมกันถึงการเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ โดยเปิดโอกาสให้เด็กซักถาม
2. สาธิตการเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำให้เด็กรู้ ให้เด็กทดลองเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ โดยครูให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. ให้เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ โดยเล่นเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเพื่อนที่เล่นได้แล้วอย่างน่าพอใจ
4. ให้เล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เมื่อหมดเวลาเด็กช่วยกันเก็บเกมต่าง ๆ และอุปกรณ์เข้าที่

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมกิจกรรมเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์น้ำ
2. การเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตัวเอง
3. การแก้ปัญหาด้วยกล้าคิดกล้าตัดสินใจ
4. การช่วยเหลือผู้อื่น

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ขั้นตอนบุคลปีที่ 2
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
หน่วย น้ำตกราษรักษ์ วันที่ 5 วันที่เดือน..... พ.ศ. 25..... ปีค่าหักที่.....

**กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
จุดประสงค์**

1. ทำท่าทางเลียนแบบได้ และการปฏิบัติตามคำสั่งและข้อตกลงได้
2. การใช้จินตนาการอย่างสร้างสรรค์ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การทำท่าทางเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่บริเวณน้ำตก
การเคลื่อนไหวตามคำสั่งและข้อตกลง

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนที่
- 2.2 การเด่นเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสนับสนุนร่วมกันสนับสนุนให้ภัยกับลักษณะของสิ่งต่าง ๆ เช่น ต้นไม้ สายน้ำ ก้อนหิน ดิน ต้นหญ้า ฯลฯ
2. ให้เด็กทุกคนทดลองทำท่าทางเลียนแบบสิ่งที่ตนเองต้องการตามจินตนาการ และเปลี่ยนทำท่าเลียนแบบหลาย ๆ สิ่งตามต้องการ โดยให้ทำอยู่กับที่
3. ให้เด็กทุกคนเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวที่พร้อมกับทำท่าทางเลียนแบบสิ่งที่อยู่ในบริเวณน้ำตก เช่น ต้นไม้ สายน้ำ ก้อนหิน ปลา ฯลฯ ซึ่งเด็กสามารถทำท่าเลียนแบบได้มากกว่า 1 อย่าง โดยฟังคำสั่งให้เปลี่ยนพร้อม ๆ กัน
4. ให้เด็กทำท่าทางเลียนแบบทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม และปฏิบัติตามข้อตกลง
5. เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงการเลียนแบบท่าทางต่าง ๆ รวมทั้งการเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวที่ทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม แล้วให้เด็กผ่อนคลายกล้ามเนื้อ สื่อประgonการจัดกิจกรรม

เครื่องเคารพจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ดังนี้

1. การทำท่าทางเดินแบบ
2. การปฏิบัติตามคำสั่งและข้อตกลง
3. การใช้จินตนาการอย่างสร้างสรรค์

กิจกรรมสร้างสรรค์

ดุคประสงค์

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่ม และรองหัวหน้ากลุ่มได้
2. เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการอย่างอิสระและแสดงความคิดเห็นกับ

ผลงานได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การปั้นดินน้ำมัน การพับสี การรูดสี การหยดสี การวาดภาพอิสระ

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

2.2 การสื่อความหมายของมิติสามมิติด้วยภาพวาด ภาพถ่ายและรูปภาพ

2.3 การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่ายและรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงสภาพแวดล้อมที่พบเห็นได้ตามแหล่งน้ำตกในท้องถิ่นมีรูปภาพประกอบ
2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสมัครใจ ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
3. ส่งตัวแทนออกไปรับอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสามารถในกลุ่ม
4. ก่อนทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสนทนา ปรึกษากัน วางแผนร่วมกันก่อนว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน โดยแบ่งงานกันทำโดยให้สมาชิกในทุกคนช่วยกันทำงานสำคัญ
5. เมื่อทำกิจกรรมที่ 1 เสร็จแล้ว ให้เด็กทำกิจกรรมอื่น ซึ่งเด็กและครูร่วมกันเตรียมไว้ คือ การปั้นดินน้ำมัน พับสี เป๊ปสี หยดสี การวาดภาพอิสระ เด็กทุกคนการทำอย่างน้อย 2 กิจกรรม
6. นำผลงานออกโชว์บนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้ ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่
7. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน เพื่อนและครูร่วมสนทนาซักถาม ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. โปสเตอร์รูปภาพน้ำตกพร้อมสภาพแวดล้อม ที่พับเห็นได้ในห้องถิน
2. วัสดุอุปกรณ์สำหรับ การบันดินน้ำมัน พับสี เป้าสี หยดน้ำ การวางแผนพิธี

การวัดและประเมินผลนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์และส่งผลงานตามกำหนด การนำเสนอผลงานของกลุ่ม การแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

จุดประสงค์

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และสนุกสนานเพลิดเพลิน
3. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียนดังนี้ มุนบล็อก มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ
2. เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้สามารถในกลุ่มสนทนา คิดวางแผนในการเล่นร่วมกันตามความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ
3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุนและหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน โดยนิ้วหน้าและรองนิ้วหน้ากุ่มช่วยกันดูแล พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่นเก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนากียงกับการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อคิดและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียนซึ่งนำวัสดุในห้องถินมาจัดเป็นมุน ดังนี้

1. มุนบล็อกที่ทำจากไม้ไผ่ในห้องถิน
2. มุนบ้านโดยนำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปืนดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง เตาถัง แก้วน้ำ ครก ฯลฯ
3. มุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่พับเห็นในห้องถินจังหวัดตาก
4. มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์นีกระยะและตัวหุ่นจำลองวัสดุที่ใช้ทำและตกแต่งน้ำตกที่พับเห็นได้ในห้องถินและวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น ต้นไม้ ต้นหญ้า ฯลฯ

6. นุมร้านค้า มีตุ๊กตาหุ่นจำลองสัตว์น้ำที่พับเห็นได้ในห้องถินพร้อมอุปกรณ์

การค้าขาย

การวัดและประเมินผลนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นร่วมกับผู้อื่นแล้วเก็บของเข้าที่เดิมและเล่นอย่างสร้างสรรค์โดยใช้สตูในห้องถิน
2. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี การรอคอย และการช่วยเหลือกัน
3. การช่วยเหลือแบ่งปันแลกเปลี่ยนของเล่นกัน

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ดูประชุมค์

1. อธิบายการอนุรักษ์และการคุ้มครองน้ำตกและภูมิทัศน์รอบ ๆ น้ำตกได้
2. สามารถร่วมสนับสนุน ซักถาม และตอบคำถามได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การอนุรักษ์ และการคุ้มครองน้ำตก และภูมิทัศน์รอบ ๆ น้ำตก

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

2.2 กล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนับสนุนถึงเรื่องการอนุรักษ์ และการคุ้มครองน้ำตกและภูมิทัศน์ในบริเวณรอบ ๆ น้ำตก โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและคิดหาคำตอบ เช่น

- ถ้าเราอยากรู้ว่ามีน้ำตกมีความสวยงามอยู่เสมอเราควรทำอย่างไร

- ถ้าตัดต้นไม้ ทำลายป่า เป็นการทำลายน้ำตกหรือไม่ เพราะอะไร ฯลฯ

2. ให้เด็กร่วมแสดงความคิดเห็น โดยมีภาพน้ำตกหรือรักษ์ประกอบ

3. เด็กและครูร่วมกันสร้างน้ำตกจำลองที่หน้าห้องเรียน โดยได้รับความช่วยเหลือจากพนักงานบริการของโรงเรียนในการเตรียมสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และนักเรียนก็ร่วมช่วยเตรียมด้วย เช่น หาถ้อนหิน ต้นไม้จำลอง ต้นไม้จริงต้นเล็ก หรือสัตว์น้ำตัวเล็ก ๆ

4. เด็กและครูร่วมกันสรุปและให้ทุกคนควรร่วมกันช่วยกันอนุรักษ์น้ำตกให้คงอยู่ตลอดไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. รูปภาพน้ำตก

2. วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับสร้างน้ำตกจำลอง

การและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมสนับสนุนและแสดงความคิดเห็น
2. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมกลางแจ้ง

จุดประสงค์

1. เด็กเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้
2. ส่งเสริมทักษะทางร่างกายให้แข็งแรงได้
3. คลายความเครียดให้เด็กเล่นอย่างอิสระได้
4. รักษาความปลอดภัยของคนเองและผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การเล่นเครื่องเล่นสนาม

2. ประสบการณ์สำคัญ

การปฏิบัติตามสุขอนามัย การรักษาความปลอดภัยของคนเองและผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนาม เพื่อเตรียมความพร้อม
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นเครื่องเล่นสนาม เช่น การเล่นอย่างไรถึงจะปลอดภัยทั้งคนเองและผู้อื่น เปิดโอกาสให้เด็กซักถาม และตอบข้อสงสัย พร้อมทั้งตั้งถังกติกาการเล่นร่วมกัน
3. ครูสาธิตและแนะนำวิธีการเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างถูกวิธีและปลอดภัยให้เด็ก และให้เด็กเล่นเครื่องเล่นสนาม ทั้งเด่นคนเดียวและเล่นเป็นกลุ่ม
4. ให้เด็กเล่นเครื่องเล่นสนาม โดยปฏิบัติตามกติกาที่ร่วมกันตั้งขึ้น
5. หมดเวลาให้เด็กผ่อนคลาย ทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้อง

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เครื่องเล่นสนาม

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำและผู้ตาม
2. ทักษะทางร่างกาย ความคล่องแคล่ว ว่องไว
3. การเล่นอย่างอิสระ
4. การรักษาความปลอดภัยของคนเองและผู้อื่น

กิจกรรมเกมการศึกษา

จุดประสงค์

1. เด็กเล่นเกมเรียงลำดับการเจริญเติบโตของต้นไม้ได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจได้
3. เด็กกล้าคิดกล้าตัดสินใจในการเล่นเกม
4. เด็กมีความสุขสนุกสนานในการเล่นเกมและช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกมเรียงลำดับภาพการเจริญเติบโตของต้นไม้

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแยกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- 2.2 การแก้ปัญหาในการเล่น
- 2.3 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงการเล่นเกมเรียงลำดับการเจริญเติบโตของต้นไม้ โดยเปิดโอกาสให้เด็กซักถาม
2. สาธิตการเล่นเกมเรียงลำดับการเจริญเติบโตของต้นไม้ ให้เด็กดู ให้เด็กทดลองเล่นเกม โดยครูให้คำแนะนำอยู่ใกล้ๆ
3. ให้เด็กเล่นเกมเรียงลำดับการเจริญเติบโตของต้นไม้ โดยเล่นเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเพื่อนที่เล่นได้แล้วคอยแนะนำเพื่อนที่ยังเล่นไม่ได้
4. ให้เล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เมื่อหมดเวลาเด็กช่วยกันเก็บเกมต่างๆ และอุปกรณ์เข้าที่

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมการเรียงลำดับการเจริญเติบโตของต้นไม้

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมกิจกรรมเล่นเกมเรียงลำดับความเจริญเติบโตของต้นไม้
2. การเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตัวเอง
3. การแก้ปัญหาด้วยคิดกล้าตัดสินใจ
4. การช่วยเหลือผู้อื่น

ภาคผนวก

คำคล้องจอง น้ำตกแสบส่าย

ชนาการต์ แสนใส ผู้แต่ง

น้ำตกน้อย ไหลเรื่อย เอื้อยเป็นสาย
 พองประประราย น้ำใสเย็น เห็นคุ้วปลา
 ลงเล่นน้ำ เย็นน้ำ ชื่นใจ
 และทำให้ อากาศร่มเย็น เป็นอาทิตย์

คำคล้องจอง น้ำตกสวยงาม

ชนาการต์ แสนใส ผู้แต่ง

สวยงามน้ำไหล แตกเป็นพอง ออยู่สองฝั่ง
 พวยกระลังเล่นน้ำอย่างสนุกสนาน
 น้ำใสเย็น ไหลมาเป็นพองกระชาบ
 ทั้งหญิงชาย เพลิดเพลิน เจริญใจ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....**ผู้บริหาร**
 (นายวินัย หนุ่มคำ)

บันทึกผลหลังสอน

ผลการเรียน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข.....

.....

.....

.....

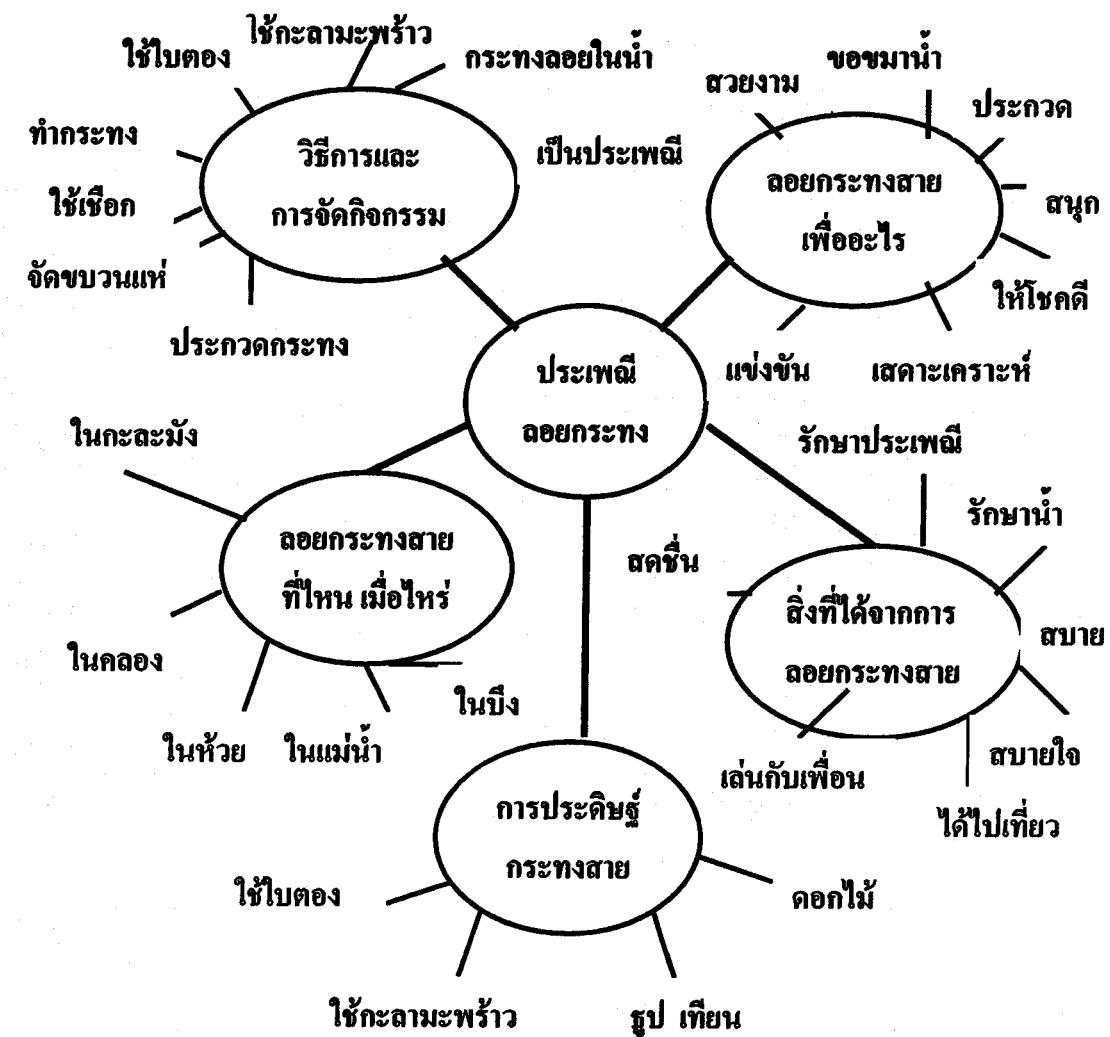
.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
 (นางชนากานต์ แสนใส)
 วัน เดือน ปี.....

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อําเภอแม่စอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หน่วย ประเพณีลอยกระทงสาย

สิ่งที่เด็กรู้แล้ว	สิ่งที่เด็กอยากรู้	สิ่งที่เด็กควรรู้
1. เราลอยกระทงสายเวลา กลางคืน 2. เราลอยกระทงสายในน้ำ	1. ประเพณีลอยกระทงสาย มีเมื่อไหร่ 2. ลอยกระทงเพื่ออะไร	1. วิธีการลอยกระทงสาย 2. ประโยชน์ของน้ำ 3. วิธีการลอยกระทงสาย

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หน่วย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แยกจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

1. การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง “ล้อกรุง”
2. การเคลื่อนไหวคึ่ง, เป็นคู่, เป็นกลุ่ม
3. การแสดงอารมณ์ทางสีหน้า
4. การทำท่าทางเดินแบบ กระหงล้อขึ้น
5. การเคลื่อนไหวตามคำบรรยาย

กิจกรรมสร้างสรรค์

1. การปั้นดินน้ำมัน
2. การวาดภาพอิสระ
3. การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ
4. การร้อยวัสดุในห้องถิ่น เช่น แกนหลอดด้วยตัวครึ่ง, ร้อยเม็ดกระถินสด, หลอดกาแฟ, หลอดนม ฯลฯ
5. การสถานใบมะพร้าว

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุ่ง)

เล่นตามมุ่งเล่นต่าง ๆ โดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นสาระท้องถิ่นมาจัดเตรียมให้เด็ก คือ

1. มุนบลีอกสร้างสรรค์
2. มุนหนังสือ
3. มุนบ้าน
4. มุนศิลปะ
5. มุนธรรมชาติ กระบวนการ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

1. ประวัติของการลอยกระดงสายในท้องถินจังหวัดตาก
2. สถานที่และเวลาของการลอยกระดงสายในท้องถินจังหวัดตาก
3. วิธีการและกิจกรรมที่ทำในวันลอยกระดงสายในท้องถินจังหวัดตาก
4. สิ่งที่ได้จากการลอยกระดงสายในท้องถินจังหวัดตาก
5. การประดิษฐ์กระดงสาย และการจำลองการลอยกระดงสายที่เอื่องน้ำภายใน

โรงเรียน

กิจกรรมกลางแจ้ง

1. เกมสุกินทาง
2. เกมขึ้นมาส่งเมือง
3. การเดินทางตัวตามแนว
4. เกมนกกระยาง
5. การเล่นน้ำ - เล่นทราย

กิจกรรมเกมการศึกษา

1. เกมจับคู่ภาพกระดงสายขนาดเล็ก - ใหญ่
2. เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การลอยกระดงสาย
3. เกมเกมหาสิ่งพิเศษ
4. เกมจับคู่ภาพกับจำนวนกระดงสาย 1 - 10
5. เกมจัดหมวดหมู่ภาพวัสดุที่ใช้ประดิษฐ์กระดงไปต่องและกระดงสาย

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ขั้นตอนมาลีปีที่ 2
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุ้น้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
หน่วย ประเพณีการลอยกระ Thompson วันที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

**กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
ดุประสาทค์การเรียนรู้**

1. เด็กร้องเพลง “ลอยกระทง” ได้
2. เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง “ลอยกระทง” ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - 1.1 เพลง “ลอยกระทง”
 - 1.2 เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง “ลอยกระทง” ตามจินตนาการ
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเคลื่อนไหวร่างกายไปรอบ ๆ ห้องตามจินตนาการประกอบเพลง ลอยกระทง
 - 2.2 เคลื่อนไหวเคลื่อนที่

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “ลอยกระทง”
2. เด็กทำท่าทางอยู่กับที่และเคลื่อนที่อย่างอิสระ
3. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายไปรอบ ๆ ห้องตามจินตนาการประกอบเพลง ลอยกระทง
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาของเพลง “ลอยกระทง” และการเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการที่ผ่านมา
5. ให้เด็กพักผ่อนและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เพลง “ลอยกระทง”
2. เครื่องเคาระจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

ตัวเกตเอยติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร้องเพลง “ลอยกระทง”
2. การเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่
3. การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงตามจินตนาการ

กิจกรรมสร้างสรรค์

อุดประสังค์การเรียนรู้

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
2. เดีกร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรมร่วมกันได้
3. เด็กส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเอง

เพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

การบันทึกน้ำมัน การวัดสภาพอิสระ การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ การร้อยวัสดุที่หาในห้องถิน เช่น แกนหลอดด้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสค หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน การสาบใบมะพร้าว

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อต่าง ๆ

2.2 การเล่นเป็นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ร่วมสนทนารถึงการลองใช้กระดาษว่ามีอุดประสังค์การลองเพื่ออะไร ทำไมถึงต้องลองใช้กระดาษในห้องถินจังหวัดตาก

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าและรองหัวหน้า

3. ส่งตัวแทนออกไปปรับกระดาษและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแยกสามารถในการลูกุ่ม และช่วยกันจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกัน

4. ก่อนทำกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ สนทนา ปรึกษา คิดวางแผนร่วมกันก่อนว่าจะทำกิจกรรมสร้างสรรค์อะไรบ้าง และในกลุ่มร่วมปรึกษาหารือว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน และเริ่มทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจิตนาการอย่างอิสระ

5. หลังจากทำงานกลุ่มเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูและเดีกร่วมกันจัดเตรียมไว้ตามความสนใจ คือ การบันทึกน้ำมัน การวัดสภาพอิสระ การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ การร้อยวัสดุที่หาในห้องถิน เช่น แกนหลอดด้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสค หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน การสาบใบมะพร้าว ฯลฯ เด็กทุกคนควรทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม และนำผลงานจัดวางบนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้

6. ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย
7. ให้ตัวแทนกลุ่มน้ำเส้นอพลงานของกลุ่น เพื่อนและครุ่วสนทนากัน ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานที่ทำร่วมกัน
8. เด็กและครุ่วสนทูลงรูป การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ผ่านมา รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยกันคิดวิธีการแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ครั้งต่อไป สืบประกอบการจัดกิจกรรม

วัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ

1. การบีบดินน้ำมัน คือ ดินน้ำมัน ดาดใส่ผลงาน แผ่นพลาสติกรองบีบ อุปกรณ์เสริมในการบีบ เช่น มีดพลาสติก ไม้สำหรับนวดดินน้ำมัน ไม้เบล็อกสำหรับตกแต่ง พิมพ์ตัวอักษรหรือสิ่งต่าง ๆ ผ้าเช็ดมือ
 2. กระดาษ A4 ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด ศิเทียน ศีรีไม้
 3. การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ คือ กระดาษเหลือใช้ กระดาษนิตยสาร กระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษโฆษณาตินี กระดาษขึ้นร่อง กาว กระไกรที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย กระดาษ A4
 4. การรื้อบริษัทที่ทำในห้องถัง เช่น แกนหลอดค้ายัดครึ่ง เม็ดกระถินสด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นห่อน เชือกวัว หรือไนลอน เป็นพลาสติก
 5. การสถานใบมะพร้าว ใบมะพร้าว ก้านมะพร้าว กระไกรที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย
- การวัดและประเมินพัฒนาการ**
- สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้**
1. การแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
 2. การร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาขณะร่วมกันทำกิจกรรม
 3. การส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเองและของเพื่อน
 4. การคิดแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และแก้ปัญหาในการเล่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน คือ มุนศิลปะ มุนบล็อกสร้างสรรค์ มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนกระบวนการสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมสนทนารถึงการเข้าเล่นตามมุน และสร้างข้อตกลงร่วมกัน เช่น

- เข้าเล่นเป็นกลุ่ม
- ไม่แย่งของเล่นกันเพื่อน
- เล่นแล้วเก็บเข้าที่เดิม

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้ สมาชิกในกลุ่มร่วมกันสนทนา ร่วมกันปรึกษาหารือ คิดวางแผนในการเล่น ร่วมกันคิดเมื่อเกิด ปัญหาในการเล่น ผลัดกันเป็นหัวหน้ากลุ่ม

3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในห้องถิ่น เข้ามาเป็น อุปกรณ์การเล่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน พร้อมพัง สัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย

4. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหา ที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นตามมุนที่ผ่านมา เพื่อเป็นแนวทางในการ เล่นตามมุนครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน คือ

1. มุนศิลปะ มีสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน สีไม้ สีน้ำ ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด

กระบวนการรู้สึกผ่องใส่ พร้อมกระบวนการรองแฝงกระบวนการใส่ขาให้ตั้งได้ขนาดที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

2. มนุษย์ลักษณะสร้างสรรค์ นำเอาวัสดุที่มีในห้องถิน เช่น ไม้ไผ่ ไม้จำลา กล่องกระดาษขนาดต่างๆ ที่เหลือใช้ หรือใส่สินค้า ที่หาได้ในห้องถิน มาทำเป็นบล็อกสร้างสรรค์ขนาดต่างๆ

3. มนูน้ำหนัก นำวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสาระห้องถินจังหวัดตาก มาจัดมนุนเล่น เช่น นำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม และเตา แก้วน้ำ ฯลฯ และวัสดุอื่นๆ ที่หาได้ในห้องถิน

4. มนูนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีการลอยกระทงสาย ของจังหวัดตาก ทั้งที่เป็นหนังสือการ์ตูน และเป็นประวัติของประเพณีการลอยกระทงสาย

5. มนุษย์ประทรายสร้างสรรค์ จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นหุ่นจำลอง เช่น กระทงสายที่ทำจากกระถางพารา กระทงที่ทำจากใบตอง ดอกไม้ ญูปะ เทียน สักวัน้ำ เช่น ปลาปู กุ้ง หอย สาหร่าย ฯลฯ ไว้สำหรับเล่นตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์อิสระ

6. มนูธรรมชาติ มีวัสดุที่หาได้ตามธรรมชาติในห้องถิน เช่น ก้อนหิน ดิน ทราย และต้นไม้ชนิดต่าง กิ่งไม้ ใบไม้ ฯลฯ และวัสดุอื่นๆ เตรียมไว้ให้เด็กจัดตกแต่งให้สวยงามตามจินตนาการ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามมนูนุนแล้วเก็บเข้าที่
2. การเล่นตามมนูนอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถินจังหวัดตาก
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน การรอด้อย การช่วยเหลือกัน
4. การเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่ดี และการแก้ปัญหาในการเล่น

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้

1. เด็กเล่าประวัติของการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้
2. เด็กร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนารอบคุณภาพเกี่ยวกับประวัติการลอยกระทงสายได้
3. เด็กแสดงนarrationในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประวัติการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้ถูกต้อง และนับจำนวน 1 – 5 ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

ประวัติการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 1.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด และการฟีกหักมษะคอมิตรัสต์
- 1.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- 1.3 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ

คน英勇

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง “ลอยกระทงสาย”
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนากันเกี่ยวกับเนื้อหาในคำคล้องจอง
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยครูเล่าประวัติของการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก ครูใช้คำพูดเล่าถึงประวัติการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากที่เข้าใจง่าย เน้นจะสำหรับวัยของเด็กปฐมวัย โดยมีหนังสือและรูปภาพประกอบ
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปถึงประวัติการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก และให้เด็กร่วมท่องคำคล้องจอง “ลอยกระทงสาย” อีกครั้ง โดยให้เด็กออกมานท่องคำคล้องจอง ครั้งละ 5 คน
5. เด็กและครูสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับนarrationในการพูดและการฟัง เช่น ถ้าต้องการตามหรือแสดงความคิดเห็นต้องยกมือเพื่อขออนุญาต

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. คำคล้องจอง “ลอยกระทงสาย”
2. หนังสือประวัติการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก พร้อมรูปภาพประกอบ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่าประวัติของการลอยกระหงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก
2. การร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนาระดับอนุบาลเรื่องประวัติการลอยกระหงสาย
3. เด็กแสดงมารยาทในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเรื่องประวัติของการลอยกระหงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก และทักษะการนับจำนวน

กิจกรรมกีฬาแข่ง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กร่วมเล่นเกม “งูกินหาง” อ่าย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้
2. เด็กแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาพูดได้
3. เด็กเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และเด็กคิดแก้ปัญหาขณะเล่นเกม “งูกินหาง” ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - ก. เกมงูกินหาง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเล่นอิสระ
 - 2.2 การเล่นในห้อง นอกห้อง และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามอยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย
 2. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง “แม่สูอี้” และสนทนารถึงการเล่นเกมงูกินหาง และวิธีการเล่นเกมงูกินหาง
 3. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันในการเล่นเกมงูกินหาง เช่น ไม่วิ่งชนกัน ไม่เล่นด้วยความรุนแรง รักษาความปลอดภัยให้ตนเองและผู้อื่น และให้เด็กอาสาสมัครสามารถการเล่นเกมงูกินหาง
 4. ให้เด็กเล่นพื้นหลังกลุ่มเล็กและเป็นกลุ่มใหญ่ โดยให้แบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ เมื่อได้ยินสัญญาณให้เริ่มเล่นเกมงูกินหางพร้อมท่องคำคล้องจองขณะเล่นเกมงูกินหาง
 5. เด็กที่เล่นเกมงูกินหางพอดีว่าให้เด่นเครื่องเล่นสนามอิสระ
 6. เด็กทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้องเรียน พักผ่อน เด็กและครูร่วมกันสนทนารสรุปถึงการเล่นเกมงูกินหางที่ผ่านมา รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเล่นเกม และช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการเล่นเกมกีฬาแข่งครั้งต่อไป
- สื่อประกอบการจัดกิจกรรม**

เกมงูกินหาง, คำคล้องจอง “แม่สูอี้”, เครื่องเคาะสัญญาณ, เครื่องเล่นสนาม
แหล่งเรียนรู้
ให้ร่มต้นไม้ในสนาม, สนามเด็กเล่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมเล่นเกม “ยุกินหาง” อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. การแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาพูดได้
3. การผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการคิดแก้ปัญหาขณะเล่นเกม “ยุกินหาง”

กิจกรรมเกณการศึกษา

ชุดประสาทการเรียนรู้

1. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชาย ขนาดเล็ก - ใหญ่ได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตนเอง
3. เด็กสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนและร่วมกันเก็บของเข้าที่ได้
4. เด็กแก้ปัญหาในการเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชาย ขนาดเล็ก - ใหญ่ได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - ก. เกมจับคู่ภาพกระทรวงชาย ขนาดเล็ก - ใหญ่
2. ประสบการณ์สำคัญ
 1. การจับคู่ การจำแนก และจัดกลุ่ม
 2. การเปรียบเทียบ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถอยกระทรวงชายของห้องถึงจังหวัดตาก
2. แนะนำการเล่นเกม พร้อมทั้งให้เด็กทดลองเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชาย ขนาดเล็กใหญ่
3. เด็กเล่นเกมการจับคู่ภาพกระทรวงชายขนาดเล็ก - ใหญ่ และแนะนำให้ช่วยเหลือ แบ่งปันเพื่อน
4. ให้เด็กนำเกมการศึกษาที่เคยเล่นมาแล้วมาเล่นได้อีกครั้ง
5. เด็กทุกคนช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เกมจับคู่ภาพกระทรวงชาย ขนาดเล็ก - ใหญ่
2. ภาพตัดต่อที่เคยเล่นมาแล้ว

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชายขนาด เล็ก - ใหญ่
2. ความมั่นใจในตนเอง
3. ความสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนและร่วมกันเก็บของเข้าที่
4. การแก้ปัญหาในการเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชายขนาด เล็ก - ใหญ่

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หน่วย ประเพณีการออยกระงงสาย วันที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้

1. เด็ก เคลื่อนไหวร่างกาย เดี่ยว เป็นคู่ เป็นกลุ่ม ได้
2. เคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำคล้องจอง “ลอยกระงงสาย” ได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - 1.1 การเคลื่อนไหวร่างกาย เดี่ยว เป็นคู่ เป็นกลุ่ม
 - 1.2 เคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำคล้องจอง “ลอยกระงงสาย”
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
 - 2.2 การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง “ลอยกระงงสาย”
2. เด็กทำท่าทางอยู่กับที่และเคลื่อนที่อย่างอิสระ
3. เด็กเคลื่อนไหวร่างกาย ไปรอบ ๆ ห้อง ตามจินตนาการ ทั้งการเคลื่อนไหวเดี่ยว เป็นคู่ และเป็นกลุ่มอย่างอิสระ ประกอบคำคล้องจอง “ลอยกระงงสาย”
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปการเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการทั้งการเคลื่อนไหวเดี่ยว เป็นคู่ และเป็นกลุ่ม ประกอบคำคล้องจอง “ลอยกระงงสาย” ที่ผ่านมา
5. ให้เด็กพักผ่อนและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

คำคล้องจอง “ลอยกระงงสาย” และ เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวร่างกาย เดี่ยว เป็นคู่ เป็นกลุ่ม
2. การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำคล้องจอง “ลอยกระงงสาย”
3. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ

กิจกรรมสร้างสรรค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ - ผู้ตาม
2. เด็กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรมร่วมกันได้
3. เด็กส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเองเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นดินน้ำมัน, การวัดภาพอิฐระ การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ, การร้อยวัสดุที่หาในห้องถัง เช่น แกนหลอดค้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสุด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน การสานใบมะพร้าว

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อต่าง ๆ

2.2 การเล่นเป็นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่ง

สวยงาม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ร่วมสนทนารถึงการลองใช้กระทงสายในห้องถังจังหวัดหากว่าประเพณีลองใช้กระทงสายราลอยกันที่ไหน และเมื่อไหร่

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่มโดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าและรองหัวหน้า

3. ส่งตัวแทนออกไปรับกระดาษและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแยกสามารถในกลุ่ม และช่วยกันจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกัน

4. ก่อนทำกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ สนทนา ปรึกษา คิดวางแผนร่วมกันก่อนว่าจะทำกิจกรรมสร้างสรรค์อะไรบ้าง และในกลุ่มร่วมปรึกษาหารือว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน และเริ่มทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจิตนาการอย่างอิสระ

5. หลังจากทำงานกลุ่มเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่คุ้นเคยและเด็กร่วมกันจัดเตรียมไว้ตามความสนใจ คือ การปั้นดินน้ำมัน, การวัดภาพอิฐระ การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ, การร้อยวัสดุที่หาในห้องถัง เช่น แกนหลอดค้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสุด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน การสานใบมะพร้าว ฯลฯ เด็กทุกคนควรทำกิจกรรมอย่างน้อย 2

กิจกรรม ແລະນຳພລງານຈົດວາງນນ ໂດຍທີ່ຈັດເຕີບໄວ້

6. ຜ່າຍກັນທໍາຄວາມສະອາດແລະເກີນວັດຈຸດູປກຮົມເຂົ້າທີ່ໄຫ້ເຮັບຮ້ອບ
7. ໄກສ້າວເຫັນກຸ່ມນໍາເສັນອພລງານຂອງກຸ່ມ ເພື່ອນແລະຄຽງຮ່ວມສັນທາ ຊັກຄານ ແລະ ແສດງຄວາມຄິດເຫັນເກີຍກັນພລງານທີ່ທໍາຮ່ວມກັນ

8. ເດືອນແລະຄຽງຮ່ວມກັນສຽບ ການທຳກິຈกรรมສ້າງສຣັກທີ່ຜ່ານນາ ຮົວທັ້ງປັ້ງຫາທີ່
ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຜ່າຍກັນຄິດວິທີກາຮແກ້ປັ້ງຫາ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການຈັດກິຈกรรมສ້າງສຣັກຄົງຕ້ອໄປ
ສື່ປະກອບການຈັດກິຈกรรม

ວັດຈຸດູປກໃນການຈັດກິຈกรรมສ້າງສຣັກ ຄືອ

1. ການປັ້ນດິນນໍາມັນ ຄືອ ດິນນໍາມັນ ດາວໂຫຼດໄສ່ພລງານ ແພ່ນພລາສຕິກຮອນປັ້ນ
ອຸປກຮົມເສັນໃນການປັ້ນ ເຊັ່ນ ມີຄພລາສຕິກ ໄມ້ສໍາຫັບນວດດິນນໍາມັນ ໄມ້ນັບດືອກສໍາຫັບຕົກແຕ່ງ
ພິມພົວສັດວ່ອງຫຼືສິ່ງຕ່າງໆ ຜ້າເຫຼື້ອມືອ
2. ການວາດກາພອີສະ ຄືອ ກະຕາຍ A4 ດິນສອ ຍາງລົບ ໄມ້ບຣັກດ ສີເຖິ່ນ ສີໄໝ
3. ການພັບກະຕາຍແຕ່ຕົກແຕ່ງເປັນກາພ ຄືອ ກະຕາຍເຫຼືອໃໝ່ ກະຕາຍນິຕິຍສາຮ
ກະຕາຍໜັງສື່ພິມພົວ ກະຕາຍໂໂນຢາສີ້ນໍາ ແລະ ກະຕາຍອື່ນໆ ຈາກ ກຣໄກຣທີ່ເໝາະສໍາຫັບເດີກ
ປຽນວັນ ກະຕາຍ A4
4. ການຮ້ອຍວັດຈຸດູທີ່ຫາໃນທ້ອງດືນ ເຊັ່ນ ແກ່ນຫລອດດ້າຍຕັດຄົງ ເມືດກະຕິສົດ ຫລອດ
ກາແພ ຢ່ວອ ຫລອດນມຕັດເປັນທ່ອນ ເຮືອກວ່າວ ຢ່ວອໄໝພຣມ ເນັ້ນພລາສຕິກ ພລາ
5. ກາຮສານໃບນະພຣ້າວ ໃບນະພຣ້າວ ກຣໄກຣທີ່ເໝາະສໍາຫັບເດີກປຽນວັນ

ກາວັດແລະປະເມີນພັດນາກາຮ

ສັງເກດພຸດີກິຈມອງເດີກ ດັ່ງນີ້

1. ການແບ່ງກຸ່ມແດ້ວລືອກຜູ້ນໍາ – ຜູ້ຄານ
2. ການຮ່ວມທຳກິຈມອງສ້າງສຣັກ ແລະ ກາຮແກ້ປັ້ງຫາພະຮ່ວມກັນທຳກິຈມອງ
3. ກາຮສ່າງພລງານພຣ້ອມແສດງຄວາມຄິດເຫັນເກີຍກັນພລງານສ້າງສຣັກຂອງຕົນເອງແລະ
ຂອງເພື່ອນ
4. ກາຮຄິດແກ້ປັ້ງຫາພະທຳກິຈມອງສ້າງສຣັກ

กิจกรรมเสรี (เล่นตามนุน)

วุฒิประสงค์การเรียนรู้

1. เล่นตามนุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และแก้ปัญหาในการเล่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน คือ มุนศิลปะ มุนบลือกสร้างสรรค์ มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนกระบวนการสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมสนทนาร่วมการเข้าเล่นตามนุน และสร้างข้อตกลงร่วมกัน เช่น

- เข้าเล่นเป็นกลุ่ม
- ไม่แข่งของเล่นกันเพื่อน
- เล่นแล้วเก็บเข้าที่เดิม

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้ สมาชิกในกลุ่มร่วมกันสนทนาร่วมกันปรึกษาหารือ คิดวางแผนในการเล่น ร่วมกันคิดเมื่อเกิด ปัญหาในการเล่น ผลักกันเป็นหัวหน้ากลุ่ม

3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามนุน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในห้องถิ่น เข้ามาเป็น อุปกรณ์การเล่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน พร้อมฟัง สัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย

4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาร่วมการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหา ที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหารือแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นตามนุนที่ผ่านมา เพื่อเป็นแนวทางในการ เล่นตามมุนครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน คือ

1. มุนศิลปะ มีสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน สีไม้ สีน้ำ คินซอ ยางลบ ไม้บรรทัด

กระบวนการรู้สึกและเรียนรู้ พร้อมกระบวนการรองแฝงกระบวนการใส่ใจให้ตั้งได้ขนาดที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

2. บุนมลีอกสร้างสรรค์ นำเอาวัสดุที่มีในห้องถิน เช่นไม้ไผ่ ไม้จำลา กล่อง กระดาษขนาดต่าง ๆ ที่เหลือใช้ หรือใส่สินค้า ที่หาได้ในห้องถิน มาทำเป็นบล็อกสร้างสรรค์ขนาดต่าง ๆ

3. บุนมลีนำวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสาระท้องถิ่นจังหวัดตาก มาจัดบูนเล่น เช่น นำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม และเตา แก้วน้ำ ๆ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ ที่หาได้ในห้องถิน

4. บุนมลีนำสื่อภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีการลอบกระทงสาย ของจังหวัดตาก ทั้งที่เป็นหนังสือการ์ตูน และเป็นประวัติของประเพณีการลอบกระทงสาย

5. บุนธรรมะทรายสร้างสรรค์ จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นหุ่นจำลอง เช่น กระทงสายที่ทำจากกระถางพลาสติก กระทงที่ทำจากใบตอง ดอกไม้ ญี่ปุ่น เทียน สักวันนี้ เช่น ปลาปู ญี่ปุ่น หอย สาหร่าย ฯลฯ ไว้สำหรับเล่นตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์อิสระ

6. บุนธรรมชาติ มีวัสดุที่หาได้ตามธรรมชาติในห้องถิน เช่น ก้อนหิน ดิน ทราย และต้นไม้ชนิดต่าง กิ่งไม้ ใบไม้ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ เตรียมไว้ให้เด็กจัดตกแต่งให้สวยงามตามจินตนาการ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามบูนแล้วเก็บเข้าที่
2. การเล่นตามบูนอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถินจังหวัดตาก
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานแพลิดแพลิน การรอดอย การช่วยเหลือกัน
4. การเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่ดี และการแก้ปัญหาในการเล่น

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ดูค่าประสบการณ์การเรียนรู้

1. เด็กเล่าเวลาและสถานที่ของการลอบยกระดับสายของห้องถินจังหวัดตากได้
2. เด็กร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนากับสถานที่ของห้องถินจังหวัดตากได้
3. เด็กแสดงนarrative ใน การพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ของการลอบยกระดับสายของห้องถินจังหวัดตากได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - เวลาและสถานที่ของการลอบยกระดับสายของห้องถินจังหวัดตาก
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด และการพิจารณาคิดค้น
 - 2.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
 - 2.3 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเด่าเรื่องราวเกี่ยวกับ

หมายเหตุ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันทำภารกิจ “อะไรมีอยู่” และร่วมกันสนทนาระบบทาม
 - บริษัทฯ จำกัด
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเวลาและสถานที่ของการลอบยกระดับสายของห้องถินจังหวัดตาก โดยครูเด่าเรื่องเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ในการลอบยกระดับสายของห้องถินจังหวัดตาก ครูใช้คำพูดเล่าถึงเวลาและสถานที่ที่เราทำภารกิจ “อะไรมีอยู่” ให้เด็กฟังในห้องถินจังหวัดตากที่เข้าใจง่าย แนะนำสำหรับวัยของเด็กปฐมวัย โดยมีหนังสือและรูปภาพประกอบ
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปถึงเวลาและสถานที่ในการลอบยกระดับสายของห้องถินจังหวัดตาก และให้เด็กร่วมท่องคำคล้องจอง “ภารกิจ” อีกครั้ง
4. เด็กและครูสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับนarrative ใน การพูดและการฟัง เช่น ถ้าต้องการความช่วยเหลือแสดงความคิดเห็นต้องยกมือเพื่อขออนุญาต

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. บริษัทฯ อะไรมีอยู่ คำคล้องจอง “ภารกิจ”
2. หนังสือเกี่ยวกับประวัติของการลอบยกระดับสายในจังหวัดตากพร้อมรูปภาพ

ประกอบ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่าเรื่องเกี่ยวกับเวลาและสถานที่โดยกระทงสายของห้องถินจังหวัดตาก
2. การร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนาระบุคุณเรื่องเวลาและสถานที่โดยกระทงสาย
3. เด็กแสดงรายการในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเรื่องเวลาและสถานที่ของการลอยกระทงสายในห้องถินจังหวัดตาก

กิจกรรมกลางแจ้ง

ชุดประสังค์การเรียนรู้

1. เด็กร่วมเล่นเกม “การเดินทางตัวตามแนว” อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้
2. เด็กแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายได้
3. เด็กเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และเด็กคิดแก้ปัญหาขณะเล่นเกม “การเดินทางตัวตามแนว” ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

เกมเดินทางตัวตามแนว

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเล่นอิสระ การเล่นในห้อง นอกห้อง และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามอยู่ได้รับเงาของต้นไม้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นเกมเดินทางตัวตามแนว และวิธีการเล่นเกมเดินทางตัวตามแนวไม่กระดานขนาดกว้าง 6 นิ้ว ยาว 2.5 เมตร โดยไม่ให้ตกลงมา
3. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันในการเล่นเกมเดินทางตัวตามแนว เช่น ไม่วิ่งชนกัน ไม่เล่นด้วยความรุนแรง รักษาความปลอดภัยให้ตนเองและผู้อื่น และให้เด็กอาสาสมัครสายชิตการเล่นเกมเดินทางตัวตามแนว
4. ให้เด็กเล่นทั้งรายบุคคลและเดินเป็นคู่ โดยให้แบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ เมื่อได้ขึ้นสัญญาณให้เริ่มเล่นเกมการเดินทางตัวตามแนว
5. เด็กที่เล่นเกมการเดินทางตัวตามแนวพอแล้วให้เล่นเครื่องเล่นสนามอิสระ
6. เด็กทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้องเรียน พักผ่อน เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นเกมการเดินทางตัวตามแนวที่ผ่านมา รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเล่นเกม และช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการเล่นเกมกลางแจ้งครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมการเดินทางตัวตามแนว, เครื่องเคาะสัญญาณ, เครื่องเล่นสนาม

แหล่งเรียนรู้

ได้รับต้นไม้ในสนาม, สนามเด็กเล่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมเล่นเกม “การเดินทางตัวตามแนว” อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. การแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย
3. การผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการคิดแก้ปัญหาขณะเล่นเกม “การเดินทางตัวตามแนว”

กิจกรรมเกมการศึกษา

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้

1. เด็กเล่นเกมเรียงลำดับภาพเหตุการณ์การลอยกระหงสายได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตนเอง
3. เด็กสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนและร่วมกันเก็บของเข้าที่ได้
4. เด็กแก้ปัญหาในการเล่นเกมเรียงลำดับภาพเหตุการณ์การลอยกระหงสายได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรเรียนรู้**
เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การลอยกระหงสาย
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การจับคู่ การจำแนก และจัดกลุ่ม
 - 2.2 การเปรียบเทียบ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนากาสถานที่และเวลาของการลอยกระหงสายในท้องถิ่น จังหวัดตาก
2. แนะนำการเล่นเกม พร้อมทั้งให้เด็กทดลองเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์ การลอยกระหงสาย
3. เด็กเล่นเกมการเรียงลำดับเหตุการณ์การลอยกระหงสาย และแนะนำให้ช่วยเหลือ แบ่งปันเพื่อน
4. ให้เด็กนำเกมการศึกษาที่เคยเล่นมาแล้วมาเล่น ได้อิสระ
5. เด็กทุกคนช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเด็กเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การลอยกระหงสาย
2. ภาพตัวต่อที่เคยเล่นมาแล้ว

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์การลอยกระหงสาย
2. ความมั่นใจในตนเอง
3. ความสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนและร่วมกันเก็บของเข้าที่
4. การแก้ปัญหาในการเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์การลอยกระหงสาย

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดภาค ชั้นอนุบาลปีที่ 2
 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาค เขต 2
 หน่วย ประเพณีการลอดยกระงงสาย วันที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ

ดุคประสาทค์การเรียนรู้

1. เด็กแสดงอารมณ์ทางสีหน้าและทำทางตามความคิดสร้างสรรค์อิสระ ได้
2. เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ และปฏิบัติตามคำสั่ง ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - 1.1 การแสดงอารมณ์ทางสีหน้า และทำทาง
 - 1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
 - 2.2 การแสดงออกตามจินตนาการอย่างอิสระ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “อารมณ์”
2. เด็กทำท่าทางอยู่กับที่และเคลื่อนที่อย่างอิสระและให้เด็กแสดงอารมณ์ทางสีหน้า และทำทาง
3. เด็กเคลื่อนไหวร่างกาย ไปรอบ ๆ ห้อง ตามจินตนาการ เมื่อได้ยินเสียงภูมิทุกๆ ให้หยุดอยู่ในท่านนั้นทันทีแล้วแสดงอารมณ์ทางสีหน้า ทำทางตามคำสั่ง เช่น อิี้ม ร้องไห้ โกรธ หัวเราะ ทำท่าถือกระถางสาย ทำท่าลอดยกระถางสาย ฯลฯ และให้ทำท่าทางประกอบเพลง “อารมณ์”
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปการแสดงอารมณ์ทางสีหน้าและทำทางและการเคลื่อนไหว ร่างกายตามจินตนาการที่ผ่านมา
5. ให้เด็กพักผ่อนและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เพลง “อารมณ์”
2. เครื่องเคาระจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การแสดงอารมณ์ทางสีหน้าและท่าทางอย่างสร้างสรรค์ และปฏิบัติตามคำสั่ง
2. การเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่ และการเคลื่อนไหวร่างกายตาม

จินตนาการ

กิจกรรมสร้างสรรค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
2. เด็กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรมร่วมกันได้
3. เด็กส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเองและของเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นดินน้ำมัน, การวาดภาพอิฐระ, การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ, การร้อยวัสดุที่หาในห้องถิน เช่น แกนหลอดด้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสศ หลอดกาแฟ หรือ หลอดคนนตัดเป็นท่อน การสานใบมะพร้าว

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อต่าง ๆ

2.2 การเล่นเป็นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่ง

สวยงาม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ร่วมสนทนาร่วมกิจกรรมที่ทำในวันลงทะเบียนสาขาของห้องถินจังหวัดภาคและร่วมสนทนาร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ในวันนี้

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่มโดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าและรองหัวหน้า

3. ส่งตัวแทนออกไปรับกระดาษและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสามารถในกลุ่ม และช่วยกันจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกัน

4. ก่อนทำกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ สนทนา ปรึกษา คิดวางแผนร่วมกันก่อนว่าจะทำกิจกรรมสร้างสรรค์อะไรบ้าง และในกลุ่มร่วมปรึกษาหารือว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน และเริ่มทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจิตนาการอย่างอิสระ

5. หลังจากทำงานกลุ่มเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูและเด็กร่วมกันจัดเตรียมไว้ตามความสนใจ คือ การปั้นดินน้ำมัน, การวาดภาพอิฐระ, การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ, การร้อยวัสดุที่หาในห้องถิน เช่น แกนหลอดด้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสศ หลอดกาแฟ หรือ หลอดคนตัดเป็นท่อน การสานใบมะพร้าว ฯลฯ เด็กทุกคนควรทำกิจกรรมอย่างน้อย 2

กิจกรรม และนำผลงานจัดวางบนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้

6. ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย
7. ให้ตัวแทนกลุ่มน้ำเสนอผลงานของกลุ่ม เพื่อนและครูร่วมสนใจ ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานที่ทำร่วมกัน
8. เด็กและครูร่วมกันสรุป การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ผ่านมา รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยกันคิดวิธีการแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ครั้งต่อไป สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

วัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ

1. การปืนดินน้ำมัน คือ ดินน้ำมัน ดาดใส่ผลงาน แผ่นพลาสติกรองปืน อุปกรณ์เสริมในการปืน เช่น มีคพลาสติก ไม้สำหรับนวดดินน้ำมัน ไม้นล็อกสำหรับตกแต่ง พิมพ์ตัวอักษรหรือสิ่งต่างๆ ผ้าเช็ดมือ
2. กระดาษ A4 ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด ศีเทียน ศีไม้
3. การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ คือ กระดาษเหลือใช้ กระดาษนิตยสาร กระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษโฆษณาสินค้า และกระดาษอื่นๆ กาว กระไกที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย กระดาษ A4
4. การร้อยวัสดุที่หาในท้องถิ่น เช่น แกนหลอดค้ายัตติคริง เม็ดกระถินสุด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน เสื้อกวัว หรือไห่มพรุ เข็มพลาสติก
5. การสถานใบมะพร้าว ใบมะพร้าว กระไกที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
2. การร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์
3. การส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเองและเพื่อน
4. การคิดแก้ปัญหาและทำกิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

อุดประสังค์การเรียนรู้

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และแก้ปัญหาในการเล่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน คือ มุนศิลปะ มุนบล็อกสร้างสรรค์ มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนกระบวนการรายสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมสนทนารถึงการเข้าเล่นตามมุน และสร้างชื่อทดลองร่วมกัน เช่น

- เข้าเล่นเป็นกลุ่ม
- ไม่แข่งของเด่นกันเพื่อน
- เล่นแล้วเก็บเข้าที่เดิม

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสนใจ เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้ สมาชิกในกลุ่มร่วมกันสนทนาร่วมกันปรึกษาหารือ คิดวางแผนในการเล่น ร่วมกันคิดเมื่อเกิด ปัญหาในการเล่น ผลักกันเป็นหัวหน้ากลุ่ม

3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในห้องถิ่น เช่นมาเป็น อุปกรณ์การเล่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน พร้อมพิง ตัวญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเด่นเข้าที่ให้เรียบร้อย

4. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหา ที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นตามมุนที่ผ่านมา เพื่อเป็นแนวทางในการ เล่นตามมุนครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน คือ

1. มุนศิลปะ มีสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน สีไม้ สีน้ำ คินโซ ยางลบ ไม้บรรทัด

กระบวนการบูรณะเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

2. บูรณาการสร้างสรรค์ นำเอาวัสดุที่มีในห้องถิน เช่น ไม้ไผ่ ไม้จำเข้า ก่อตั้ง กระบวนการขนาดต่าง ๆ ที่เหลือใช้ หรือใส่สินค้า ที่หาได้ในห้องถิน มาทำเป็นบล็อกสร้างสรรค์ขนาดต่าง ๆ

3. บูรณาการ นำวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสาระห้องถินจังหวัดตาก มาจัดบูรณาการ เช่น นำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม และเตา แก้วน้ำ ๆ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ ที่หาได้ในห้องถิน

4. บูรณาการสื่อภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีการลอยกระทงสาย ของจังหวัดตาก ทึ้งที่เป็นหนังสือการ์ตูน และเป็นประวัติของประเพณีการลอยกระทงสาย

5. บูรณาการรายสร้างสรรค์ จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นหุ่นจำลอง เช่น กระดาษสาที่ทำจากกลามมะพร้าว กระดาษที่ทำจากใบตอง ดอกไม้ ญูป เทียน สตั๊ดวัน้ำ เช่น ปลา ปู หุ้ง หอย สาหร่าย ฯลฯ ไว้สำหรับเล่นตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์อิสระ

6. บูรณาการชาติ มีวัสดุที่หาได้ตามธรรมชาติในห้องถิน เช่น ก้อนหิน ดิน ทรัพยากรด ไม้ชนิดต่าง กิ่งไม้ ใบไม้ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ เตรียมไว้ให้เด็กจัดตกแต่งให้สวยงามตามจินตนาการ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามบูรณาการแล้วเก็บเข้าที่
2. การเล่นตามบูรณาการอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถินจังหวัดตาก
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน การร้องขอ การช่วยเหลือกัน
4. การเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่ดี และการแก้ปัญหาในการเล่น

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้

1. เด็กเล่าวิธีการและกิจกรรมที่ทำในวันลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้
2. เด็กร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนา และตอบคำถามเกี่ยวกับวิธีการและกิจกรรมที่ทำในวันลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้
3. เด็กแสดงนarration ในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการและกิจกรรมที่ทำในวันลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้ถูกต้อง และการนับจำนวนกระทงสายจากภาพได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

วิธีการลอยกระทงสายและการจัดกิจกรรมในวันลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด และการฟีกหัก曷คณิตศาสตร์
- 2.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- 2.3 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเด่าเรื่องราวเกี่ยวกับ

ตนเอง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมท่องคำคล้องจอง “กระทงน้อຍ” และร่วมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาคำคล้องจอง
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยครูเด่าถึงวิธีการลอยกระทงสายและกิจกรรมที่ทำในวันลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยครูใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย หมายสำหรับวัยของเด็กปฐมวัย โดยมีหนังสือและรูปภาพประกอบ
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปถึงวิธีการลอยกระทงสาย และกิจกรรมที่ทำในวันลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก และให้เด็กร่วมท่องคำคล้องจอง “กระทงน้อຍ” ซึ่งครั้งโดยให้เด็กออกมาน่าท่องคำคล้องจอง ครั้งละ 5 คน
4. เด็กและครูสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับนarration ใน การพูดและการฟัง เช่น ถ้าต้องการตามหรือแสดงความคิดเห็นต้องยกมือเพื่อขออนุญาต สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

คำคล้องจอง “กระทงน้อຍ” หนังสือประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่น

จังหวัดตาก

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่าวิธีการลอยกระทงสายและกิจกรรมที่ทำในวันดอยกระทงสายของ
จังหวัดตาก
2. การร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนาระบุคคลในเรื่องประโยชน์ของการลอยกระทงสาย
3. เด็กแสดงนารายาทในการพูด การฟังเรื่องประโยชน์ของการลอยกระทงสายของ
ท้องถิ่นจังหวัดตาก และทักษะการนับจำนวนกระทงสายจากรูปภาพ

กิจกรรมกลางแจ้ง

ชุดประสังค์การเรียนรู้

1. เด็กร่วมเล่นเกม “เข็ม้าส่างเมือง” อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้
2. เด็กแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและภาษาพูดได้
3. เด็กเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และเด็กคิดแก้ปัญหาขณะเล่นเกม “เข็ม้าส่างเมือง” ได้ สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

เกมเข็ม้าส่างเมือง

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การเล่นอิสระ

2.2 การเล่นในห้อง นอกห้อง และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามอยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนากถึงการเล่นเกมเข็ม้าส่างเมือง และวิธีการเล่น เกมเข็ม้าส่างเมือง
3. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันในการเล่นเกมเข็ม้าส่างเมือง เช่น ไม่วิ่งชนกัน ไม่เด่นด้วยความรุนแรง รักษาความปลอดภัยให้ตนเองและผู้อื่น โดยให้เด็กใช้ภาษาพูดสื่อสารเพื่อความปลอดภัย และให้เด็กอาสาสมัครสาธิตการเล่นเกมเข็ม้าส่างเมือง
4. ให้เด็กเล่นทึ้งเป็นคู่ กลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ โดยให้แบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ และปฏิบัติตามข้อตกลง เมื่อได้เข้าสัญญาณให้เริ่มเล่นเกมเข็ม้าส่างเมือง
5. เด็กที่เล่นเกมเข็ม้าส่างเมืองพอแล้วให้เล่นเครื่องเล่นสนามอิสระ
6. เด็กทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้องเรียน พักผ่อน เด็กและครูร่วมกันสนทนารูปถึงการเล่นเกมเข็ม้าส่างเมืองที่ผ่านมา รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเล่นเกม และช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการเล่นเกมกลางแจ้งครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมเข็ม้าส่างเมือง, เครื่องเคาะสัญญาณ, เครื่องเล่นสนาม

แหล่งเรียนรู้

ใต้ร่มต้นไม้ในสนาม, สนามเด็กเล่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมสังเกตหาสิ่งผิดปกติในภาพประเพณีลอยกระทงสายของท้องถิ่น

จังหวัดตาก

2. ความมั่นใจในตนเอง

3. ความสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนและร่วมกันเก็บของเข้าที่

4. การแก้ปัญหาในการเล่นเกมการสังเกตหาสิ่งผิดปกติในภาพประเพณีลอยกระทง
สายของท้องถิ่นจังหวัดตาก

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
หน่วย ประเพณีการลอยกระ Thompson วันที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ ชุดประสบการเรียนรู้

1. เด็กทำท่าทางเลียนแบบกระ Thompson ลายลงน้ำได้
2. เคลื่อนไหวร่างกายอย่างสร้างสรรค์ตามจินตนาการอิสระได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - 1.1 การทำท่าทางเลียนแบบกระ Thompson ลายลงน้ำ
 - 1.2 เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง “ลอยกระ” ตามจินตนาการ
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
 - 2.2 เคลื่อนไหวตามจินตนาการ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “ลอยกระ”
2. เด็กทำท่าทางอยู่กับที่และเคลื่อนที่อย่างอิสระตามจินตนาการ โดยสมมติตามเอง เป็นกระ Thompson ทำท่าทางเลียนแบบกระ Thompson ลายลงน้ำ โดยกระแสน้ำพัดพาไป
3. เด็กเคลื่อนไหวร่างกาย ไปรอบ ๆ ห้องตามจินตนาการประกอบเพลง ลอยกระ
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงการทำท่าทางเลียนแบบกระ Thompson ลายลงน้ำ และ การเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการอิสระที่ผ่านมา และเด็กพักผ่อนและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ต่อไป

ต่อไปก่อนการจัดกิจกรรม

1. เพลง “ลอยกระ”
2. เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายเลียนแบบกระ Thompson ลายลงน้ำ
2. การเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่อย่างสร้างสรรค์
3. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ

กิจกรรมสร้างสรรค์

ชุดประสบการเรียนรู้

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
2. เด็กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรมร่วมกันได้
3. เด็กส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเอง

เพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

การบันทึกน้ำมัน การวัดสภาพอิสระ การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ การร้อยสอดกันที่ทางในห้องถิน เช่น แกนหลอดด้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนม ตัดเป็นท่อน การสถานใบมะพร้าว

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อต่าง ๆ

2.2 การเล่นเป็นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่ง

สวยงาม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ร่วมสนทนากลุ่มสิ่งที่ได้รับจากการโดยกระทงสายของห้องถินจังหวัดตาก

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าและรองหัวหน้า

3. ส่งตัวแทนออกไปรับกระดาษและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แล้วแบ่งให้ รองหัวหน้าช่วยแยกสมาชิกในกลุ่ม และช่วยกันจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมในการทำกิจกรรม สร้างสรรค์ร่วมกัน

4. ก่อนทำกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ สนทนา ปรึกษา คิดวางแผนร่วมกันก่อนว่าจะ ทำกิจกรรมสร้างสรรค์อะไรบ้าง และในกลุ่มร่วมปรึกษาหารือว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน และเริ่มทำ กิจกรรมสร้างสรรค์ตามจิตนาการอย่างอิสระ

5. หลังจากทำงานกลุ่มเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูแต่ละเด็กร่วมกัน จัดเตรียมไว้ตามความสนใจ คือ การบันทึกน้ำมัน การวัดสภาพอิสระ การพับกระดาษและตกแต่ง เป็นภาพ การร้อยสอดกันที่ทางในห้องถิน เช่น แกนหลอดด้ายตัดครึ่ง เม็ดกระถินสด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน การสถานใบมะพร้าว ฯลฯ เด็กทุกคนควรทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม และนำผลงานข้อความนี้ให้จัดเตรียมไว้

6. ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย
7. ให้ตัวแทนกลุ่มน้ำเสนอผลงานของกลุ่ม เพื่อนและครูร่วมสนับสนุน ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานที่ทำร่วมกัน
8. เด็กและครูร่วมกันสรุป การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ผ่านมา รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยกันคิดวิธีการแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ครั้งต่อไป สืบประกอบการจัดกิจกรรม

วัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ

1. การปั๊บดินน้ำมัน คือ ดินน้ำมัน ถ้าใส่ผลงาน แผ่นพลาสติกรองปั๊บ อุปกรณ์เสริมในการปั๊บ เช่น มีคพลาสติก ไม้สำหรับนวดดินน้ำมัน ไม้เบล็อกสำหรับตกแต่ง พิมพ์ตัวอักษรหรือสิ่งต่าง ๆ ผ้าเช็ดมือ
2. กระดาษ A4 ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด สีเทียน สีไม้
3. การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ คือ กระดาษเหลือใช้ กระดาษนิตยสาร กระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษโฆษณาสินค้า และกระดาษอื่น ๆ กาว กระไกรที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ปูนวัย กระดาษ A4
4. การร้อยวัสดุที่หาในห้องถัง เช่น แกนหลอดค้ายดดครึ่ง เม็ดกระถินสด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน เชือกวัว หรือไนมพรน เงิ่นพลาสติก
5. การสถานใบมะพร้าว ใบมะพร้าว กระไกรที่เหมาะสมสำหรับเด็กปูนวัย

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
2. การร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาและร่วมกันทำกิจกรรม
3. การส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเองและของเพื่อน
4. การคิดแก้ปัญหาและทำกิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

ดุลประสมค์การเรียนรู้

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และแก้ปัญหาในการเล่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน คือ มุนศิลปะ มุนบล็อกสร้างสรรค์ มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนกระบวนการสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมสนทนารถึงการเข้าเล่นตามมุน และสร้างข้อตกลงร่วมกัน เช่น
 - เข้าเล่นเป็นกลุ่ม
 - ไม่แย่งของเล่นกับเพื่อน
 - เล่นแล้วเก็บเข้าที่เดิม
2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสนใจ เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้ สมาชิกในกลุ่มร่วมกันสนทนาร่วมกันปรึกษาหารือ คิดวางแผนในการเล่น ร่วมกันคิดเมื่อเกิด ปัญหาในการเล่น ผลัดกันเป็นหัวหน้ากลุ่ม
3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในห้องถิ่น เข้ามาเป็น อุปกรณ์การเล่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบถ้วน พร้อมพิจ ลักษณ์ภายนอกเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหา ที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นตามมุนที่ผ่านมา เพื่อเป็นแนวทางในการเล่นตามมุนครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน คือ

1. มุนศิลปะ มีสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน สีไม้ สีน้ำ ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด

กระดาษบรุ๊ฟแผ่นใหญ่ พร้อมกระดาานรองแผ่นกระดาษใส่ขาให้ตั้งได้ขนาดที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

2. บุนบลือกสร้างสรรค์ นำเอาวัสดุที่มีในห้องถิน เช่น ไม้ไผ่ ไม้จำลา กล่องกระดาษขนาดต่าง ๆ ที่เหลือใช้ หรือใส่สินค้า ที่หาได้ในห้องถิน มาทำเป็นบลือกสร้างสรรค์ขนาดต่าง ๆ
3. บุนบ้าน นำวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสาระท้องถินจังหวัดตาก มาจัดบุนเล่น เช่น นำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม และเตา แก้วน้ำ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ ที่หาได้ในห้องถิน
4. บุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีการลอยกระทงสาย ของจังหวัดตาก ทั้งที่เป็นหนังสือการ์ตูน และเป็นประวัติของประเพณีการลอยกระทงสาย
5. บุนกระบวนการพิธีกรรมสร้างสรรค์ จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นหุ่นจำลอง เช่น กระทงสายที่ทำจากกระถางพลาสติก กระทงที่ทำจากใบตอง ดอกไม้ ชูป เทียน สักวัน้ำ เช่น ปลาปู ถุง หอย สาหร่าย ฯลฯ ไว้สำหรับเล่นตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์อิสระ
6. บุนธรรมชาติ มีวัสดุที่หาได้ตามธรรมชาติในห้องถิน เช่น ก้อนหิน ดิน ทราย และต้นไม้ชนิดต่าง กิ่งไม้ ใบไม้ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ เตรียมไว้ให้เด็กจัดตกแต่งให้สวยงามตามจินตนาการ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามบุนบลือกเข้าที่
2. การเล่นตามบุนของย่างสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถินจังหวัดตาก
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานแพลิดแพลิน การรอดอย การช่วยเหลือกัน
4. การเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่ดี และการแก้ปัญหาในการเล่น

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ดูคประสบการเรียนรู้

1. เด็กเล่าสิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตากได้
 2. เดีกร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนา และตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายได้
 3. เด็กแสดงนารายาทในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตากได้ถูกต้อง และมีทักษะทางคณิตศาสตร์ สารการเรียนรู้
1. สารที่ควรเรียนรู้ สิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตาก
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด และการฝึกทักษะคณิตศาสตร์
 - 2.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
 - 2.3 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ

ตอน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง “กະລານະພຣ້າວ”
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในคำคล้องจอง
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงสิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตาก โดยครูเล่าประวัติของการลอยกระ腾สายและสิ่งที่ได้รับจากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตาก ครูใช้คำพูดเล่าที่เข้าใจง่าย หมายสำหรับวัยของเด็กปฐมวัย โดยมีหนังสือและรูปภาพประกอบ
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปถึงสิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตาก และให้เดีกร่วมท่องคำคล้องจอง “กະລານະພຣ້າວ” อีกครั้ง โดยออกมาท่องคำคล้องจองครั้งละ 5-10 คน
5. เด็กและครูสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับนารายาทในการพูดและการฟัง เช่น ถ้าต้องการถามหรือแสดงความคิดเห็นต้องยกมือเพื่อขออนุญาต

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. คำคล้องจอง “กະລານະພຣ້າວ”
2. หนังสือประวัติการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตาก พร้อมรูป

ภาพประกอบ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่าสิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตาก
2. การร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนากับครอบครัวเรื่องประเพณีการลอยกระ腾สาย
3. เด็กแสดงมารยาทในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการลอยกระ腾สายของห้องถินจังหวัดตาก และทักษะการนับจำนวน

กิจกรรมกลางแจ้ง

ชุดประสังค์การเรียนรู้

1. เด็กร่วมเล่นเกม “นกกระยาง” อ่าย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้
2. เด็กแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายได้
3. เด็กเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และเด็กคิดแก้ปัญหาขณะเล่นเกม “นกกระยาง” ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

เกมนกกระยาง

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเล่นอิสระ การเล่นในห้อง นอกห้อง และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามอยู่ได้ร่วมงานของด้านไม้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นเกมนกกระยาง และวิธีการเล่นเกมนกกระยาง เช่น นกกระยางชอบยืนหลับตาเดียว ๆ ฯลฯ
3. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันในการเล่นเกมนกกระยาง เช่น ไม่วิ่งชนกัน ไม่เล่นด้วยความรุนแรง รักษาความปลอดภัยให้ตนเองและผู้อื่น และให้เด็กอาสาสมัครสาวิศวกรรมการเล่น เกมนกกระยาง
4. ให้เด็กเล่นทั้งกลุ่มเล็กและเป็นกลุ่มใหญ่ โดยให้แบ่งกลุ่มตามความสนใจ หรือ ไลน์สัญญาณให้ริมเล่นเกมนกกระยาง
5. เด็กที่เล่นเกมนกกระยางพอแล้วให้เล่นเครื่องเล่นสนามอิสระ
6. เด็กทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้องเรียน พักผ่อน เด็กและครูร่วมกันสนทนารูปถึงการเล่นเกมนกกระยางที่ผ่านมา รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเล่นเกม และช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการเล่นเกมกลางแจ้งครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมนกกระยาง, เครื่องเคาะสัญญาณ, เครื่องเล่นสนาม

แหล่งเรียนรู้

ให้ริมด้านไม้ในสนาม, สนามเด็กเล่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมเล่นเกม “นกกระยาง” อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. การแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาพูดได้
3. การผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการคิดแก้ปัญหาขณะเล่นเกม “นกกระยาง”

กิจกรรมเกมการศึกษา

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้

1. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 - 10 ได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตนเอง
3. เด็กสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนและร่วมกันเก็บของเข้าที่ได้
4. เด็กแก้ปัญหาในการเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 - 10 ได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรเรียนรู้**
เกมจับคู่ภาพกระทรวงชาย กับจำนวน 1 - 10
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การจับคู่ การจำแนก และจัดกลุ่ม
 - 2.2 การเปรียบเทียบ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงประเพณีการลอบยกร่างกระหงชายและสิ่งที่ได้จากการลอบกระหงชายของท้องถิ่นจังหวัดตาก
2. แนะนำการเล่นเกมการจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 - 10 พร้อมทั้งให้เด็กทดลองเล่นเกม
3. เด็กเล่นเกมการจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 - 10 และแนะนำให้ช่วยเหลือแบ่งปันเพื่อน
4. ให้เด็กนำเกมการศึกษาที่เคยเล่นมาแล้วมาเล่น ได้อิสระ
5. เด็กทุกคนช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเด็กเล่นແล้ວ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เกมจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 - 10
2. ภาพตัดต่อที่เคยเล่นมาແล้ວ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 - 10
2. ความมั่นใจในตนเอง
3. ความสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนและร่วมกันเก็บของเข้าที่
4. การแก้ปัญหาในการเล่นเกมจับคู่ภาพกระทรวงชายกับจำนวน 1 - 10

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หน่วย ประเพณีการลอยกระงงสาย วันที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ

ชุดประسنค์การเรียนรู้

1. เด็กเคลื่อนไหวตามคำบรรยายได้
 2. เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการอย่างอิสระได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - 1.1 การเคลื่อนไหวตามคำบรรยาย
 - 1.2 เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
 - 2.2 เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนับสนุนถึงประเมินการลอยกระทงสายของจังหวัดตาก
 2. เด็กทำท่าทางอยู่กับที่และเคลื่อนที่อย่างอิสระ
 3. เด็กเคลื่อนไหวร่างกาย ไปรอบ ๆ ห้อง ตามจินตนาการ ประกอบคำบรรยายของครูเรื่องประเมินการลอยกระทงสายในท้องถิ่นจังหวัดตาก
 4. เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงการเคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยายที่ผ่านมา
 5. ให้เด็กพักผ่อนและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

- คำบรรยายของครู
 - เครื่องหมายที่ใช้

การวัดและประเมินพัฒนาการ

ສັງເກດພຸດທິກຣມຂອງເຕັກ ຕັ້ງນີ້

1. การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยาย
 2. การเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่
 3. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ

กิจกรรมสร้างสรรค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
2. เด็กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรมร่วมกันได้
3. เด็กส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเองได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

การบันดาลน้ำมัน, การวัดภาพอิฐ การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ, การร้อยวัสดุที่หาในห้องถัง เช่น แกนหลอดค้ายัดครึ่ง เม็ดกระถินสด หลอดกาแฟ หรือ หลอดคนนตัดเป็นท่อน การสถานใบมะพร้าว

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อต่าง ๆ
- 2.2 การเล่นเป็นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งที่สามารถสร้าง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมสนทนาร่วมกันถึงการประดิษฐ์โดยกระบวนการทางสายว่าใช้วัสดุ อุปกรณ์อะไรบ้าง
2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าและรองหัวหน้า
3. ส่งตัวแทนออกไปรับกระดาษและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสมาชิกในกลุ่ม และช่วยกันจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกัน
4. ก่อนทำกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ สนทนา ปรึกษา คิดวางแผนร่วมกันก่อนว่าจะทำกิจกรรมสร้างสรรค์อะไรบ้าง และในกลุ่มร่วมปรึกษาหารือว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน และเริ่มทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจิตนาการอย่างอิสระ
5. หลังจากทำงานกลุ่มเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูแต่ละเด็กร่วมกันจัดเตรียมไว้ตามความสนใจ คือ การบันดาลน้ำมัน, การวัดภาพอิฐ การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ, การร้อยวัสดุที่หาในห้องถัง เช่น แกนหลอดค้ายัดครึ่ง เม็ดกระถินสด หลอดกาแฟ หรือ หลอดคนนตัดเป็นท่อน การสถานใบมะพร้าว การประดิษฐ์กระดาษฯลฯ เด็กทุกคนควรทำ

กิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม และนำผลงานข้อความนั้นไปตีพิมพ์ที่จัดเตรียมไว้

6. ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย
7. ให้ตัวแทนกลุ่มน้ำเสนอผลงานของกลุ่ม เพื่อนและครุร่วมสนทนากับผู้มาดู และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานที่ทำร่วมกัน

8. เด็กและครุร่วมกันสรุป การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ผ่านมา รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยกันคิดวิธีการแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ครั้งต่อไป สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

วัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ

1. การปืนดินน้ำมัน คือ ดินน้ำมัน ถ่านไส้ฟลางาน แผ่นพลาสติกรองปืน อุปกรณ์เสริมในการปืน เช่น มีดพลาสติก ไม้สำหรับนวดดินน้ำมัน ไม้บล็อกสำหรับตกแต่ง พิมพ์ตัวสัตว์หรือสิ่งต่างๆ ผ้าเช็ดมือ
2. กระดาษ A4 ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด สีเทียน สีไม้
3. การพับกระดาษและตกแต่งเป็นภาพ คือ กระดาษเหลือใช้ กระดาษนิตยสาร กระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษโฆษณาสินค้า และกระดาษอื่นๆ กาว กระไกรที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ปฐมวัย กระดาษ A4
4. การรื้อยาสตุที่หาในห้องถัง เช่น แกนหลอดด้ามตัดครึ่ง เม็ดกระถินสุด หลอดกาแฟ หรือ หลอดนมตัดเป็นท่อน เชือกวัว หรือไนพรอม เงินพลาสติก
5. การสถานใบมะพร้าว ใบมะพร้าว กระไกรที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย
6. การประดิษฐ์กระถงสาย คือ กระถงมะพร้าว กระดาษทราย ญี่ปุ่น เทียน ดอกไม้ ฯลฯ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การแบ่งกลุ่มแล้วเลือกผู้นำ – ผู้ตาม
2. การร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาขณะร่วมกันทำกิจกรรม
3. การส่งผลงานพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ของตนเองและของเพื่อน
4. การคิดแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และแก้ปัญหาในการเล่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน คือ มุนศิลปะ มุนบลือกสร้างสรรค์ มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนกระบวนการสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมสนทนารถึงการเข้าเล่นตามมุน และสร้างข้อคุณลักษณะร่วมกัน เช่น

- เข้าเล่นเป็นกลุ่ม
- ไม่แย่งของเล่นกับเพื่อน
- เล่นแล้วเก็บเข้าที่เดิม

2. เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันสนทนาร่วมกับปรึกษาหารือ คิดวางแผนในการเล่น ร่วมกันคิดเมื่อเกิดปัญหาในการเล่น ผลักกันเป็นหัวหน้ากลุ่ม

3. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในห้องถิ่น เข้ามาเป็นอุปกรณ์การเล่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย

4. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นตามมุนที่ผ่านมา เพื่อเป็นแนวทางในการเล่นตามมุนครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน คือ

1. มุนศิลปะ มีสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน สีไม้ สีน้ำ ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด

กระบวนการบูร์พแผ่นใหญ่ พร้อมกระบวนการรองแผ่นกระบวนการใส่ขาให้ตั้งได้บนคาดที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

2. บุนมลีอกรสร้างสรรค์ นำเอาวัสดุที่มีในห้องถิน เช่น ไม้ไผ่ ไม้จำลา กล่องกระบวนการขนาดต่าง ๆ ที่เหลือใช้ หรือใส่สินค้า ที่หาได้ในห้องถิน มาทำเป็นบล็อกสร้างสรรค์ขนาดต่าง ๆ

3. บุนมน้ำน นำวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสาระท้องถินจังหวัดตาก มาจัดนุ่มเล่น เช่น นำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม และเตา แก้วน้ำ ๆ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ ที่หาได้ในห้องถิน

4. บุนมนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีการลอยกระ Thompson ของจังหวัดตาก ทึ้งที่เป็นหนังสือการ์ตูน และเป็นประวัติของประเพณีการลอยกระ Thompson ฯ

5. บุนกระยะสร้างสรรค์ จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นหุ่นจำลอง เช่น กระ Thompson ที่ทำจากกระ吝ะพร้าว กระทงที่ทำจากใบตอง ดอกไม้ ญูป เทียน สักวัน้ำ เช่น ปลาปู ถุง หอย สาหร่าย ฯลฯ ไว้สำหรับเล่นตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์อิสระ

6. บุนธรรมชาติ มีวัสดุที่หาได้ตามธรรมชาติในห้องถิน เช่น ก้อนหิน ดิน ทราย และต้นไม้ชนิดต่าง กิ่งไม้ ใบไม้ ฯลฯ และวัสดุอื่น ๆ เตรียมไว้ให้เด็กจัดตกแต่งให้สวยงามตามจินตนาการ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามบุนมนุ่มแล้วเก็บเข้าที่
2. การเล่นตามบุนมออย่างสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถินจังหวัดตาก
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน การรอค่อย การช่วยเหลือกัน
4. การเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่ดี และการแก้ปัญหาในการเล่น

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

อุดประชงค์การเรียนรู้

1. เด็กประดิษฐ์กระถางสายและร่วมกิจกรรมจำลองประเพณีลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้
2. เด็กร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนากับครอบครัวในการประดิษฐ์กระถางสาย และร่วมกิจกรรมจำลองประเพณีลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้
3. เด็กแสดงมารยาทในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประดิษฐ์กระถางสายและร่วมกิจกรรมจำลองประเพณีลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตากได้ ถูกต้อง และนับจำนวน 1-5 ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

การประดิษฐ์กระถางสายและการจำลองประเพณีการลอยกระทงสายในท้องถิ่นจังหวัดตาก

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด และการฟังทักษะคณิตศาสตร์
- 2.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- 2.3 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับคนเอง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำล้อของ “กลานะพร้าว”
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนากับเนื้อหาในคำล้อของ
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงวิธีการประดิษฐ์กระถางสายและประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก โดยครูเล่าถึงวิธีการประดิษฐ์และประเพณีการลอยกระทงสายในท้องถิ่นจังหวัดตาก ครูใช้คำพูดเล่าถึงประวัติการลอยกระทงสายของจังหวัดตากที่เข้าใจง่าย หมายความรับวัยของเด็กปฐมวัย โดยมีหนังสือและรูปภาพประกอบ
4. เด็กและครูร่วมกันประดิษฐ์กระถางสาย และสร้างข้อตกลงร่วมกัน รวมถึงนัดแนะการเข้าร่วมบวนแห่ประเพณีการลอยกระทงสาย ซึ่งจะจำลองประเพณีการลอยกระทงสาย โดยนำกระทงสายไปลอยที่ในอ่างน้ำของโรงเรียน
5. เมื่อนัดแนะและสร้างข้อตกลงร่วมกันแล้วเด็กจัดตั้งบวนแห่กระทงสายเดินตามถนนไปยังอ่างน้ำภายในโรงเรียน โดยร่วมกันร้องเพลงลอยกระทง และร่วมกันปล่อยกระทงสายลง

ในนำ้ตามประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก

6. เมื่อลอยกระทงสายเรียบร้อยแล้วให้เดินແටกกลับห้อง เด็กและครูร่วมกันสนทนาระบุถึงการร่วมประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก ที่จำลองขึ้น และให้เด็กร่วมท่องคำคล้องของ “กะลามะพร้าว” อีกครั้ง โดยให้เด็กนับจำนวนกระทงสายที่ลอยอยู่ในอ่างน้ำ

7. เด็กและครูสร้างข้อคล้องเกี่ยวกับมารยาทในการพูดและการฟัง เช่น ถ้าต้องการ

ถามหรือแสดงความคิดเห็นต้องยกมือเพื่อขออนุญาต

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. คำคล้องของ “กะลามะพร้าว”
2. หนังสือประวัติการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก พร้อมรูปภาพประกอบ
3. วัสดุ อุปกรณ์ในการประดิษฐ์กระทงสาย เช่น กะลามะพร้าว กระดาษทราย ตะกร้าไม้ ชุดปีน ฯลฯ
4. เพลง “ลอยกระทง”
5. การจำลองประเพณีการลอยกระทง เช่น กลอง ฉูกซัก เครื่องเคาะจังหวะ ฯลฯ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การประดิษฐ์กระทงสายและการจำลองประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก
2. การร่วมกิจกรรม ร่วมสนทนาระบุถึงความคิดเห็นเรื่องการประดิษฐ์กระทงสายและการจำลองประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เด็กแสดงมารยาทในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นเรื่องการประดิษฐ์กระทงสายและการจำลองประเพณีการลอยกระทงสายของท้องถิ่นจังหวัดตาก และทักษะการนับจำนวน

กิจกรรมกลางแจ้ง

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้

1. เด็กร่วมเล่นน้ำ เล่นทราย อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้
2. เด็กแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจ และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาพูดได้
3. เด็กเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และเด็กคิดแก้ปัญหาและเล่นน้ำ เล่นทรายได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรเรียนรู้**
การเล่นน้ำ เล่นทราย
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 1.1 การเล่นอิสระ
 - 1.2 การเล่นในห้อง นอกห้อง และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามอุปกรณ์ริมแม่น้ำดัน ไม่เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย และภาษาพูด
2. เด็กและครูร่วมกันประเพณีการลอบยกกระถางสาขของห้องถินจังหวัดตาก และร่วมสนทนารถึงการเล่นน้ำเล่นทราย โดยให้เด็กจำลองประเพณีการลอบยกกระถางสาขตามชินศาสนาอย่างอิสระ โดยการเล่น คนเดียว หรือเล่นเป็นกลุ่มทึ้งกลุ่มเด็กและกลุ่มใหญ่ๆได้ ตามความสมัครใจ
3. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันในการเล่นเกมภูกินทาง เช่น ไม่วิ่งชนกัน ไม่เล่นด้วยความรุนแรง ไม่เอาทรัพย์ของป่าไปตอกกัน รักษาระบบน้ำด้วยหัวตันเองและผู้อื่น ให้เด็กเล่นน้ำ เล่นทรายและปฏิบัติตามข้อตกลง
4. เด็กที่เล่นน้ำ เล่นทรายพอแล้วให้เล่นเครื่องเล่นสนามอิสระ
5. เด็กทำความสะอาดคราียกกระถาง และการลับเข้าห้องเรียน พักผ่อน เด็กและครูร่วมกันสนทนารูปถ่ายการเล่นน้ำ เล่นทราย ที่ผ่านมา รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเล่น และช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการเล่นเกมกลางแจ้งครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

การเล่นน้ำ เล่นทราย, เครื่องเคาะสัญญาณ, เครื่องเล่นสนาม
แหล่งเรียนรู้
ได้รับดันไม้ในสนาม, สนามเด็กเล่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมเล่นน้ำ เล่นทราย อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. การแสดงออกอย่างอิสระ มีความมั่นใจและส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและภาษาพูดได้
3. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และการคิดแก้ปัญหาจะเล่นน้ำ เล่นทราย

คำคล้องจอง กะตามะพร้าว

ชนาภรณ์ แสนใส ผู้แต่ง

กะตามะพร้าว ที่ทิ้งແล้า

นำมายัดปีดเผือก เพลิดแพรัวพรมราษ
ใส่คอกไม้ ขูป เทียน เสียงหาย
ปล่อยเป็นสาย ไปเป็นศิริมงคล

ขอมาพระแม่คงคาน
ที่ลูกทำมาทุกแห่งหน
ขอพระแม่คงคานคงคล
ให้ทุกคนมีความสุขสวัสดิ

คำคล้องจอง กระทงน้อย

ชนาภรณ์ แสนใส ผู้แต่ง

กระทงสายลดอยเด่นเป็นสง่า
สายคงคานพาไปทั้งซ้ายขวา
สายลมพัดพากวนไปมา
ท้องหาราเรื่องรองคัวยแสงเทียน

เพลงอารมณ์

ชนาภรณ์ แสนใส ผู้แต่ง

อารมณ์ของฉันนั้นมีหลายอย่าง
โกรธบ้าง หัวเราะ ชอบใจ ร้องไห้
ยิ้มเย้ม แจ่มใส แล้วแต่ใครใคร
อยากให้สคใส สนับ心智 ต้องยิ้มเย้มออย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ลงชื่อ.....**ผู้บริหาร**

(นายวินัย หนุ่มคำ)

บันทึกผลหลังสอน

ผลการเรียน

ปัญหาและอุปสรรค

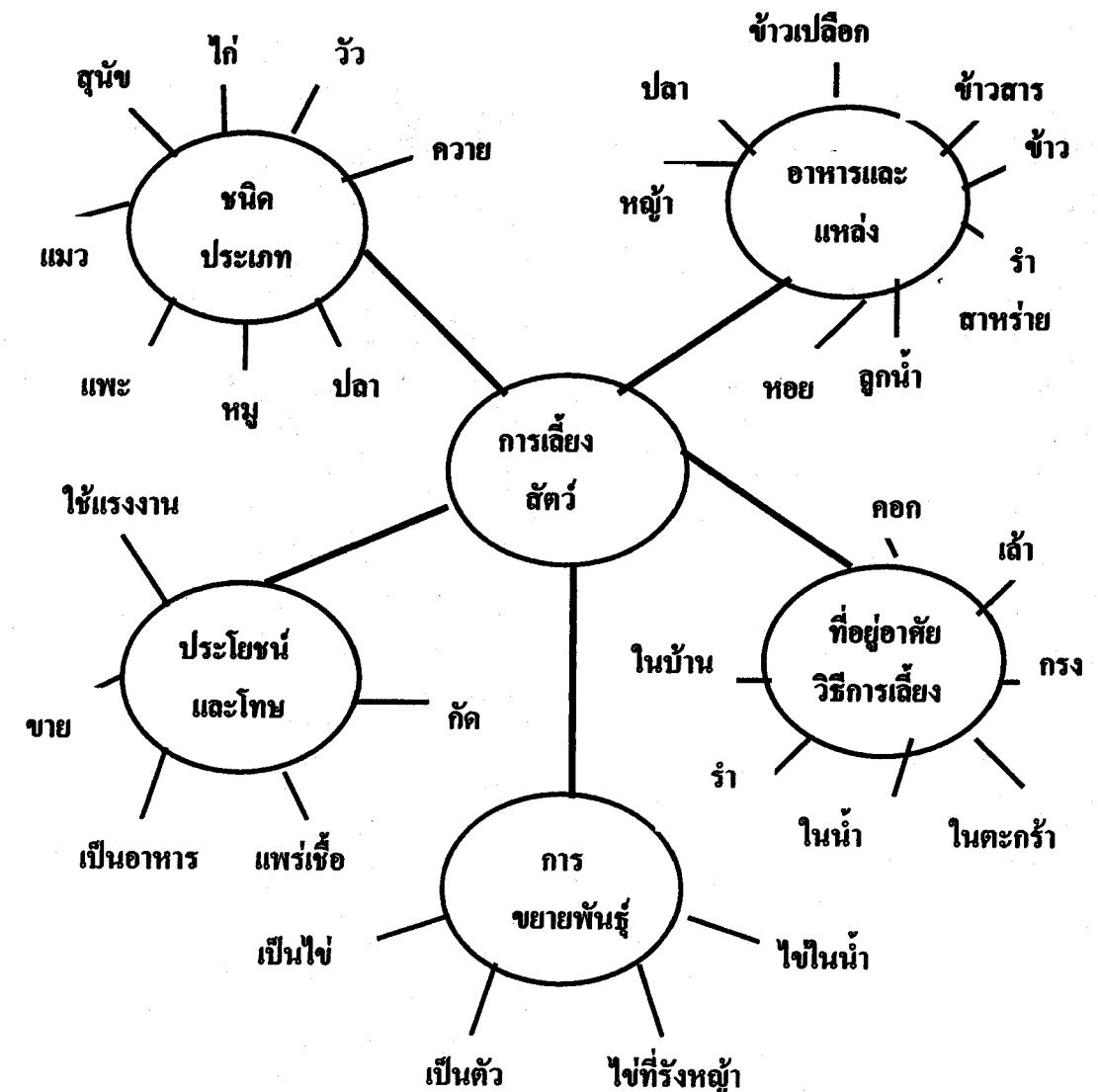
วิธีการแก้ไข

ลงชื่อ.....

(นางชนากานต์ แสนใส)

วัน เดือน ปี.....

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อําเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หน่วย การเลี้ยงสัตว์

สิ่งที่เด็กรู้แล้ว	สิ่งที่เด็กอยากรู้	สิ่งที่เด็กควรรู้
1. สัตว์มีชีวิต 2. สัตว์มีขา 4 ขา	1. ทำไม้สัตว์เลี้ยงมีหลายประเภท 2. ทำไม้สัตว์เลี้ยงกินอาหารไม่มีเหมือนกัน	1. สัตว์เลี้ยงมีหลายประเภท 2. การเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิดแตกต่างกัน 3. ที่อยู่อาศัยของสัตว์แตกต่างกัน 4. ประโยชน์และโทษของสัตว์แตกต่างกัน

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ขั้nonุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย อําเภอแม่อสอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 หน่วย การเลี้ยงสัตว์ แยกการจัดกิจกรรม 6 กิจกรรมหลัก ดังนี้

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

1. การทำท่าทางประกอบเพลง “ไก”
2. การทำท่าทางเลียนแบบสัตว์ต่าง ๆ
3. การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยาย
4. การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง
5. การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง “สัตว์เลี้ยง”

กิจกรรมสร้างสรรค์

1. การวาดภาพรายสีอิสระ
2. การบันทึกน้ำมัน
3. การฉีก ตัด ปะ เป็นภาพ
4. การพิมพ์ภาพด้วยส่วนต่าง ๆ ของพิช
5. การเล่นกับสีน้ำ เช่น การพิมพ์ภาพด้วยน้ำมือ การเป่าสี การสักสี การรูดสี

การพับสี

6. การพับกระดาษ

กิจกรรมเสริม

การเล่นตามมุมต่าง ๆ ภายในห้อง ดังนี้

1. มุมบล็อกที่ทำการไม้ไฟในห้องถิน
2. มุมบ้านโดยนำเครื่องใช้ที่ทำการเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม เตา แก้วน้ำ ฯลฯ
3. มุมหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่พับเห็นในห้องถิน จังหวัดตาก
4. มุมวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ มีระบบรายและตัวสัตว์เลี้ยงจำลองที่พับเห็นได้ในห้องถินเป็นพลาสติกและวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น ต้นไม้ ต้นหญ้า ดอก เต้า ฯลฯ ให้เด็กเล่นจำลองการเลี้ยงสัตว์ตามความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ
5. มุมร้านค้า มีตุ๊กตาหุ่นสัตว์เลี้ยงจำลองที่พับเห็นได้ในห้องถิน พร้อมอุปกรณ์ การค้าขายอื่น ๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

1. ชนิด ลักษณะ ประเภทของสัตว์เลี้ยง
2. อาหารและแหล่งอาหารของสัตว์เลี้ยง
3. ประโยชน์และโทษของการเลี้ยงสัตว์
4. การขยายพันธุ์ของสัตว์เลี้ยง
5. ที่อยู่อาศัยและวิธีการดูแลรักษา

กิจกรรมกลางแจ้ง

1. เกมเสือกินวัว
2. เกมยุกินทาง
3. เกมต่อหางสัตว์
4. เกมอึกาหวงไจ
5. การเด่นเครื่องเล่นสนาม

เกมการศึกษา

1. เกมจับคู่ภาพสัตว์กับเจ้า
2. เกมจับคู่สัตว์กับอาหาร
3. เกมจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ
4. เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดของไก่
5. เกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัย

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
 หน่วย การเรียนรู้สัตว์ วันที่ 1 วันที่เดือน..... พ.ศ. 25..... ถัดมาที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ ดุประสาท

1. เด็กสามารถร้อง “เพลงไก่” ได้
2. เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายประกอบ “เพลงไก่” ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
การร้องและเคลื่อนไหวร่างกายประกอบ “เพลงไก่”
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
 - 2.2 การร้องเพลง
 - 2.3 การแสดงปฏิกริยาโดยตอบเตียงคนดี

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันร้อง “เพลงไก่”
2. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงไก่ และเด็กทำท่าทางประกอบเพลงไก่อ่าย่างอิสระ
3. เด็กร้องเพลงไก่พร้อมเคลื่อนไหวร่างกายประกอบตามจินตนาการและเคลื่อนไหวไปรอบ ๆ ห้องเรียนอ่าย่างอิสระ โดยไม่ชนกัน
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาของ “เพลงไก่”
5. ให้เด็กพักผ่อนและผ่อนคลายกด้านเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เพลงไก่
2. เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร้องเพลงไก่
2. การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง
3. การแสดงท่าทางตามจินตนาการ

กิจกรรมสร้างสรรค์

ดุคประษงค์

1. เดี๋กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ได้
2. เดี๋กร่วมทำงานกับผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเดี๋งสัตว์ที่มีในห้องถินได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การวิเคราะห์ภาระน้ำหนัก การปั้นดินน้ำมัน การพับสี การรูดสี การวิเคราะห์ภาพสีน้ำด้วยนิ้วนือ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านตื่อต่าง ๆ
- 2.2 การเล่นเป็นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกไปรับกระบวนการและอุปกรณ์การวิเคราะห์ภาระน้ำหนักแล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสามารถในกลุ่ม
3. ค่อนทำกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ สนใจ ปรึกษา คิดวางแผนร่วมกันก่อนว่า สัตว์ที่เดี๋งไว้ในบ้านของตนเองและในห้องถินมีสัตว์อะไรบ้าง ในกลุ่มร่วมปรึกษาหารือว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน และเริ่มทำกิจกรรมสร้างสรรค์เกี่ยวกับสัตว์ที่พบเห็นในห้องถินตามจิตนาการ อิ่งอิสระ
4. หลังจากทำงานกลุ่มเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูและเดี๋กร่วมกันจัดเตรียมไว้ตามความสนใจ คือ การปั้นดินน้ำมัน การพับสี การรูดสี การวิเคราะห์ภาพด้วยนิ้วนือ โดยใช้สีน้ำเด็กทุกคนควรทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม และนำผลงานออกโชว์บนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้
5. ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย
6. ให้ตัวแทนกลุ่มน้ำเส้นอพลงานของกลุ่ม เพื่อนและครูร่วมสนับสนุน ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ภาพสัตว์ในห้องถินร่วมกัน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. กระดาษ A 4 และอุปกรณ์การวาดภาพระบายสี เช่น ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด สีเทียน
2. วัสดุ อุปกรณ์ การปืนคินน้ำมัน, การพับสี, การรุดสี, การวาดภาพด้วยนิ่วเมือ โดยใช้สีน้ำ

การวัดผลและประเมินผล

ชั้นเกตพฤตกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างอิสระ
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลียงสัตว์ในท้องถิ่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามนุน)

จุดประสงค์

1. เล่นตามนุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน ดังนี้ มุนบล็อก มุนข้าว มุนหนังสือ มุนร้านค้า มุนสร้างสรรค์ มุนวิทยาศาสตร์ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้สนใจในกลุ่มร่วมกันสนทนาร่วมกันคิดวางแผนในการเล่น
2. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในห้องถิ่น เข้ามาเป็นอุปกรณ์การเล่น และมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน พร้อมพิงสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนากับบุคคลที่มีภารกิจการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

ตัวประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน ดังนี้

1. มุนบล็อกที่ทำจากไม้ไผ่ในห้องถิ่น
2. มุนข้าวโดยนำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกงถ้วย ชาม เตา แก้วน้ำ ฯลฯ
3. มุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่พบเห็นในห้องถิ่นจังหวัดตาก
4. มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ มีกระบวนการและตัวสัตว์เลี้ยงจำลองที่พบเห็นได้ในห้องถิ่นเป็นพลาสติกและวัสดุประดิษฐ์ เช่น ต้นไม้ ต้นหญ้า กอก เด็ก ฯลฯ ให้เด็กเล่นจำลองการเลี้ยงสัตว์ตามความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ

5. นุนร้านค้า มีตึกตาหุ่นสัตว์เลี้ยงจำลองที่พับเห็นได้ในห้องถิน พร้อมอุปกรณ์การค้าขายอื่น ๆ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามนุนแล้วกีบเข้าที่
2. การเล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถิน
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่น การรอดอย การช่วยเหลือกัน
4. การเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่ดี

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ชุดประสบการณ์

1. เด็กอธิบายถึง ชนิด ประเภทและลักษณะของสัตว์ที่เลี้ยงที่บ้านหรือในท้องถิ่นได้
2. เด็กแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่นได้
3. เด็กแสดงมารยาทในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

ชนิด ประเภท และลักษณะของสัตว์ที่เลี้ยงที่บ้านหรือในท้องถิ่น

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแสดงความรู้สึกตัวย่ำพูด

2.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

2.3 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ

ตนเอง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูเล่นทายปริศนาคำทาย เกี่ยวกับสัตว์ที่เลี้ยงไว้ที่บ้านและในท้องถิ่น
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่มีในปริศนาคำทาย
3. เด็กแต่ละคนเล่าถึงสัตว์ที่เลี้ยงไว้ที่บ้านของตนเองหรือสัตว์ที่เคยพำนัชในท้องถิ่น
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปถึง ชนิด ประเภท และลักษณะของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ขายและเลี้ยงไว้คุ้เล่นที่บ้านของนักเรียนและที่พับเห็นในท้องถิ่นพร้อมทั้งมีภาพสัตว์ในท้องถิ่นประกอบ
5. เด็กและครูสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับมารยาทในการพูดและการฟัง เช่น ถ้าต้องการถามหรือแสดงความคิดเห็นต้องยกมือเพื่อขออนุญาต

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. ปริศนาคำทาย เรื่องสัตว์
2. รูปภาพสัตว์ในท้องถิ่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การอธิบายถึง ชนิด ประเภท และลักษณะ ของสัตว์ที่เลี้ยงที่บ้านหรือในท้องถิ่น
2. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่น
3. การแสดงมารยาทในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็น

กิจกรรมกลางแจ้ง

จุดประสงค์

1. เด็กร่วมเล่นเกมการละเล่น “เสือกินวัว” ได้
2. เด็กแสดงออกอย่างอิสระ
3. สร้างเสริมความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี และสร้างเสริมการคิดแก้ปัญหา

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
เกมเสือกินวัว
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเล่นอิสระ
 - 2.2 การเล่นในห้องและนอกห้อง
 - 2.3 การแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามอยู่ได้รับเงาของต้นไม้เพื่อเตรียมความพร้อม
2. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันในการเล่นเกม เช่น ไม่วิ่งชนเพื่อน เมื่อเพื่อนจับตัวได้แล้วต้องหยุดวิ่งทันที ฯลฯ
3. ให้เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ครูแนะนำการเล่นเกมเสือกินวัว โดยให้เด็กจับมือเป็นวงกลม เด็ก 1 คน เป็นเสืออยู่ในวง เด็ก 1 คน เป็นวัวอยู่นอกวงกลม และวงกลมต้องอยู่กันเดือไม่ให้ออกไปกินวัว เมื่อไถ่ยืนสัญญาณให้เริ่มเล่นเกม
4. เด็กและครูร่วมกันสนับสนุนรูปแบบการเล่นเกม เสือกินวัว
5. เด็กทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้องเรียน พักผ่อน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกม เสือกินวัว, เครื่องเคาะสัญญาณ

แหล่งเรียนรู้

ได้รับต้นไม้ในสนาม

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมเล่นเกมเสือกินวัว
2. การแสดงออกอย่างอิสระ
3. ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี และการแก้ปัญหา

กิจกรรมเกมการศึกษา

ชุดประสบการณ์

1. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพกับเงาสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่มีในห้องถินได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตนเอง
3. เด็กสามารถช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อนได้
4. เล่นแล้วเก็บของเข้าที่ได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกมจับคู่ภาพกับเงาสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่มีในห้องถิน

2. ประสบการณ์สำคัญ

1. การจับคู่ การจำแนก และจัดกลุ่ม
2. การเปรียบเทียบ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงรูปร่างลักษณะของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในห้องถิน
2. แนะนำการเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์กับเงาของสัตว์ที่มีในห้องถิน
3. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพกับเงาสัตว์ที่มีในห้องถิน และให้เด็กช่วยเหลือ แบ่งปันและแนะนำเพื่อน
4. ให้เด็กนำเกมการศึกษาที่เคยเล่นมาแล้วมาเล่นได้
5. เด็กทุกคนช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เกมจับคู่ภาพกับเงาสัตว์ที่มีในห้องถิน
2. ภาพตัวต่อที่เคยเล่นมาแล้ว

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมจับคู่ภาพกับเงาสัตว์ที่พบเห็นในห้องถินด้วยความมั่นใจ
2. การช่วยเหลือ แบ่งปัน และแนะนำเพื่อน
3. การเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่น

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ขั้nonุบาลปีที่ 2
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
หน่วย การเรียนรู้ทั่วไป วันที่ 2 วันที่เดือน..... พ.ศ. 25..... ลับดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ คุณประสาท

1. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการเลียนแบบสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในท้องถิ่นได้
2. เด็กเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่คิดได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
การทำท่าทางเลียนแบบสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในท้องถิ่น
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ และการเคลื่อนไหวอยู่กับที่
 - 2.2 การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระตามจินตนาการไปรอบ ๆ ห้อง โดยไม่ชนกัน
2. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ เลียนแบบสัตว์ที่เลี้ยงไว้ที่บ้านหรือในท้องถิ่น ในท่าทางต่าง ๆ เช่น กำลังกินอาหาร ยืน เดิน ฯลฯ ตามจินตนาการ
3. ผลัดเปลี่ยนกันออกแบบเป็นผู้นำการทำท่าทางเลียนแบบสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในท้องถิ่น และให้เพื่อนทำตาม
4. ให้เด็กผ่อนคลายกล้ามเนื้อ และพักผ่อน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวร่างกายเลียนแบบสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในท้องถิ่น
2. การเป็นผู้นำ – ผู้ตามที่คิด

กิจกรรมสร้างสรรค์

จุดประสงค์

1. เด็กร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์ได้
2. เด็กร่วมทำงานกับผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ที่มีในท้องถิ่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การปั้นดินน้ำมัน, การพับกระดาษ, การวาดภาพอิฐ, การบูดสี, การรูดสี

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อต่าง ๆ

2.2 การเด่นเป็นรายบุคคล การเด่นเป็นกลุ่ม การซึ่งชุมและสร้างสรรค์

สิ่งสวยงาม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน ให้เด็กเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
 2. ส่งตัวแทนออกไปรับกระดาษและอุปกรณ์การปั้นดินน้ำมันแล้วแบ่งให้รองหัวหน้าช่วยแจกสามารถในกลุ่ม
 3. ก่อนทำกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ สนทนาร่วมกัน ในกลุ่ม ร่วมปรึกษาหารือว่าจะทำกิจกรรมใดก่อน และเริ่มทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามข้อตกลงของกลุ่มตาม จิตนาการอย่างอิสระ และจัดใส่กระดาษที่เตรียมไว้เป็นการเลี้ยงสัตว์ตามจินตนาการ
 4. หลังจากทำงานกลุ่มเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูและเด็กร่วมกัน จัดเตรียมไว้ตามความสนใจ คือ การพับกระดาษ การวาดภาพอิฐ การบูดสี การรูดสีเด็กทุกคน ควรทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม และนำผลงานออกโชว์บนโต๊ะที่จัดเตรียมไว้
 5. ช่วยกันทำความสะอาดและเก็บวัสดุอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย
 6. ให้ตัวแทนกลุ่มน้ำเส้นอพลงานของกลุ่ม เพื่อนและครูร่วมสนทนากัน ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวาดภาพสัตว์ในท้องถิ่นร่วมกัน
- ต่อไปนี้เป็นการจัดกิจกรรม**
- วัสดุ อุปกรณ์ การปั้นดินน้ำมัน, การพับกระดาษ, การวาดภาพอิฐ, การบูดสี, การรูดสี

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างอิสระ
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

จุดประสงค์

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน ดังนี้ มุนบล็อก มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนร้านค้า มุนสร้างสรรค์ มุนวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเด่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กแต่ละกลุ่มเล่นตามมุนภายในห้อง โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันสนทนาร่วมกันคิดวางแผนในการเล่น
2. เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในห้องถิ่น เข้ามาเป็นอุปกรณ์การเล่น และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุน พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนากันว่ากับถึงการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

ต่อไปนี้

มุนภายในห้องเรียน ดังนี้

1. มุนบล็อกที่ทำจากไม้ไผ่ในห้องถิ่น
2. มุนบ้านโดยนำเครื่องใช้ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อข้าว หม้อแกงถ้วย ชาม เต้า แก้วน้ำ ฯลฯ
3. มุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่พบเห็นในห้องถิ่นจังหวัดตาก
4. มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ มีกระบวนการและตัวสัตว์เลี้ยงจำลองที่พับเห็นได้ในห้องถิ่นเป็นพลาสติกและวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น ดันไน์ ดันหยื้า คง กี๊ ฯลฯ ให้เด็กเล่นจำลองการเลี้ยงสัตว์ตามความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ

5. บุนร้านค้า มีศักดิ์ความทุ่มสัตว์เลี้ยงจำลองที่พับหน้าได้ในห้องถิน พร้อมอุปกรณ์ การค้าขายอื่น ๆ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามนุ้มແล้าวเก็บเข้าที่
2. การเล่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถิน
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่น การรอดครอง การช่วยเหลือกัน
4. การเป็นผู้นำ - ผู้ตามที่ดี

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

จุดประสงค์

1. เด็กนักเรียนอาหารของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในห้องถินได้ถูกต้อง
2. เด็กเล่าประสบการณ์การให้อาหารสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้ได้
3. เด็กแสดงรายการที่คิดในการพูด การฟังและการแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

อาหารของสัตว์เลี้ยงแต่ละชนิดที่เลี้ยงไว้ในห้องถิน

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูดและการรับรู้ความรู้สึกผ่านสื่อ

2.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

2.3 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ

ตนเอง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำลือของ “การเลี้ยงสัตว์”
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนากึ่งสัตว์และอาหารในคำลือของตนและร่วมสนทนาถึงการกินอาหารของสัตว์ที่นี่ในห้องถินพร้อมทั้งดูรูปภาพประกอบ
3. ให้เด็กออกนาเด่าประสบการณ์ของตนเอง เกี่ยวกับการให้อาหารสัตว์ทั้งที่บ้านและที่พับเห็นในห้องถิน
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงรายการในการพูด การฟัง และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการร่วมแสดงความคิดเห็น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. คำลือของ อาหารของสัตว์เลี้ยงในห้องถิน
2. รูปภาพการเลี้ยงสัตว์และอาหารของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในห้องถินสัตว์เลี้ยงในห้องถิน

จังหวัดตาก

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การบอกชื่ออาหารของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ในห้องถิน
2. การเล่าประสบการณ์ในการให้อาหารสัตว์
3. รายการในการพูด การฟัง และการร่วมแสดงความคิดเห็น

กิจกรรมกีฬาทางแข่ง

จุดประสงค์

1. เล่นเกมกีฬาทางร่วมกับเพื่อน ๆ ได้
2. พัฒนาศักยภาพให้แข็งแรงและรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น ได้
3. เด็กรู้จักคลายความเครียด และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ได้
4. สามารถเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
กีฬาทาง
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 1.1 การเด่นนอกห้องเรียน
 - 1.2 การเด่นรายบุคคลและเด่นเป็นกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามที่มีร่มไม้ เพื่อเตรียมความพร้อมร่างกายและไม่รบกวนห้องเรียนอื่น
2. แนะนำให้เด็กท่องคำศัพท์ของกีฬาทางและสาธิตการเล่นเกมกีฬาทาง
3. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่น เช่น ไม่เด่นศักยภาพรุนแรง ถ้าโคนเพื่อนขับตัวแล้วต้องหยุด ช่วยกันรักษาความปลอดภัยของตนเองและเพื่อน ๆ
4. เด็กผลัดเปลี่ยนกันออกมาเป็นญูและเมญู อาจบอกเป็นชื่อชนิดต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น เช่น ญูเหลือง ญูเท่า ญูเขียว ตามความคิดสร้างสรรค์
5. เมื่อหมดเวลาให้เด็กทำความสะอาดร่างกาย เข้าไปพักผ่อนในห้องเรียน
6. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเล่นเกมที่ผ่านมา และปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา เพื่อเตรียมพร้อมในการเล่นครั้งต่อไป

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมกีฬาทาง

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมกีฬาทาง
2. การพัฒนาศักยภาพ และการรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น
3. การเล่นเกมร่วมกับผู้อื่น และเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

กิจกรรมเกมการศึกษา

ชุดประสงค์

1. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์ในท้องถิ่นกับอาหารได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจ
3. มีความสนุกสนานในการเล่น
4. สามารถช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
เกณจับคู่ภาพสัตว์ในท้องถิ่นกับอาหาร
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การจับคู่ การจำแนก และการจัดกลุ่ม
 - 2.2 การเปรียบเทียบ
 - 2.3 การแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสอนพาถึงสัตว์ที่เลี้ยง ในท้องถิ่นและอาหารของสัตว์ชนิดต่าง ๆ
2. สาธิตการเด่นเกมจับคู่ภาพสัตว์ในท้องถิ่นกับอาหาร
3. ให้เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์ในท้องถิ่นกับอาหาร และให้เด็กช่วยเหลือ แนะนำเพื่อน ๆ และร่วมเล่นกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน
4. ให้เด็กเล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมจับคู่ภาพสัตว์ในท้องถิ่นกับอาหาร

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์ในท้องถิ่นกับอาหาร
2. การแสดงออกในการเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์ในท้องถิ่นกับอาหาร ด้วยความมั่นใจ ในตอนเอง
3. มีความสนุกสนานในการเล่น
4. ความเอื้อเพื่อ ช่วยเหลือ แนะนำเพื่อน

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
 หน่วยการเดี่ยงสัตว์ วันที่ 3 วันที่เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่

กิจกรรมการเดือนไหว้และจังหวะ

ฤดูประมงค์

1. เด็กแสดงบทบาทสมมติชีวิตสัตว์เลี้ยงในห้องถินได้
2. เด็กเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามจินตนาการ และเด็กปฏิบัติตาม

ข้อคล่องได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้ การแสดงบทบาทสมมติชีวิตสัตว์เลี้ยงในห้องถิน และการปฏิบัติตามข้อคล่อง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนที่
 - 2.2 การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตกลง ขบขัน และเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอยู่กับที่และเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ห้องอย่างอิสระไม่ให้ชนกัน
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงชีวิตสัตว์เลี้ยงและการเลี้ยงสัตว์ในห้องถิน
3. เด็กและครูคล่องร่วมกัน และให้เด็กแสดงบทบาทสมมติตามคำบรรยายของครู ดังนี้ “ลุงสีเป็นชาวบ้านตำบลแม่กุ บ้านลุงสีเลี้ยงสัตว์ไว้หลายชนิด เช่น ไก่ สุนัข แมว วัว ควาย ฯลฯ ตื่นเช้าลุงสีจะนำวัวและควายไปกินหญ้าที่ทุ่งนาหลังบ้านแล้วกลับมาให้อาหารไก่ สุนัข และแมวที่รออยู่ที่บ้าน อยู่มาวันหนึ่ง ลุงสีนำวัวและควายไปกินหญ้าตามปกติ ขณะที่เดินไปทุ่งนา สุนัขและไก่ เดินตามไปด้วยสัตว์ทั้ง 2 ตื่นเดินมาก เมื่อกลับมาจึงเล่าให้แมวฟัง เช้าวันต่อมาแมวขอตามไปด้วย สัตว์ทั้ง 3 ตัวเดินเที่ยวอย่างมีความสุข” เมื่อใกล้หมดเวลาให้เด็กพักผ่อน คลายกล้ามเนื้อ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

คำบรรยายใช้แสดงบทบาทสมมติ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมติ
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยาย และปฏิบัติตามข้อตกลง

กิจกรรมสร้างสรรค์

ดุคประสงค์

1. เด็กแบ่งกลุ่ม เลือกหัวหน้าและรองหัวหน้าของกลุ่มได้
2. เด็กร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการ และความสนใจอย่างอิสระได้
3. เด็กถ้าแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การฉีก ตัด ปะ เป็นภาพ การปั้นดินน้ำมัน การพิมพ์ภาพด้วยส่วนต่าง ๆ ของพืช การบูดสี การวาดภาพประนัยสีอย่างอิสระ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การซึ่นชุมและความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่สวยงาม
- 2.2 การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านผลงาน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ให้เด็กแบ่งกลุ่มตามความสนใจแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
2. ส่งตัวแทนมารับวัสดุและอุปกรณ์ในการฉีก ตัด ปะ เป็นภาพ เช่น กระดาษ A4 กระดาษสี กระดาษหนังสือพิมพ์ นิตยสาร กระถางที่เหมาะสมกับเด็ก และภาชนะ
3. ให้เด็กแต่ละกลุ่มร่วมกันสนทนากัน แล้ววางแผนแบ่งงานในการทำงานร่วมกัน แล้วลงมือทำกิจกรรมฉีก ตัด ปะ เป็นรูปภาพสัตว์ที่มีในบ้านของตนและที่เดียวไว้ในห้องถิน
4. เมื่อเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่นตามความสนใจ ซึ่งเด็กจะครุ่นคิดกัน เตรียมไว้ คือ การปั้นดินน้ำมัน การพิมพ์ภาพด้วยส่วนต่าง ๆ ของพืช การบูดสี การวาดภาพ อิสระ เด็กทุกคนควรมีกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม
5. เด็กออกมานำเสนอผลงานของตนและให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของตน
6. ทุกคนช่วยกันเก็บวัสดุ อุปกรณ์ และทำความสะอาดสถานที่
7. เด็กพักผ่อน คลายอิริยาบถ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. วัสดุ อุปกรณ์ ในการฉีก ตัด ปะ เช่น กระดาษ A4 กระดาษสี กระดาษหนังสือพิมพ์ นิตยสาร กระถางที่เหมาะสมกับเด็ก และภาชนะ
2. วัสดุ อุปกรณ์ในการปั้นดินน้ำมัน การพิมพ์ภาพด้วยส่วนต่าง ๆ ของพืช การบูดสี การวาดภาพประนัยสีอย่างอิสระ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. เด็กร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการ และความสนใจอย่างอิสระได้
3. การแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

ชุดประสงค์

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างอิสระ ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่น

จังหวัดตาก

3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน ดังนี้ มุนบล็อก มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนร้านค้า มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกัน
2. ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสนทนากิจวัตรแผนในการเล่นร่วมกัน เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามมุน และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุนตามจินตนาการอย่างอิสระ พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนากิจวัตรของการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

ต่อไปก่อนการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน ดังนี้

1. มุนบล็อก ที่ทำจากไม้ไผ่ในห้องถิ่นตัดเป็นรูปทรงต่าง ๆ
2. มุนบ้าน โดยนำหม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม แก้ว ฯลฯ ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผามาเป็นอุปกรณ์เครื่องใช้
3. มุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางตัวว่าไว้ในห้องถิ่น
4. มุนร้านค้า มีตัวสัตว์จำลองและอุปกรณ์ เช่น ร่างหญ้า คอก ต้นไม้ หญ้า ฯลฯ
5. มุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ มีกระบวนการทดลองชนิดต่าง ๆ ที่ทำจากพลาสติก และวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น คอก ต้นไม้ ต้นหญ้า ร่างอาหาร ฯลฯ

การวัดผลและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามมุ่งแಡ้วเก็บเข้าที่
2. การเล่นอิสระตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถูน
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่น
4. การเป็นผู้นำ - ผู้ตามที่ดี

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ชุดประสบการณ์

1. เด็กอธิบายถึงประโยชน์และโทษของการเลี้ยงสัตว์ໄได้
2. เด็กสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายໄได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
ประโยชน์และโทษของการเลี้ยงสัตว์
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด และการรับรู้ความรู้สึกผ่านสื่อ
 - 2.2 การสืบค้นข้อมูล

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง “เจ้าป้องของหนูเหวน” พร้อมกับจัดกระบวนการรายและตัวสัตว์จำลองพร้อมอุปกรณ์อื่น ๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทาน โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการรายประกอบนิทานด้วย
2. เด็กและครูร่วมสนทนารถึงเนื้อหาในนิทานเรื่อง “เจ้าป้องของหนูเหวน”
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงประโยชน์และโทษของการเลี้ยงสัตว์ โดยให้เด็กเล่าประสบการณ์ของการเลี้ยงสัตว์ที่บ้านหรือสัตว์ในท้องถิ่น และตั้งคำถามปลายเปิด ดังนี้
 - การเลี้ยงสัตว์มีประโยชน์อย่างไร
 - การเลี้ยงสัตว์มีโทษอย่างไร
 - ทำไมเราต้องเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ พร้อมทั้งถูกภาพประโยชน์และโทษของสัตว์ประกอบ
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงประโยชน์และโทษของการเลี้ยงสัตว์

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. นิทาน เรื่อง “เจ้าป้องของหนูเหวน”
2. รูปภาพประโยชน์และโทษของการเลี้ยงสัตว์

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การอธิบายถึงประโยชน์และโทษของการเลี้ยงสัตว์
2. การใช้ภาษาในการสื่อสาร

กิจกรรมก่อการแข่งขัน

จุดประสงค์

1. เด็กเล่นเกมการต่อหางของสัตว์ และส่งเสริมการกล้าแสดงออก
2. ส่งเสริมความสามัคคี และการปฏิบัติตามกติกาข้อตกลงในการเล่น
3. เด็กมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกม การต่อหางของสัตว์

2. ประสบการณ์สำคัญ

การเล่นอิสระ การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ให้เด็กลงมาพร้อมกันที่ได้รับไว้ ในสนาม เด็กเตรียมพร้อมร่างกาย ครูเตรียมอุปกรณ์
 2. แบ่งเด็กออกเป็น 6 กลุ่ม ให้เล่นต่อหางสัตว์พร้อมกัน โดยเด็กและครูร่วมกันเตรียมอุปกรณ์ให้เพียงพอสำหรับการเล่นของเด็ก
 3. แนะนำการเล่นเกม การต่อหางสัตว์ พร้อมทั้งตั้งกติกาการเล่นร่วมกัน เช่น ครูวาดรูปสัตว์ไว้บนกระดาน แต่ไม่มีหาง ให้เด็กถือหัว กะระยะทางที่จะเดินไปที่กระดาน เอาผ้าผูกตา แล้วให้เด็กเดินเข้าห้องสัตว์ ไปขัดคือหางของสัตว์บนกระดานให้ตรงตำแหน่งทาง ให้เด็กทดลองทำ
 4. ให้เด็กเล่นเกมการต่อหางสัตว์ พร้อมทั้งปฏิบัติตามกติกา
 5. สังเกตพฤติกรรมการเล่นเกมของเด็กในเรื่องต่าง ๆ เช่น การกระระยะทาง การคาดคะเนตำแหน่ง ความสนุกสนาน การกล้าแสดงออก ความสามัคคี การปฏิบัติตามกติกา ฯลฯ
 6. ให้เด็กผ่อนคลาย และร่วมกันสนทนารถึงการเล่นเกม การต่อหางสัตว์ พร้อมทั้งให้เด็กแสดงความคิดเห็นของตนเอง
 7. เด็กทำความสะอาดร่างกาย เข้าห้องเรียน พักผ่อน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมการต่อหางสัตว์ และอุปกรณ์การเล่นเกม เช่น กระดาษคำเคลื่อนที่ได้ ชอล์ก แปรงลบกระดาน ฯลฯ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นกับ การต่อหางสัตว์ และการกล้าแสดงออก
2. ความสามัคคี ปฏิบัติตามกติกา
3. ความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

กิจกรรมเกมการศึกษา

จุดประสงค์

1. เด็กเล่นเกมการจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ
2. เด็กคิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอดได้
3. เด็กรู้จักสังเกต และช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกมการจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การเด่นรายบุคคล การเล่นรายกลุ่ม

2.2 การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูstanหน้าถึงประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับจากสัตว์ที่เลี้ยงไว้
2. สาธิตการเล่นเกมการจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ
3. ให้เด็กเล่นเกมการจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ และให้เด็กช่วยเหลือแนะนำเพื่อน ๆ ที่ไม่เข้าใจวิธีการเล่นเกม
4. ให้เด็กเล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บของเข้าที่เมื่อเลิกเล่นแล้ว

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เกมการจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ

2. เกมที่เคยเล่นมาแล้ว

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมเล่นเกมจัดหมวดหมู่ภาพสัตว์กับประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับ
2. การคิดหาเหตุผล และการเกิดความคิดรวบยอด
3. การสังเกต และช่วยเหลือแนะนำเพื่อน

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
โรงเรียนชนบทบ้านแม่กุน้อย **สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2**
หน่วยการเรียนรู้ สัตว์ วันที่ 4 วันที่เดือน..... พ.ศ. 25..... สัปดาห์ที่

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ ดูดประสบการณ์

1. เด็กเคลื่อนไหวตามคำสั่งและตามผู้นำได้
2. การฝึกทำท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

สารการเรียนรู้

1. **สารที่ควรรู้**
 การเคลื่อนไหวตามคำสั่ง ท่าทางสัตว์ และการเคลื่อนไหวท่าทางสัตว์ตามผู้นำ
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 - 2.1 การเลียนแบบการกระทำและเตียงต่าง ๆ
 - 2.2 การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำเมื่อได้ยินคำสั่ง
 - 2.3 การเคลื่อนไหวเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กเคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ห้อง โดยไม่ชนกัน
 2. เด็กและครูสนับสนุนร่วมกันเกี่ยวกับคำสั่ง เช่น สั่งให้ทำท่าทางของไก่ เด็กก็ทำท่าทางท่าทางของไก่ทันที หรือทำท่าทางตามผู้นำ เมื่อเห็นผู้นำทำท่าทางของสัตว์ชนิดใด เด็กสั่งเกตเเทนและจำได้ ก็ทำตามท่าทางสัตว์ชนิดนั้นทันที อาจจะในอธิบายถูกต่างกันของสัตว์ชนิดนั้น ก็ได้
 3. ให้เด็กเคลื่อนไหวและหยุดเมื่อได้ยินคำสั่งให้ทำท่าทางของสัตว์ชนิดต่าง ๆ
 4. เด็กเคลื่อนไหวท่าทางของสัตว์ตามผู้นำ โดยทำท่าทางต่างกันของสัตว์ชนิดนั้น ก็ได้
 5. ให้เด็กผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำและผู้ตาม และผลัดเปลี่ยนกันสั่งเพื่อนให้ทำท่าทางเหมือนสัตว์
 6. ให้เด็กผ่อนคลายกล้ามเนื้อ และร่วมกันสนับสนุนถึงการเคลื่อนไหวที่ผ่านมา
- สื่อประกอบการจัดกิจกรรม**
- เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ**สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ดังนี้**

1. การทำท่าทางของสัตว์ตามคำสั่ง และทำท่าทางของสัตว์ตามผู้นำ
2. การเป็นผู้นำและผู้ตาม

กิจกรรมสร้างสรรค์

ชุดประสังค์

1. เด็กแบ่งกลุ่ม เลือกหัวหน้าและรองหัวหน้าของกลุ่มได้
2. เด็กร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการ และความสนใจอย่างอิสระได้
3. เด็กกล้าแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การพิมพ์ภาพด้วยก้านกล้าย การวาดภาพนายสี การปั้นดินน้ำมัน การพับสี และการพับกระดาษ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การซึ่นชุมและความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่สวยงาม
- 2.2 การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านผลงาน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ให้เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
2. ส่งตัวแทนมารับวัสดุและอุปกรณ์ในการพิมพ์ภาพด้วยก้านกล้าย เช่น กระดาษ A4 สีน้ำ งานสี พู่กัน แก้วน้ำ ก้านกล้าย ผ้าเช็ดมือ
3. ให้เด็กแต่ละกลุ่มร่วมกันสนทนากัน แล้ววางแผนแบ่งงานในการทำงานร่วมกัน แล้วลงมือทำกิจกรรมการพิมพ์ภาพด้วยก้านกล้ายตามจินตนาการความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ
4. เมื่อเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่นตามความสนใจ ซึ่งเด็กและครูร่วมกัน เตรียมไว้ คือ การวาดภาพนายสี การปั้นดินน้ำมัน การพับกระดาษ และการพับสี เด็กทุกคน ควรทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม
5. เด็กออกแบบนำเสนอผลงานของตนและให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของตน

6. ทุกคนช่วยกันเก็บวัสดุ อุปกรณ์ และทำความสะอาดสถานที่

7. เด็กพักผ่อน คลายอิริยาบถ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. วัสดุ อุปกรณ์ ในการพิมพ์ภาพด้วยก้านกล้าย เช่น สีน้ำ งานสี กระดาษ A4 ก้านกล้าย แก้วน้ำ ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ
2. วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพนายสี การปั้นดินน้ำมัน การพับกระดาษ การพับสี

การวัดผลและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. เด็กร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการ และความสนใจอย่างอิสระได้
3. การแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามบุน)

จุดประสงค์

1. เล่นตามบุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างอิสระ ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่น

จังหวัดตาก

3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

บุนต่าง ๆ ในห้องเรียน ดังนี้ บุนลือก บุนบ้าน บุนหนังสือ บุนร้านค้า บุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 2.2 การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกัน
2. ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสนทนา คิดวางแผนในการเล่นร่วมกัน เด็กแต่ละกลุ่มเข้าเล่นตามบุน และหมุนเวียนเล่นตามบุนจนครบทุกบุนตามจินตนาการอย่างอิสระ พร้อมฟังสัญญาณเมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเด่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการเล่นที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

บุนภายในห้องเรียน ดังนี้

1. บุนลือก ที่ทำจากไม้ไผ่ในท้องถิ่นตัดเป็นรูปทรงต่าง ๆ
2. บุนบ้าน โดยนำหม้อข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม แก้ว ฯลฯ ที่ทำจากเครื่องปั้นดินเผาเป็นอุปกรณ์เครื่องใช้
3. บุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ไว้ในห้องถิ่น
4. บุนร้านค้า มีตัวสัตว์จำลองและอุปกรณ์ เช่น rangle หยาด คอก ตันไม้ หยาด ฯลฯ
5. บุนวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ มีกระบวนการและตัวสัตว์จำลองชนิดต่าง ๆ ที่ทำจากพลาสติก และวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น คอก ตันไม้ ตันหยาด rangle อาหาร ฯลฯ

การวัดผลและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามมุน裆แล้วเก็บเข้าที่
2. การเล่นอิสระตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สตูในท้องถิ่น
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่น
4. การเป็นผู้นำ - ผู้ตามที่ดี

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ชุดประสบการณ์

1. เด็กร่วมสนทนากับวิทยากรที่เชี่ยวชาญการเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่นได้
2. ร่วมตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การขยายพันธุ์ของสัตว์เลี้ยงในท้องถิ่น

2. ประสบการณ์สำคัญ

2.1 การร่วมสนทนาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2.2 การแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กทุกคนนั่งเรียบร้อย เพื่อรอวิทยากรของเรารำนำ คือ ลุงนาค ซึ่งมีอาชีพเพาะเลี้ยงไก่ไว้ขาย ซึ่งบ้านของลุงนาคอยู่ค้านหลังของโรงเรียน ไก่ที่ลุงนาคลดเลี้ยงไว้ขาย มีหลายพันตัว มีทั้งพันตัวพื้นเมืองและพันตัวเนื้อ และมีจำนวนมาก
2. ลุงนาคมานั่ง เข้าห้อง เด็กนักเรียนทำความเคารพ ลุงนาครีมน้ำนมกับเด็กเรื่องการเลี้ยงไก่
3. ลุงนาคนอกให้เด็กถามถ้าไกร่มีข้อสงสัย และลุงนาคก็ตอบทุกคำถาม ก่อนหนึ่งเวลา ลุงนาคชวนเด็ก ๆ ให้ไปเที่ยวน้ำของตน แต่ต้องไปเป็นหมู่คณะ และลุงนาคก็ขอตัวกลับบ้าน
4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการเลี้ยงไก่ของลุงนาค และทดลองกันว่าวันพรุ่งนี้จะไปที่ศูนย์กัญชาบ้านของลุงนาค

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

ลุงนาค สัญวิชัย ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเพาะเลี้ยงไก่ในท้องถิ่น

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมสนทนากับวิทยากรรับเชิญที่เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงไก่ในท้องถิ่น
2. การร่วมสนทนา ตอบคำถาม การกล้าแสดงออก

กิจกรรมกลางแจ้ง

จุดประสงค์

1. เด็กเล่นเกมอีก้าหวง ไปร่วมกับเพื่อนได้
2. เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงได้
3. รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในการเล่นเกมอีก้าหวง ไปได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
การเล่นเกมอีก้าหวง ไป
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การเล่นภายในและภายนอกห้องเรียน
 - 2.2 การแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สนามเลือกได้รันไว้ เพื่อเตรียมความพร้อม และเตรียมอุปกรณ์ คือ ใบของนกให้ลูกเทนนิสแทน
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ กลุ่มละประมาณ 7 – 8 คน
3. เด็กแต่ละครู่ร่วมกันสนทนาระบบทามความต้องการ คือ เด็กอาสาสมัคร 1 คน เป็นอีกานั่งยกใบอยู่ซึ่งเจ้าลูกเทนนิสกองไว้ประมาณ 5 – 6 ลูก และเพื่อนที่เหลือเข้ามาเยี่ยงไป เด็กคนที่เป็นอีกาก็จะการเมืองป้องกันใบของตนไว้ ถ้าเมื่อของอีกากปิดไปโดยมือของเด็กที่เข้ามาเยี่ยงไป กันนั้นต้องออกไปนั่งรอ และถ้าไม่ใช่ของอีกากโดนเยี่ยงไปหมด ก็จะต้องเริ่มเล่นใหม่ พร้อมทั้งตั้งข้อตกลงการเล่นร่วมกัน เช่น ห้ามเยี่ยงกัน หรือวิ่งชนกัน
4. ครูสาธิตวิธีการเล่นเกมอีก้าหวง ไป และให้เด็กแต่ละกลุ่ม เป็นอีกาก 1 คน ให้เด็กเล่นและปฏิบัติตามข้อตกลง เพื่อรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นด้วย
5. หมดเวลาเด็กเก็บอุปกรณ์ เด็กผ่อนคลาย ทำความสะอาดร่างกาย กลับเข้าห้องสืบประกอบการจัดกิจกรรม

ลูกเทนนิส

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. เด็กเล่นเกมอีก้าหวง ไปร่วมกับเพื่อนได้
2. เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงได้
3. รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในการเล่นเกมอีก้าหวง ไปได้

**กิจกรรมเกมการศึกษา
ชุดประสาท**

1. เด็กเล่นเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดของไก่ได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจได้
3. เด็กกล้าคิดกล้าตัดสินใจในการเล่นเกม
4. เด็กมีความสุขสนุกสนานในการเล่นเกมและช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
เกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดของไก่
2. **ประสบการณ์สำคัญ**
 1. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
 2. การแก้ปัญหาในการเล่น
 3. การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงการเกิดของสัตว์ชนิดต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้เด็กซักถาม
2. สาธิตการเล่นเกมการเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดของไก่ให้เด็กๆ ให้เด็กทดลองเล่นเกม โดยครูให้คำแนะนำอยู่ใกล้ๆ
3. ให้เด็กเล่นเกมการเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดของไก่ โดยเล่นเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเพื่อนที่เล่นได้แล้วอยแนะนำเพื่อนที่ยังเล่นไม่ได้
4. ให้เล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เมื่อหมดเวลาเด็กช่วยกันเก็บเกมค้างๆ และอุปกรณ์เข้าที่

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมการเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดของไก่

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การร่วมกิจกรรมการเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์การเกิดของไก่
2. การเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตัวเอง
3. การแก้ปัญหาด้วยคิดกล้าตัดสินใจ
4. การเล่นเกมอย่างมีความสุข และการช่วยเหลือผู้อื่น

แผนการจัดประสบการณ์ ระดับปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
หน่วย การเดินทางกลับ วันที่ 5 วันที่เดือน.....พ.ศ. 25.....สัปดาห์ที่.....

กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ จุดประสงค์

1. เด็กเคลื่อนไหวประกอบเพลงการเลี้ยงสัตว์ได้
 2. เด็กใช้จินตนาการอย่างสร้างสรรค์ได้

สาระการเรียนรู้

๑. สารที่ควรรู้
การเคลื่อนไหวประกอบเพลง “การเลี้ยงสัตว์”
 ๒. ประสบการณ์สำคัญ
 - ๒.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนที่
 - ๒.๒ การเล่นเป็นระบบคิดและรายกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

- เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “การเลี้ยงสัตว์”
 - ให้เด็กทุกคนทำท่าทางประกอบเพลง “การเลี้ยงสัตว์” ตามจินตนาการ โดยให้ทำท่าอยู่กับที่ และเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ห้อง โดยไม่ชนกัน
 - เด็กพักผ่อนและร่วมสนทนาริ่งท่าทางของสัตว์ที่เด็กทำท่าประกอบเนื้อเพลง
 - ให้เด็กผ่อนคลายถ่ายความเนื้อ คึ่มน้ำ ถังหน้า นั่งรอพื่อน

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. เพลง “การเลี้ยงสัตว์”
 2. เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวประกอบเพลงการเลี้ยงสัตว์ได้
 2. การใช้จินตนาการอย่างสร้างสรรค์ได้

กิจกรรมสร้างสรรค์

จุดประสงค์

1. เด็กแบ่งกลุ่ม เลือกหัวหน้าและรองหัวหน้าของกลุ่มได้
2. เด็กร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการ และความสนใจอย่างอิสระได้
3. เด็กกล้าแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

การคาดคะเนว่าสิ่งใดจะใช้นิ่วมือ การปั้นดินน้ำมัน การคาดคะพะนายสีอิสระ การฉีก ตัด ปะ เป็นภาพ การพับสี

2. ประสบการณ์สำคัญ

การซื่นชุมและความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่สวยงาม การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านผลงาน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ให้เด็กแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม
2. ส่งตัวแทนมารับวัสดุและอุปกรณ์ในการคาดคะพะนายสิ่งใดจะใช้นิ่วมือ
3. ให้เด็กแต่ละกลุ่มร่วมกันสนทนากัน แล้ววางแผนแบ่งงานในการทำงานร่วมกัน แล้วลงมือทำกิจกรรมการคาดคะพะนายสิ่งใดจะใช้นิ่วมือ เป็นรูปภาพสัตว์ที่มีในบ้านของตนและที่เด็กๆ ไว้ในห้องถินตามจินตนาการอย่างอิสระ
4. เมื่อเสร็จแล้วให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอื่นตามความสนใจ ซึ่งเด็กและครูร่วมกันเตรียมไว้ คือ การปั้นดินน้ำมัน การคาดคะพะนายสีอิสระ การฉีกตัดปะเป็นภาพ การพับสี เด็กทุกคนการทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม
5. เด็กออกแบบนำเสนอผลงานของตนและให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของตน

6. ทุกคนช่วยกันเก็บวัสดุ อุปกรณ์ และทำความสะอาดสถานที่

7. เด็กพักผ่อน คลายอิริยาบถ

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. วัสดุ อุปกรณ์ ในการคาดคะพะนายสิ่งใดจะใช้นิ่วมือ
2. วัสดุ อุปกรณ์ในการปั้นดินน้ำมัน การคาดคะพะนายสีอิสระ การฉีกตัดปะเป็นภาพ การพับสี

การวัดผลและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. เด็กร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ตามจินตนาการ และความสนใจอย่างอิสระ
3. การแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กิจกรรมเสรี (เล่นตามมุน)

จุดประสงค์

1. เล่นตามมุนต่าง ๆ แล้วเก็บของเข้าที่ได้
2. เล่นอย่างอิสระ ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สาระท้องถิ่น

ขั้นหัวดัก

3. เล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

มุนต่าง ๆ ในห้องเรียน ดังนี้ มุนบล็อก มุนบ้าน มุนหนังสือ มุนร้านค้า มุนวิชาศาสตร์สร้างสรรค์ฯลฯ

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 1.1 การเล่นอิสระ การเล่นเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นกลุ่ม
- 1.2 การเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาในการเล่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกัน
2. ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสนทนากิติวัฒน์แผนในการเล่นร่วมกัน เด็กแต่ละกลุ่มเข้า เล่นตามมุน และหมุนเวียนเล่นตามมุนจนครบทุกมุนตามจินตนาการอย่างอิสระ พร้อมพิงสัญญาณ เมื่อหมดเวลาเล่น เก็บอุปกรณ์ของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย
3. เด็กและครูร่วมกันสนทนากิจกรรมที่ผ่านมา และร่วมกันสรุปถึงข้อดีและ ปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดจากการเล่นที่ผ่านมา

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

มุนภายในห้องเรียน ดังนี้

1. มุนบล็อก ที่ทำจากไม้ไผ่ในท้องถิ่นตัดเป็นรูปทรงต่าง ๆ
2. มุนบ้าน โดยนำหัวมือข้าว หม้อแกง ถ้วย ชาม แก้ว ฯลฯ ที่ทำจาก เครื่องปั้นดินเผาเป็นอุปกรณ์เครื่องใช้
3. มุนหนังสือภาพประกอบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ไว้ในห้องถิ่น
4. มุนร้านค้า มีตัวสัตว์จำลองและอุปกรณ์ เช่น รังษี คอก ตันไม้ หญ้า ฯลฯ
5. มุนวิชาศาสตร์สร้างสรรค์ มีกระบวนการรายและตัวสัตว์จำลองชนิดต่าง ๆ ที่ทำจาก พลาสติก และวัสดุประกอบอื่น ๆ เช่น คอก ตันไม้ ต้นหญ้า รากอาหาร ฯลฯ

การวัดผลและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นตามบุญได้รับเก็บเข้าที่
2. การเล่นอิสระตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุในห้องถิน
3. การเล่นร่วมกับผู้อื่น
4. การเป็นผู้นำ - ผู้ตามที่ดี

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ชุดประสบการณ์

1. เด็กอธิบายขั้นตอน วิธีการเลี้ยงคุณและรักษาไก่
2. สามารถร่วมสนทนา ซักถาม และตอบคำถามได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - 1.1 สถานที่เลี้ยงคุณ และวิธีการดูแลรักษา
 - 1.2 ไปทัศนศึกษาโรงเลี้ยงไก่ในท้องถิ่น
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - 2.1 การแยกเปลี่ยนความคิดเห็นและการพัฒนาความคิดเห็นของผู้อื่น
 - 2.2 การแสดงความรู้สึกตัวของคุณ
 - 2.3 การสืบค้นข้อมูล

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการเดินทางไปบ้านลุงนาคที่เลี้ยงไก่ในท้องถิ่น และสร้างข้อตกลงร่วมกัน เช่น ให้เดินทางไป – กลับ เป็นเวลาไม่เกินกัน ไม่ว่า เมื่อไปถึงไม่คุยกัน ดัง รับกวนผู้อื่น ให้เด็กสังเกตสถานที่อยู่อาศัย และการดูแลเลี้ยงคุกไก่ ตั้งใจฟังเมื่อวิทยากรอธิบาย และซักถามเมื่อมีข้อสงสัย

2. เด็กและครูร่วมกันเดินทางไปบ้านลุงนาค ตัญญิวัชย์ มีอาชีพเลี้ยงไก่ไว้ขายและปฏิบัติตามข้อตกลง

3. เมื่อกลับถึงห้องเรียนร่วมสนทนาสรุปถึง สถานที่เลี้ยงคุณและการดูแลรักษาไก่ที่เลี้ยงไว้ในท้องถิ่น

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

1. สถานที่เลี้ยงคุณ และวิธีการดูแลรักษา
2. โรงเลี้ยงไก่ของลุงนาค ตัญญิวัชย์ ในตำบลแม่กุ

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การอธิบายขั้นตอน วิธีการเลี้ยงคุณและการดูแลรักษาไก่
2. การร่วมสนทนา ซักถาม และตอบคำถาม

กิจกรรมกลางแจ้ง

อุคปะษงค์

1. เด็กเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้
2. เด็กเล่นอย่างอิสระได้
3. เด็กรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. **สาระที่ควรรู้**
การเด่นน้ำ เล่นทราย
2. **กระบวนการสำคัญ**
 - 2.1 การปฏิบัติตามสุขอนามัย
 - 2.2 การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเด็กลงไปที่สถานที่เพื่อเตรียมความพร้อมแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มตามความสามารถจริง
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงการเด่นน้ำ เล่นทราย เช่น การเล่นอย่างไรถึงจะปลอดภัยทั้งตนเองและผู้อื่น เปิดโอกาสให้เด็กซักถาม และตอบข้อสงสัย พร้อมทั้งตั้งกติกาการเด่นร่วมกัน
3. ครูสาธิตและแนะนำวิธีการเด่นน้ำ เล่นทรายอย่างถูกวิธีและปลอดภัยให้เด็กและให้เด็กทดลองเด่นน้ำ เล่นทราย ทั้งเด่นคนเดียวและเด่นเป็นกลุ่ม
4. แต่ละกลุ่มสนทนาร่วมกัน ช่วยกันคิดวางแผน แบ่งงานกัน ช่วยเหลือกัน ในการทำลองชีวิต การเลี้ยงไก่ที่ไปหานศึกษามา โดยครูและเด็กช่วยกันเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้แล้ว เช่น หุ่นไก่จำลอง ไข่ เล้าไก่ อาหารไก่ ฯลฯ
5. ให้เด็กเด่นน้ำ เล่นทราย โดยปฏิบัติตามกติกาที่ร่วมกันตั้งขึ้น
6. หมดเวลาให้เด็กผ่อนคลาย ทำความสะอาดร่างกาย และกลับเข้าห้อง

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

น้ำและบ่อทราย

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเป็นผู้นำและผู้ตาม
2. การเล่นอย่างอิสระ
3. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

กิจกรรมเกมการศึกษา

อุดประสาท

1. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัยได้
2. เด็กเล่นเกมด้วยความมั่นใจได้
3. เด็กกล้าคิดกล้าตัดสินใจในการเล่นเกม
4. เด็กมีความสุขสนุกสนานในการเล่นเกมและช่วยเหลือแนะนำเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้

เกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัย

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การแยกเปลี่ยนความคิดเห็นและการพัฒนาความคิดเห็นของผู้อื่น
- 2.2 การแก้ปัญหาในการเล่น
- 2.3 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาร่วมกันถึงการเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัย โดยเปิดโอกาสให้เด็กซักถาม
2. สาธิตการเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัย ให้เด็กรู้ ให้เด็กทดลองเล่นเกม โดยครูให้คำแนะนำอย่างใกล้ๆ ๆ
3. ให้เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัย โดยเล่นเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน และเพื่อนที่เล่นได้แล้วอยแนะนำเพื่อนที่ยังเล่นไม่ได้
4. ให้เล่นเกมที่เคยเล่นมาแล้ว
5. เมื่อหมดเวลาเด็กช่วยกันเก็บเกมต่างๆ และอุปกรณ์เข้าที่

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

เกมจับคู่ภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัย

การวัดและประเมินพัฒนาการ

สังเกตพฤติกรรมของเด็ก ดังนี้

1. การเล่นเกมจับคู่ภาพสัตว์และที่อยู่อาศัย
2. การเล่นเกมด้วยความมั่นใจในตัวเอง
3. การแก้ปัญหาด้วยกล้าคิดกล้าตัดสินใจ
4. มีความสุขในการเล่นเกมและการช่วยเหลือแนะนำเพื่อน

ภาคพนวก

เพลงໄກ'

ไม่ทราบนามผู้แต่ง

ໄກ' ໄก' ໄก' เลี้ยงลูกน้ำใจ ไม่มีนมให้ลูกกิน
ลูกร้องเจ็บ เจ็บ แม่ก็เรียก mama คุ้ยดิน ทำนาหา กินตามปราสาทไก่เอย

ปริศนาคำภาษา “อะไรเอย”

งานการต์ แสนใส ผู้แต่ง

อะไรเอย	มีขันหัวตัว ลดยกในน้ำ อาหารคือหอย
อะไรเอย	มีหางเป็นพวง วิ่งเร็วเหมือนนกกีฬา
อะไรเอย	ขนนิ่น ชอบกินปลา คลอเคลียเจ้านาย
อะไรเอย	เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ รักเจ้านาย

๑๖๗

เพลงสัตว์เลี้ยง

ไม่ทราบนามผู้แต่ง

สัตว์เลี้ยงของฉัน
บ้านฉันเลี้ยงไว้หลายอย่าง
หมู วัว เป็ด ไก่ ถุง ปลา
สัตว์เลี้ยง นานา อยู่ไม่ไกลๆ
พ่อฉันเลี้ยงไว้ ในบ้าน

คำคล้องจอง การเลี้ยงสัตว์

งานการต์ แสนใส ผู้แต่ง

สัตว์เลี้ยง เลี้ยงไว้ ได้ประโยชน์
ไม่มีโทย คุณอนันต์ ทั้งบรรยาย
ลูกไก่น้อย เดินตามแม่นانا
สุขบรรยาย เลี้ยงไก่ กินไข่ เอย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ลงชื่อ.....**ผู้บริหาร**

(นายวินัย หนุ่นคำ)

บันทึกผลหลังสอน

ผลการเรียน

ปัญหาและอุปสรรค

วิธีการแก้ไข

ลงชื่อ.....

(นางชนากานต์ แสนใส)

วัน เดือน ปี.....

นายเหตุ

เนื่องจากข้อจำกัดด้านรูปเล่ม ผู้ที่สนใจ หน่วยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
หน่วยวัดเกศแก้วบูรพา หน่วยศุง ติดต่อที่ผู้วิจัย

ภาคผนวก ๑

แบบประเมินความสอดคล้อง โครงการร่างหลักสูตรปฐมวัยศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

แบบประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของหลักสูตรปฐมนิเทศศึกษา โดยใช้สาระท้องถิ่น

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง/ เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	โปรดระบุ รายละเอียด และยกตัวอย่าง ประกอบ
1. หลักการของหลักสูตร เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติจริง				
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ ของเด็กปฐมนิเทศ อายุ 5 ปี				
3. เป้าหมายของหลักสูตร มีความ เหมาะสมกับสภาพและความ ต้องการของท้องถิ่น				
4. เนื้อหาของหลักสูตร - สอดคล้องกับสาระของ ท้องถิ่น - เหมาะสมกับวัยและ พัฒนาการของเด็กปฐมนิเทศ อายุ 5 ปี - เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้				
5. การจัดกิจกรรมของหลักสูตร มีความเหมาะสมกับจิตวิทยาการ เรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก ปฐมนิเทศ โดยเด็กมีความสนใจและ ร่วมกิจกรรมและปฏิบัติกิจกรรม อย่างมีความสุข				

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอนคล้อง/ เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอนคล้อง	โปรดระบุรายละเอียด และยกตัวอย่าง ประกอบ
6. การจัดกิจกรรมของหลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น เหมาะสม กับ <ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมความรู้ - เอกชนที่ดีทำให้มีความรัก และ ความภูมิใจในท้องถิ่นของตน - เศกษามารณ์นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม สังเกตได้จากพฤติกรรมที่เด็ก แต่ละคนแสดงออก 				
7. การวัดและประเมินผล หลักสูตร โดยใช้สาระท้องถิ่น <ul style="list-style-type: none"> - มีความเหมาะสมกับวัยของเด็กปฐมวัย - เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญา เหมาะสมตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน 				

รายการอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ๑

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้สาระท้องถิ่นจังหวัดตาก

แบบประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้สาระท้องถิ่น

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เรียนว่า			
	สอดคล้อง/ เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	โปรดระบุรายละเอียด และยกตัวอย่าง ประกอบ
1. ชุดประสบการ์				
1.1 มีความสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลาง (หลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546) กระทรวงศึกษาธิการ				
1.2 ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้าน อารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม และ ด้านสติปัญญา				
1.3 สอดคล้องกับด้านสังคม เศรษฐกิจ และความต้องการของ ชุมชนสังเกต ได้จากการร่วม กิจกรรมของเด็ก				
2. สาระการเรียนรู้				
2.1 มีความครอบคลุมตาม วัตถุประสงค์				
2.2 สอดคล้องกับสาระท้องถิ่น และการดำเนินชีวิตประจำวันของ เด็กรวมทั้งชุมชน				
2.3 ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน				
2.4 มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่สับสน				
2.5 ครอบคลุม ความต้องการ ของท้องถิ่น				

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เรียนราย			
	สอดคล้อง/ เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	โปรดระบุ รายละเอียดและ ยกตัวอย่างประกอบ
3. กิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์				
3.2 เหมาะสมกับสาระท้องถิ่น และสภาพแวดล้อม				
3.3 ขั้นการเรียนรู้โดยนุ่งเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ				
3.4 ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และการเรียนรู้และวัยของเด็ก				
3.5 ใช้เทคนิคในการจัด กิจกรรมที่น่าสนใจเหมาะสมกับ สาระการเรียนรู้และวัยของเด็ก				
4. สื่อและแหล่งเรียนรู้				
4.1 มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้				
4.2 ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ อย่างหลากหลายที่มีในท้องถิ่น				
4.3 เด็กเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์				
4.4 มีความเหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย				
4.5 น่าสนใจและเกิด ประโยชน์อย่างคุ้มค่า				
5. การวัดและประเมินพัฒนาการ				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์				

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง/ เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	โปรดระบุรายละเอียด และยกตัวอย่าง ประกอบ
5.2 ประเมินได้ครอบคลุม พัฒนาการทุกด้าน				
5.3 มีการประเมินอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ				
5.4 ประเมินตามสภาพจริง เหมาะสมกับวัยด้วยวิธีหลากหลาย				
5.5 มีการวางแผนการประเมิน อย่างเป็นระบบ				

รายการอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ๙

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อห้องถั่น ระหว่างเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติที่มีต่อห้องเรียน ระหว่างเรียน

หน่วย.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ชื่อ (ค.ช./ค.ญ.)..... ขั้นอนุบาลปีที่ 2

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ควรส่งเสริม
	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ <ol style="list-style-type: none"> 1. การเคลื่อนไหวพื้นฐานอยู่กับที่และเคลื่อนที่ 2. เคลื่อนไหวตามจังหวะ และปฏิบัติตามสัญญาณคำสั่ง 3. การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง คำคลื่อนของ 4. การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ 5. การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยาย 6. การปฏิบัติตนเป็นผู้นำ – ผู้ตาม กิจกรรมสร้างสรรค์ <ol style="list-style-type: none"> 1. แสดงออกในการใช้ความริเริ่ม สร้างสรรค์ และจินตนาการ 2. แสดงความสนใจ และตั้งใจผลิตผลงาน 3. การใช้กล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์ของมือและตา 4. ปฏิบัติตนเป็นผู้มีความอดทน และรอคอยได้ 5. แสดงออกเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อและแบ่งปันได้ 6. สามารถบรรยายผลงานของตนเองได้ 7. แสดงความชื่นชมผลงานของตนเองได้ 8. แสดงความชื่นชมผลงานของผลงานและของเพื่อนได้ 9. ผลิตผลงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ 			

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้เป็นบางครั้ง	ควรส่งเสริม
1.	<p>กิจกรรมเสรี (ເຊັ່ນຕາມມູນ)</p> <p>1. ແສດງອອກເປັນຜູ້ມີຄວາມຄືດໃຈໆຮົ່ວມແລະສ້າງສຽງ 2. ແສດງອອກເປັນຜູ້ມີຄວາມເຂົ້າເພື່ອແລະແບ່ງປັນ 3. ສາມາດຄືດວາງແພນແລະແກ້ໄປຢູ່ທີ່ໄດ້ເອງ 4. ສາມາດເລີ່ມຕົ້ນຮ່ວມກັນເພື່ອນໆ ໄດ້ 5. ປັບປຸງຕາມຂໍອຕກລົງຮ່ວມກັນໄດ້ 6. ຮ່ວມຈົດເກັບຂອງເລີ່ມ/ອຸປະກຳເຫັນທີ່ໄດ້</p> <p>กิจกรรมສ່ວນປະສົງການ</p> <p>1. ການມີຄວາມສັນໃຈ ແລະຕັ້ງໃຈພິ່ງເຮືອງຮາວເກື່ອງກັບສາຮະໃນທັງຄົນ 2. ຮ່ວມສັນທານາ ຫັກດານ ແລະຫວຼັບຄໍາຄານ 3. ການຮ່ວມແສດງຄວາມຄືດເຫັນເຮືອງສາຮະທັງຄົນທີ່ໄດ້ເຮີຍຮູ້ອໜ້າມີເຫຼຸດ 4. ການຮ່ວມກິຈกรรมກຸ່ມດ້ວຍຄວາມສັນໃຈ 5. ສາມາດເກີດການເຮີຍຮູ້ເຮືອງຮາວເກື່ອງກັບສາຮະໃນທັງຄົນດ້ວຍຕົນເອງໄດ້</p> <p>กิจกรรมກາງແຈ້ງ</p> <p>1. ເຄີ່ອນໄຫວສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຮ່າງກາຍອ່າຍ່າງຄລ່ອງແກລ່ວ ປັບປຸງຕາມຂໍອຕກລົງຫຼືອົກຕິກາໄດ້ 2. ການເລີ່ມຕົ້ນອຸປະກຳທີ່ໄດ້ຖຸກວິທີແລະຄລ່ອງແກລ່ວ 3. ປັບປຸງຕິດໃນກາຮອດທນແລະຮອຄອບໄດ້ 4. ແສດງອອກເປັນຜູ້ມີນໍ້າໃນເຂົ້າເພື່ອຕ່ອເພື່ອນ 5. ກາຮູ້ຈັກການເລີ່ມອ່າງປລອດກັບ</p>			

ที่	รายการที่สังเกต	ระดับการปฏิบัติงาน		
		ปฏิบัติได้ดี	ปฏิบัติได้เป็นบางครั้ง	ควรส่งเสริม
	กิจกรรมเกมการศึกษา <ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้ 2. ใช้ความคิด และหาเหตุผลขณะเล่นได้ตามวัย 3. สามารถสังเกตและเปรียบเทียบได้ 4. เล่นเกมได้ถูกต้อง 5. จัดเก็บเกมเข้าที่ได้มือเด่นเรื่องแล้ว การมีเจตคติที่ดีต่อห้องถูน <ol style="list-style-type: none"> 1. ในขณะที่เรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นเด็กมีพฤติกรรมดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน - เดีกร่วมสนใจ แสดงความคิดเห็นด้วยความสนใจ - การไปทัศนศึกษากลางสถานที่เด็กแสดงออกถึงความสนใจ โดยชักถามผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ - เด็กนำภาพ สื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับห้องถิ่นมาดู หรือเล่นด้วยความสนใจ 2. หลังจากเรียนเกี่ยวกับสาระท้องถิ่นแล้วเด็กมีพฤติกรรม ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - สนใจและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่มีในห้องถิ่น - หลังจากเรียนจบแล้วเด็กยังสนใจ ชักถาม เกี่ยวกับเรื่องห้องถิ่นที่ได้เรียนไป - เด็กแสดงออกทางงานศิลปะ เกี่ยวกับเรื่องราวของห้องถิ่น - ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรมของห้องถิ่นได้ - เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 			

ภาคผนวก ช

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นางกันยารัตน์ บุญมาลีรัตน์ ศึกษานิเทศก์ การศึกษา nabapthit
สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. นางอุบลรัตน์ บุญลือ ศึกษานิเทศก์ การศึกษา nabapthit
สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. นางสรรพงค์ จันทร์ดึง การศึกษา nabapthit สาขาวิชาปฐมวัย
มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
4. นางรุ่งนภา ภู่เจริญ การศึกษา nabapthit สาขาวิชาปฐมวัย
มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
5. นางพัชรีบุญลักษณ์ สังจันนานันท์ ศึกษาศาสตร์ nabapthit (ปฐมวัยศึกษา)
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางชนากานต์ แสนใส
วัน เดือน ปีเกิด	30 สิงหาคม 2502
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ประวัติการศึกษา	ศษ.บ. (ปฐนวัยศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2528
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนชุมชนบ้านแม่กุนอ้อย หมู่ 7 ตำบลแม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
ตำแหน่ง	ครู อันดับ กศ. 2